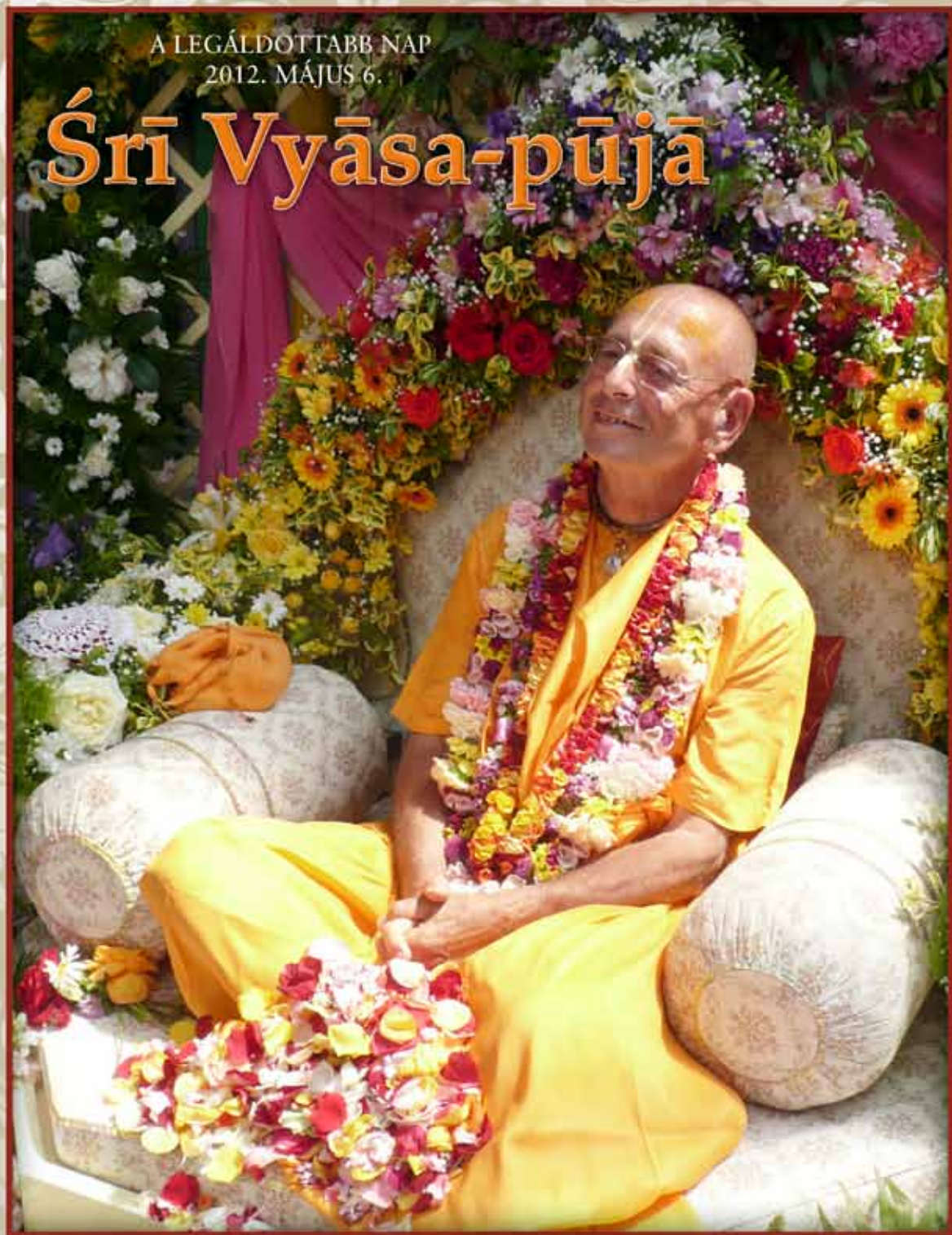

A LEGÁLDOTTABB NAP
2012. MÁJUS 6.

Śrī Vyāsa-pūjā

Szeretett lelki tanítómesterünk, Ő Isteni Kegyelme

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja

A Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezete avató lelki tanítómesterének megjelenési napja

A legáldottabb nap – 2012. május 6.

ŚRĪ VYĀSA-PŪJĀ

Szeretett lelki tanítómesterünk,
Ó Isteni Kegyelme

ŚRĪLA ŚĪVARĀMA SWAMI MAHĀRĀJA

a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezete
avató lelki tanítómesterének megjelenési napja

ŚRĪ GURV-AṢṬAKA

ŚRĪLA VIŚVANĀTHA CAKRAVARTĪ ṬHĀKURA

(1)

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
traṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravinda*

A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester a szenvedő anyagi világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tűzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábának, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.

(2)

*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómesternek mindig örömet szerez az Úr Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalma; a Szent Nevek éneklése, az eksztatikus tánc, az éneklés és a zenélés. Mivel elméjében a tiszta odaadás ízeit élvezzi, a haja néha égnek áll, a teste remeg, és könnyek hullámai törnek elő a szeméből. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(3)

*śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanāda
yuktasya bhaktāmś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik. Tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és ékszerekkel díszítik fel a *mūrtikat*, takarítják templomukat és az Úr más hasonló imádatát végzik. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(4)

*catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-trptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiva trptim bhajataḥ sadaiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig négyféle ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának, amelyek nyalhatók, rághatók, ihatók és szívhatók. Amikor a lelki tanítómester látja, hogy a *bhakták* elégedettek a *bhagavat-prasādával*, akkor ő is elégedett. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(5)

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig arra áhítozik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava határtalan szerelmi kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. A lelki tanítómester arra vágyik, hogy ezeket minden percben megízlelje. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(6)

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester nagyon kedves, mert ügyesen segít a *gopīknak*, akik különböző időkben különböző csodálatos elrendezéseket tesznek Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéért Vṛndāvana ligeteiben. Legalázatosabb hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál.

(7)

*sāksād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvvyata eva sabdhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgája. Ezt elismeri az összes kinyilvánított írás, és az összes tekintély követi, ezért tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak, aki Śrī Hari (Kṛṣṇa) hiteles képviselője.

(8)

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember nem képes fejlődni semmit. Ezért mindig emlékezni kell a lelki tanítómesterre és dicsőíteni kell őt. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.

THE MEANING OF VYĀSA-PŪJĀ

“There are many varieties of scriptures, and in all of them there are many prescribed duties, which can be learned only after many years of study in these various divisions. Therefore O sage, please select the essence of all these scriptures and explain it for the good of all living beings, that by such instruction their hearts may be fully satisfied.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.1.11)

This verse is spoken by the sages of Naimiṣāranya to Śrīla Sūta Gosvāmī. Out of great concern for the fallen souls of the Kali-yuga, they are requesting that the knowledge by which we can perfect our lives, and return to our original position at the lotus feet of Lord Śrī Kṛṣṇa be explained in such a way that even the most dull headed victim of the age of Kali may take advantage of that knowledge and return to Godhead.

This science of devotional service was originally received by Lord Brahmā from the supreme Lord Himself “*kṛṣṇa hoite catur-mukha, hoy kṛṣṇa-sevonmukha*”. Brahmā in turn blessed His son Nārada with that knowledge, and Nārada instructed His disciple Vyāsa. *evam paramparā-prāptam*.

In the first canto, fourth chapter of the *Śrīmad-Bhāgavatam*, it is told that, through His transcendental vision, Śrīla Vyāsadeva could see the deterioration of everything material due to the influence of Kali-yuga. He wanted to help the people of this age so, under the direction of his *guru*, He presented the *Śrīmad-Bhāgavatam* to fill the spiritual vacuum in this age of ignorance. The *Bhāgavatam* is unique in that it eradicates the need for any other scripture and is completely sufficient in itself for God realization. After all, as the *Bhāgavatam* says, “in this age of Kali men have but short lives. They are quarrelsome, lazy, misguided, unlucky and, above all, always disturbed.” In such unfortunate circumstances we need the most potent medicine we can get.

Vyāsa-pūjā, literally means “the worship of Vyāsa”. We are obliged to Śrīla Vyāsadeva for the gift of knowledge that he has given. It is said that the most important of all the regulative principles is to “always remember Kṛṣṇa, and never forget Him”. By regular study of the *Śrīmad-Bhāgavatam*, we become absorbed in the descriptions of Kṛṣṇa’s names, forms, qualities, pastimes, and “all that is troublesome to the heart is almost completely destroyed”.

Regarding Vyāsa-pūjā, our founder *ācārya*, Śrīla Prabhupāda, comments that “The ripened fruit is received hand to hand through disciplic succession and anyone who does this work in disciplic succession from Śrīla Vyāsadeva is considered as representative of Vyāsadeva and as such the bona fide spiritual master’s appearance day is worshipped as Vyāsa-pūjā”. The representatives of Śrīla Vyāsadeva follow his example by presenting the knowledge of Kṛṣṇa consciousness in a way most suitable for their followers. So we see, throughout the disciplic succession, that that the *ācāryas* made it their business to write commentaries on Vyāsadeva’s works which would make the science of *bhakti-yoga* understandable to their contemporary audience. The meaning remains exactly as Vyāsadeva intended, but the way in which it is presented may differ from generation to generation according to the circumstances in which it is being presented.

As members of ISKCON we accept the instructions of our founder *ācārya*, Śrīla AC Bhaktivedanta Swami Prabhupāda, to be the most authoritative presentation of Śrīla Vyāsadeva’s teachings. It is the duty of the leaders of ISKCON to link their followers to Śrīla Prabhupāda through both their instructions and their own example. One who does this successfully is to be considered a true representative of Śrīla Prabhupāda, and therefore a true representative of Śrīla Vyāsadeva.

Śrīla Prabhupāda wished for his followers to take up this mission as he had taken it up from his own Guru Mahārāja. We are most fortunate that His Holiness Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja did indeed take up the mission of his spiritual master as his life and soul and is successfully continuing the *guru-paramparā* as his service to Śrīla Prabhupāda. So now let us honour him in this Vyāsa-pūjā celebration.

Śrī Vyāsa-pūjā mahā mahotsava kī jaya!

KEDVES ŚRĪLA PRABHUPĀDA!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget lótu-szlábaidnak!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine*

*namas te sāravate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-sūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

A *vaiṣṇavák*, legyen az bármely *sampradāya* különleges elismerésben részesítenek. Mindenki számára egyértelmű, hogy te teljesítetted be az Úr Caitanyának a jövendölését:

*prthivīte āche yata nagarādi grāma
sarvatra pracāra haibe mora nāma*

„Nevem éneklését minden városban és minden faluban hallani fogják.”
(*Caitanya-bhāgavata*, *Antya* 4.126)

Mindamellett, hogy már most minden földrészén, minden országban ismerik az Úr szent neveit, kedves Śrīla Prabhupāda téged az Úr Caitanya felhatalmazott, hogy e felhatalmazást tovább add tanítványaidnak. S ez a legcsodálatosabb dolog.

Kedves tanítványod Śrīla Śivarāma Swami az elmúlt évben is felülmúlhatatlan példát statuált, milyen egy tökéletes tanítvány és egy tökéletes követő. Mivel tökéletesen követ, ezért ő egy tökéletes lelki tanítómester, aki rendelkezik Guru Mahārājája minden áldásával. Mivel semmiről nem gondolja, hogy az ő érdeme, olyan dolgokat visz véghez amit csodál a világ. Tavaly befejezte életének fő művét a *Nava-vraja-mahimāt*, ami az aranykorban *bhakták* végeláthatatlan tömegeinek fog bepillantást nyújtani a szent *dhāma tattvájába*. Emelett az emberfeletti szolgálat mellett, tanítványod mérhetetlen kitartása végett a magyar Kṛṣṇa-hívők megtarthatták egyházi státuszukat. Ez év elején, hogy tiszta alapokra helyezze a magyar *yātrát*, közzétette a magyar *yātra* és New Vraja-dhāma Vízióját. Ezzel is segítve a *bhakták* szolgálatát, eloszlatva egy halom kétséget az elmékből.

Kedves Śrīla Prabhupāda, köszönjük, hogy eljöttél a nyugati világban és köszönjük, hogy kegyedből ilyen kiváló *bhakta* lehet a lelki vezetőnk. Ő méltón képvisel téged, hiszen az ő tanítványai – a te unoka tanítványaid, s a mi istentestvéreink- közül is egyre többen érnek el kiváló sikereket a Kṛṣṇa-tudat terjesztése és az egyéni lelki élet terén.

Magyarországon megfelelő kezekben van az Úr Caitanya missziója!!

Köszönettel, jelentéktelen szolgálid:
a magyar *yātrā bhaktái*

ŚRĪLA ŚIVARĀMA SWAMI MAHĀRĀJA'S

OFFERING TO ŚRĪLA PRABHUPĀDA, 2011

Dear Śrīla Prabhupāda,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet, lotus feet that carried you all over the world so that your divine words and countenance could liberate those who heard from you and saw you.

Dear master! Allow me to briefly glorify the benefit accrued to those who have had your *darśana*, the vision of your transcendental form, which also includes having heard from you. In Kṛṣṇa's words, such fortunate souls are freed from material entanglement, qualified to develop love for the Lord, to see Him, and to return back to Godhead. Such is the power of seeing you!

Śukadeva Gosvāmī describes how the sons of Kuvera—Nalakūvera and Maṇigrīva—were confined by Nārada's curse to the form of trees on the bank of the Yamunā in Gokula. On the Dīpāvalī day, Mother Yaśodā tied her child to a mortar. He then crawled between the trees and the mortar got stuck. Kṛṣṇa tugged on it and toppled the trees, freeing the two demigods. After the celestials offered the Lord prayers, Kṛṣṇa replied:

*sādhūnām sama-cittānām sutarām mat-kṛtātmanām
darśanān no bhaved bandhaḥ puṁso 'kṣṇoḥ savitur yathā,*

“When one is face to face with the sun, there is no longer darkness for one's eyes. Similarly, when one is face to face with a *sādhū*, a devotee, who is fully determined and surrendered to the Supreme Personality of Godhead, one will no longer be subject to material bondage.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 10.10.41)

Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura cites another reading of this verse, which says that “until” one is face to face with a *sādhū*, liberation remains out of one's reach and material bondage must continue.

In your own commentary, Śrīla Prabhupāda, you say that by seeing a *sādhū* like Nārada—or in my estimation a *sādhū* like you—one is delivered from material bondage. But for those who commit *vaiṣṇavaaparādha*—or in

the opinion of Cakravartī Ṭhākura, *nāma-aparādha* in general—liberation will take some time. Whereas for the offenseless it is very quick. Being offensive is likened to blindness. Even if the sun rises, a blind man cannot see it until his eyesight is restored.

After they were freed from their imprisonment, and after they saw Kṛṣṇa, the two sons of Kuvera returned to their abode with the gift of love of God.

Similarly, devotees who have had your *darśana* will also be freed from imprisonment in their material bodies and attain love for Kṛṣṇa, along with the transcendental benefits that accrue from *prema*.

My conclusion is that since I had the great fortune of seeing you and hearing from you, it can only be due to the results of my offenses that I am still confined in this treelike body and deprived of Kṛṣṇa's *darśana* and of love for Him.

Dear Śrīla Prabhupāda! I have full faith that by continuing to stand upon the divine soil of your ISKCON, beside the ever-flowing river of *nāma-saṅkīrtana*, from where I can see in the distance the Deity forms of the Lord, the effects of my offenses will one day be nullified. And because I was fortunate enough to have seen you, who are fully surrendered to Him, Kṛṣṇa will surely free me from this material confinement.

Thank you! Thank you for inconveniencing yourself by traveling all over the world so that I could be among those who saw you and heard from you. Forgive me! Forgive me for not taking full advantage of what I saw and heard. Bless Me! Please bless me that Kṛṣṇa's mortar will soon touch me and transform me into what you laboured so hard to make me—a pure devotee.

Your servant,
Śivarāma Swami

HOMAGES

ABHINANDA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Śrī Kṛṣṇa kedvtelései nem csak csodálatosak, hanem változatosak, határtalanok és még ezeken felül még izgalmasak is.

Śrī Kṛṣṇa egy igazi hős szerepét játssza mindegyikben. Mivel az Úr maga egy hős, tiszta híveiből is hősokeket mintáz, mint azt az előző *ācāryák* élete bizonyítja. Śrīla Prabhupāda is eljött a nyugati világba és létre hozta az ISCKON-t. Emellett tolmácsolta és elérhetővé tette a védikus irodalom lényegét az emberiség számára, mintát adott az egyszerű élet és magas szintű gondolkodás hétköznapi gyakorlására, ez újfent egy hőstett.

Kedves Guru Mahārāja, te is egy elismert hős vagy, mivel megkaptad a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjét 2009. októberében.

Kedves Guru Mahārāja, a te életed és munkásságod - mondhatnám megfelelőbben odaadó szolgálatod - is szeretett lelki tanítómestered tanításait, és lendületét sugározzák. Śrīla Prabhupāda kedves tanítványait tiszta odaadó szolgálattal tüntette ki.

Kedves Guru Mahārāja, a te hőstetteid méltóak Śrīla Prabhupādához, odaadásod és lemondásaid gyümölcseit ontják a nyomdák. Egy újabb ékkővel tettél minket gazdagabbá a *Nava-vraja-mahimā* formájában, amivel imádott *mūrtijaid* Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara csodás világát tárod elénk.

Sikeres nemzetközi kampányt indítasz az oka fogyott törvényhozókkal szemben.

Jelentéktelen szolgád:

Abhinanda dāsa

ĀCĀRYA-RATNA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, az elesett lelkek megmentőjének, akinek a kegyéből a néma szónok lehet, és a béna hegyeket szelhet át.”

Egyik reggeli leckén hallottam, hogy a lelki tanítómester, amikor elfogad egy elesett lelket tanítványaként megígéri, hogy visszaviszi Kṛṣṇához. Természetesen a tanítvány, pedig megfogadja, hogy követi a szabályozó elveket, sértés nélkül japázik 16 kört, tanulmányozza a szentírásokat és betartja a lelki tanítómestere utasításait. Ezek olyan egyszerű szavak. Csak leírni őket vagy kimondani nagyon könnyű. Viszont, amikor belegondolunk a mélyebb értelmébe, akkor hasít belénk a felismerés, ahogyan belém is, ezen a reggelen: mi történik a lelki tanítómesterrel, ha a tanítvány elbukik a lelki fejlődés útján és következő életében egy újabb anyagi testet kell elfogadnia? Ilyenkor a lelki tanítómester visszatér, és addig itt van velünk, ameddig mi is vissza nem térünk. A tiszta *bhakták* így szeretik Kṛṣṇát, hogy még a saját boldogulásukat sem veszik figyelembe, csak hogy az elesett lelkeket megmentésük *māyā* karmaiból és visszavezessék őket az örök lelki hajlékra, Vṛndāvanába. Az ilyen, minden anyagi vágyaktól mentes tiszta *vaiṣṇavák* úgy gondolkodnak, mint Prahlāda Mahārāja:

*prāyeṇa deva munayaḥ sva-vimukti-kāmā
maunaṁ caranti vijane na parārtha-niṣṭhāḥ
naitān vihāya kṛpaṇān vimumukṣa eko
nānyaṁ tvad asya śaraṇaṁ bhramato 'nupaśye*

„Drága Uram, Nṛsimhadeva! Látom, hogy sok szent van a világon, de csak saját felszabadulásuk érdekli őket. A nagy városokkal mit sem törődve a Himalájába vagy az erdőbe vonulnak, hogy némasági fogadalmat téve [*mauna-vrata*] meditáljanak. Nem gondolnak mások felszabadulására. Én

azonban nem akarok egyedül felszabadulni, s magam mögött hagyni ezeket a szerencsétlen ostobákat és gazembereket. Tudom, hogy Kṛṣṇa-tudat nélkül, anélkül hogy elnyerné lótuszlábad menedékét, senki sem lehet boldog. Szeretném hát visszahozni őket lótuszlábad oltalmába!” (ŚBh 7. 9. 44.) Prahāda Mahārāja semmilyen áldást nem akart elfogadni. Még a felszabadulásával sem törődött, csak azzal, mi történik másokkal, ha nem kaphatják meg a Legfelsőbb Úr kegyét. Így a lelki tanítómester sem tér vissza Kṛṣṇához, hanem, mint Prahāda Mahārāja, egy démonokkal és gyötrelmekkel teli környezetben megszületve újra és újra kegyében részesíti elesett tanítványát, vállalva minden kellemetlenséget és nehézséget, annak lelki boldogulása érdekében. Guru Mahārāja, te is így teszel azzal, amikor elfogadod ezt az elesett lelket, hogy kegyedben részesíthesd. Minden tanítvány aggódik lelki tanítómestere egészségéért, hogylétéért. Ugyanúgy aggódnunk kell azért is, hogy lelki tanítómesterünknek ne kelljen miattunk visszatérnie ebbe az anyagi világba. Mivel a lelki tanítómester mindig állja a szavát, nem szabad elvárunk, hogy Ő újra és újra megmentsen minket. Habár rendkívül elesettek vagyunk, törekednünk kell arra, hogy elérjük a tökéletességet. Ha ennek a törekvésnek mégsem lesz meg az eredménye mindannak ellenére is, hogy száz százalékosan megpróbáltunk mindent, ekkor és csakis ekkor lehet az, hogy a tanítómester kegyéből elérhessük a tökéletességet. A lelki tanítómester kegyét, azt, hogy tudásban részesít bennünket, és mindig arra gondol, hogyan foglalhasson le minket odaadó szolgálatban, megkell hálálnunk azáltal, hogy törekszünk a tökéletességre. Valahogyan megkell próbálni a lehetetlent: visszafizetni ezt az adósságot. A legelső verset is azért idéztem, mert a törekvéseink csak a lelki tanítómester kegyéből válhatnak valóságossá. Hogyan válik egy tanítvány képessé arra, hogy ezt az igazi nagylelkűséget visszafizesse? Két módon teheti ezt meg. Ha Prahāda Mahārāja példáját követjük: mi magunk is lelki tanítómesterekké válunk, ami megegyezik az Úr Caitanya utasításával is, illetve elsajátítjuk azt az attitűdöt, amivel Śrī Prahāda Mahārāja rendelkezik, mint tanítvány:

*evam janam nipatitam prabhavāhi-kūpe
kāmābhikāmam anu yaḥ prapatan prasaṅgāt
kṛtvātmasāt surarṣiṇā bhagavan grhītaḥ
so 'ham katham nu viśṛje tava bhṛtya-sevām*

„Kedves Uram, óh, Istenség Legfelsőbb Személyisége! Mivel egymás után kerültem kapcsolatba az anyagi vágyakkal, lassan egy kígyókkal teli,

kiszáradt kútba estem, ahogy az emberek többsége teszi. Szolgád, Nārada Muni azonban kegyesen elfogadott tanítványának, s megtanított arra, hogyan lehet elérni ezt a transzcendentális szintet. Legfőbb kötelességem tehát az, hogy szolgáljam őt. Hogyan is hagyhatnám el a szolgálatát?” (ŚBh 7.9.28.)

Ha egy tanítvány ilyen szellemben cselekszik, biztosan nem tér le az odaadó szolgálat útjáról, ezáltal elégedetté teszi lelki tanítómesterét és Kṛṣṇát is. Kedves Guru Mahārāja, nekünk felkell tennünk magunkban azt a kérdést, hogy hogyan is hagyhatnánk el a te szolgálatodat, hiszen olyan sok mindent kaptunk tőled. A te példádát követve juthatunk el a tökéletességhez és adhatjuk tovább ezt az áldozatot másoknak, amilyen áldozatot te hozol mindnyájunk és a közösség érdekében. Ahogy Prahāda Mahārāja mondta, legfelsőbb kötelességünk, hogy szolgáljunk téged. Fogadd hát el szerencsétlen és esetlen próbálkozásaimat ebben a hangulatban, hogy elégedetté tehesselek e törekvéseimben.

Elesett, és ostoba szolgád:
Ācārya-ratna dāsa

ADHOKṢAJA KṚṢṆA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your divine grace.

The year seems to have slipped by so quickly with nothing much to show or report to you other than a few words of appreciation and admiration for all that you are doing in your service to Śrīla Prabhupāda.

As a very benevolent king is happy to share his treasures with his subjects soon your books describing Kṛṣṇa's wonderful pastimes will be available for all to become spiritually enriched. You are a living example of a successful Kṛṣṇa conscious person proving to all your disciples the process of Kṛṣṇa consciousness works and those who strictly follow will be guaranteed all success. You have always shown us how to push on for Kṛṣṇa despite whatever setbacks befall us.

Book distribution; chanting the holy name; impeccable, beautiful deity

worship; delicious, nutritious *prasādam*; cow protection; simple living and self-sufficiency are some of the main aspects of Śrīla Prabhupāda’s ISKCON that you have focused on and inspired many others to do the same. In my humble opinion it seems your *bhakti-latā-bīja* blossomed long ago and now we, your subjects, are enjoying so many of the fruits and flowers it is producing!

Your fallen servant,
Adhokṣaja Kṛṣṇa dāsa

ĀDI-GURU DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

I offer obeisances to your Lotus feet. All glories unto your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda., your divine master whose effulgence has made Kali shirk in fear.

All glories to ISKCON which delivers the greatest treasure of existence, that which even the Vedas Themselves cannot fully understand, the pristine love of Godhead found in Śrī Vṛndāvana-dhāma between Lord Kṛṣṇa and His confidential associates.

When Śrī Caitanya Deva was found by one *brahmin* student to be chanting Gopī Gopī, the Lord became very angry at being interrupted in His mood and angrily chased that student away. Śrīla Bhaktisiddhānta comments that the student and his friends who misunderstood and later criticised the Lord were not only materialistic in their vision but suffered from heard-heartedness. Thus we see that even the Supreme Lord Himself is misunderstood, criticised and the object of envy by people who are supposed to be cultured.

At this time Caitanya Mahāprabhu revealed His heart to Nityānanda, that although He had come to deliver the world that actually the opposite was happening and by their offenses against Him the materialists were becoming more fallen and thus treading the path to hell; therefore He decided to take *sannyāsa* and such was the culture still prevalent at the time, everyone would show respect to Him as a *sannyāsī* and thus be delivered.

When Lord Caitanya took *sannyāsa* and finally left Navadvīpa, such was the feelings of separation that overwhelmed the residents, that even the atheists and other previously envious people, became merged in sorrow and regret that although the Supreme Lord lived amongst them they could not appreciate Him. Such is the power of retrospection.

Similarly, in the future, your books will be appreciated and revered as authorised publications of the disciplic succession as much as we revere the writings of Gosvāmīs and *ācāryas* today. All devotees presently who read your books feel so fulfilled in Kṛṣṇa consciousness, so enriched by Vṛindāvana pastimes and by Lord Kṛṣṇa's mercy and even more appreciative of Śrīla Prabhupāda's glories especially in terms of his unbelievable literary contribution.

Thus we see that the more *vaiṣṇava*'s writings that are published the more the *paramparā* is glorified, the more one is able to taste the meaning and mellows of devotional service. Just like the ripened fruit of the Bhāgavata has become more relishable by being touched by the lips of Śukadeva Gosvāmī, Chapter 21 of Kṛṣṇa book has become a thousand times more relishable by being expanded in your *Veṅṅu-gītā*.

I bow down to you, who are tasting the mellows of love of Godhead, I am a fallen conditioned soul who in the guise of a *vaiṣṇava* keeps my material attachments as treasure objects hidden in my heart. Please make me your servant and an object of your mercy so that I may too one lifetime or another give some pleasure to you and thus perfect my life.

Your fallen servant,
Ādi-Guru dāsa

ĀKARṢIṆĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādānak! Minden dicsőséget neked megjelenési napodon!

Mostanában nagyon előtérbe került nálam és még sokaknál is az a téma, hogy válságos időszakban élünk. Akár a gazdasági problémákat nézzük,

akár a természeti katasztrófákat, akár az emberi kapcsolatokat, láthatjuk, hogy anyagi téren nem mennek túl kedvezően a dolgok. Ez nem feltétlenül baj, hisz hallottuk már sokszor, hogy Kṛṣṇa ahhoz a legkegyesebb, akitől mindent elvesz. Hiába akarjuk dolgainkat, pozíciónkat visszaszerezni, családi vagy baráti kapcsolatainkat helyreállítani, mindezekért rengeteg erőfeszítést téve, egy idő után úgymint újra elveszítjük majd őket. Amikor már semmink sincs, megértjük talán, hogy az egyetlen valós kapcsolatunk e világban Kṛṣṇával van. Ő az egyetlen igaz barátunk és bízunk kell abban, hogy Ő mindent megad, amire szükségünk van. A lelki tanítómester az, aki segít abban, hogy mindezt megérthessük.

Azért imádkozom, hogy értsük meg, *bhakták* és *abhakták* egyaránt, mi az, ami igazán fontos és értékes e világban. Talán ha egyre nagyobb lesz a válság az egyéni életünkben is, hamarabb fordulunk majd komolyan Kṛṣṇa felé és kérjük egy hiteles lelki tanítómester segítségét, mint amilyen te is vagy, a helyes úton való haladáshoz.

Azért is imádkozom, hogy az embereknek legyen lehetősége egy olyan kivételes személlyel találkozni, társulni, amilyen te is vagy. A *Śrī Caitanya-caritāmṛta* így ír e találkozás ritkaságáról:

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

„Az élőlények *karmájuk* szerint vándorolnak szerte az univerzumban. Néhányan a felsőbb bolygórendszerekbe emelkednek, néhányan pedig az alsóbbakba zuhannak. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy Kṛṣṇa kegyéből egy hiteles lelki tanítómesterrel társuljon, s Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját.” (Cc. *Madhya* 19.151)

Hihetetlen szerencsés vagyok, amiért a sok millió élőlény közül én is találkozhattam veled. El sem tudom képzelni, hogyan érdemeltem ki ezt a nagy kegyet. Imádkozom Kṛṣṇához, hogy még sokan részesüljenek e hatalmas kegyben, akik így megkapják majd a lehetőséget, hogy helyreállítsák eredeti kapcsolatukat Kṛṣṇával.

Már ha csak egy pillanatra is társul veled bárki, akkor is nagyon szerencsés, még ha ő nem is tud róla. Erről a *Śrīmad-Bhāgavatam* ír:

*tulayāma lavenāpi na svargaṁ nāpunar-bhavam
bhagavat-saṅgi-saṅgasya martyānām kim utāśiṣaḥ*

„Ha eljutunk a mennyei bolygókra vagy megszabadulunk az anyagtól, még az sem hasonlítható össze annak az értékével, ha csupán egyetlen pillanatot is eltöltünk az Úr *bhaktájának* társaságában. Mit mondhatnánk akkor az anyagi áldásokról az anyagi jólét formájában, amelyek azok számára vannak, akikre halál vár?” (ŚBh 1.18.13.)

Ez a vers is mutatja, hogy mennyire kell értékelnünk a társaságot, tanításaidat. Nagyon szerencsés vagyok, hogy én nem csak egy pillanatot, hanem rengeteget társulhattam veled, akár a könyveiden, akár leckéiden keresztül. Egy tiszta *bhakta* társaságát semmilyen anyagi dologgal nem lehet összemérni. Nagyon hálás vagyok neked mindenért, amit értünk, elesett lelkekért eddig tettél és fogsz tenni a jövőben is.

Minden dicsőséget neked!

Jelentéktelen szolgáló:

Ākarṣiṇī devī dāsī

AKHILĀŚRAYA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Tiszta jellemed annyira sokrétű, hogy mindig zavarba jövök, mikor dicsőségedről próbálok írni. Elmém fényképezőgépének bekoszolódott lencséje csak parányi szeletét képes egyáltalán befogni csodálatos tulajdonságaidnak. Mint, mikor egy gazdagon díszített oltáron, rengeteg virágfüzér között épphogy sikerül a *darśana* pár pillanata alatt egyáltalán megtalálni a *mūrti* gyönyörű formáját. Mikor felajánlást írok neked, mindig kiválasztok egyet közülük, ami különösen megkapott, ami miatt azt gondolom, jobban megértelek, lelkesebben szolgálom a missziódat.

A *bhakták* iránt tanúsított szereteted volt az a csoda, amit nem tudtam nem észrevenni az elmúlt időszakban. A meghallgatott podcast üzenetekből, az egri látogatásod alatti leckékből és a rólad szóló hírekből valahogyan ez a benyomás állt össze, hogy nagyon szeretsz minket, aggódsz értünk, szeretnéd, ha jól mennének a dolgaink, ha rajta tudnánk maradni a lelki

élet keskeny ösvényén. Szeretnéd, ha követnénk világos utasításaidat, hogy biztonságban legyünk, hogy ne kótyavetyéljük el a tőled és Śrīla Prabhupādától kapott páratlan ajándékainkat.

Mikor először megláttalak egy *vyāsa-pūjā* ünnepségen, olyannak tűntél a szememben, mint egy hatalmas, erős oroszlán, aki könnyűszerrel széttépi a szívemben lakozó számtalan Hiranyakaśiput. Nagyon vonzott határtalan lelki erőd, de egyben kicsit félttem is tőled. Tudtam, hogyha akarnád egy szempillantás alatt felfedhetnéd tisztátalan gondolataimat, az összes imperszonalista hajlamomat. Akkor még nem értettem, hogy kegyed egyik megnyilvánulása lenne.

Most is ilyen erősnek látlak téged, de már nem félek annyira attól, hogy lerántod a leplet hamis egómról. Most már azt is látom, hogy mindezt szeretetből teszed; értem tennéd. Szeretném a kegyedet kérni ahhoz, hogy fel tudjam ismerni, és aztán lelkesen tudjam elfogadni azokat a helyzeteket, amikben tudatossá válok *anartháimról*. Kérlek, segíts, hogy ne felejtsek el harcolni velük!

Jelentéktelen szolgád:
Akhilāśraya dāsa

ALAMBIKĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Śrīla Śivarāma Swami!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādānak! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Minden évben, amikor felajánlást írok neked megjelenési napod alkalmából, keresem a szavakat, mert úgy érzem, nem tudom kifejezni a meglevő szavakkal azt a hálát, tiszteletet és szeretetet, amit irántad érzek. Nagy öröömre szolgál, hogy itt lehetek Új Vraja-dhāmában és segíthetek Rādhe-Śyāma imádatában. Erőm hangyányi és nem vagyok képesített sem, nagyon-nagyon sok tanulni valóm van, és egyre kevesebb idő van még hátra. Mégis szeretném megragadni a felkínált szolgálati lehetőségeket és megtenni minden tőlem telhetőt a lehető legjobb módon.

Csodálattal töltött el, amikor a Vízíót olvastam, hogy milyen gyönyörű

lehetőségeket kínálsz minden *bhaktának*, aki őszintén azonosul a céllal Rādhe-Śyāma szolgálatában. Nagyságod, hihetetlen eltökéltség, odaadó, eltántoríthatatlan hűséged lelki tanítómesteredhez óriási erőt adnak követőidnek, tanítványaidnak, és minden *bhaktának*, aki kapcsolatba kerül veled. Tökéletesen ismered Śrīla Prabhupāda vágyait és elképzeléseit az ideális, védikus, *varṇāśramán* alapuló társadalom kiépítéséről, amivel példát mutathatunk az egész világnak. Ez nagyon fontos ebben a szenvedésekkel teli korban. A körülöttünk élő emberek nincsenek tudatában szenvedésüknek, de az olyan emelkedett tudat szintű, bölcs, tudós *vaiṣṇava*, mint amilyen te vagy, minden lehetőséget megragad a prédikálásra és a példamutatásra. Kṛṣṇa-völgy egy ilyen követhető példa, egy alternatíva az intelligens embereknek.

Köszönöm szépen, hogy éjt nappallá téve minden idődet a feltételekhez kötött élőlények felszabadítására fordítod. Könyveid világító lámpások a Kali-yuga sötét birodalmában. Kérlek, foglalj le Rādhe-Śyāma és Śrīla Prabhupāda szolgálatában, a Vízión megvalósításában!

Örökre elkötelezett szolgád:
Alambikā devī dāsī

ALI KṚṢṂA DEVĪ DĀSĪ, HARI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādānak!

Tavasszal, amikor éled a természet, akkor köszöntünk téged is. Emlékezünk a kezdetekre, az első találkozásainkra és más nem jut az eszünkbe, csak az, hogy szeretnénk a hálánkat és a szeretetünket kifejezni. Bár a faluban lakunk, mégis Kṛṣṇa-völgy-i lakóknak érezzük magunkat, mert valamennyien a te családotodhoz tartozunk. Nekünk nincs nagy rokonságunk, de itt olyan csodás, családias közösségbe pottyantunk, hogy ilyenről nem is álmodtunk. Saját kedves gyerekeink mellé kaptunk még egy sereg fiút, lányt, testvért és személyedben egy jó apát is. Ezért a megjelenési napodon nem tudunk mást írni, mint az előző években is: szeretet

és hála. Köszönjük Guru Mahārāja! Kívánjuk, hogy még sokáig vezethesd a családotod egészségben, és sok-sok örömben legyen részed.

Szerető szolgálid:

Ali Kṛṣṇa devī dāsī, Hari dāsa

AMṚTA GOPĀLA DĀSA

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma -svāmin iti nāmine*

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet.

At this time of Lord Gaurāṅga's appearance (March 8th) I am sitting here meditating on His mercy, and also this wonderful branch of His tree. (ISKCON)

In particular I am meditating on the guru *paramparā*, (and what a glorious lineage we have.) From Śrīla Rūpa Gosvāmī, we have Śrīla Narottama dāsa Ṭhākura, Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura, the great Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura, Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī, and our beloved Śrīla Prabhupāda. At this point who could have envisioned the future of ISKCON without Śrīla Prabhupāda? (And some fools blinded by illusion still can't!)

Then we have you Guru Mahārāja... along with your wonderful god-brothers... and sisters, who were found worthy to continue this legacy.

This mighty legacy which spans back thousands of years to the great Lord Brahmā himself. You have fearlessly carried the gauntlet for many decades now, helping to steer ISKCON in the right direction. Giving hope to the needy, inspiration to the downtrodden, and mercy, to unworthy souls like myself. Helping us to purify our hearts, so that we can represent you, and Śrīla Prabhupāda's ISKCON with our heads held high and with a clean conscience.

So many mighty works you have done in Kṛṣṇa's name, and for His glory. Your only purpose to help conditioned souls re-establish their lost

relationship with Kṛṣṇa, and to come back to their original constitutional position of loving Him.

Yes, ISKCON is alive and well. You are living proof that this *paramparā* can, and will, continue for the next 10,000 years. With many more great saints coming to continue with our glorious heritage. But no one, as dear to me, as you, Guru Mahārāja!

Guru Mahārāja kī jaya!

Your insignificant servant,
Amṛta Gopāla dāsa

ĀNANDA CAITANYA DĀSA

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet!

What a glorious day. Today we celebrate the anniversary of the appearance of our messiah, our savior and our saving grace in life. I cannot come close to glorifying you enough Guru Mahārāja, your true greatness is unknown to me. But the Vyāsa-pūjā day is one where we specifically come together to attempt to glorify our master, our father, so I will do my best.

I was talking to an uninitiated devotee recently and we were discussing what one should look for in searching out a spiritual master. Many points came up, but one of the most significant was the power of hearing from the spiritual master. When we hear from *guru*, we become inspired to perform the *bhakti* process with greater intensity, sincerity and focus. We become enlivened and enthused. Such discussions on *guru-tattva* always lead me reflect on my great fortune. In you I have everything an aspiring devotee needs to be fixed and to advance swiftly in Kṛṣṇa-consciousness. The only quality needed by the disciple is a sincere application of the divine instructions.

A devotee lately told me that you were outlining to the residents of New Vraja-dhāma that they live in the spiritual capital of Hungary. And what makes any place a *dhāma*? A *dhāma* is defined by one key characteristic;

Kṛṣṇa being at the centre. In Hungary's case, Rādhē-Śyāma are at the centre of the *yātrā*. Thus, you explained that the devotees in New Vraja-dhāma have a great responsibility in their execution of Kṛṣṇa-consciousness. To the extent that they perform pure devotional service, to that extent the *dhāma* will manifest in all its true glories. Furthermore, the purer the spiritual centre of the *yātrā*, the stronger the *yātrā* will be as a whole, and the more Kṛṣṇa-consciousness will spread.

What wonderful inspiration for us all. Your *bhakti* is so thick and rich Guru Mahārāja, we can simply marvel. The resultant instructions and insights are so potent and pure, they pierce even my blackened materialistic heart, shedding a ray of sunshine into my otherwise cloud-filled existence. In your thoughts, words and deeds Guru Mahārāja, you are always encouraging the devotees to go deeper into their spiritual lives and dedicate themselves to Lord Kṛṣṇa and Kṛṣṇa only. This is epitomized in your dedication in *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*, where you explain "This book is dedicated to those *vaiṣṇavas* for whom the path of pure devotional service bestowed upon humankind by Lord Caitanya, and subsequently taught to the world by Śrīla Prabhupāda, is everything."

For me, pure devotional service is not everything. The myriad material desires swimming in my heart do not allow this to be the case. But I want that one day, this will be the only desire in my heart. I hope against hope that one day this will happen . . . and you revealed to me the formula:

*yasya deve parā bhaktir yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthāḥ prakāśante mahātmanaḥ*

„Only unto those great souls who have implicit faith in both the Lord and the spiritual master are all the imports of Vedic knowledge automatically revealed.” (*Śvetāśvatara Upaniṣad* 6.23)

All glories to you Guru Mahārāja. Please let me be a speck at your lotus feet, birth after birth.

Your fallen servant,
Ānanda Caitanya dāsa

ĀNANDA-VARDHANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhe-Śyāmának, Śrīla Prabhupādának és neked!

Miközben írom ezt a felajánlást, azon tűnődöm, hogy milyen nagy kincs a tiszta, mindenféle hamis egó által inspirált, motivációtól mentes odaadó szolgálat.

*anyābhilāṣitā-sūnyam jñāna-karmādy-anāvṛtam
ānukūlyena kṛṣṇānu-śīlanam bhaktir uttamā*

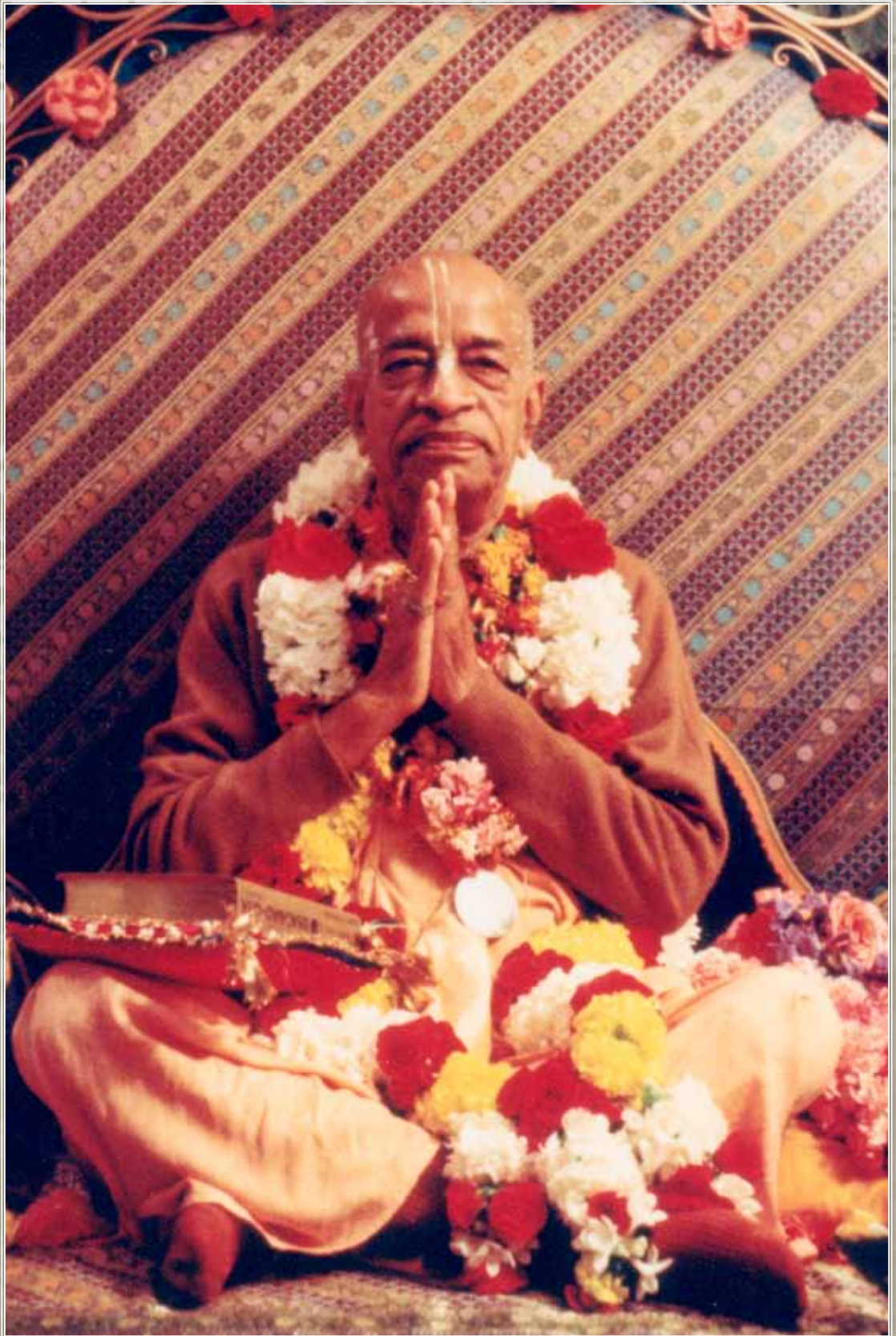
Ebben a Rūpa Gosvāmī által írt gyönyörű versben számomra az a legjobban elgondolkodtatóbb, hogy a *jñānától*, a filozófiai spekulációra és az abból származó eredményre a felszabadulásra való vágy milyen makacs szennyeződés a szívemben. Én úgy veszem észre ezt magamban, hogy amikor a rokonaim, a fizikai testem, vagy a mentális testem szenvednek, akkor elborít az aggodalom, és egyre csak arra áhítozom, hogy ebből a helyzetből kerüljek valahogyan ki.

Szerencsére itt vagy nekem kedves Guru Mahārājám, aki példamutatósággal, tanításaiddal és mindenféle más módon nyújtott segítségeddel támogatod ingatag szolgálodat, hogy nehegy letérjen az odaadó szolgálat felé vezető ösvényről.

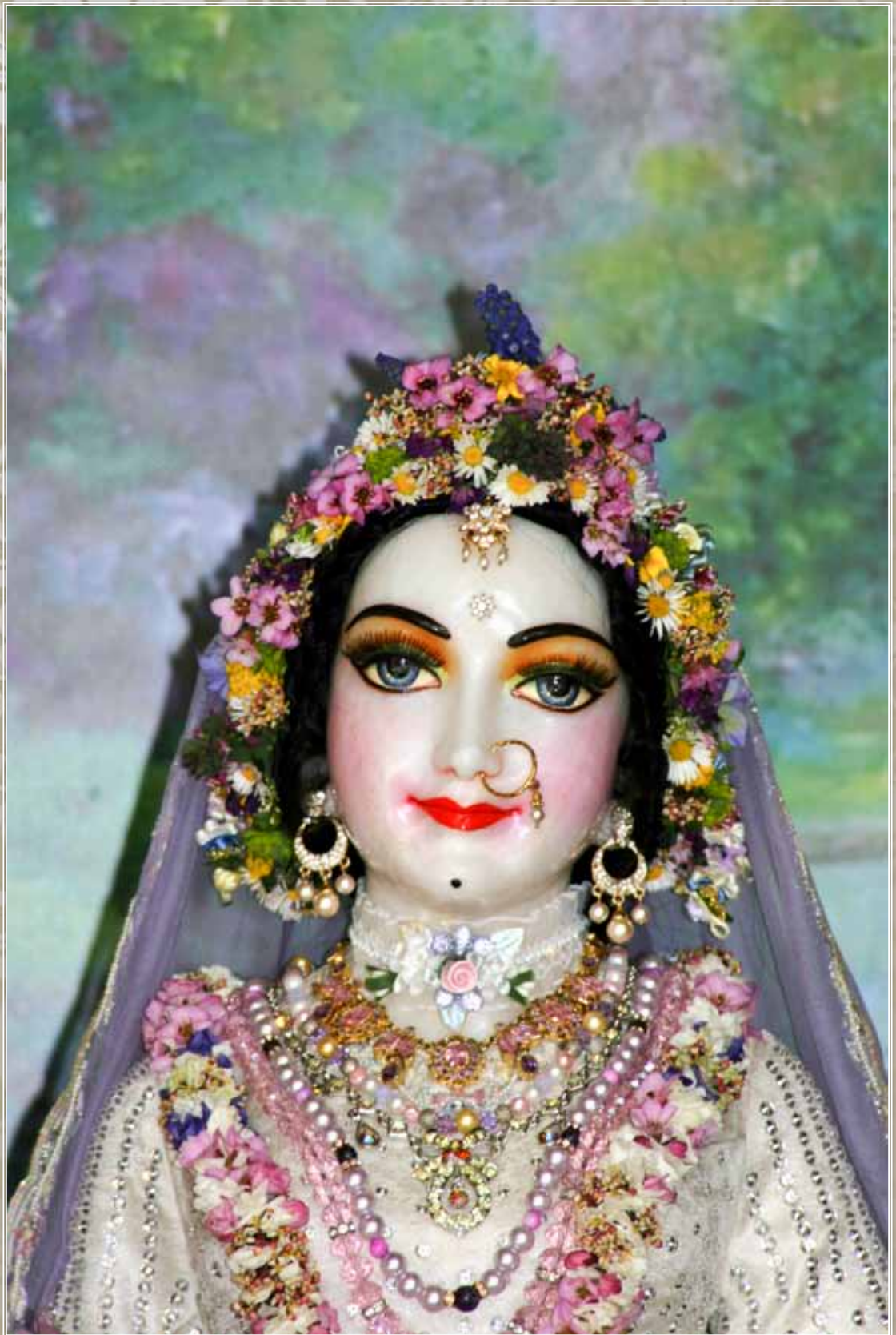
Szerencsére a *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* című könyvedből és személyedből világossá vált számomra, hogy csak akkor fogok tudni megszabadulni a hamis egó burkától körülöttem, ha minden személyes igényem és aggodalmam fölé helyezem a te igényeidet és aggodalmaidat, melyek nem különböznek Śrīla Prabhupādától és Śrī Śrī Rādhe-Śyámától „*Prabhu, cintā nā kariha*”

Kérlek szépen, add a kegyed kedves Guru Mahārājám, hogy a kis önző személyes aggodalmaitól és szenvedéseimtől való megszabadulásra irányuló vágy ne árnyékolja be a kapcsolatunkat, ami nem más, mint a rajtad keresztül ajánlott szolgálatom Kṛṣṇának, úgy ahogy Ő és te szeretnétek. Nagyon szépen köszönök mindent, amit értem teszel, kedves lelki apukám!

Törekvő szolgáló:
Ānanda-varadhana dāsa

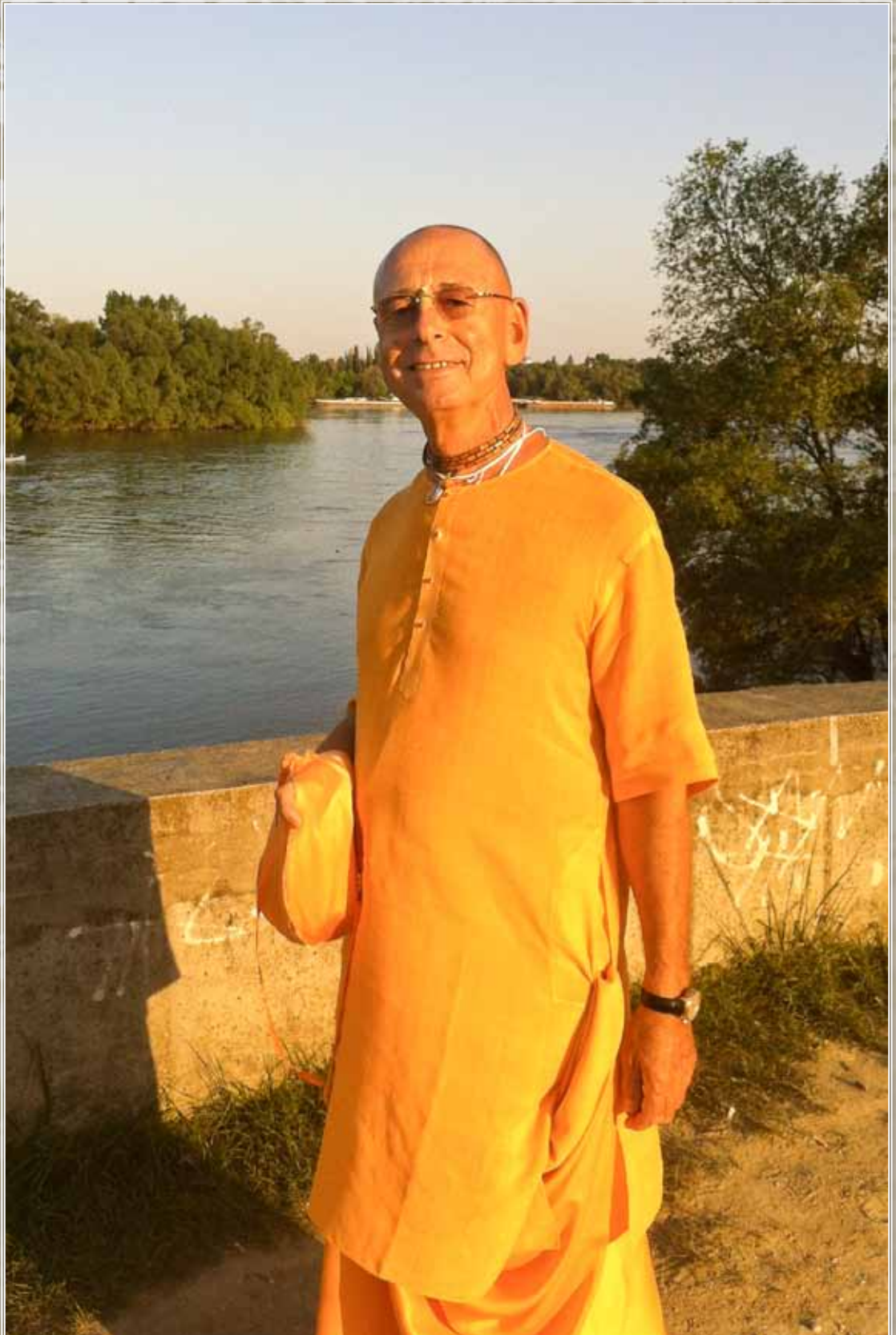

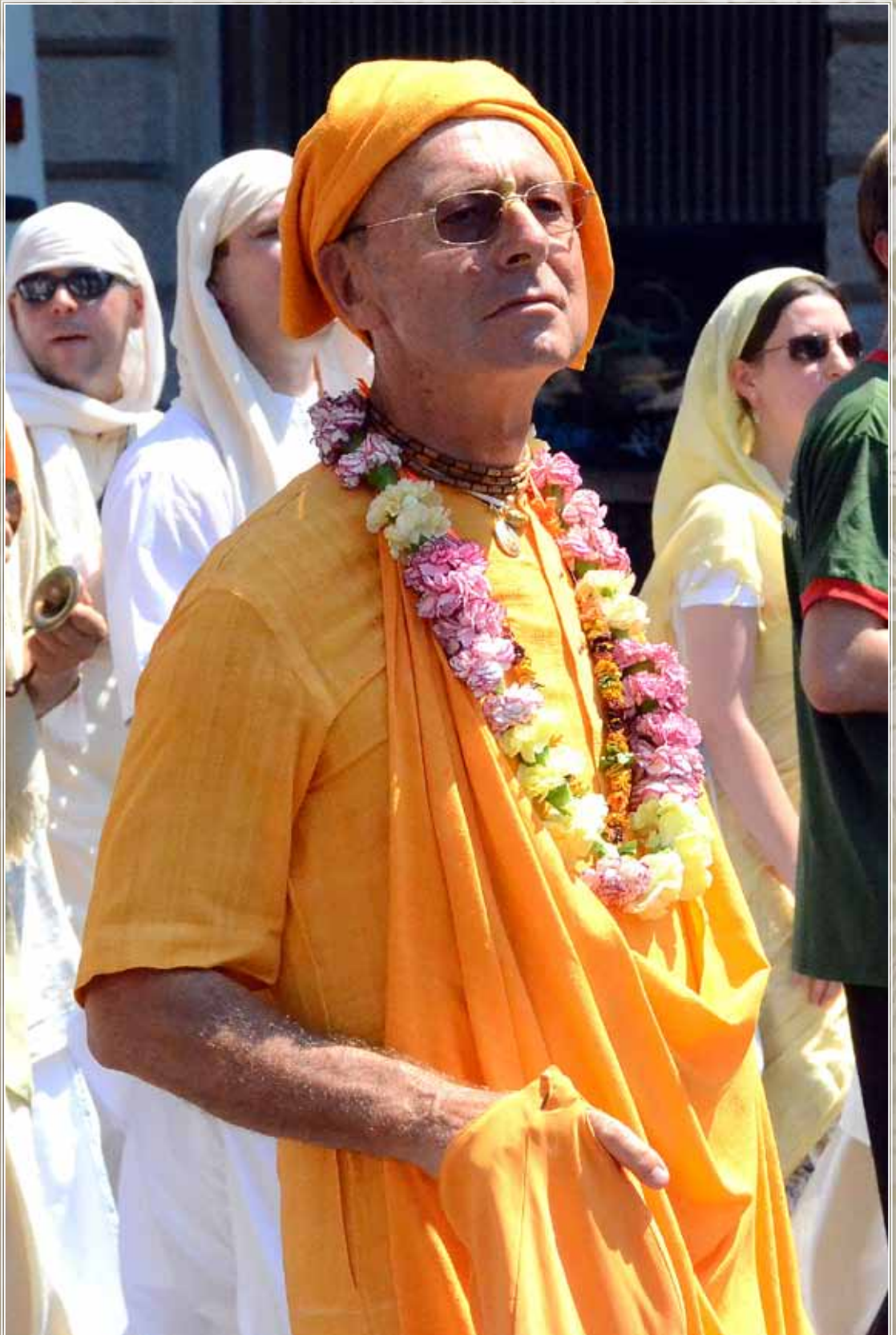
SNA

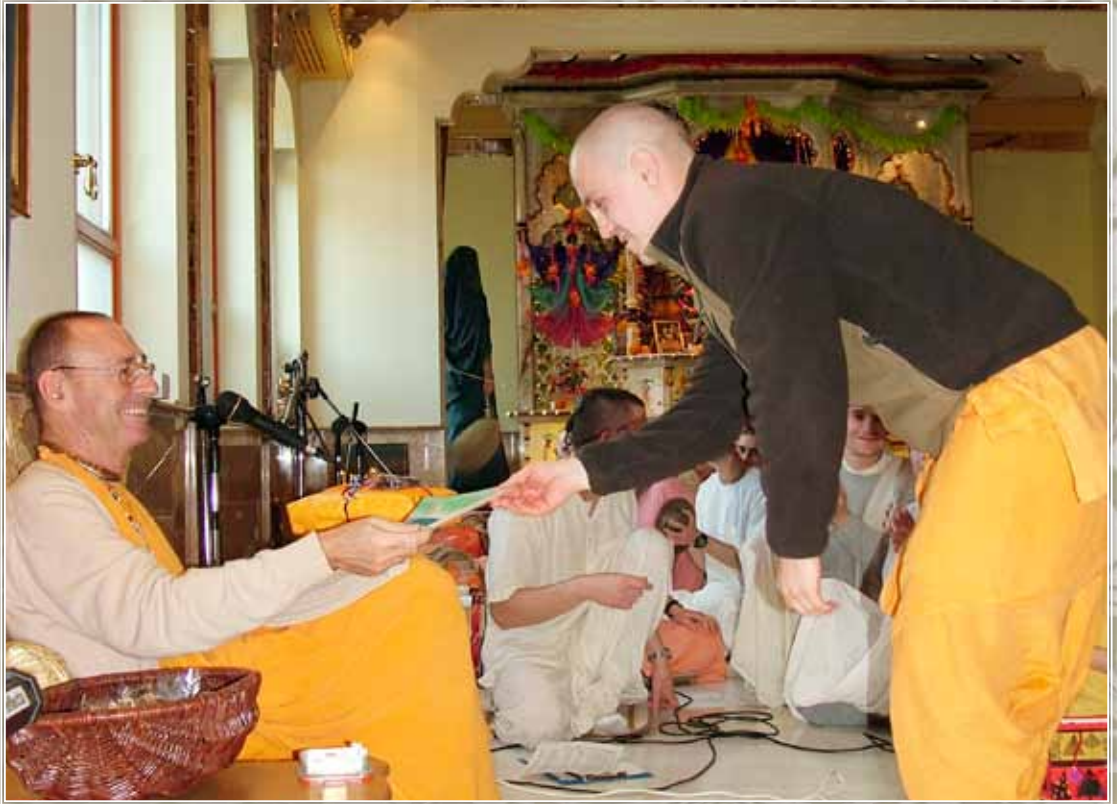

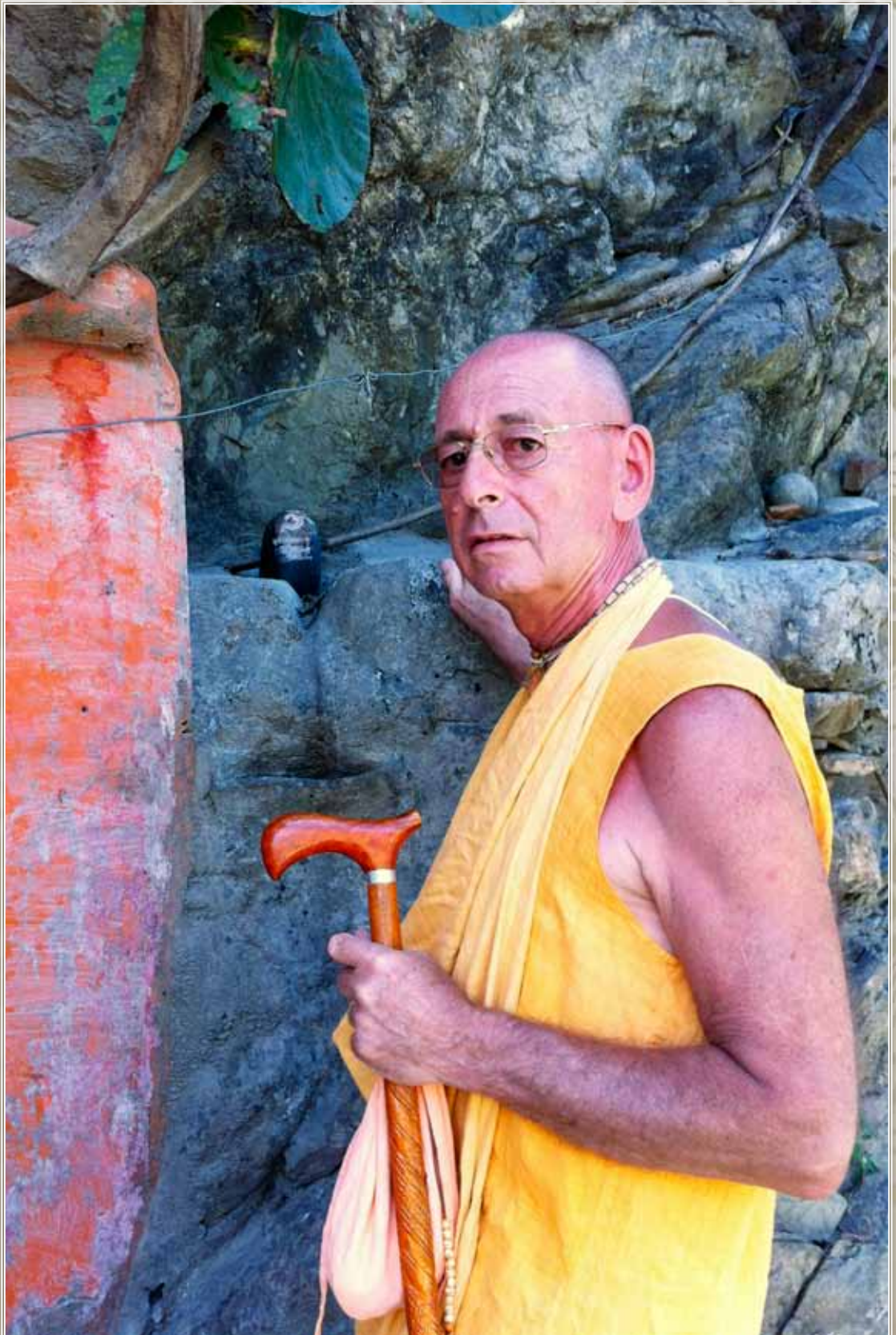

ĀNANDA VṚNDĀVANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Idén szeretném megköszönni azt a lehetőséget, hogy személyesen is kapcsolatban lehetek veled. A lelki tanítómesterrel a *vāṇī* kapcsolat a legfontosabb. Követve az utasításaidat épül a veled való kapcsolatunk. Habár tudom, hogy ez a legfontosabb, mert az utasításaid mindig velünk vannak, de évek óta nagy szükségét érzem a veled való személyes társulásnak.

Sok évig írtad a *Nava-vraja-mahimāt*, ami az életed egy írott formában. Ezen könyveden keresztül, mindig társulhatunk majd veled. Hálásan köszönjük, hogy egy újabb nagy áldozatot hoztál értünk.

Most, hogy a könyvedet betudtad fejezni, nagyon sokat jelent nekem, hogy újra együtt lehetünk veled. Sok szép szolgálatot tudunk végezni: könyvosztás, prédikálás, leckeadás, *kīrtana* vezetés, *mūrti*-imádat, szervezés, takarítás, adományozás, főzés és még sorolhatnám. De ami igazán lenyűgöző számomra az az, hogy láthatok olyan *vaiṣṇavákat*, akik tényleg a Szent Nevet éneklék és az Úrral való kapcsolatukat élik. Ez olyan ritka. Nagyon sok lelkesedést ad, ahogy a Szent Neveket énekel. Sokat hallok róla, hogyan kell énekelni és fejlődni ebben. De szükségem van látni, mit jelent ez a gyakorlatban. Nagyon hálás vagyok, hogy időt tölthetek veled. Amikor énekelsz, próbálok úgy ülni, hogy láthassalak. Téged látni egyenlő a tiszta Kṛṣṇa-tudattal érintkezni. Számodra nincsen más, mint Rādhē-Śyāma szolgálata és boldogsága.

Az életed megérinti a szerencsés szíveket és megváltoztatod az életüket.

Kérlek, bocsáss meg nekem a hiányosságaim miatt, és kérlek, áldj meg, hogy tovább araszolhassak ezen az úton a támogatásoddal, hogy egy napon boldoggá tehesselek a Kṛṣṇa-tudatos élettemmel.

Jelentéktelen szolgád:

Ānanda VṚndāvana dāsa

ĀNANDINĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Új Vraja-dhāmának. Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Az elmúlt időszak bővelkedett eseményekben. Ezek az események mind meghatározzák egyházunk jövőjét. Az egyik fő dolog a KÖNYV befejezése volt. Śrīla Keśava Bhāratī Mahārāja egyik leckéjén úgy jellemezte “ez egy egész életmű”. Reménykedve várjuk már megjelenését. Jó lenne már tanulmányozni a benne rejlő nektári tanításaidat.

Ahogy energiáid felszabadultak azonnal jöttél öltöztetni Rādhē-Śyāmát, az Isteni Pár és a mi örömünkre. Emellett rögtön belevetted magad a társadalmi “kötelezettségekbe”. Volt két sarkalatos helyzet ami miatt “harcolni” kellett. Az egyik, hogy megmaradhat-e Kṛṣṇa-völgy földje, a másik, hogy megkapjuk-e az “egyház” státuszt. A te önzetlen kegyednek, és mérhetetlen elhivatottságodnak Rādhē-Śyāma szolgálata felé köszönhető, ahogy inspiráltad a *bhaktákat* a legmegfelelőbb lépésekre, kitartásra. Tanítottál imádkozni, hogy Rādhē-Śyāma inspirálására a kormány a megfelelő döntést hozza. Különleges volt látni, hogy a te erős eltökéltséged, ami elégedetté tette Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, hogyan hatott a kormány döntésére.

Az eltökéltséged arra irányult, és most is arra irányul, hogy beteljesítsd Śrīla Prabhupāda vágyát, hogy kialakuljon Új Vraja-dhāmában a *varṇāśrama* életforma, mely mintául szolgál minden *bhakta* számára. S ezzel elérkeztünk a következő fontos feladathoz: megérteni a Víziót.

Ez a te szíved mély vágya: megértesd velünk, elesett lelkekkel, hogy mi is a legfontosabb küldetése Új Vraja-dhāmának. A “Vízió 2012”-t elolvasva, nagy lelkesedés fogott el. Milyen világosan, érthetően megfogalmazott célok. Egyszerű pontos utasítások. Ezt csak te, kedves Guru Mahārāja tudod ilyen tisztán, pontosan megfogalmazni, mert pontosan tudod a célt és a hozzávezető utat, így pontos irányítást adsz idézve Śrīla Prabhupāda és Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura szavait.

De elvárod azt, hogy felnőjünk végre és saját vágyunkból, az utasításaid szerint cselekedjünk. A Vízió 2012 “Az utolsó kérésem” fejezetben felhívod a figyelmünket arra, hogy Új Vraja-dhāma jövőjét illetően a felelősség a mi kezünkben van: ezt így fogalmazod meg: “Nem múlik el egyetlen nap sem anélkül, hogy ne aggódnék azon, vajon nem hanyatlik-e majd Rādhā-Śyāmasundara imádatának színvonala, vajon elhagyja-e majd az

aprakāṭa-dhāma jelenléte és ereje az Új Vraja-dhāmāban zajló, kedvtelések színhelyeit, s hogy emiatt elszalasztja-e Kṛṣṇa-völgy közössége ezt a valóban páratlan lehetőséget. A jövő minden képpen a ti kezetekben van. Ha félelmet nem ismerve időt és energiát szántok rá, hogy olyanná tegyétek Új Vraja-dhāmát, amilyennek lennie kell, akkor nem csupán a *bhakták*, de a nem-*bhakta* szimpatizánsok is ádozatot hoznak majd a *dhāma* felvirágoztatásáért, míg nem az valóban Goloka Vṛndāvana megtestesülésévé válik – földi mennyországgá. Nem lesz könnyű. De Rādhā-Śyāmasundara az Abszolút Igazság, s a szükséges erőt és értelmet mind megadja majd nektek, feltéve, ha odaadó, tiszta éleetek révén kapcsolatban maradtok Velük.”

Ez az aggodalom is tiszta törekvéseket tükrözi, beteljesíteni a missziót, és ezen túl Új Vraja-dhāmát földi mennyországgá tenni. Ez millió és millió ember gondolkodását változtatná meg, akik szeretett, imádott Istenségüknek Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát választanák. Ó ez nagyon csodálatos lenne.

Vágyom rá, hogy még sokáig vezess bennünket, tisztán látásoddal, mély eltökéltségeddel, tiszta istenszereteteddel. Hadd szolgáljam örökké lótuszlábaidat!

Törekvő, elesett szolgád:
Ānandinī devī dāsī

BHAKTA ANDY NORTON

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine*

*namas te sārasvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-sūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

In this last year I have been serving at the cheesecake factory in Wales, I know that this has only been made possible for me by your mercy. I thank you from the core of my heart for allowing me to continue trying to serve in this insignificant way.

I thank you for all the wonderful association you give me here in Swansea. All the devotees here are pure devotees. I often wonder how it is possible to have been so very fortunate, that whilst thrashing around in this material ocean, I was thrown a lifeline right here in Swansea! Again, it can only be by your mercy.

You are a bright light in this dark age of Kali-yuga, and you are guiding us all home. You have perfect knowledge and are eagerly distributing it to all the fallen conditioned souls. Please allow me to use my intelligence and take full advantage of this sublime gesture. I want to be a servant of the servant of the servant but how unfortunate for me that I can only serve my senses.

Listening to your *kīrtana* is the most auspicious act for my ears to take part in and I pray that your voice goes into my heart and really has an effect that makes me forget this material world in an instant. I know your sound vibration is so pure that this is possible but I am afraid that due to my nature, I don't know how to listen with full attention.

You have surely pleased his Divine Grace Śrīla Prabhupāda so much.

I have nothing to offer you but I offer it anyway and beg you to accept these very insignificant words.

When I read in the *Bhāgavatam* that the symptoms of a *sādhu* are that he is tolerant, merciful and friendly to all living entities. He has no enemies, he is peaceful, he abides by the scriptures, and all his characteristics are sublime I feel safe because you display all these qualities. (ŚBh 3.25.21) In Śrīla Prabhupāda's purport he says that, a *sādhu* knows that without devotional service a human life is spoiled. I know that you are so merciful that if I can try and remain sincere even this fallen soul will have an opportunity to continue serving you.

I once again would like to wish you a very happy Vyāsa-pūjā.

Begging to remain in your service,
Bhakta Andy

AÑJAVATĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Azon tűnődöm, melyik tulajdonságodat emeljem ki, melyiket dicsőítsem, a páratlan jellemed és személyiséged tárházából. A feladat szerencsére nem könnyű, mert megszámlálhatatlan tulajdonságodat lehetne dicsőíteni, de mégsem okoz nehézséget, mert nagy szerencsémre személyesen is láthatom ezek megnyilvánulásait.

Most épp fizikailag nagyon távol vagy: Māyāpura szent földjén. Irigylem a *bhaktákat* (ez persze kizárólag transzcendentális irigység), akik veled lehetnek most. Nézem a képeket, kapom a híreket és beszámolókat, hogy hogyan szolgálnak téged és társulnak veled. Átjön az a boldog és könnyed hangulat, hogy nem is kell más ezen kívül, csak szent helyen a *gurut* szolgálni. Mégsem érzem viszont azt, hogy csak ott lennél, és nélkülözni kell a jelenléted. Szerencsémre én is szent helyen élhetek, egy lelki oázisban, és téged szolgálhatlak. Minden, ami körülvesz a mindennapjaim során, azt tőled kaptam. A lelki gyakorlataim, a *bhakták* társasága, a munkám, a szolgálataim, minden, ami értelmet ad a röpke kis életemnek, az a te kegyedből és személyeden keresztül nyilvánul meg. Igyekszem fenntartani azt a meditációt, hogy mindig cselekedjek úgy, mintha a lelki tanítómesterem mellettem lenne. Többször azon veszem észre magam, hogy várom, hogy mikor jössz le az üvegirodába, vagy mész végig a folyosón, vagy kérsz tőlem valami szolgálatot, holott nem is vagy Budapesten.

Te egy tökéletes példát mutatsz, hogyan kell követni a lelki tanítómestert. Szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda a könyvein keresztül megnyitotta előttem az utat, a tudás fáklyalángját gyújtotta meg, hogy sok ezer *bhakta* mellett én is elindulhassak a *bhakti-yoga* útján. Nagyon hálás vagyok neki, és igyekszem méltóképpen szolgálni, és teljesíteni az utasításait. Minden, ami Śrīla Prabhupāda szívében és vágyában volt, azt igyekszel beteljesíteni, és minden tettetted siker koronázza. Néha próbálok belegondolni, ki is vagy te valójában. Azt már régen tudom, hogy nem közönséges ember. A tetteid, a szavaid, a tulajdonságaid, a vágyaid, mind megmutatják, hogy csakis tiszta hitből cselekszel, lelki tanítómestered és Kṛṣṇa vágyát alapul véve. Itt élsz most ezen a bolygón, ezt a helyet kaptad, hogy segíts minket a lelki élet útján, hogy minél több lelket felszabadíts, és

átadd nekik az igazi szeretetet, mely Kṛṣṇához láncolja őket. Mégis sokszor látom, hogy a meditációd egy magasabb szférában van, a lelked és szíved Rādhe-Śyāmáé, tőlük kapsz erőt, hogy visszaterelj bennünket hozzájuk. Ez nekem is nagy erőt ad, hiszen látva ezt a mély, transzcendentális kapcsolatot, tudom, hogy jó kezekben vagyok, és a legjobb személyt szolgálom. Hogy ki is vagy valójában, azt nem tudom felfogni, de remélem, hogy egyszer megláthatom azon a helyen, ahol örökké transzcendentális szolgálat vár. Nem tudom, hogy melyikünk hagyja el ezt az állomást hamarabb, de a te következő állomásod garantált. Én pedig azért imádkozom, hogy bárhol is legyek a jelenlegi életem után, ne veszítsem el az esélyt, hogy egyszer és örökké kapcsolatban lehessen veled.

Köszönök mindent, Guru Mahārāja.

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Jelentéktelen szolgád:

Añjavatī devī dāsī

ANTARDHĪ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ma van a te *vyāsa-pūjād*, dicsőséges megjelenésed napja. Összejönnek a tanítványaid mindenhol a világról, hogy ünnepeljék ezt a napot. Ilyenkor félre tesznek minden mást és csak elmerülnek a rád való emlékezésben. Én is ezt szeretném tenni. Szeretném értékelni és kifejezni a hálámat mindazért amit tőled kaptam, kapok és fogok kapni. Számba vehetem mindazt amit te biztosítasz nekem és nekünk, szűkebb és tágabb családomnak, és valószínűleg egy hosszú lista fog majd kikerekedni belőle. Éppen ezért most nem írom le valamennyit, csupán kiemelek néhányat, hogy tudatossá váljak. Először is megkaptuk tőled a Szent Nevet. Mit mondhatnék még? Ez önmagában elegendő mindenféle tökéletességhez. De te ennél jóval tovább mentél. Létrehoztál, fenntartasz és folyamatosan dolgozol a hosszútávú fennmaradásán egy olyan közösségnek amely a

szívedből nyilvánult meg. Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara a te odaadásod miatt fogadták el, hogy megjelenjenek ezen a helyen, és ha továbbra is itt maradnak, az bizonyára azért van, mert te erre kéred Őket. Azt mondtad nemrég, hogy csodálkozol azon mennyire türelmesek és kitartóak is Ők, az Isteni Pár. Ez azonban egyáltalán nem különös, ha figyelembe vesszük azt, hogy milyen odaadással és szeretettel gondoskodsz imádatuk minden egyes részletéről.

Mostanában nagyon egyértelműen megnyilvánítottad a vágyaidat Vízio szemináriumjaidban, és ebből mindenki számára teljesen világos, hogy milyen odaadásod van és milyet szeretnél kifejleszteni bennünk is az Isteni Pár felé. Csodálatos! Nem találok szavakat, hogy leírjam a köszönetemet mindezért. Nem kell vakon tapogatóznunk és azon vitatkoznunk vajon mi az, ami elégedetté tesz téged és mi az ami nem. Egyszerűen azt szeretnéd, ha a nyomdokaidban járva Rādhe-Śyāma tiszta önzetlen szolgálóivá válnánk. Ezt a lehetőséget adod nekünk és ez a fizetségünk is. Mindannyian megkaptuk a lehetőséget, hogy segíthessünk neked tiszta szolgálatodban, és ha értékeljük ezt a lehetőséget akkor bármilyen körülményben kitartunk a szolgálatunk mellett és együtt működünk, hogy lerójuk tartozásunkat feléd. Szeretnék egy olyan tanítványod lenni, aki így cselekszik. Ehhez azonban szükség van a te áldásodra és kegyedre, hiszen e nélkül lehetetlen, hogy sikeres legyek bármiféle törekvésben, nemhogy egy ilyen nagy feladatban.

Kérlek, ezért ezen a szerencsés napon áldj meg, hogy örökké szolgálhassalak és segíthesselek, egy valódi tanítványoddá válhassak és elégedetté tehesselek téged. Köszönöm szépen, hogy lefoglalsz szolgálatodban és, hogy segíthetek neked.

Szolgád:

Antardhī dāsa

ANUPAMA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Nagyon örülök, hogy újra köszönhetlek téged ezen a különleges napon. Amikor a társaságodban lehetek, mindig nagy lelkesedés tölt el és a Kṛṣṇa-tudat végzésére inspirál, úgy árad belőled a tiszta *bhakti*.

Śrīla Prabhupāda azért alapította meg az ISKCON-t, hogy a *bhakták* társulhassanak egymással. Ez a legfontosabb erő, ami itt tart és előre visz bennünket. A *bhakták* társasága ad képešítést a Szent Név énekléséhez és a szolgálathoz. Mindent az ő társulásukból kapunk. De addig nem is tudjuk meg, mi a valódi lelki élet, amíg meg nem kapjuk egy tiszta *bhakta* társaságát.

Köszönöm, hogy itt vagy velünk. Társaságodban minden egyszerű, egyértelmű és világos a cél. Bárcsak mindig a menedékben maradhatnék. Kṛṣṇa állandóan kapcsolatban van velünk, a szolgálai vagyunk, és mindenféle formában segít nekünk. A szentírásokon át, inkarnációiban jelenik meg, és elküldi tiszta *bhaktáit*.

Nagyon köszönöm, hogy én is részese lehetek azoknak, akik neked köszönhetik a Kṛṣṇa-tudat megismerését és, hogy vezetsz annak ellenére, hogy ostoba vagyok, és nem igazán tudok követni. Számunkra Śrīla Prabhupāda és a te könyveid a legfontosabb iránymutatók a mai korban. Ez is kegyed megnyilvánulása. Köszönöm, hogy ennyi időt és energiát szánsz az írásra, hogy átadd nekünk a tiszta Kṛṣṇa-tudatot. Remélem, hogy egyszer méltó leszek a szolgálatra.

Elesett szolgálád:

Anupama devī dāśī

ANURĀDHĀ DEVĪ DĀŚĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

On this most auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā I feel very fortunate to be able to glorify your many wonderful qualities and also the chance to express my gratitude for all that you have given to my family and myself. Guru Mahārāja you are so self less always giving up your time to speak to, guide, preach and nurture so many persons from public figures, wide spectrum of devotees seeking advice and disciples like myself.

Guru Mahārāja you have always guided and encouraged us, and constantly continue to inspire us through your most wonderful books, podcasts, lectures and absolutely amazing *kīrtanas*. So often I find that by listening to your *kīrtanas* I am just transported to another realm. I wish to deeply thank you for all of this; a mere thank you isn't even actually touching on how much you have given to me.

Guru Mahārāja, it is my greatest fortune that I have you as my spiritual master, by adhearing to your instructions and having your exemplary practices of spiritual life I will always be on the right path and I pray to never deviate from my goal of serving you, Śrīla Prabhupāda and Rādhe-Śyāma eternally. You have remained so dedicated to serving Śrīla Prabhupāda developing and working on numerable projects like developing New Vraja-dhāma (even though you have had your political obstacles) and compiling the most wonderful and beautiful *Nava-vraja-mahimā*, which is such an immense creative work of art and deep knowledge, to mention a few. Guru Mahārāja you do this with immeasurable devotion, admirable precision and expertise - simply amazing.

Thank you so much for looking out for Mohinī and Nāyikā, they are incredibly attached to you and you have always mercifully encouraged and inspired them, for this I am eternally grateful. I feel so incredibly lucky to be part of this very special spiritual family feeling very protected knowing you are there caring for us, without this link what hope is there in this material world. You demonstrated your mercy and kindness by giving initiation to my mother, she was so fortunate and extremely happy and so was I, thank you.

Guru Mahārāja to re-pay you for all of this is not possible ; I pray that I can develop a deep sincerity to practice all your instructions and therefore become a better devotee and disciple, if I can even achieve a small percent of this I know I will be pleasing you.

Your servant,
Anurādhā devī dāsī

BHAKTIN ARANYOS EDIT

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Māyāpurában Rādhā–Mādhava színpompás parkjában írom felajánlásomat születésnapodra. Éppen tegnap voltam nálad, hogy segíteni próbáljam csekélyke képességemmel gyógyulásodat, és szégyenszemre nem volt nálam fonendoszkóp, hogy meghallgassam a mellkasodat. A nagy készülődésben nem raktam el, pedig gondoltam rá, hogy szükséged lehet az orvosi szolgálatomra. Azért nagyon remélem, hogy mégis tudtam valamennyit segíteni, és hamar meggyógyultál.

Szívből kívánom, hogy sokáig erős és egészséges legyél, hogy Śrīla Prabhupāda vágyait szakértelmeddel, eltökéltségeddel, kreativitásoddal és határtalan odaadásoddal lelki tanítómestered felé, megtudd valósítani. A férjemet lelkesítem, hogy minél többet segítsen anyagilag Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara templomának felújításában.

Én nem a te gyógyításoddal szeretnék szolgálni, mert azt akarom, hogy mindig egészséges légy. Inkább a munkám során való prédikálással, amit erősíteni kívánok, főleg példamutatással.

Azért a fonendoszkópom máskor – megígérem – mindig nálam lesz!

Szolgád:

Bhaktin Aranyos Edit

ĀRYADEVA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni megjelenésednek!

Engedd meg kedves Guru Mahārāja, hogy köszöntselek megjelenési napod alkalmából A legcsodálatosabb áldás számomra, hogy egy nagy kegy folytán találkozhattam veled, és a tanítványod lehetek. Ezt nem sok ember mondhatja el a világon, hogy a te utasításaidon, könyveiden,

tanításaidon és személyes társaságodon keresztül kapcsolatban van veled. Pedig az egész világnak áldásos lenne a te társulásod.

Amikor először találkoztam veled Új Vraja-dhāmában 1995 nyarán, a Nāma-haṭṭa táborban, akkor úgy éreztem ez egy örök kapcsolat veled és a *bhaktákkal*. Ez az érzés felejtethetetlen lett az életem további szakaszai során. Fergeteges *kīrtanák* voltak egy homokkal leszórt hatalmas sátorban. Az egyik nap a sok *bhakta* között csak ugráltam és folytam a tömeggel. Egyszer csak egy kéz elkapja a nyakamat és magával ránt. Hátranéztem, hogy ki lehet az és nem hittem a szememnek, mert te voltál. Csak kedvesen mosolyogtál és magad elé húztál, hogy menjek előtted. Mögöttünk 150-200 *bhakta* össze kapaszkodva követett minket. Én voltam legelől és te csak meghúztad azt a vállamat amerre kanyarodnom kellett. Éreztem egyfajta bizalmat, de kicsit zavart is voltam. Magamtól nem lettem volna képes semmilyen cselekvésre. De a te két kezed a vállaimon voltak és nekem csak engedelmeskednem kellett. Jobbra, vagy balra. Nem tudtam merre megyünk és mi fog következni, csak követtelek. Ekkor úgy éreztem, hogy nincs más helyem a világban, csak itt, te és a *bhakták* közelében. Nagyon nagy benyomást tett rám ez a *kīrtana*. Ekkor 19 éves voltam és nem eléggé elhatározott, ezért kicsit később eltávolodtam a Kṛṣṇa-tudattól és a *bhaktáktól* a rossz társulás és a felelőtlenségem miatt. De amikor találkoztam az utcán valamelyik *bhaktával*, akivel korábban együtt szolgáltam, említették, hogy Egerben jártál és kérdezted merre vagyok. Ez engem annyira megérintett, hogy később egyetlen világi kapcsolatot, barátságot se tudtam elfogadni, és egyre inkább magányosabbnak éreztem magam a *bhakták* társasága nélkül. Ez indított újra a lelki életem útján, és elkezdtem keresni a *bhakták* társaságát, a templomi programokat pedig elkezdtem látogatni.

Azóta mindig imádkozom, hogy itt maradhassak te és a *bhakták* szolgálataiban, Śrīla Prabhupāda mozgalmában. Te igazából meg tudtál változtatni. Biztos, hogy nem élnék a te gondoskodásod nélkül. Ugyanis az akkori társaim közül néhány meghaltak, néhány börtönben vannak különböző bűnös cselekedetek miatt. A gondoskodó kezeidet még mindig érzem a vállaimon és ezt nem fogom elfelejteni kedves Guru Mahārāja. Nincs sok dolog a birtokomban, de a csekélyke életemet, tudásomat, tetteimet, családomat szeretném felajánlani neked, Śrīla Prabhupāda vágyainak beteljesítése érdekében.

Jaya Śrīla Guru Mahārāja! Ki! Jaya!

Szolgád:

Āryadeva dāsa

AṢṬA SAKHĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Istentestvéred, Urmila mātājī Új Vraja-dhāmában töltött majdnem egy hetet Gaura-pūrṇimākor. Megkaptam a kegyét és minden nap együtt ebédeltem vele. Minden nap dicsőítette Vraja-dhāma csodálatosságát. Kiemelte, milyen tökéletes hely a lelki életet gyakorlók számára, és azt mondta, következő életében legszívesebben itt élne (most ennek egyetlen „akadálya”, hogy utazó prédiktorként szolgál).

Urmila mātājī olyan istentestvéred, aki világszerte sok országban prédikál, szinte minden kontinensen. Sok templomot, farmot ismer, mégis Új Vraja-dhāmát emeli ki mind közül. És biztos vagyok benne, hogy nem udvariasságból teszi. És miért van erre lehetősége? Azért, mert te, Guru Mahārāja, eggyé tetted szívedet lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda vágyával, és megalapítottad, és vég nélküli állhatatossággal működtetted Rādhe-Śyāma birodalmát. 10000 évet szeretnél megalapozni.

Te magad tanítottad és hangsúlyoztad nekünk, amikor nemrégiben a vízióról beszéltél, hogy a Kṛṣṇa-tudat gyakorlása azt jelenti, hogy megvalósítjuk Śrīla Prabhupāda vágyát. És ezt te maximálisan komolyan veszed, és végtelen türelemmel tanítod nekünk is. Mélyíted a hitünket, fejleszted a tudásunkat, hogy ne legyen más vágyunk és higgyük el, hogy ez a leg-tökéletesebb. Amikor pedig hibázunk, vagy félrecsúszunk, szerető apai gondoskodással térítesz vissza minket a helyes lelki ösvényre.

Nagyon köszönöm, Guru Mahārāja, hogy indokolatlan kegyedből szolgálatot adsz lótuszlábaidnál, Rādhe-Śyāma menedékében.

Jelentéktelen szolgád:

Aṣṭa Sakhī devī dāsī

ATULA KṚṢṆA DĀSA

Kedves Śrīla Gurudevám!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, mert oly áttetsző közege vagy a nagyszerű tanítványi láncolatunknak!

Miben nyilvánul ez meg? Tegnap beszélgettem anyukámmal arról, lehet-e Rādhē-Śyāma nevére íratni a házunkat. Alkalmam volt tapasztalni, hogy nagyobb hite van Kṛṣṇában, mint gondoltam... A beszélgetésünket követve tovább dolgozott bennem ez a felismerés, s nem hagyott nyugton, vissza kellett hozzá térnem megkérdezni, miből építette fel a bizalmát? Azt válaszolta, tanúja lehetett Kṛṣṇa-völgy életének, „születésétől kezdve”, és ő érti, hogy a napjainkig elért eredményhez különleges szellemi erő szükséges, melyet egyértelműen veled azonosít, kedves Śrīla Gurudevám. Úgy gondolom, egyetérték anyukámmal és nem csak én, de rajtam kívül sok ezer *bhakta* látja egynek Új Vraja-dhāmát Śrīla Śivarāma Swamival. Ezen a ponton számomra kitárul a transzcendencia végeláthatatlansága, melyet felbecsülni annyi kapacitásom van, mint amennyi egy ebihalnak látni a Csendes-Óceánt. Természetesen lehetetlen teljes és tiszta képet alkotnom a dicsőségedről, és az életünkre irányuló jelentőségéről, mégis kísérletet teszek rá a képességeim korlátain belül.

Néhány éve azt az utasítást kaptam tőled, hogy ne az érzelmeim alapján ítélek meg személyeket, hanem a *śāstra* szemével. Próbáltam követni téged.

A *Bhagavad-gītā*t 2. fejezetének 54. versétől kezdve tanulmányozom. Arjuna négy kérdést tesz fel Kṛṣṇának arra vonatkozólag, milyen szimp-tómái vannak az önmegvalósított személynek.

Az 55. verset tekintve: még sohasem láttam, hogy az önvalódon kívül kerestél volna elégedettséget. (Pedig aztán végtelen a verziók száma az érzékkielégítés palettáján.)

56-57. vers: nem ismerek rólad olyan képet, amikor háborogtál volna az Úr érdekén kívül. Legutóbbi -nyilvános- teszt az egyházügyi törvénymódosítás története. Amikor egyház lettünk, nem mámorosodtál meg a boldogságtól, amikor pedig megtámadta a kormány az egyházi státuszunkat, nem estél kétségbe, és félelmet sem ismertél. Amikor ostobaként viselkedtem veled, nem lettél rám dühös, ám amikor fel akartál ébreszteni *māyā* szendergé-semből, megnyilvánítottad a dühödet. Ezek a jellemzők árulkodnak arról, hogy a tudatod szilárdan gyökerezik az Abszolút Igazságban.

Másként: 58.: Többször észrevettem, hogy csak úgy tartod a kapcsolatot a női tanítványokkal, ahogy a szolgálatod igényli. Azután elmész. Ha nem kell, nem nézel nőre.

59. vers: Hogyan lenne lehetséges, hogy az ISKCON vezéroszlopos részében 40 évet képes valaki eltölteni úgy, hogy egyre csak nő a lelkesedése Kṛṣṇát szolgálni? Ez csak akkor lehet, ha megvalósítja ezt a verset.

60-61. versek: *aiṁ gurudevāya vidmahe kṛṣṇānandāya dhīmahi*

64-65. vers: ezek a *ślokák* is rólad beszélnek.

68. vers: szintén.

70-72. versekben szintén rád ismerek, kedves mesterem! Śrīmatī Kuntīdevī hálálkodik az Úrnak, milyen módokon mentette meg őt és a Pāṇḍavákat. Ez a hangulat jut eszembe, ahogy ezekhez a versekhez kötöm a veled kapcsolatos emlékeimet. S mennyi, de mennyi lélek tud beszámolni ugyanígy erről.

Kedves Śrīla Gurudevánk, megmentettél minket. Köszönöm!

rākho rāṅgā-caraṇera pāśa

Szolgád:

Atula Kṛṣṇa dāsa

AVADHŪTA RĀYA DĀSA

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Azt, hogy ez évi *vyāsa-pūjā* Új Vraja-dhāmában fogom írni a felajánlást, egészen szeptember végéig nem gondoltam volna! Addigra már 7 év eltelt Dublinban és meg voltam róla győződve, hogy még több is fog. Szerencsére Rādhe-Śyāmának más terve volt! Visszatértünk Nava Vraja-dhāmába és egyértelműen éreztem a szívemben, hogy Rādhe-Śyāma adott nekem még egy esélyt, megmentett egy olyan szituációból, amely nem volt kedvező a lelki életemnek, s ami a legfontosabb, visszahozott a te és a Nava Vraja-dhāma-i *bhakták* menedékébe.

Ám hol lenne Nava Vraja-dhāma, ha te nem vállaltad volna azt a rengeteg kockázatos és kihívásokkal teli áldozatot, amelyet az jelentett, hogy Śrīla Prabhupāda instrukciójával a szívedben megérkeztél ebbe a jelentéktelen országba és elkezdted prédikálni? És hol lenne Rādhē-Śyāma, ha nem te hívtad volna meg őket? Biztos, hogy senki más nem tudta volna Őket rávenni arra, hogy eljöjjenek erre a kietlen vidékre, egy világvégi kis faluba, ahol az emberek soha semmit nem hallottak még az odaadó szolgálatról!

Persze, mivel kiváló szervező képességeddel csak odaadásod és alázatosságod vetekszik, azt válaszolnád, hogy Nava Vraja-dhāma sok-sok *bhakta* erőfeszítésének eredményeképpen jött létre. S bár ez kétségtelenül az igazság része, mégis Śrīla Prabhupāda is mindig különösen kiemelte és dicsőítette azokat a *bhaktákat*, akik valami csodálatos és hatalmas szolgálatot ajánlottak az Úr Caitanya missziójának terjesztésében. Mint ahogy Advaita Ācārya hívására szállt alá Caitanya Mahāprabhu és sok más kiváló *bhakta* készítette elő a *saṅkīrtana-līlā* kezdetét, ugyanúgy, te voltál az, akinek hívására Rādhē-Śyāma eljött Magyarországra és a te ösztönzésedre kezdték el a *bhakták* Nava Vraja-dhāma felépítését.

Śrīla Prabhupāda minden bizonnyal több, mint elégedett azokkal az erőfeszítésekkel és eredményekkel, amelyeket a magyar *yātrā* elért az utóbbi 20 évben a te vezetésed alatt! A számok önmagukért beszélnek! A számok természetesen egy csodálatos tény kifejezői: annak a példának, amelyet elénk állítasz abban, hogy mit is jelent őszinte és teljesen meghódolt tanítványnak lenni! Az ISKCON-ban rengeteg kiváló *bhakta* van, de még egy olyat találni, mint te, szinte lehetetlen! Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura mondta, hogy sok-sok gallon vért kell áldozni arra, hogy valakiből *bhaktát* csináljunk. A te prédikálásod eredményeként olyan sokan jönnek futva Kṛṣṇához! Hogyan tudod vállalni azt a rengeteg nehézséget, amely azzal jár, hogy ostoba materialistákat az odadó szolgálat ösvényére térítsd és ott tartsd? Úgy, hogy te már Śrīla Prabhupādának és Rādhē-Śyāmának adtad a szíved! Annak a gondolata, hogy nekik esetleg csalódást okozz, azzal, hogy nem áldozod magad azért, hogy mi, és még sok ezer szerencsés magyar visszatérhessen örök hajlékára, számodra a halálnál is rosszabb!

Advaita Ācārya azt mondta Caitanya Mahāprabhunak, hogy ahol Ő van, ott van Vṛndāvana. A *Śrīmad-Bhāgavatam* is megerősíti, hogy az Úr nagy *bhaktái* olyanok, mint a zarándokhelyek, mert szívükben hordozzák a Legfelsőbb Urat. Nem meglepő hát, hogy Magyarországra való érkezésedet követte Nava Vraja-dhāma és Rādhē-Śyāma megnyilvánulása. Mint ahogy te sem tudnál Rādhē-Śyāma és Vraja-dhāma nélkül élni, Rādhē-Śyāma

sem tudna nélküled élni. Olyannyira, hogy követett téged ide, az egyik legvalószínűtlenebb helyre a Földön. Amerika, Anglia és sok más ország híres és elismert a világon, de Magyarországról csak azok hallottak, akik nagyon odafigyeltek földrajz órán! És ahogy Ők megérkeztek, örök hajlékuk is elkezdett megnyilvánulni.

Śrīla Prabhupāda minden bizonnyal nagyon büszkén ül *vyāsāsanáján* itt Nava Vraja-dhāmában. Áldozatos munkád eredményeképpen nem hogy nem lett belőle Nagy Sándor, hanem épp ellenkezőleg: továbbra is folytatódik vágyának beteljesülése, s nap mint nap szerencsés magyarok tucatjai teszik meg első lépéseiket odaadó szolgálatuk útján, amikor felkeresik Nava Vraja-dhāmát és sokuk felismeri és értékeli azt a menedéket, amelyet kap.

Szeretném neked megköszönni, hogy a legkiválóbb példát állítod abban, hogy mit jelent tanítványnak lenni. Társaságodban a lehetetlen lehetségessé válik, a Szent Név édessége lenyűgöző és Śrīla Prabhupāda ISKCON-jának meghódolni az élet legfontosabb céljává válik újra meg újra. Nem titok, az utóbbi években szem elől tévesztettem ezt a célt és befedődött az egykor tiszta elhatározásom. De téged hallgatva újra fel akarom venni a harcot az érzékkel és szeretnék úgy élni, hogy Śrīla Prabhupāda elégedett legyen velem.

Köszönöm, hogy eljöttél értünk magyarokért, és hogy indokolatlan kegyedből lefoglalsz itteni missziódban!

Szolgád:

Avadhūta Rāya dāsa

BĀLAMODAKA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivoarāma-svāmin iti nāmine*

Sokat gondolkodtam, hogyan tudnálak megfelelően dicsőíteni téged megjelenésed alkalmából, melyik tulajdonságodat emeljem ki a sok közül, amelyek dicsőítésével minden évben megtelik egy könyv. Sokat említetted a vízióban, hogy számodra Rādhe-Śyāma legkülönlegesebb tulajdonsága az, hogy nagyon elkötelezettek. Nem mennek el pedig annyi okuk lenne rá. Hozzájuk hasonlóan neked is hasonlóan nagy erőfeszítésedbe kerül tolerálni a tanítványaid minden hibáját. Én is egy ilyen hibaóceán vagyok, te mégis türelmes vagy és adod a lehetőséget a szolgálatra. Van egy kedvenc versem ami a lelki tanítómestert dicsőíti:

*he guro jñāna-da dina-bandho
svānanda-dātaḥ karuṇaika-siṅdho
vṛndāvanasina hitāvatāra
prasāda rādhā-pranaya-pracāra*

„Ó lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótevője! Egyedül te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod a saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā-Kṛṣṇa iránti szeretetéről prédikálj nekik. Kérlek légy kegyes hozzám!”

Az elmúlt évben megértettem, hogy számomra Új Vraja-dhāma és a *bhakták* tásasága jelenti az otthonomat és a családomat. Ez az otthon a te otthonod, ez a család a te családotod. Újra és újra egyre többet és többet társz fel a szívedből, hogy mit jelent neked – és így nekünk is – Rādhe-Śyāma és Új Vraja-dhāma. A vízióban nagyon szépen leírtad mi az elképzelésed, amit nekünk is a magunkévá kell tennünk.

Minél többet hallok a világról, de még az ISCKON más központjairól is, egyre jobban meggyőződök róla, hogy az általad megalapított és fenntartott hely, Új Vraja-dhāma, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarával a szívében a legjobb hely a világon. Sem a sztenderdek, a színvonal, a minőség és mennyiség tekintetében nincs párja a farmnak. Egyik maratonodat a másik után csinálod: könyvek írása, szent helyek feltárása, közösségfejlesztés, diplomapítés és így tovább. Mindeközben kiállsz az egyházért az egész ország és a világ előtt.. Ahogy Śrīla Keśava Bhāratī Mahārāja is írja a levelében: példa nélküli az az erőfeszítés, amivel a tanítványaidat vezeted a *māyā* ellen vívot harcban. Igazából a te kitartásod és elkötelezettséged inspirálja az egész *yātrāt* arra, hogy folytassák a harcot napról napra. Jó látni a példát, hogy mit jelent az amikor valaki igazából éli a Kṛṣṇa-tudatot. Ez

tartja bennem is az erőt, hogy a harcnak az a kincs a jutalma amit te már a magadénak tudhatsz.

Pár éve vagyok csak a szárnyaid alatt, de remélem örökre itt is tudok maradni. Ez a kis idő azonban elég meggyőző volt ahhoz, hogy rájöjjek, Új Vraja-dhāma és Rādhe-Śyāma az egyetlen valóság ebben a világban és nincs rajtuk kívül semmi ami értékes lenne. Imádkozok, hogy mindig frissen tudjam tartani ezt az érzést és hálás tudjak lenni azért a kincsért amit adtál nekem: az élet értemét.

Szolgád:

Bālamodaka dāsa

BALĀNUJA DĀSA ÉS CSALÁDJA

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Te Śrīla Prabhupāda kedves tanítványa vagy, hűségesen követed utasításait. Szívedet és lelkedet a *saṅkīrtana* tűzébe ajánlottad oly sok évvel ezelőtt, és azóta is e a tűzben tartod. Félelmet nem ismerően prédikálsz, dicső tábornokként harcolsz Śrīla Prabhupāda hadseregében. Mikor mi, gyöngé kis katonáid megingunk az illúzórikus energia, és a saját anyagi vágyaink ellen vívott küzdelemben, te mindig ott teremsz, és erélyesen ránk szólsz: „Gyerünk, vedd fel a kardot, és küzdj!”

Oly sok harcos hullott már el e csatában, és mi is számtalan sebből vérzõn állunk fél térden a csatamezõn. De mikor rád nézünk, erõt merítünk sugárzó személyedbõl! Mikor látjuk, hogy fityiszt mutatsz az ellenségnek, felugrunk és vállvetve küzdünk veled!

Kérlek, add az áldásod, hogy mindörökké veled maradjunk, és együtt harcoljunk Śrīla Prabhupāda seregében!

Jelentéktelen szolgáid:

Balānuja dāsa és családja

BALARĀMA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egy ajánlásban képtelenség felsorolni mennyi mindenért hálás lehet az ember neked. Hadd említsek most egyet. Az Úr Śrī Kṛṣṇa így szól a *Bṛhad-bhāgavatāmṛtában* (1.7.106): „Ó, akaratos asszony, kérek, értsd ezt meg! Mindaz, amit Vrajában megízleltem, a legnagyobb gyönyörrel töltött el. Azoknak az időknak a dicsősége már elhagyott Engem, de ama csodálatos helyen még mindig ott van e dicsőség.”

Ez a vers nem említi, hogy mi is pontosan az a dicsőség amivel Vrajadhāma rendelkezik viszont Kṛṣṇa nem, de Kṛṣṇa maga állítja, hogy aki szeretné megismerni az Úr ezen dicsőségét annak Vrajadhāma menedékét kell keresnie.

A 115-ös vers magyarázatából viszont megtudhatjuk: az, hogy az Úr dicsősége milyen mértékben nyilvánul meg, változó, függ az Őt körülvevő környezettől is.

De hogyan fog feltárulni a világ előtt Vrajadhāma helyzete? Kṛṣṇa megelőzi a kérdést, és a 117-es versben választ ad rá. Śrī Vrajadhāma *prema-rasájának* dicsősége akkor tárul majd fel a világ előtt, amikor Śukadeva Gosvāmī elbeszéli a *Śrīmad-Bhāgavatamot* Parīkṣit Mahārājának.

Sanātana Gosvāmī szavai kétségtelenül igazak, hiszen Śukadeva Gosvāmī „közhírré tette” a *Śrīmad-Bhāgavatamot*, és aki szerencsés és képesített volt az Śukadeva Gosvāmītól hallhatta. Azok viszont, akik nem voltak elég szerencsések vagy képesítettek, számukra akkor terjedt el igazán, amikor Śrīla Prabhupāda elhozta a *Śrīmad-Bhāgavatamot* és magyarázatokkal látta el! Ennek köszönhetően most már szinte bárki hallhat Vrajadhāma kiemelkedő helyzetéről és hihet benne.

Sajnos azonban azt látjuk, hogy néhányunknak nem elég hallani róla; szagolnunk, ízlelnünk, tapintanunk, éreznünk is kell Vrajadhāma csodáját, hogy hinni tudjunk benne, és szolgálatának eléréséért sóvárogjunk.

A szent *dhāmāba* vetett hitet terjeszteni a Kali-yugában egy rendkívül magasztos küldetés. Ennek a végtelen türelmet, odaadást, hitet, tisztaságot és ki tudja mi mást igénylő feladatnak az elvégzésére egy hozzájuk hasonló kiváló léleknek ad felhatalmazást a *guru-paramparā*. A kiválasztott személy

jellemzője az lesz, hogy (117): „Mélységes szeretete, melyet a *vraja-vāsīk* hangulata itat át, felhatalmazza majd, hogy megmutasson egyet s más, az odalátogatóknak s lefoglalja e misszióban a tanítványait.”

Ahogy Kṛṣṇa mondja (1.7.117): „Csak egyvalaki lesz majd képes beszélni minderről – valaki, aki majdnem olyan kedves a szívemnek, mint a vrajai *bhakták*: Śukadeva, Badarāyana Vyāsa fia. Mélységes szeretete, melyet a *vraja-vāsīk* hangulata itat át, felhatalmazza majd, hogy elmondjon egyet s más erről kiváló tanítványának, aki lelki erények tekintetében épp olyan, mint ő, s akit egyszer Én hoztam vissza az életbe.”

Magyarázat: Ha soha senki sem hall Kṛṣṇa Vṛndāvani kedvteléseiről, akkor hogyan fogja Kṛṣṇa teljesíteni küldetését, azt, amiért alászállt: nevezetesen, hogy szerte a világon elterjessze a *prema-rasa* transzcendentális ízét. Kṛṣṇa megelőzi a kérdést, és ebben a versben választ ad rá. Śrī Vraja-dhāma *prema-rasájának* dicsősége akkor tárul majd fel a világ előtt, amikor Śukadeva Gosvāmī elbeszéli a *Śrīmad-Bhāgavatamot* Parīkṣit Mahārājának. Śukadeva lelki megvalósításai hűen követik a *vraja-vāsīk* emelkedett hangulatát, így aztán képes arra, hogy a *Bhāgavatam* eksztatikus – az ő ajkain újjászülető – költészetén keresztül tolmácsolja Vraja dicsőségét. A *kṛṣṇa-bhakti-rasa* határtalan óceánjából, amit Śukadeva tár majd az emberiség elé, egy parányi csöpp is elegendő lesz ahhoz, hogy a tiszta odaadás legmagasabb rendű ízével ajándékozzon meg bármilyen emberi lényt, aki őszintén, jó szándékkal hallgatja e művet.

Végezetül, pedig hadd imádkozzam hozzád azért az áldásért, hogy igazi tanítványoddá váljak, s végre segíthessek neked e missziódban.

Jelentéktelen szolgád:
Balarāma dāsa

BHAKTIN BALOGH ERZSI NÉNI ÉS BHAKTIN TOLLASNÉ NAGY ERZSI

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Boldogok vagyunk, hogy ismét lehetőségünk van hódolatunkat ajánlani neked e szent napon. Kedves Mahārāja újból és újból bebizonyítottad nekünk, hogy a mostani rohanó eléggé vallástalan világban milyen nyugodtan, megfontoltan kezeled a kialakult nehéz helyzeteket. Így mutatod meg nekünk, hogy a Kṛṣṇa-tudat a legjobb vallás és életforma számunkra. Így ismét mutatod a helyes utat, amit követnünk kell. Eddig is fontos volt nekünk a Kṛṣṇa-tudat de most újabb megerősítést kaptunk e téren.

Kérjük, add kegyedet, hogy még jobban, szebben szolgálhassuk a *bhaktákat*, téged és Kṛṣṇát.

Tiszteletteljes hódolatunkat ajánljuk!

Elesett szolgálóid:

Bhaktin Balogh Erzsi néni és Bhaktin Tollasné Nagy Erzsi
Pécs

BHAKTIN BÁNYAI HILDA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Bár nem vagyok rá megfelelően képesített, mégis enged meg, hogy pár sort írjak, s ezzel köszöntselek megjelenési napodon. Első alkalommal, mint elfogadott tanítványod.

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

„Az élőlények *karmájuk* szerint vándorolnak szerte az egész univerzumban. Vannak közöttük, akik a felsőbb bolygórendszerekbe emelkednek, míg mások az alsóbbrendűekbe zuhannak. A sok millió vándorló élőlény közül az az egy, aki nagyon szerencsés, Kṛṣṇa kegyéből megkapja a lehetőséget, hogy találkozzon egy hiteles lelki tanítómesterrel, és Kṛṣṇa, valamint a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját.” (Cc. *Madhya* 19.151)

Ebben a Kali- korszakban amit most élünk, nem is érhetett volna nagyobb szerencse azt hiszem, minthogy 1997-ben Debrecenben én is megkaptam a kegyet egy *bhaktától*, majd szépen lassan megismerkedhettem a Kṛṣṇa-tudattal. Így találkozhattam veled, s az életem része lettél. Szinte felfoghatatlan számomra ez a szerencse. Sokszor eszembe jut, milyen szerencsés is vagyok, hiszen az anyagi világ borzalmaitól találok itt menedéket. Van egy hiteles és végtelenül kegyes lelki tanítómesterem, aki segít nekem, mutatja az utat „haza” Kṛṣṇához, csak követnem kell a folyamatot, „Úgy ahogy van”, s akkor életem végén sikeres lehetek. Bár addig még nagyon hosszú út áll előttem.

Egy-két héttel ezelőtt, egy vasárnapi programon Nitāi-Bhāvana prabhu az Úr Caitanyáról mesélt. Arról, hogyan fogadta el Īśvara Purit lelki tanítómesterének, s a lelki tanítómestere, miután odaadta az Úrnak a Szent Nevet, mennyire örült, mikor nem sokkal később az Úr visszatért hozzá, s az extázis tüneteiről „panaszkodott”. Hiszen „végre van Valaki . . . aki tisztán tudja énekelni a Szent Nevet”. Erre később rá is kérdeztem a Nitāi-Bhāvana prabhutól:“- akkor nekünk is azt a vágyat kell kifejlesztenünk, hogy te Guru Mahārāja egyszer azt mond nekünk . . . ”végre valaki”? Azt a választ kaptam:“- Ki kell fejlesztenünk magunkban a vágyat arra, hogy vonzódjunk a Szent Név énekléséhez, de ez az *anarthák* kiégetésével kezdődik. Szóval lesz dolgom, életem hátralévő részében. A te kegyeddel, és menedéket nálad véve azt hiszem, sikerrel járhatok.

Kérlek kedves Guru Mahārāja add a kegyed, hogy sikerüljön kiégetnem, szívemben oly mély gyökeret eresztet *anartháimat*. Tudjak én is vonzódni a Szent Név énekléséhez, hiszen ezen kívül „nincs más út, nincs más út, nincs más út”. Tudjak mindig alázatos és szolgálatkész lenni, így egész életemben szépen tudjam szolgálni Śrīla Prabhupāda szervezetét, a *bhaktákat*, téged, Rādhē-Śyāmát és a Pañca-tattvát. Akkor lesz esélyem, elérnem a végső célt.

Elesett szolgád:

Bhaktin Bányai Hilda

Debrecen

BHAKTIN BÁNYÁSZ ALEXANDRA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon szerencsés vagyok, mert minden évben mikor felajánlást írok neked, sok-sok veled kapcsolatos közvetett-, és néhány személyes élményt is fel tudok idézni, így könnyen elmerülök a rólad szóló gondolatokban. Bár kevésszer van lehetőség a személyes találkozásokra, te azért évről-évre végigjárod a magyarországi központokat, és még az olyan jelentéktelen tanítványaiddal is törődsz, mint én.

Határtalan gondoskodásodra, és figyelmességedre számomra lenyűgöző példa volt, mikor tavaly tavasszal ellátogattál Egerbe. Előtte már rég találkoztunk beszélünk, és abban a pár napban minden percben azon gondolkodtam, milyen jó lenne, ha egy kicsit tudnánk beszélni. Folyamatosan ezen járt az eszem, mégsem mertem odamenni hozzád, hogy megkérdezzem tudsz-e rám szólni egy kis időt. Az utolsó nap végére, mikor *prasādamot* tiszteltünk, már teljesen kétségbe voltam esve, és szidtam magam a gyávaságomért és gyengeségemért, amiért hagytam ezt az alkalmat elszalasztani.

Egy pár perc telt csak el, mikor a *prasādamot* befejezve, elsétáltál a *bhakták* sorai között, és mosolyogva odaszóltál nekem: „Szandra, meddig maradtok? Beszéljünk egy kicsit!”.

Abban a pillanatban ismét ráébredtem, hogy a lelki tanítómesterem nem közönséges személy, még akkor is adja személyes társulását, és kegyét mikor a tanítványa teljesen *māyāba* zuhanva még arra sem képes, hogy kérje azt.

Arról nem is beszélve, hogy milyen nagy hatása volt akkor ennek a társulásnak. Balázs addig 4 kört japázott, de rögtön utána megduplázta a köreit, és sokkal komolyabban veszi a Kṛṣṇa-tudatot. Azzal az anyának szánt kedves kis érdeklődéssel, őt is megerősítetted a szándékában, hogy elkezdje a tanulmányait a Bhaktivedanta Főiskolán. Engem, pedig újra, teljesen leköteleztél a figyelmességeddel és a gondoskodásoddal. Bár szomorúan veszem tudomásul, hogy semmit sem tudok viszonzni abból az indokolatlan kegyből, amelyben részesítesz, örökké lekötelezett szolgádként gondolok magamra, és remélem, ha kell életek során, de egyszer majd képes leszek méltóan szolgálni lótuszlábad porát.

Jelentéktelen szolgád: Bhaktin Bányász Alexandra
Eger

BHAKTI-DEVĪ DEVĪ DĀSĪ

Dearest Guru Mahārāja,

Hare Krishna. Please accept my humble obeisances. All glories to your eternal master, Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

In this past year, I must have repeated the following line at least a hundred times: „But really the main reason for returning to Hungary was to be near my Guru Mahārāja.”

Yes. I need to be able to see you every now and then, listen to your singing, your classes or just watch you as you go about your business. Then, I feel a little bit Kṛṣṇa conscious. Otherwise, I do not. I am the classic bad student. I need to be close to the watchful eyes of the teacher to get ahead.

What a fortunate arrangement that I am from Hungary and it is in Hungary where you stay with us and where we have the good fortune to develop our relationship with Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara under your supervision. You wrote *Nava-vraja-mahimā* to make sure that the importance of this process is laid down and understood. I am still far from realising the magnitude of it all.

Today, on your Vyāsa-pūjā day we glorify you and I meditate on your glories. There is an ocean of good qualities about you. You are the perfect person, the perfect spiritual master and the perfect servant of Śrīla Prabhupāda. It has been such a blissful year for me for I have been seeing you, experiencing you through your books and through the reception of your books by devotees, in this way the whole year was one constant glorification of you.

Thank you for staying with us and leading us. Thank you for being so strong. Thank you for demonstrating what having faith means. You fill the *yātrā* with energy and in your miraculous ways you have capacity for everyone.

Please bless me to be as attached to your instructions as I am to your person. I love you very much Guru Mahārāja, please take good care of yourself!

Your aspiring servant,
Bhakti-devī devī dāsī

BHUVANESVARA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Bár *vyāsa-pūjā* felajánlást írni egy kiváló lehetőség a tanítvány számára, hogy meditálhasson lelki tanítómestere lenyűgöző tulajdonságain és magasztalhassa végtelenül kegyes cselekedeteit, én mégis úgy érzem magam, mint a törpe, aki meg akarja érinteni a Holdat. Mérhetetlen dicsőséged felfoghatatlan a feltételekhez kötött lelkek számára, ezért teljességgel lehetetlen, hogy megfelelőképpen tudjam magasztalni transzcendentális jellemvonásaidat. Mégis szeretném egy pár sorban kifejezni hálámat és nagyrabecsülésemet irántad. Kérlek, kegyesen fogadd el jelentéktelen próbálkozásomat.

*tulayāma lavenāpi na svargaṁ nāpunar-bhavam
bhagavat-saṅgi-saṅgasya martyānām kim utāsiṣaḥ*

Ha eljutunk a mennyei bolygókra vagy megszabadulunk az anyagtól, még az sem hasonlítható össze annak az értékével, ha csupán egyetlen pillanatot is eltöltünk az Úr *bhaktájának* társaságában. Mit mondhatnánk akkor az anyagi áldásokról az anyagi jólét formájában, amelyek azok számára vannak, akikre halál vár? (ŚBh 1.18.13)

A szó amit keresek, az az, hogy: Köszönöm! Köszönöm, hogy kegyesen eljöttél közénk és nap mint nap megáldasz minket jelenléteddel, mely elpusztít minden szenvedést és megszünteti az anyagi lét égő állapotát. Kegyesen utasításokkal látsz el bennünket és elosztatod minden csüggedésünket. Amikor a Szent Nevet énekled, messzire űzöd a Kali kor befolyását és véget vetsz a világ bánatának. Szavaid nektárja megtisztítja az étert, megsemmisíti a legszörnyűbb bűnök visszahatásait is és boldogsággal áld meg minden szenvedő élőlényt. Az, hogy a közeledben lehetnek, az éltető erőt jelenti azon emelkedett *bhakták* számára, akik teljesen átadták magukat lótuuszlabaid szolgálatának és akiknek te vagy a mindenük.

*sādhu-saṅga, nāma-kīrtana, bhāgavata-śravaṇa
mathurā-vāsa, śrī-mūrtira śradhāya sevana*

„Keressük a *bhakták* társaságát, énekeljük az Úr szent nevét, hallgassuk a *Śrīmad-Bhāgavatamot*, lakjunk Mathurāban, és imádjuk a *mūrtit* hittel és tisztelettel!” (Cc. *Madhya* 22.128)

Kedves Guru Mahārāja! Minden dicsőséget isteni lótuszlábaidnak! Felettébb könyörületes vagy a szenvedő élőlények iránt ezért örökké azon munkálkodszt, hogy megszabadítsd őket az anyagi világ szörnyű gyötrelmeitől! Indokolatlan kegyedből megkaphattuk a mindenek felett álló Szent Nevet, mely tiszta odaadással ajándékozta meg azokat akik menedéket keresnek nála. Szüntelenül a *kṛṣṇa-kathā* életadó elixérével öntözöd az anyagi lét lángoló tüzetől kiegészített szívünket. Rādhe-Śyāma kedves *bhaktáival*, a velük való társulás oltalmát élvezve élhetünk itt, a csodálatos Új Vraja-dhāmában, mely nem különbözik Śrī Vṛndāvana-dhāmától. Nap mint nap lehetőségünk van rá, hogy személyes szolgálatot végezhesünk e gyönyörteli lakhely Úrnőjének és Urának, a mindenkit elbűvölő Isteni Párnak. Ez mind a te határtalan jóakarotodnak és tiszta odaadásodnak köszönhető, kedves Guru Mahārāja!

A *śāstra* kijelenti:

sakala-sādhana-śreṣṭha ei pañca aṅga
kṛṣṇa-prema janmāya ei pāñcera alpa saṅga

„Az odaadó szolgálatnak ez az öt végtagja a legkiválóbb valamennyi közül. Már az is felébreszti Kṛṣṇa iránti szeretetünket, ha a legparányibb mértékben végezzük őket.” (Cc. *Madhya* 22.129)

Köszönöm, hogy, bár nem érdemlem meg, és bár saját szerencsétlen helyzetem miatt csak egy igazán parányi mértékben vagyok hajlandó részt venni benne, te kegyesen mégis lefoglalsz az odaadó szolgálat e legkiválóbb, végtelenül magasztos, ragyogó folyamataiban. Köszönöm neked ezt a páratlan ajándékot Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy Hozzád tartozhatok!

bhavantam evānucaran nirantaraḥ
praśānta-niḥśeṣa-mano-rathāntaraḥ
kadāham aikāntika-nitya-kiṅkaraḥ
praharṣayīṣyāmi sa-nātha-jīvitam

„Szakadatlanul Téged szolgálva az ember megszabadul minden anyagi vágytól, s végleg megbékél. Mikor cselekszem már végre állandó, örök

szolgádként, s mikor leszek szünet nélkül boldog, hogy ilyen tökéletes mesterem van?" (*Stotra-ratna* (43), idézi a *Cc. Madhya* 8.73)

Haszontalan szolgád:
Bhuvaneśvara dāsa

BHAKTIN BOROS ELIZA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Vyāsa-pūjād kedvező napja alkalmából azon gondolkodtam, hogy hogyan tudnálak megfelelően dicsőíteni téged. Sajnos én nem tudok olyan szép imákat írni, mint az előző korok nagy *vaiṣṇava* szentjei, akik gyönyörű lelki tanítómestert dicsőítő imákat írtak, mint például Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura *Gurv-aṣṭakāja*. E csodálatos ima minden egyes szavának tökéletes példáját láthatjuk benned.

Szeretnék most egyet kiemelni belőle, az Úr Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalmának szolgálatát, ahogyan bemutatód, hogy hogyan lehet lefoglalni a modern társadalom technikai vívmányait a prédikálásban. Az előző évben személyesen is megtapasztalhattam, hogy milyen nagy ereje van, interneten keresztül társulni veled. A podcast-okon keresztül, mindenkinek, bárhol is legyen a világon adod a lehetőséget, hogy hallgassák a szavaidat, és ez megváltoztatja az emberek szívét. Egyik régi barátunk, akitől számítógépes segítséget kértünk, megtudta tőlünk, hogy van egy honlapod, ahol kommunikálsz mindenkivel, aki szeretne tőled kérdezni. Nagy meglepetésemre, néhány hónap múlva felhívott és sírástól elcsukló hangon mondta: „Hallgatom Mahārāja podcast-jait, de én ezt nem tudom egyedül megcsinálni . . .” Aznap elgondolkoztam rajta, hogy fel sem lehet mérni, hogy hány feltételekhez kötött lélek kaphatja meg a társulásodat az internetes prédikáláson keresztül, és ezáltal a lehetőséget, hogy kapcsolódjon az odaadó szolgálat folyamatához.

Köszönjük neked, hogy végtelen kegyeddel árasztasz el mindenkit, és segítesz, hogy kiszabaduljunk az anyagi energia fogságából. Rendkívüli

türelemmel és szeretettel vezetsz minket az odaadó szolgálat útján, és mindenben tökéletes példát mutatsz nekünk.

*akṣṇoḥ phalaṁ tvāḍṛśa-darśanaṁ hi
tanoḥ phalaṁ tvāḍṛśa-gātra-saṅgaḥ
jihvā-phalaṁ tvāḍṛśa-kīrtanaṁ hi
su-durlabhā bhāgavatā hi loke*

„Kedves *vaiṣṇavām!* Egy olyan embert látni, mint te, a látás tökéletességét jelenti, lótuszlábadat megérintve a tapintóérzék éri el a tökélyt, nagyszerű tulajdonságaid magasztalása pedig a nyelv igazi feladata, mert az anyagi világban rendkívül nehéz találni valakit, aki az Úr tiszta *bhaktája.*” (Cc. *Madhya* 20. 61)

Szolgád:
Bhaktin Boros Eliza

BRAJA SEVAKĪ DEVĪ DĀSĪ

*sarvathā-man-naṭa-śrī-tāta
rāsenā śrī-nāmnāḥ prema-daḥ
kadā mayi prasanno vraja-dhāmani
sva-nityā-pārśva-sthatvah dadyāt*

When will my beloved spiritual father, to whom I am wholly surrendered and who gives pure love through the mellows of the holy name, be pleased with me and allow me to stay with him always in Vraja-dhama?

How many times have I lost myself gratefully in the waters of Śrī Gaṅgā Devī? How many drops of her mercy have smothered me, soaked into me, cleansed my mind, washed my heart, cooled my thoughts, purified my existence? Countless...a decade of living in Māyāpur, summer days and monsoon heat driving us all daily to her cooling embrace; before that, so many years of visits to Māyāpur, eagerly longing for her sweet touch. They add up, yet the number is too high to recall. What mercy . . .

Yet nothing could have prepared me for the cool, sharp, intoxicatingly sweet experience of her beautiful touch in Hṛṣīkeśa, where Gaṅgā Devī is the liquid form of the snow-capped peaks of the grand, powerful, and sagely Himālayas, where her colour is a dizzying blend of clear, pure crystal and heady forest green, bewildering the senses with rapid changes from bright sharp light, to dusky blue, to jade green, and all the shades between.

Her sweet ambrosial taste is the nearest thing to soma-rasa my senses can imagine—perhaps only apart from that exquisitely rare caraṇāmṛta from Śrīmatī Rādhārāṇī's lotus feet in Vṛndāvana at Rādhāṣṭamī so many years ago, when the pūjārīs poured buckets of the precious nectar over huge blocks of ice to keep it cold. Delicious, life-changing, and beautiful...

So it was in Hṛṣīkeśa, made all the more sweet—if possible—by the knowledge that your prayers had touched Gaṅgā Devī's waters, your thoughts had submerged in her depths, your heart drifted in her waves, and your mind wandered back to her time and time again, in and out of her embrace. Gaṅgā Devī in Hṛṣīkeśa, while strong, is elegant, graceful, and demure, quite often in contrast to those times her beauty has overflowed in Māyāpur, her waters rising and consuming, considered by some to be dangerous, damaging, unwelcome...

And I recalled, then, the time we spoke of how the flow of a river must be allowed its course, of how floods are sometimes necessary, intended by nature to serve a purpose; how they act to burst the dam of indifference that barricades the heart, the pent-up waters powerful, forceful, indifferent to the regular course of the river, sometimes even appearing to be destructive, crushing all in their path and leaving everything flattened in their wake.

You wrote, "Love is like water that nourishes and sustains the flower-bearing bushes, creepers, and trees...if water flows in a bed, if it becomes a river, then in an orderly way it irrigates the forests and gardens. Thus the flowers, trees, and creepers rejoice, for by taking the form of a river, water has perpetuated their blossoming . . . Go with the flow, and thus perpetually nourish those who depend on your waters. No thunderstorms last forever, every flood must recede, but rivers flow forever."

Your words are like the cleansing flow of Śrī Gaṅgā Devī, creating freeways for the waters of love to flow smoothly; when the flood did come, it deepened this river bed and cleansed it of so many obstacles and debris. Thus, as peace returned to this river, the water flowed smoothly, gracefully, and more deeply than ever before.

And just like Gaṅgā Devī's waters in Hṛṣīkeśa, it sparkles as it moves

gently on its path, patiently awaiting—and finally attracting—those who want to drink deeply of a river whose water bears the taste of pure loving affection...

“Thus spoke a creeper that grows at the roots of a ketaki bush and a tamal tree, and requires intense watering to produce flowers.”

As the currents carry me to that ultimate abode, exquisite shelter, and eternal home for which I have all these years longed, I humbly pray with a delicate straw between my teeth that I may always float in the waves of this river of love, and be washed ashore on the sacred bank that carries the marks of your footprints...

tavasmi

Braja Sevakī Devī Dāsī

BRAJASUNDARĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

Already the sun is out in England and the evenings are warm. The local youth are roaming the streets, shouting and fighting, eating pizzas and drinking, trying to enjoy. If only they knew what life can really be. We are blessed. You have taken us to the places of transcendence.

I remember you parked at The Manor and sitting on the roof of your mobile home to use your cell phone, and I as I walked past you called out *haribol*. I got such a fright that my heart jumped and I nearly fell over. It seems funny now. That you used to drive back and forth to Hungary so often seems amazing now. What an austerity!

When you did programs at Jayadeva’s house. Śacīmātā said that you were a swan, a *paramahansa*. She said it so sweetly and with such conviction it struck a chord that I didn’t forget. It was always very special when you were at Śacī’s house, and you would say something like – Oh Brajasundarī what are you doing here? It was very simple, but effective. I would feel validated, valued for my tiny presence.

I remember writing letters and getting letters back. I collected a massive folder full of your replies, good reading on a rainy day.

I was so free to take the kids in to see you when our classroom was near your room, your little room strategically situated next to Śrīla Prabhupāda's rooms. I remember when you stopped living there, how sad it was.

At my wedding, I remember you asking my dad what he did for a living, and you just smiled when he said he was a fishmonger. I think you saw me elbowing my husband's ribs in embarrassment.

We regularly followed you walking around Vṛndāvana at about four in the afternoon. Once my husband told you that the *parikrama* path was very hard to walk on. It had been chewed up for resurfacing and it was full of broken stones. We were all hobbling along in agony, but you didn't seem to understand what we were making such a fuss about. Were your feet even touching the ground?

"What 's going on here?" you said to Śyāmasundarī and me when we plunked ourselves down at the feet of Govardhana hill while you and the boys were collecting *śilās*.

Do you remember your birthday party at our house? Flower petals and balloons showered from the upstairs balcony and there was a big cake from Bāla Gopālji and posh ice cream from the MVT.

I remember your favourite dogs. Poochies, you called them. And what about the Holi festival when we threw colour's at the Bankebihari temple and on the way home, wading in red dye and getting fully plastered with pink and green.

You and Gurukula Mahārāja lit fireworks, holding them in your hands and throwing them from your roof. You favoured the loud ones. You organized that the women cooked in your kitchen for the men one day and the next day the men cooked for the women. We did spinach *subji*, which was not a good idea. It took forever. We were late.

Once at Uddhava-kuṇḍa, you came riding past, on a rickshaw, with lots of disciples, Rādhā-sundarī and family were there. We had started out together, but we separated as Caitanya was on a rickshaw and we had gone on the outside path. You and the main group had been delayed somewhere and were going to Rādhā-kuṇḍa by rickshaw. I was walking when you all came by and only Caitanya was riding. You suggested that we continue our *parikrama*. There was such a little way to go and you said it would be a shame to break it, but actually I had already been riding most of the way. I don't think I admitted that at the time.

We had some great times with you, you being the centre, you being the effulgent one. I recall sheltering on Vṛndāvana-*parikrama* when the rain started. I loved crossing the Yamunā. Rādhā-sundarī said that the water was like milk. And there was the day, in the heat of summer, we went wading through sludge to get to the Yamunā. Rohini got in a boat. I remember cooking for you. ‘I can’t eat this,’ you said. ‘Its baby food.’ And there were lizards in your house.

I remember you and a group of us swimming in Prema Sarovara and Kusum Sarovara. We went to Ter Kadamba and had buttermilk at Nandagrāma. Caitanya gave you a tangerine at the railway crossing on the way back from Rādhā-kuṇḍa. No one had any clean water and you were thirsty. It was a long wait at the railway that day. Wasn’t it always?

We did dandavat parikrama of Rādhā-kuṇḍa, you brushing away the ants, you chanting verses all the way around.

At Dāvanalā-kuṇḍa, a well to-do Hungarian man, you had brought to Vṛndāvana, stepped in a cow patty, bare footed. You told him he was so lucky, and you wished you had stepped in it. There were so many classes in your room and *kīrtana* in your courtyard. We had green fudges and yellow rasagullas and cashew nut burfis with silver on top from the Brijbāsi shop, offered to your deities, given directly from your hand.

We had some great times.

Your servant,
Brajāsundarī dāsī

BRIJBĀSĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni megjelenésednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma -svāmin iti nāmine*

Nemrégiben tanultam egy gyönyörű verset a *Śrīmad-Bhāgavatamból* (ŚBh 4.20.25), ami a tiszta *bhaktáktól* való hallást dicsőíti, és amit rád emlékezve, Guru Mahārāja azóta nap mint nap elmondok. Pṛthu Mahārāja ajkairól hangzottak fel ezek az imák, amikor az Úr Viṣṇu – elégedett lévén *bhaktája* áldozataival – megjelent előtte az áldozati arénában:

*sa uttamaśloka mahan-mukha-cyuto
bhavat-padāmbhoja-sudhā kaṇānilaḥ
smṛtiṁ punar viśmṛta-tattva-vartmanām
kuyoginām no vitaraty alarṁ varaiḥ*

„Drága Uram! Jeles személyiségek dicsőítenek Téged a legcsodálatosabb versekkel, s lótuszlábad magasztalása olyan, akár a sáfránypor. Amikor a nagy *bhakták* ajkairól áradó transzcendentális vibráció tovaröppenti lótuszlábad sáfrányporának illatát, a feledékeny élőlény lassanként emlékezni kezd az örök kapcsolatra, amely Hozzád fűzi őt. Híveid így fokozatosan helyes végkövetkeztetésre jutnak az élet értékéről. Drága Uram! Nincs szükségem hát más áldásra, csupán arra a lehetőségre vágyom, hogy tiszta hívedet hallhassam.”

Śrīla Prabhupāda a vershez fűzött magyarázatában így dicsőíti a tiszta *bhaktákat*:

„Egy tiszta *bhakta* szüntelenül az Urat szolgálja, menedéket keresve lótuszlábánál, és emiatt közvetlenül kapcsolatban van a sáfrány kegy-porszemekkel, amelyek az Úr lótuszlábát borítják. Amikor egy tiszta *bhakta* beszél, lehet, hogy hangja emlékeztet az anyagi éter hangjára, ennek a hangnak azonban rendkívüli lelki ereje van, mert megérinti az Úr lótuszlábain lévő sáfránypor szemcséit. Amikor az alvó élőlény meghallja egy tiszta *bhakta* erőteljes hangját, azonnal emlékezni kezd az Úrral való örök kapcsolatára, noha addig a pillanatig mindenről megfeledkezett.”

Azt hiszem, Śrīla Prabhupāda szavai a legmegfelelőbbek arra, hogy azokat használva téged magasztaljalak, Guru Mahārāja. Mégis néhány gondolatban szeretném leírni, mit jelent számomra a te hangodat hallani.

Szüntelenül keresem a módját, hogy téged hallhassalak,
Zaklatott elmém hullámai így lassanként elcsituljanak.
Tudatlanságom edzett vasbilincse végül porba hullik,
S illúzióm sötét viharfelhője ködként szertefoszlik.

Hangodban hordozod az Úr meghitt, isteni üzenetét,
Lelki tudással itatod át hű *bhaktáid* megújuló szívét.
Szavaidban ragyogó tisztaság és forró szeretet,
Mindig azt segíted, ki épp a csatában elesett.

Lágy beszédedben a lemondásból fakadó erő,
Mely mindenki számára rendkívül felemelő.
Selymességét Rādhe-Śyāma iránti mély szereteted adja,
E húrokat pengeti kiapadhatatlan szívednek lantja.

Szeretnék egyszer méltóképpen dicsőíteni téged,
Habár törpe vagyok és a fénylő Holdat el nem érem.
Egyre csak csodálom gyönyörű személyiséged,
Szívből vágyom rá, hogy egyszer majd megértsem.

Köszönöm, Guru Mahārāja, hogy habár végtelenül elesett vagyok, mégis nagy gonddal terelgetsz a Kṛṣṇához visszavezető úton. Esélytelennek látom, hogy ezt valaha is meg tudom neked igazán hálálni, csak egyet tehetek, hogy próbállak továbbra is szolgálni.

Jelentéktelen szolgál:
Brijbāsī devī dāsī

CAITANYA CANDRA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most auspicious day!

By the mercy of Lord Kṛṣṇa we receive Śrī Guru, and by the mercy of Śrī Guru we receive Lord Kṛṣṇa. Somehow, and for no obvious reason, and definitely not by anything I have done to deserve, Lord Kṛṣṇa has given you, my beloved *guru*, to save me from the darkness of ignorance forged over countless of lifetimes.

Now, all that is needed to be done, is for me to be a recipient of your mercy, so that love for the divine couple, Śrī Śrī Rādhe-Śyāmasundara

finally overwhelm my heart, and that I may be engaged in some insignificant service in Their pastimes at your lotus feet and the lotus feet of Śrīla Prabhupāda and the whole illustrious *paramparā*. I know you pray for me. I witness that your love for me is unconditional, and I know that you desire for me to be situated in loving service of Rādhā-Śyāmasundara in Their eternal abode - this is my greatest hope – my hope being that Śrī Rādhā, hearing your prayer and knowing your desire, will somehow find a way to penetrate the dense coverings of my heart with arrows of affection and acceptance, thus bestowing service at the lotus feet of Her servants, servants, servants. I know this is possible by your mercy.

Please grant me the focus and determination that you have to Śrīla Prabhupādas mission so that I may continually grasp with open heart the grace you are kindly offering me. You are my eternal well wisher and friend, and have stood by me through my darkest hours. You, as my light of inspiration are leading me on the path of divine love, please continue to shower me with your mercy so that my innermost aspirations blossom and finally bear fruit in the form of divine service in the pleasure groves of Śrī Vṛndāvana-dhāma.

You can bestow all this, and more than I can comprehend or even dream of – please somehow intensify my hunger and eagerness to take full advantage of your grace. May these words on paper be a reflection of a true offering, an offering of heart from moment to moment in service and prayer and not a hollow vessel of no substance.

Thank you so much for all that you are doing to save this fallen soul.

Your eternally indebted, aspiring servant,
Caitanya Candra dāsa

CAITANYA-NITĀI DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your divine lotus feet on this wonderful occasion in celebrating your Vyāsa-pūjā. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet.

As always, I would firstly wish to thank you very, very much for accepting me as your disciple and giving me your blessings in order to advance in spiritual life.

It was very nice to see you in Leicester and having your association, Thank you also Guru Mahārāja for giving me time to speak with me. Thank you very much for your podcast which is wonderful to hear daily and get new realisation and encouragement in devotional service.

I would like to take this opportunity to apologise to you for my offences and not being an ideal disciple. I did not consult you in a very important matter and only mentioned to you after I had done it. This was foolish of me and then trying to take your advice after I had done the same without your permission. I should have known better Guru Mahārāja and again would like to humbly apologise to you for my action.

I wish to humbly beg your blessings Guru Mahārāja in order to advance in my devotional services and chanting the Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra*. I know I am not worthy for your blessings as I have not pleased you in any way what so ever. I want to please you Guru Mahārāja by being strong in my devotional service and in my chanting, I can only be successful in this with your blessings.

Finally, Guru Mahārāja I again offer my humble respect obeisance at your lotus feet and thank you very much for everything. My wife, Jayna and three boys, Haridāsa, Mahādeva and Dharma offer their obeisance to you on your Vyāsa-pūjā day.

Yours insignificant servant,
Caitanya-Nitāi dāsa

CAITANYA-PRIYA DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to His Divine Grace A.C. Bhaktivādanta Swami Prabhupāda. All glories to your wonderful service following in the lotus footsteps of such a saintly personality as Śrīla Prabhupāda!

Because you have been so kind in accepting me as one of your disciples – I now have a direct connection with Śrīla Prabhupāda. This wonderful gift of association is priceless and I thank you most humbly for your loving compassion towards me in this respect.

Your own service to Śrīla Prabhupāda is the highest quality. This has been demonstrated by your untiring efforts to retain “church status” for Kṛṣṇa Valley. This was a huge undertaking and I am so pleased and happy that you obtained a successful result. Out of love for you and Śrīla Prabhupāda and Śrī Śrī Rādhā and Kṛṣṇa – many people signed your petition and prayed for your success. Due to your heroic efforts, many people all over the world have been given the opportunity to learn about Śrīla Prabhupāda’s ideals of cow protection and simple living, high thinking.

You are truly a most wonderful person and I count myself most fortunate to be one of your disciples. For now and for all eternity, in any place in the whole of Śrī Kṛṣṇa’s creation, I am blessed to be able to bow down at your lotus feet and thank you for your constant kindness towards me. I value your association above anything the material energy could give me. Every morning and every evening I bow down before my altar at home and ask Śrī Śrī Rādhā and Kṛṣṇa to protect you. Thank you, Guru Mahārāja – thank you!

Your most undeserving but grateful servant,
Caitanya-priya devī dāsī

CAKORI-RĀDHĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet, on the occasion of your Vyāsa-pūjā day.

Yet another year has passed and you are still tirelessly working to serve Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa. I wonder if you had imagined when you were 10 years old, that in the future you would be so accomplished at this work. Your example is without match, your dedication to perfection being second to none of anyone in this movement. It is easy to see that you have an eye

for perfecting anything that you put your mind to, and much more mystical to see how you are able to find the smallest details in all that we do.

You are a hard task master for sure, mellowed with age, but no less effective at bringing the best out in all of us. Your mammoth masterpiece of writing has taken you away from us for short times, but still you keep us so close to your heart. Śrīla Prabhupāda must have known what he was doing when he asked Kṛṣṇa for your help, for in you, he has the best of all qualities of compassion. This has rooted a dedication and unalloyed devotion to the Lord which is so very visible to anyone who has the privilege and fortune of meeting you.

You are a highly educated scholastic being of immense stature, and we are star struck by your ability to connect the vital knowledge that gives us the potential to serve you in some way. We know that it is only by approaching a spiritual master, we can even begin on our spiritual path. This is a long road for us all, and I know that we should all be eternally grateful to you for saving us.

How can we ever thank you? How do we ever repay you? We know that all we have to do is simply follow your instructions, as those set out by Śrīla Prabhupāda, but we all know that it is not as simple as that in practise, when we are all scattered to the four winds, and find it difficult at times to keep our head above water. You are a living legacy to Śrīla Prabhupāda in your ability to be just around the corner, there in our hearts and minds, reminding us not to stray by just something you might say in a podcast that is pertinent to us, and seems to come at the right time. It is clear to see how much you love us, by your unceasing service to Rādhe Śyāma, your determination to give us as many tools as possible to help us on our journey. We all know that you will not stop until every last being is rightfully back home, back to Godhead.

You are special Guru Mahārāja, and I know that for myself I will never really feel that I have been worthy of your care and guidance. How lucky are we to have you as our father, carefully bringing us all before the Lord, interceding for us, making excuses for our shortcomings, presenting us to Śrīmatī-Rādhārāṇī for service. Your face beams with delight when you lead us before the deities, you are a proud and loving father who is daily bringing us before the loves of your life, Rādhe-Śyāma. It is so vital for us to feel that we are a part of a family, and to have good friends. I know that if I had to live my life without you, it would fill me with utter despair. Tears of joy, desperation, love and separation fill this heart of mine, and

whatever else happens to me in this world, I am very clear about one thing, that as long as I stay at your lotus feet, I will never be alone.

For you are our key connection to Śrīla Prabhupāda, the *paramparā* and Rādhē-Śyāma. You are our father, our saviour, our friend and well wisher, who heard our cry in the wilderness of this material world, and brought us out of the cold and into paradise. All glories to you, dearest Guru Mahārāja.

Your servant and disciple,
Cakori-Rādhā devī dāsī

CANDRA-GUPTA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Kérlek kegyesen, fogadd el ezt a felajánlást *vyāsa-pūjā* ünnepséged alkalmából!

A lelki élet kezdetét az Úr előtti meghódolás jelenti. Kṛṣṇa ezt magyarázza el Arjunának a kurukṣetrai csata előtt. Kṛṣṇa a *param-gurunk*, Arjuna pedig a mi szerepünket játssza el. Anélkül, hogy feladnánk mindent, s egyedül az Úr tiszta odaadó szolgálatát végeznénk, nem juthatunk el a lelki világba. *kṛṣṇa eka śaranam*. Minden másról lemondani. Lemondani e csalóka világ tévképzeteiről, minden hamis útról, amelyek, ki tudja hova vezetik a meg-tévesztett élőlényt. Egyszerűen csak menedéket venni minden menedék forrásánál, s Őt imádni újra kizárólagos odaadással.

„Gondolj mindig Rám” csupán ennyit kér tőlünk, fertőzött elménk mégsem képes sokáig időzni a gondolkodás képességének forrásán, csak fut és fut, hogy megpróbálja élvezni azt, amiből milliószer kiábrándult már. Kṛṣṇa ezért segítségül küldi, a *gurut*, aki a legfelsőbb menedékadó képviselője. A meghódolást azonban még így sem lehet elkerülni, hiszen a *guruval* való kapcsolatnak is ez az alapja. Az elme mégis ellenkezik: „de miért kellene, hiszen én tudom, hiszen én jobban tudom, mire van szükségem . . .” Ritka az, aki olyan mértékben képes megnyilvánítani a lélek eredeti tulajdonságait, hogy még a szkeptikus számára is megkérdőjelezhetetlen bizonyítékot és hitet ad az út hitelességéről.

Megvalósított, hozzáértő személyed mindenkit bizalommal tölt el. Amikor téged hallgatlak, úgy érzem, te mindent tudsz. Tudod mi az élet célja, s nemcsak tudod de, ismered is Őt. Ismered minden tudás eredetét. Szóval minden tekintetben tökéletes, példamutató mester vagy. Mindemellett képes vagy legyőzni őrült elmém fura kitalációit és jól tudod, hogyan foglald le Rādhe-Śyāma szolgálatában. Akár egy bűvész csodája, úgy varázsolod el az elmém Rādhe-Śyāma ról szóló gondolatok csodavilágába . . .

Újra Śyāmasundara szavai jelennek meg gondolataimban: „*man-manā bhava . . .*” Ez lenne a meghódolás ösvénye? Nincs más csak a valóság, ahogyan azt magad mondtad: „*Kīrtanázni Rādhe-Śyāma előtt.*” Hogyan történhetett ez meg velem?- kérdezem . . . Te egy igazi varázsló vagy!

Kegyedből így bepillantást nyerhetünk a lelki világ csodálatos birodalmába. Nyomorult szívem azonban nem érez valódi ragaszkodást az Isteni Pár iránt, s vak szemeim előtt hiába nyilvánul meg a valóság. Bármi jó is történik velem az indokolatlan kegyed csupán. Köszönöm neked tehát amit értem teszel, s könyörgök a kegyedért, hogy újra láthassak.

Szolgád:

Candra-gupta dāsa

CANDRA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked a megjelenésed csodálatos napján.

A VÍZIO-val kapcsolatos belső vívódásaimat, élményeimet szeretném megosztani veled. Egy régi, jól ismert idézettel élnék a VÍZIO-val kapcsolatban: egyszerű az egyszerűeknek.

Tudom, vannak olyan kedves *bhakták*, akiknek nem is kell gondolkodniuk arról, mi van a sorok mögött, mert nekik nagyon egyértelmű. Az én elmém viszont megjárta a maga kis útvesztőit, mire erre a következtetésre jutott: az általad előrevetített VÍZIO valódi törvénykönyv, *dharma-śāstra* és tanulmányozásra való dokumentum minden magyar *bhakta*, de kiváltképp a tanítványaid számára. A rajtam általában uralkodó kötőerők

eredményeképpen először negatív üzenetet hordozott ezen írásod önmagammal kapcsolatban.

Azt láttam, hogy vágyaim alapján én nem tudok a lelki tanítómesterem missziójának szolgálatában részt venni, és ezen nagyon elcsüggedtem. De hát akkor mit ér egy *bhakta*, vagyis inkább -egy törekvő- élete, ha nem tudja lelki tanítómesterét elégedetté tenni? Az egész léte értelmetlenné válik.

Emlékszem, még pécsi *bhaktaként* terveztük férjemmel, hogy leköltözzünk a farmra. Előtte beszéltünk veled, mert voltak ezzel kapcsolatban félelmeim. A legnagyobb félelmem az volt, hogy milyen szolgálatot kapok? Évekig olyan szolgálatom volt, amit nagyon nehezen tudtam csak csinálni, az utolsó időszakban már nem volt olyan nap, hogy ne sírjak, és arra gondoljak, hogy én ezt nem bírom így tovább. Aztán az összeomlás határán kaptam egy másik szolgálatot, ahol a kreativitásom kicsit jobban utat tudott törni magának, és a bennem lakozó alkotó erők nem rombolták tovább belülről a személyiséget. Ebből a félelemből kiindulva kérdeztem tőled, lakhat-e olyan valaki a farmon, aki nem tud elégedett lenni bármilyen szolgálattal? Úgy láttam, hogy én nem vagyok olyan megtisztult, hogy beérjem bármilyen tevékenységgel, és boldog lehessen „csupán” amiatt, mert azt Kṛṣṇáért végzem. Te nevetve erre az előrevetített aggodalmamra csak annyit mondtál: - Nem hiszem, hogy ökröket fognak majd veled legeltetni!

Aztán leköltöztünk, és a szolgálatokban, amiket kaptam, elégedett voltam, nem voltak hullámvölgyek. De az a szennyezettség, az a vágy, hogy valami kreatívabbat csináljak, az sajnos, nem tisztult ki a szívemből. Azt a jószágban lévő elégedettséget nem tudtam fenntartani. Lehet hogy a nem megfelelő lelki gyakorlatok, lehet, hogy a sértéseim okán, nem tudom, de a szenvedélyes természetem miatt az elmém ezerféle tervet, ötletet talál ki. Bárcsak már akár egyet is megvalósítottam volna közülük!

A VÍZIO-nak is azt az oldalát láttam először, amiben leírod a tisztaszívű *bhakták* attitűdjét a kapott szolgálatokhoz. Ez is azt a tényt támasztotta alá, mennyire alantas vagyok. Hogyan tehetném így elégedetté lelki tanítómesteremet, hogyan vehetnék részt missziójában? Az egyetlen megoldás az volna, ha passzív hozzáállással nem hátráltatom azt. De ismerem magam, az elmém állandóan terveket sző, nem tudom lecsendesíteni. Ha úgy teszek, depresszióba esek.

Aztán egy másik alkalommal, amikor olvastam a VÍZIO-t, csupa lelkesítő dolgot láttam benne. Ezer és ezer missziót, amiben a túlzott kreativitással rendelkezők, akik nem állnak a meghódolás és a tiszta odaadás fejlett

szintjén, is szívesen kiélhetik a hajlamaikat, és a kegyedből mindez még fel is emeli őket, hiszen te adod rájuk az áldásodat.

A kötőerőkről szóló leckéidben azt mondtad, hogyha a *karmát* gyakoroljuk, akkor a hozzátartozó *guṇā* is meg fog nyilvánulni. A *bráhmaṇák* tulajdonságai megnyilvánulnak azokban, akik a jóság tetteiben vannak lefoglalva. Én olyan elesett vagyok, hogy nem tudom maradéktalanul a *sattva-karmát* végezni, ezért a *sattva-guṇā* sem tud megnyilvánulni rajtam, a te kegyed azonban lehetővé teszi azt is, hogy az ember alacsonyabbrendű természete is összekapcsolódhasson Kṛṣṇával. Látod a feltételhez kötöttségünket, és nem utasítasz el, hanem szélesebb teret biztosítasz, hogy odaadásunkat kifejezhessük mi is, a magunk szintjén. Köszönöm neked ezt a lehetőséget, igazából a lehetőségek százait, és ki tudja talán ezreit, amivel megtartasz minket Rādhé-Śyāma szolgálatában.

Köszönöm, hogy a VÍZIO-dat a tudtunkra hoztad, és kérlek add az áldásodat, hogy részt tudjunk venni Śrīla Prabhupāda álmának megvalósulásában. Kérlek add az áldásodat, hogy Rādhé-Śyāma elégedett legyen velünk. Imádkozom Rādhé-Śyāmához, hogy adja az áldását, hogy elégedetté tudjunk tenni téged . . .

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi*

Elesett szolgád:
Candra devī dāsī

CAITANYA-LĪLĀ DEVĪ DĀSĪ

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances unto the divine dust of your lotus feet.. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja, I wanted to begin by glorifying you but for some reason, I just find it difficult to put into words the feelings in my heart. I have been left dumbstruck, so I felt inspired to describe to you my experience. Guru Mahārāja...I can not understand you...but I have come

to realise that I do not need to and will never actually be able to. All I need is your saffron particles of mercy and this is what will make my life complete.

Recalling the picture you painted in my mind with your words, when describing Śrīla Prabhupāda's heart being likened to a garden of devotion, I was searching for that Vyāsa-pūjā offering online to read again. Instead I came across your offering in 2007. Reading this one had the same striking effect. Not only do you write in a way that captivates my mind, the depth of your devotion strikes my heart with love...your love for Śrīla Prabhupāda. It is so sweet...

When I read how you were sitting in Vṛndāvana, listening to Śrīla Prabhupāda's *bhajan*, being transported to your moment of bliss many years before in the *saṅkīrtana* van, and how you have collected many saffron particles from Śrīla Prabhupāda's voice...I was stunned with amazement, time stood still, I couldn't speak and I was left in a trance. I had to pull myself away from my laptop to see a client who, unfortunately is as frustrated with life as everyone else in this world, but my mind and heart were still pondering on you in the *saṅkīrtana* van and your collected jar of saffron particles. After the therapy hour, I was back in the trance of awe for you; "who are you? how did I receive your mercy? How can I even serve such an amazing personality?" I can not understand...

I drove home through the fog and realised how you had given me a saffron particle of the glorification of Śrīla Prabhupāda, how you always do, every time I hear your voice...in *kīrtanas*, in your podcasts and in your instructions and books. I am now learning to collect my own jar of saffron particles. Guru Mahārāja, my heart is like that land pervaded with fog, the fog of attachments to this world, this body and desires. It creates a dullness that hides the snakes of my *anarthas*, it makes me sleepy, it makes me depressed and it blocks the transcendental rays of Lord Kṛṣṇa's divine loving grace. I can not see Him...and that is my suffering. But Guru Mahārāja... with your mercy and through your *vāñī*, the saffron particles emanating from your lotus mouth can dissipate the fog, kill those snakes and wake me up from my drowsed state of stupidity! I will then understand who I am and why I even exist.

Please Guru Mahārāja, I'm just a novice, please guide me in your service.

Please Guru Mahārāja, never keep us apart and purify my unclean heart.

Please Guru Mahārāja, keep this fool at your lotus feet and just kick me when I fall asleep.

Please Guru Mahārāja...continue to shower your saffron particles allowing them to fall on this misguided soul.

vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

Your lowly and foolish servant,
Caitanya-līlā devī dāsī

CINTĀMAṆI DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

Minden évben, amikor leülök, hogy írjam a felajánlásomat a *vyāsa-pūjā* könyvedbe, tudomásul kell vennem, hogy sajnós a te életkorodnak a száma is felfelé megy és nem lefelé. A 63 már túl sok, és vészesen halad felfelé, és jó lenne, ha valahogyan most megállna az idő. A tudósok és kutatók sok mindent fejlesztenek és kitalálnak, de sajnós ez még nem sikerült nekik. Én ilyenkor nem tudom figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy bár most itt vagy velünk, utazol központokba és tartasz reggeli programokat, *iṣṭa-goṣṭhikat* stb., de közeleg az az idő, amikor ennek hirtelen vége lesz.

Gondolkoztam azon, hogyan tudnám megragadni a lehetőséget a társulásra, de úgy érzem, hogy nem elég az, hogy láthatlak és hallhatlak a *kīrtanákon* és leckéken, és nagyon sírni fogok az elmulasztott lehetőségek és alkalmak miatt. 2003 januárjában kaptam tőled egy levelet, ahol írtad, hogy: „Igen, el fog jönni az a nap, amikor nem leszek fizikailag jelen, ezért amikor csak szeretnéd, eljöhetsz és beszélgethetsz velem, vagy eljöhetsz, amikor *pūjázom*. Ez egy nyílt meghívás.” Nekem eddig nem volt bátorságom betoppanni hozzád, de gondoltam, most már ideje lenne kipróbálni, és majd viszem magammal a tanú levelet is!

A leveleimben mindig írok arról, hogy nem tudom felmérni és megérteni azt a szerencsét, hogy itt élhetek Kṛṣṇa-völgyben és hogy a te tanítványod vagyok. Olyan sokféle irányzat van, és én nagyon boldog vagyok, hogy az ISKCON-nal kerültem kapcsolatba, nem valami mással. Ezt Kṛṣṇa

kegyének veszem. Olyan sok szeretett személy van a mozgalmunkban, mint például Śrīla Prabhupāda, vagy Indradyumna Mahārāja, Keśava Bhāratī Mahārāja, rólad nem is beszélve. Ti vagytok az én lelki apáim és nagyapáim, a jóakaróim, akik mindig szeretettel bánnak velem, és húznak maguk után a lelki élet útján.

Új Vraja-dhāma a lelki világ az anyagi világ közepén, mindig újabb és újabb oldala nyilvánul meg, soha nem unalmas és állandó, minden nap történik egy csoda. Minden nap kinyílik egy virág, minden nap jön egy új vendég, hogy láthassa a csodát, és Rādhe-Śyāma is egyre szebb és csodálatosabb. Most kezdődik a templom átépítése, amivel egy kicsit közelebb jutunk ahhoz, hogy Rādhā-Śyāmasundarának illő templomot alakítsunk ki. Mert a régi egy kicsit ütött-kopott, de az igazat megvallva nekem hiányozni fog a régi. És Rādhe--Śyāma mindenki gondolatát ismeri, Ők egy kívánságteljesítő-fa, *kalpa-vṛkṣa* fa. Hogyha valamin gondolkozom, hogy jó lenne ez vagy az, pár nap múlva megkapom, legyen az akár szolgálati dolog, akár személyes, mindig megküldik nekem. A legtöbbet a testvéremékre, Saumyáékra kellett várnom, 7 évet, de megküldték. Ugyanis mikor kisebb voltam, mindig azon ábrándoztam, hogy de jó lenne, ha ők is Új Vraja-dhāmában laknának, és hogy milyen sokat segítenék nekik, és most megkaptam! Rādhe--Śyāma legcsodálatosabb, és ez neked köszönhetjük, Guru Mahārāja, mert te hoztad el a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországra, úgy, mint annak idején Śrīla Prabhupāda nyugatra, mert ha te nem jössz, akkor Rādhe--Śyāma sem jön. Kérlek, imádkozz értem és a családomért, hogy hadd végezzük szolgálatainkat életünk végéig Új Vraja-dhāmában, és mindig tudjunk hálásak maradni mindenkinek.

Jelentéktelen szolgád:
Cintāmaṇi devī dāsī

DAMODĀRA-RATI DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Bevallom őszintén, most nem vagyok a legjobb formámban, és emiatt némi nehézségem van megtalálni a szavakat. Úgy érzem, hogy üres a szívem, nincs benne semmi. Hajlamos vagyok magától értetődőnek elfogadni a dolgokat. De néha tudatlanságom felhőjén is átdereng némi világosság, és akkor hála önti el a szívemet.

Ahogy itt élek – neked, az Úrnak és *bhaktáknak* köszönhetően – *bhakták* társaságában, gyakran elfelejtem, hogy milyen szerencsés vagyok. Amikor jöttem Kṛṣṇa-tudatba, akkor annyira látványos volt a változás: bennem és körülöttem egyaránt. A világi közösséget felváltotta a *bhakta* közösség, a világi társakat a főiskolán a szerzetestársak, a vegetáriánus ételeket a *prasādam*, a túró rudít és a boci csokit a *laddu* és a *burfi*, a rockzenét a *bhajana* és a *kīrtana*, a Kundera és Márai könyveket a *Bhagavad-gītā* és a *Śrīmad-Bhāgavatam*, hogy csak a külsődleges dolgokat említsem.

Belső utamon haladva elmerülök az idő és a tettek óceánjában, és néha – mint most például –, amikor kiemelem a fejem a vízből, és látom, hogy honnan jövök és hová megyek, akkor látom igazán a távolságokat és a jelentőségét az útnak, a társaknak, a helynek.

Mindezt neked köszönhetem. Neked köszönhetem az utat, amelyen haladhatok – a *bhakti-yoga* útját, vissza Goloka Vṛndāvanába; a társakat, akik velem együtt járják ezt az utat, támogatva, szeretetet adva; a helyet, amely a legtisztább minden más hely közül: a templom Budapesten, de még ezen is túl Új Vraja-dhāma.

Saṅkīrtanán látjuk, hogyan élnek az emberek. Nagyon nehéz látni. Nem is szeretnék most erről írni. Inkább arról, hogy mi, *bhakták*, hogyan élhetünk néhány különleges szentnek a kegyéből. Most rád, Śrīla Prabhupādára és a tanítványi láncolat többi önfeláldozó tagjára gondolok. Kezdjük a testibb színttel, ami nem csak testi, hanem lelki is. *Prasādamot* ehetünk nap mint nap, aminek, mint mindenki tudja tapasztalatból, van valami különleges íze, és nem csak a testet, de a lelket is táplálja és tisztítja az élőlény létét. Templomban lakhatunk (még ha valaki nem is konkrétan a templomban él, gyakorló *bhakták* otthona olyan, mint a templom): ki mondhatja el magáról, hogy Istennel lakik egy házban, vagy Isten földjén él? Vannak más áldásai is a *bhakta* létnek. Ami talán a legfontosabb, az a *bhakták* társasága. Biztos, hogy mindenkinek vannak barátai, mert egy utat járunk, és biztos, hogy tudunk fordulni valakihez segítségért, ha nehéz nekünk éppen. Társak nélkül elveszünk. Nagyon nagy erő van ebben. A következő nagyágyú az életünkben a könyvek, amiket Śrīla Prabhupādától és tőled kaptunk. Annyira forradalmi gondolatok, információk és történetek vannak bennük,

amik milliók életét változtatták már meg. Fesztiválok: amikor több százan együtt énekelhetjük a Szent Nevet. Ez minden más örömet felülmúl. Mindig büszkén gondolok arra, hogy nekünk vannak a leggyönyörűbb *mūrtijaink* az egész Föld bolygón. Milyen szerencsések vagyunk, hogy megkaphatjuk személyes társaságukat. Új Vraja-dhāma is egyre szebb, és az ott élő idős *vaiṣṇavák* mély, több évtizedes odaadó szolgálata és meditációja valódi szent helyé varázsolja azt.

Belőled sarjadtak mindezek ki, te vagy a gyökér, amiből kihajtottak ezek a növénykék, amiknek gyümölcseit eszegetjük. Úgy érzem, üresek ezek a szavak. Messze nem tudom viszonzni a hálámmal, szavaimmal, szolgálattal mindazt a lelkiismeretes erőfeszítést, amit értem tettél. A véreDET adtad értem, én meg csak játszok az életeddel. Ne haragudj rám, kérlek. Remélem, eljön az a pillanat, amikor felfogom ésszel, mibe csöppentem, és minden nap hálától könnyes szemmel fogom imába foglalni szent neved.

Szolgád:

Damodāra-rati devī dāsī

DANḌA-KṚT DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of the footprints from your lotus feet. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I had been attempting to compose a suitable offering but was only coming face to face with my own failings in being a disciple. One of the glories of the *guru* is the Kṛṣṇa consciousness of the disciples, and the only glory I could think in relation to myself is that you are so merciful as to accept someone like me... Anyway, enough of the self pity, which I doubt will give you any joy to hear.

So faced with a writing block I decided to re-read some of your past offerings to Śrīla Prabhupāda – hoping that by your mercy you can allow this dumb man (and I don't mean dumb in terms of vocal) to orate something that at least won't displease you.

And you did come to my rescue. In your offering in 2007 you quoted Bhaktivinoda Ṭhākura in his *Devadāsa*:

“It is the primary duty of the spiritual master to produce feelings of ecstasy within the hearts of his disciples. But, without *sādhana*, such feelings [of ecstasy] cannot remain a permanent reality. If a disciple wants to feel spiritual ecstasy, day and night, he must follow a strict *sādhana*.”

I have read this offering before, but obviously with my usual level of attention, because I missed this profound statement - that it is the spiritual master’s primary duty to produce feelings of ecstasy in his disciples.

This brought a new level of realisation about your activities, and in particular your writings. Why your writings more than say your *kīrtanas* or your deity worship?

Who are your writings for? Yes, Śrīla Prabhupāda instructed all his followers to write, so it is a service to him. But for who’s benefit is the book’s content? I have heard you mention that you have not read *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* since it was completed. So it is left to your disciples and followers to actually relish those writings, and through your books you are giving a lasting opportunity for us to connect with you so we may then experience ‘feelings of ecstasy within the heart’. I see that you are very seriously following this primary duty of a spiritual master. It is in our hands, the disciples, to follow the second part of this instruction.

Praying that I will be able to live up to the duty of a disciple, as you so mercifully live up to the duty of being a spiritual master,

Your servant,
Daṇḍa-kṛt dāsa

DAYĀL-NITĀI DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

There was once a brief time when I kept a diary of sorts. It was during a two-week period when you took five of your disciples (myself, Īśodhyāna, Manorāma, Rohiṇī and Dhanañjaya) on a pilgrimage to Jagannātha Puri.

In the diary I tried to recount some of the adventures we all had in your venerable association and I also tried to describe various encounters you had with a number of people who crossed your path. They were halcyon days. Here is an excerpt from the last page I wrote. We have just returned from Jagannātha Puri, and it's our first night back in Vṛndāvana.

Guru Mahārāja has “sacked” both his cook and his servant for being too untidy and not sufficiently spick and span in their general cleanliness. Tonight he is doing everything himself. For some unknown reason Guru Mahārāja has not yet given me “the sack” and so, I am allowed to help prepare things with him in the kitchen, albeit to only a minimal extent.

Guru Mahārāja seems to be relishing his independence and is in a buoyant mood as he prepares himself some hot milk and fruit for evening *prasādam*. As he sips the hot milk, Guru Mahārāja reflects upon how very rarely do devotees in ISKCON properly imbibe the principles and qualities of Vaiṣṇava culture and etiquette, “Basic things like cleanliness, tidiness, politeness, respect, honesty etc. are not being taught on a general widespread scale within our society.” Guru Mahārāja then posits one of the reasons contributing to this state of affairs; “Not enough of our leaders do any kind of deity worship and therefore when the leaders are not trained, what else can we expect from the rank and file?”

It is late at night and time for taking rest. I can hear Guru Mahārāja brushing his teeth when surprisingly, there is a knock on the door. Who could be knocking at this unseemly hour? It turns out to be the devotees of the Scottish *yātrā*. I explain that Guru Mahārāja is about to take rest. Prabhupāda Vāṇī reassures me that they have come to see Guru Mahārāja for just a brief moment. Against my better judgment I let them into Guru Mahārāja's room.

They are all in a fidgety mood and several are smirking. Clearly some “monkey business” was brewing. When Guru Mahārāja enters the room, he pauses to take stock of the sight of this nervous huddle of conspirators. Prabhupāda Vāṇī steps forward as the spokesman, “Balabhadra prabhu has asked us to come over for two reasons . . .” Prabhupāda Carāṇa interrupts to correct this statement, “He didn't ‘ask’ us to come over, he ‘instructed’ us.”

Guru Mahārāja is enjoying this theatre and feigns trepidation, “Oh, in that case I'd better sit down, this is starting to sound dangerous.” Prabhupāda Vāṇī continues, “Balabhadra prabhu feels that because it's *ekādaśī*, we *gṛhasthas* of the Scottish *yātrā* should give charity to a *sannyāsī*.” With this, Prabhupāda Vāṇī pulls out a small dish with three thousand rupees and

a few flowers on it. Guru Mahārāja accepts the charity and quips, “Phew! What a relief . . . for a minute there I thought you were all going to mug me.”

I ask Prabhupāda Vāṇī what the other reason was for them coming over to visit Guru Mahārāja. He somewhat bashfully explains that Balabhadra prabhu has strongly advised them that they not waste this golden opportunity of an *ekādaśī* in Vṛndāvana, to get the dust from the feet of a *sannyāsī*. Guru Mahārāja smiles in an accommodating way and says, “I don’t think I’ve got any way of escaping from this.” Suddenly all twelve Scottish devotees make a dive for Guru Mahārāja’s feet - Like Brijbāsī villagers pushing their way through a crowd to see the deity or to touch the ghee lamp, they scramble about under Guru Mahārāja’s writing desk. One or two of them even manage to pull Guru Mahārāja’s socks off! I also manage to get some dust while the getting was good, but I was too slow for the socks.

After the “dust” had settled, Guru Mahārāja looks Prabhupāda Vāṇī squarely in the eyes and says, “Now you have to do the same to Balabhadra prabhu - As your G.B.C., my instructions count as much as his. So when you get back, you have to take off his socks and get his dust.” Prabhupāda Vāṇī proffered a weak excuse, “But Balabhadra prabhu doesn’t wear socks.” Guru Mahārāja is not to be denied, “Then you have to first of all put socks on his feet and then take them off . . . and then take the dust.” I quietly point out that it’s harder to put socks on than to take them off. Guru Mahārāja then adjusted his demand, “Okay, all you have to do is one way or another get the dust of Balabhadra prabhu’s lotus feet, and when you’ve succeeded, I want you all to get on the roof and call out as loud as you can, GOURANGA!! Only then will I know that you have followed my instructions.”

A gleeful tremor ran through the Scottish ranks. They obviously love a challenge. Before leaving, Prabhupāda Vāṇī asks Guru Mahārāja to give them all a benediction. Guru Mahārāja points his finger towards the front gate and says, “When you get to the street, bend down and sprinkle some Vṛndāvana dust on your heads. Every benediction is there in the dust of Vṛndāvana. What you desire is up to you.” One by one the Scottish “hit squad” file out of Guru Mahārāja’s room, looking even more mischievous and dangerous than when they had entered.

I begin Guru Mahārāja’s foot massage and we talk for about five minutes about Jagannātha Puri. As yet there had not been any calling out of “Gouranga.” I ask Guru Mahārāja if it’s possible that the Scottish boys had flunked their mission. Guru Mahārāja dismissed such a proposition as

absurd, “You’ll hear them in a minute.” Sure enough, a few seconds later a tremendous peel of voices resounded across the Vṛndāvana night . . .
GOURANGA!!!

Such memories remind me that wherever there is Kṛṣṇa and Kṛṣṇa’s pure devotee there is always opulence, victory, power and morality. All glories to your sought after lotus feet Guru Mahārāja and thank you for inviting me those many years ago to accompany you to Jagannātha Puri.

Your aspiring servant,
Dayāl-Nitāi dāsa

BHAKTIN DEBBIE DEY

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda, and all glories to you, his dear disciple.

In my first official offering to you on the glorious occasion of your Vyāsa-pūjā, I want to begin by expressing how indebted I am to you for having entered into this wonderful movement Śrīla Prabhupāda has established, and more importantly, for having acquired the desire to spend this lifetime serving ISKCON, a desire which I know will never fade if I always take your shelter. It is your association, Guru Mahārāja, through your podcasts, lectures, books and the taste you have in chanting the holy names, as expressed in your *kīrtanas* and your regular gem-like discussions on chanting, which have been instrumental. You have been my continual source of inspiration and guidance that has drawn me into the movement, helped me begin to appreciate the gifts Śrīla Prabhupāda has given as well as understand how each of us have a responsibility to distribute these gifts.

Reflecting on why you have this effect on me, and so many of your disciples and followers, I think of the following nectarean verse from *Śrīmad-Bhāgavatam*:

*sa uttamaśloka mahan-mukha-cyuto
bhavat-padāmbhoja-sudhā kaṇānilaḥ*

*smṛtiṁ punar viśmṛta-tattva-vartmanām
kuyoginām no vitaraty alam varaiḥ*

“My dear Lord, You are glorified by the selected verses uttered by great personalities. Such glorification of Your lotus feet is just like saffron particles. When the transcendental vibration from the mouths of great devotees carries the aroma of the saffron dust of Your lotus feet, the forgetful living entity gradually remembers his eternal relationship with You. Devotees thus gradually come to the right conclusion about the value of life. My dear Lord, I therefore do not need any other benediction but the opportunity to hear from the mouth of Your pure devotee” (ŚBh 4.20.25)

Guru Mahārāja, you show by your example how to serve Kṛṣṇa and the *vaiṣṇavas* using our body, mind and words. Through the transcendental vibrations emanating from your lotus mouth as well as your own example, you teach us how to become a loyal follower of Śrīla Prabhupāda’s teachings, whether it is your emphasis on how we should chant, having the proper service mood, our duties towards preaching and distributing Śrīla Prabhupāda’s books, to name but a few. Through various mediums you show how wonderful Kṛṣṇa consciousness is and thus you inspire us in our spiritual practices. You also complement this by reminding us that this material world is not our real home and how our bodies are deteriorating as time goes and thus encouraging us to take spiritual life seriously now as a matter of urgency.

Your words are powerful Guru Mahārāja. In the purport to the above verse, His Divine Grace states that: “A pure devotee always engages in the service of the Lord, taking shelter of His lotus feet, and therefore he has a direct connection with the saffron mercy-particles that are strewn over the lotus feet of the Lord. Although when a pure devotee speaks the articulation of his voice may resemble the sound of this material sky, the voice is spiritually very powerful because it touches the particles of saffron dust on the lotus feet of the Lord”.

This explains why your words are so potent, and one must take shelter of them. As the purport further states: “. . . if one hears from the mouth of a pure devotee, he gradually comes to the understanding of his relationship with the Lord and thus engages in His loving service, and his life becomes completely perfect. Therefore, this process of hearing from the mouth of a pure devotee is very important for making progress in the line of spiritual understanding”.

By performing everything you do to the highest standards, you are also setting the example of the qualities we should aspire for. The manifestation of New Vraja-dhāma demonstrates your attention to detail and your mood of perfection. Your writing of *Nava-vraja-mahimā* and your recent successful efforts in securing permanent church status for ISKCON in Hungary provide examples of your tireless dedication in your services. Consistently submitting your podcasts every day (and in two different languages) for the benefit of your disciples and followers, is a wonderful example of your selflessness and mood of giving. Your glories are truly manifold and much more than my unappreciative mind is able to acknowledge.

Since you play such a big part in inspiring me in my Kṛṣṇa consciousness, I should start to make some effort to repay the debt of your mercy, although the debt can never be repaid in full. This is, however, proving to be difficult. Unfortunately, I am unable to say that I am serving you or this movement in any significant way. I have a long way to go to please you by my actions and I desperately need to work on following the instructions you give and the standards you describe so that I can become worthy of becoming your disciple. Please give me your blessings so that I can gain that qualification. Please bless me so that your words become embedded in my heart and that they are manifested externally via my actions:

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi*

“By the mercy of the spiritual master one receives the benediction of Kṛṣṇa. Without the grace of the spiritual master, one cannot make any advancement”.

Praying on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā that Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara continue to bless us with your divine association for many, many years to come.

Your servant,
Bhaktin Debbie Dey

DEVAPRASTHA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I sit here wondering at my good fortune. The whole world is glorifying those who are taking them on a disastrous path. Here I am, and in my life I have the great good fortune to know you, one of the few on this planet worthy of glorification.

Over the years I have not been a good disciple. But you have been a wonderful spiritual master. By your words and activities, the meaning which can be given to life, is encouraged to growyour *kīrtanas* and beautiful clarifying expositions on the philosophy that Śrīla Prabhupāda has given us are causing the creeper of devotion to grow closer to Kṛṣṇa, and simultaneously burning the weeds in the heart to a crisp.

It is said that you can judge a tree by the fruits it produces, New Vraja-dhāma, the devotees in Hungary, *Nava-vraja-mahimā* and your other books. Such wonderful fruits.

I am only happy when I know that you would be happy with my activities. This year I plan to be happier. Please bless me that I can somehow serve you better, the holy name, and the devotees.

Your servant,
Devaprastha dāsa

DEVĪ-DEVA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.”

Megfogalmazhatatlan alkalom, hogy az éltében adódik olyan lehetőség, hogy elismerő szavakat írhatok neked. Sok-sok élet óta vágyik a szerencsétlen lélek ilyen lehetőségre, hogy a lelki tanítómesterét dicsőítheti egy ilyen kedvező napon. A te jelenléted, nagyon sok léleknek ad lehetőséget, hogy beteljesítsék azt a vágyukat, hogy közelebb kerüljenek szívük legnagyobb kincséhez Kṛṣṇához, aki minden élőlény végső célja. Kṛṣṇa ezt a világot azért teremtette meg, hogy – akik elfordultak Tőle –, legyen egy hely, ahol beteljesíthetik önző vágyaikat. Ez az teremtett világ végetlen lehetőséget nyújt az élvezetre. Miután belefáradtak az érzéki élvezetek csalóka örömeibe, Kṛṣṇa lehetőséget biztosít számukra, hogy utat mutasson, hogyan tudnak kijutni ebből a szenvedésekkel teli világból. Kṛṣṇának ezt a szeretetét nagyon kevesen értik meg, vagy tudják értékelni.

Bhagavad-gītā 3.29. Kṛṣṇa kéri a bölcseket, hogy ne zavarják meg a tudatlanokat az alsóbb rendű tetteikben. Magyarázatban Śrīla Prabhupāda mélyebb értelmet ad ennek a kijelentésnek, mert Kṛṣṇa vágyát teszi előtérbe. Azok a személyek, akik értik Kṛṣṇa szándékát, azok vállalnak veszélyeket, hogy az ilyen alacsonyrendű tetteket végző személyeket is megpróbálják kiszabadítani az anyagi vágyak börtönéből, mert a Kṛṣṇa tudatú tettek feltétlenül szükségesek az elesett emberek számára.

Kṛṣṇának ezt a szeretetét, olyan személyek képviselik, mint te is, akik mérhetetlen könyörületességgel rendelkeznek. Te megértetted Kṛṣṇának a kapcsolatát az elesett lelkekkel, és mindig azon fáradozol, hogy lehetőséget adj mindenkinek, hogy kapcsolatba kerülhessenek a végső boldogságot adó legfontosabb személlyel az életükben. Csodálatos cselekedeteidet éke, hogy ilyen szilárdan megalapoztad itt Magyarországon az a társadalmat, ahol mindent tettek, Rādhā-Śyāmasundara boldogsága a célja. Annak Rādhā-Śyāmasundarának az örömét növelhetjük, aki maga Kṛṣṇa. Ez micsoda szerencse. Ez csakis egy olyan személy kegyéből történhet, aki mérhetetlen tudással és végtelen szeretettel, megvalósítással rendelkezik.

Śrīla Prabhupāda vágya az volt, hogy megalapozza a *varṇāśrama* társadalmat, ahol mindenki végezhet valamilyen odaadó szolgálatot. Ilyen közösségek, hosszú távon biztosítják a elesett lélek számára a szerencsés cselekedeteket, a helyzetük, és természetük szerint. Így életük folyamán biztosak a végső cél elérésben. Aki ilyen töretlenül, és elszántan dolgozik Śrīla Prabhupāda vágyán, hogy így másoknak a legjobb lehetőséget adja,

és nem csak szűk körben, hanem széles körökben is elérhetővé teszi mások számára ezt a lehetőséget, az ilyen személy, a legmagasabb rendű szolgálatot végzi, amit végezni lehet ebben az anyagi világban. Kṛṣṇa-völgy jelenlétével az elesett lelkek minden lehetőséget, megkapnak ahhoz, hogy hamarosan elkezdődjön számukra is a hazaút. Lehetőség az olyan életre, ahol az életük minden pillanatában tudnak gondolni, arra a Legfelsőbb Személyre, akinek már sok-sok élet óta felejtésbe burkolózott elméjükben, szívükben.

Köszönöm, hogy én is megkaptam tőled ezt a lehetőséget. Köszönöm, hogy eljöttél értem, és irányt mutatsz, hogy tudok megszabadulni alantas vágyaimtól. Köszönöm, hogy kemény szívemet megszabadítod az életek során ráakódott nemkívánatos vágyaktól. Csökönös számárnak érzem magam, aki nagyon lassan halad ezen az úton. Végtelen türelmedben, és könyörületességedben bízva, mély hálámat szerettem volna kifejezni ezzel a szerény felajánlással. Köszönöm, legmélyebb szerető gondoskodásod!

Legelesettebb szolgád:
Devī Deva dāsa

DHĪRA-KṚṢṆA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma -svāmin iti nāmine*

Nagy tisztelettel és figyelemmel borulok lótuuszlábaidhoz! Kérlek, légy kegyes hozzám! Bárcsak elégedett lennél velem!

Te, aki olyan kedves vagy Śrī Kṛṣṇának és az Ő társainak, Igyekszünk hálásak lenni hozzád és beteljesíteni a vágyadat, mindenben hűségesen, mint a *Bhāgavatamban*. Leckéid, könyveid, a podcastok mind-mind végtelen segítség, lehetőség arra, hogy mi is fokozatosan fejlődjünk a lelki életben.

Minden tettet és szavad csodálatos tanítás. Egy nagy szabású életműved, a vágyadból megnyilvánult Új Vraja-dhāma létesítése és fenntartása nagy bizalmat és hitet ébreszt bennünk irántad és a transzcendentális valóság iránt.

A *Bhāgavatamban* írva van, nagyon szerencsés az, aki csak egyetlen pillanatot eltölthet az Úr tiszta *bhaktájának* társaságában. Kegyedből kapjuk meg a vágyat, hogy halljunk Kṛṣṇáról, hogy dicsőítsük, szolgáljuk Őt és társait, s visszajutunk hozzá.

Szolgád:

Dhīra-Kṛṣṇa dāsa

DĪNA-NĀTHA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Immár másfél év telt el azóta, hogy miután elfogadtál tanítványodnak, lelki avatásban részesítettél. 11 évvel ezelőtt, 40 éves voltam, amikor megismerkedtem a Kṛṣṇa-tudattal. Sok mindent megéltem előtte, bár egyszerűen csak éltem, végeztem a kötelességnek vélt dolgomat. Olykor sodort az ár és nem gondolkodtam azon, vajon hiányzik-e valami az életemből, hiszen szerető család vett körül, kislányom és a feleségem. Tettem, amiről úgy gondoltam tennem kell és helyel-közzel meg is voltam magammal elégedve.

Aztán egy nap találkoztunk *bhaktákkal* és ez (bár akkor még nem tudtuk) meghatározta további életünket. Egy új világ tárult elénk. Az igazi. Olyan *bhaktákkal* találkozhattunk, akiktől ámulva hallhattunk Kṛṣṇáról, az odaadó szolgálatról, a Védákról, az igazi tudásról. Később megtudtuk, hogy ők mind a te tanítványaid. Addig azt gondoltam, én már bizonyára sok mindent tudok, de akkor rájöttem, az igazi tudás csak most jön.

Egy Krisna-völgyi búcsún a kérdés-felelet sátorban találkoztam veled először. Olyan kerek egésznek éreztem mindent, amit mondtál, hogy még kérdezni sem tudtam, csak hallgattam és hallgattam az előadásodat. Az

előadás után megköszönted a figyelmet és elsétáltál, de én úgy éreztem, hogy ott maradtál a szívemben. Azóta egyre fokozódó hálával és szeretettel gondolok rád, boldog vagyok ha láthatlak, boldog vagyok ha hallhatlak. Köszönök mindent.

Köszönöm, hogy méltónak találtál arra, hogy avatást kapjak, köszönöm szüntelen szeretetedet. Köszönöm, hogy lehetőségeimhez mértén szolgálhatom a *bhaktákat*, és hozzájárulhatok céljaid megvalósításához.

Köszönöm tanítványaidat, akikhez bármikor fordulhatok kérdéseimmel, gondjaimmal.

Köszönöm aggódo érdeklődésedet, amikor Cāru-Candra mātāji beteg volt, nagyon sokat jelentett nekünk, hogy tudtuk óvsz minket és figyelsz ránk.

Köszönöm bátorító üzenetedet, amikor én voltam beteg és életveszélyben feküdtem a műtőasztalon.

Köszönöm, hogy viselkedésemmel és életemmel felelősséget vállalhatok döntésedért, hogy tanítványoddá fogadtál és így felelősséget vállalhatok tanítványaidért is, akik hozzád hasonlóan tanítanak engem.

Köszönöm példádat, köszönöm, hogy vagy.

Kívánom neked, hogy minden vágyad teljesüljön Śrīla Prabhupāda és Kṛṣṇa szolgálatában! Sok boldogságot!

Szolgád:

Dīna-nātha dāsa

DIPAK POPAT AND JAYSHREE

Hare Kṛṣṇa Dearest Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisances at your lotus feet on this very special and auspicious day. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Through this offering Guru Mahārāja, we would like to express our heartfelt gratitude and appreciation of your association, particularly through your podcasts, which you have maintained regularly despite being so busy with your writing marathon and regardless of where you maybe.

We continue to hear your practical guidance and endeavour to imbibe

them in our daily lives. Your pure *hari-kathā* is increasing our knowledge of Kṛṣṇa and the melodious *kīrtanas* continues to purify us, which is all helping us make progress in our spiritual lives. Thank you.

In our previous offering we said how we felt your association, together with Śrīla Prabhupāda's blessings, had strengthened our conviction and increased our desire to surrender at your lotus feet. Today Guru Mahārāja, listening to *kṛṣṇa-kathā* from you attentively and associating with devotees, we feel any doubts we had have now disappeared.

We all pray to Śrīla Prabhupāda today that he keeps you in good health and continues to bless you with a Kṛṣṇa conscious filled life.

We seek your mercy and blessings Guru Mahārāja on this special day, to please allow us to render devotional service and to please Kṛṣṇa under the shelter of your lotus feet.

All glories to your wonderful service Guru Mahārāja!

Lots of love from your aspiring servants,
Hare Kṛṣṇa
Dipak Popat and Jayshree

DVAIPĀYANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nemrégiben Gopīcandra prabhuval arról beszélgettünk, hogy a lelki élet gyakorlása során a hála egy olyan tényező, amelyet mi magunk is elő tudunk idézni, ha meditálunk egy kicsit azon, hogy bármi, amink van, azt kaptuk valakitől. Persze, most könnyű lenne rávágni, hogy én mindent tőled kaptam. Habár ez tényleg így van, mégis úgy érzem, ha csak ennyit mondok, azzal nem mondok semmit. Hirtelen arra gondoltam, hogy felsorolok mindent, amit neked köszönhetek, de a következő pillanatban el kellett vetnem ezt az ötletet, mert hát mit kezdene szegény Koda Nitāi prabhu egy 857 oldalas felajánlással. Végülis arra jutottam, hogy leírok egy pár dolgot, megmentésem történetének fő epizódjait.

Először is be kell valljam, hogy világ életemben világi életet éltem. Vegytiszta materialista voltam, aki átmegegy az utca másik oldalára, ha valahol véletlenül Istenről beszélgetnek az emberek. Templomba csak azért jártam, mert ott is lehetett pecsétet kapni a Tájak-korok-múzeumok játék gyűjtőlapjára, s ha kigyűlt az 50 pecsét, azért szép jelvényt kaptam. Egyszer elmentem egy vallásos közösség Istentiszteletére, ahol meggyőződttem róla, hogy csak egyszer mentem el a vallásos közösség Istentiszteletére. Tehát nem vonzott a lelkeség, ehelyett igyekeztem egy saját világmagyarázattal előállni, ami szerint az atomi részecskék nem is ilyenek és ilyenek, hanem éppenséggel olyanok és olyanok. Ekkoriban találkoztam egyik tanítványoddal, Baladeva prabhuval, aki valójában lenyűgözött azzal, ahogyan átadta Śrīla Prabhupāda tanításait az anyagi és a lelki világ természetéről.

– Hű, ezek a Kṛṣṇások mindent tudnak! – kiáltottam fel. Később többször is találkoztam *vaiṣṇavákkal*, Caitanya prabhuval, Lakṣmaṇa prabhuval, Subāla prabhuval, akik már arról is meséltek, hogy van egy lelki tanítómesterük, akitől ezt az egész tudományt tanulták, és hogy valójában van egy egész csapat, akik az Ő lelkesítésére elkezdtek eszerint a transzcendentális tudomány szerint élni. Azt is megtudtam tőlük, hogy nyugaton már régen hozzáférhetőek Śrīla Prabhupāda tanításai, de Magyarországra csak most nemrégiben érkezett meg, s hogy pont ez a bizonyos lelki tanítómesterük volt az, aki felvállalta minden veszélyét és terhét annak, hogy ezt a lelki kultúrát nekünk is elhozza.

Kedves Guru Mahārāja, ha az ISKCON Magyarországi megjelenésének dicsőséges történetét egy jelentéktelen hangya szemszögéből nézzük, mondjuk pont az enyémből, azt kell mondjam, nekem gyakorlatilag nem volt más lehetőségem Isten szolgálatához kapcsolódni, mint az, amit te teremtettél. Egyszerűen nem voltam képesített arra, hogy egy jó keresztény legyen belőlem, nem voltam képes magamévá tenni a különféle vallási közösségek hangulatát. Sorsom szerint egy átlagon aluli balfék vagyok, aki önerejéből sosem lenne képes kiszakadni az ábrándvilágából. Ha te nem vállalod fel, hogy eljössz Magyarországra és elterjeszted a Kṛṣṇa-tudatot, én még azóta is az atomjaimat kergetném vagy éppen az ellenkező nemű atomi csoportosulásokat az utcán.

Mindez már több, mint húsz éve történt, azonban azóta is megvan a lehetőségem, hogy az ISKCON-ban ajánlhassam szolgálataimat. Lehet, hogy ez most magától értetődőnek hangzik, de nem pillanatban volt olyan egyértelmű. Emlékszem még arra a TV-műsorra, ahol Labhaṅga prabhuval együtt oroszlánként harcoltok egy református lelkésszel, hogy

bebizonyítsátok a Kṛṣṇa-tudatú mozgalom hitelességét és létjogosultságát. Emlékszem arra a kampányra, amikor az uralmon lévő kormánypárt az egyház számára kedvezőtlen döntést készült meghozni. Itt, a farmon ilyen híreket lehetett hallani: „... és akkor Guru Mahārāja bement az Európai Unió egyik vezetőjéhez, s miután beszélt vele, ez a vezető figyelmeztette a magyar kormányt, hogy ha ilyen diszkriminatív döntést hoz, akkor nem veszik be az EU-ba.” És most, idén, amikor a szükség úgy kívánta, megszervezted Magyarország első Kṛṣṇás tüntetését is. A külső veszélyek azonban eltörpülnek azok mellett, melyeket mi magunk tudunk előidézni. Ezekről is megkellett védened az egyházat. Komolyan felléptél, amikor valakik Śrīla Prabhupāda helyzetét félremagyarázva próbálták a *bhaktákat* félrevezetni. Mindig küzdöttél a széthúzás és a politizálgatás ellen, és mindig az együttműködést hangsúlyoztad. Ennek legmarkánsabb példája, ahogy a tanácsadói rendszert bevezetését szorgalmaztad, és azóta is folyamatosan táplálsz a *bhakták* lelkesedését, hogy fejlesszék tovább azt. Épp csak elkezdjük, épp hogy csak gyakoroljuk, de máris tapasztaljuk, hogy ezzel egy új szakasz kezdődött el az egyház történelmében, melyet az egymással való törődés és az egymásról való gondoskodás fémjelez. Az eddig is fontos volt, hogy megfelelően végezzük a szolgálatunkat, de most már több személyes odafigyelést és sok segítséget kapunk ahhoz, hogy előreléphessünk a lelki gyakorlataink javításában vagy hogy felül-emelkedhessünk a nehézségeinken. Ismét egy olyan dolgot kaptam tőled, amit lehetetlen megköszönni.

Hadd említsek meg még egy mozzanatot lelki közösségünk magjának elvetésén és a fejlődő növényke védelmezésén túl: azt, hogy hogyan serkentetted a bimbójának és a virágjának kifejlődését. Hihetetlen élmény szemtanúja lenni annak a folyamatnak, ahogy például egy apró paradicsommagból kihajt egy növény és termést hoz, vagy ahogy egy baba megszületik, és a kis három kilós izgó-mozgó evőgépéből hogyan lesz egy *bhakta*, aki személyes példájával és szavaival arra ösztönöz másokat, hogy közelebb lépjenek Kṛṣṇa szolgálatához. Hasonlóképpen hihetetlen élmény részese lenni annak a folyamatnak, ahogy egy maréknyi ember a lelkiségről alkotott legkülönfélébb elképzelésekkel, a legkülönbözőbb motivációkkal és szokásokkal egy közös irányba törekvő közösséggé szerveződik. Ráadásul olyan módon, hogy a közösségen belül előbb-utóbb mindenki képes megtalálni a természetének megfelelő helyzetét és elfoglaltságát úgy, hogy az segítse is a lelki előrehaladását. E közösség mindemellett még azzal is törődik, hogy tagjai hogyan mélyíthetik Kṛṣṇa-tudatukat a különböző életszakaszokban.

A tanulóévek alatt a gyerekeket arra képezik, hogy hogyan szolgálják a *vaiṣṇavákat* és Kṛṣṇát, az aktív szolgálat idején magát ezt a szolgálatot gyakorolják, a visszavonult időszakban pedig elmélyíthetik a meditációjukat.

És akkor a virág: ahogy nemrégiben egy podcastodon mondtad, a Kṛṣṇa-tudat nagyon sokféle lehet. Lehet egy jó buli érdekes rucikkal és izgi indián harcijelekkel az arcunkon. Lehet egy projekt, egy különleges kihívás, amely páratlan sikerélménnyel kecsegtet, lehet a közösségi élmény megtalálásának színtere, de lehet a jellemfejlesztés, a lelki tisztulás folyamata is, és még ki tudja, mennyi mindent lehetne felsorolni. Ahová viszont te szeretnél eljuttatni bennünket, az a Śrīmatī-Rādhārāṇī és Śyāmasundara iránti feltétel nélküli önátadás. Most már nemcsak lélekvándorlásról, az anyagi világ borzalmas természetéről vagy a boldogság eléréséről van szó. S még csak nem is arról, hogy *japázzunk* minden nap 16 kört (mert különben . . .) *prasādamot* együnk és Kṛṣṇához imádkozzunk. Te sokkal többre tanítasz bennünket. Arra, hogy személyesen Śrīmatī-Rādhārāṇī és Śyāmasundara jöttek el hozzánk, hogy mi meg személyesen szolgálhassuk Őket. Én azt hiszem, ezt nagyon kevés vallási közösségben kaphattam volna meg. Úgy érzem, ez már sokkal több annál, mint amit itt, az anyagi világban elvárhatok . . . és ezt mind tőled kaptam, kedves Guru Mahārāja!

Szolgád:

Dvaipāyana dāsa

EKĀVALĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Most, ahogy leültem megírni a felajánlásomat a megjelenési napod alkalmából, azon tűnődtem milyen gyorsan eltelt egy év, és mégis mennyi minden történt ez alatt az idő alatt. A legfontosabb dolog számomra az volt, hogy tavaly november végén befejezted könyved írását és azóta sokkal többet hallhatjuk tanításaidat a leckéiden és elmerülhetünk a Szent Név éneklésében veled együtt a *kīrtanák*on.

Elgondolkodtam azon, hogy mi, akik itt élünk Új Vraja-dhāmában, igazán szerencsések vagyunk, hogy ennyit társulhatunk veled. Többször említetted, hogy neked más és istentestvéreidnek sem volt sok lehetőségetek megkapni Śrīla Prabhupāda közvetlen, személyes társaságát.

Szerencsésnek érzem magam amiatt is, hogy oly sokat mesélsz Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara transzcendentális kedvteléseiről, és így bepillantást nyújtasz számunkra a lelki világ rejtelseibe, a valóságba. Amíg nem laktam itt, nem tudtam ennyire érezni és látni Rādhē-Śyāma elrendezéseit, amelyeket az életemben és más *bhakták* életében tesznek. Köszönöm kedves Guru Mahārāja, hogy egyre mélyebb kapcsolatot engedsz kialakítanom Rādhē-Śyāmával, annak ellenére, hogy nem vagyok rá alkalmas.

Ahogy elrendezik a *bhakták* életét és növelik a vágyukat a szolgálatukra, az rendkívül meglepő számomra. Több ilyen eseménynek is szemtanúja voltam. Az egyik arra példa, hogyan rendezik el a *bhakták* életében, hogy közelebb kerülhessenek hozzájuk, ha felébred bennük erre a vágy. Nemrégiben történt, hogy a testvérem, Anupama azt mondta, azon kezdett el gondolkodni, hogy a jövőben szeretnének majd itt élni. Eddig még nem gondolt arra, hogy Nava Vraja-dhāmába költözzenek, de egyszer csak felébredt benne ez a vágy. Nagyon örültem neki és lelkesítettem rá. Három nap múlva felhívott telefonon és azt mondta: „Nemsokára jövünk a szent *dhāmába*, közel egy évre a templom felújítás miatt.” Mindketten úgy éreztük ez Rādhē-Śyāma elrendezése, és csak a te kegyedből válhatott valóra. Egy másik történet arra példa, hogyan változtatják meg egyik napról a másikra a nem *bhakták* szívét is: Amikor az egyházügyi törvény miatt volt az aláírás-gyűjtésünk, elküldtünk a szüleimnek is egy aláírandó lapot, hogy segítsenek benne. Az első, aki aláírta a nagymama volt, aki sokáig nagyon ellene volt a Kṛṣṇa-tudatnak és nem tudta elfogadni, hogy az unokái ezt a vallást gyakorolják. És nemcsak, hogy ő aláírta, de elment az ismerőseihez és rábeszélte őket is, hogy írják alá. A maga módján *saṅkīrtanázott*.

Azt, hogy Rādhē-Śyāma így irányítja az életünket neked köszönhetjük, hiszen te hívtad el Őket ide, te nyilvánítottad meg a kedvteléseik színhelyét és írtál róluk a könyvedben. Nagyon szép az a jövőkép (Vízió), amelyről beszéltél az *iṣṭa-goṣṭhīkon* és amelyet kinyomtatott formában is megkaptunk. Elénk tárja a valóságot a jövőre vonatkozóan.

Elgondolkodtam azon, hogy a benne található vallomásod egy tiszta *bhakta* jellemét tükrözik, hiszen csak a tiszta *bhakták* gondolkodnak úgy, hogy Rādhē-Śyāmának adták a szívüket, az életüket és érzik különleges kiváltságnak a szolgálatukat. Ebből az írásodból kezdem megérteni mit

jelent az, hogy Rādhe-Śyāma minden és Ők a valóság. A vízió végén leírt biztatásod, mely szerint a Szent Név feltárhatja mindazon kedvteléseit, amelyeket megosztasz velünk, és azokat is, amelyekről nem számoltál be könyvedben, rendkívüli örömmel tölt el és lelkesedést ad. Köszönöm szépen még egyszer és már nagyon várom, hogy olvashassam.

Maradok örök szolgád:
Ekāvalī devī dāsī

BHAKTIN FODOR KATALIN

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az elmúlt évben abban a szerencsében lehetett részem, hogy többet szolgálhattalak. Az egyházügyi törvénnyel töltött egy év egyetlen áldásos hatása az volt, hogy többet lehattunk lótuuszlábadnál. Szeretném a magam és a csapat nevében megköszönni azt a hihetetlen erőt és inspirációt, amit adsz és adtál nekünk a napi tennivalókhöz ebben a harcban. Az első hetekben, a lazább fázisban, az eszünkben bízva gondolkodtunk, az intelligenciánkkal próbáltunk jó döntéseket hozni, és azt reméltük, hogy mindez elegendő lesz. De amikor láttuk az anyagi világ és *māyā* számos visszataszító megnyilvánulását ebben a kérdésben, akkor szinte elvesztettük az irányt. Voltak pillanatok, amikor feltéve a kérdést: hogyan tovább, úgy érezte az ember, nem lehet jó döntést hozni, helyesen választani. Nem lehet kilogikázni, mit kell tennünk, merre tovább, mert minden egyes mozzanat függ mások döntéseitől is. Ilyenkor csak rád számíhattunk. Ezekben a helyzetekben, a végső pillanatokban te mérlegeltél és döntöttél és megmutattad a megfelelő irányt. A hajósok talán beveszik a tengert, de elvesznek a kapitány nélkül, ha nem tudják egy bizonyos ponton eldönteni északnak vagy délnek induljanak... Amikor már elcsigázva, kiegészve próbáltunk új lehetőségek után kutatni, egy pár soros kedves levéllel lelket öntöttél mindannyiunkba. A levelek időpontjaiból pedig láttuk, hogy az események forrponjtjában te mentél pihenni utoljára, s te keltél elsőként a szolgálatra – így vezettél,

így vezetsz minket mindig. Biztos vagyok benne, hogy a te imáidnak és törekvéseidnek köszönhető Kṛṣṇa irgalmassága is e helyzetben, és hogy a Kṛṣṇa-tudat ugyanabban a formában, a legkiválóbb mozgalomként tud ezután is haladni előre Magyarországon. Köszönöm, köszönjük, hogy esz-közök lehettünk ebben a folyamatban. Remélem, egészséged jól szolgál, s még hosszú évekig fejlődhetünk vezetésed alatt. Kívánok egy békében gazdagabb, gyönyörű születésnapit évet!

Hare Kṛṣṇa!

Alázatos szolgád:
Bhaktin Fodor Kata

BHAKTA FRITZ ATTILA

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretnék köszönetet mondani megjelenési napod alkalmából! Szerettem volna egy szép és hosszú köszöntőt írni neked, mint a többi *bhakta*, de annyira szerencsétlen vagyok, hogy ez sem megy. Csak szeretném megköszönni azt a sok inspirációt, amit a leckéidből és a könyveidből merítetek, és hogy kegyedből igen szépen terjed a Kṛṣṇa-tudat Magyarországon.

Van egy nagyon híres farmközösségünk, egy gyönyörű budapesti templomunk és mindezt neked köszönhetjük. Tanítványaid gyakran segítik lelki fejlődésemet, ellátnak sok tanáccsal és szolgálattal, amiért nagyon hálás vagyok nekik, és persze neked. Remélem egyszer én is olyan szerencsés leszek mint ők és tanítványod lehetek.

Imádkozom Kṛṣṇához hogy még sokáig legyél velünk hogy tudjunk téged szolgálni és hogy teljesíthessük az Úr Caitanya misszióját.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Fritz Attila

GADABHṚT DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az Úr Kṛṣṇa mondja a *Bhagavad-gītā*ban: "Idő vagyok, világok pusztítója". És valóban, látjuk magunk körül ahogy múlik az idő, lassan változnak a dolgok. Régi képeket nézegetve, amik az '90-es években készültek *bhaktákról*, sokszor megdöbbenek.

Két dolgon szoktam általában megdöbbenni. Az egyik, hogy mennyire megöregedtek a *bhakták* és a másik, hogy sok *bhakti* eltűnt. Sajnos sokan már nem aktívak a lelki életben, akik fiatalságuk nagy részét a Kṛṣṇa-tudatnak szentelték. Ezekre a *bhaktákra* gondolva szomorúság tölt el. Sajnálom, hogy nincsenek már közöttünk.

Úgyanakkor szerencsésnek érzem magamat, hogy legalább valamilyen csekély mértékben részt vehetek Śrīla Prabhupāda missziójában és időnként van lehetőségem a személyes szolgálatodra is Guru Mahārāja.

Mióta megismertelek 1990-ben, bár eltelt 22 év, te azóta is töretlenül folytatod Śrīla Prabhupāda szolgálatát. Azóta is kitartóan prédikálsz, így segítve az elesett lelkeket Kali borzasztó korában. Rajtad nem hat az idő hatalma. Legalábbis nem úgy, mint más feltételekhez kötött lelkeken. Mivel nem elégszel meg az elért eredményeken, egyre nagyobb sikere van Magyarországon a Kṛṣṇa-tudatnak.

Imádkozom, hogy sok évig még jó egészségben vezetni tudd a magyarországi ISKCON-t hatalmas sikerekkel! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak! Hare Kṛṣṇa !

Jelentéktelen szolgád:
Gadabhṛt dāsa

GADAGRĀJA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napodon!

Minap a tavaszra várva a rózsákat metszegettem a kertben. Szerettem volna, hogy idén is legyen sok virág a reggeli otthoni Gaura-Nitāi *pūjā*hoz. Levágtam a vadhajtásaikat, hogy új, szép virágok legyenek rajtuk. Nem nagyon értették, minek vagdosom őket, ezért éles tuskéikkel szanaszét bökdösték a karom a kezem. Pedig ha tudnák mi történik velük...! El-eltűnődtem... Milyen szerencsések ezek a rózsák! Butácska életük ellenére az élet tökéletes szintjére emelkedtek, mert valaki lefoglalta aprócska erőfeszítéseik virágát. Több hónapon keresztül nap mint nap örömet szereznek Kṛṣṇának. Magamra gondolok.... Velem is ez a helyzet. Szerencsés vagyok!

Szerencsések vagyunk mert lefoglalsz és így mi is részesei lehetünk az Úr odaadó szolgálatának. Mindenki meglátod a felajánlható erőfeszítéseik virágát és egy csodálatos csokrot kötsz belőle Rādhe-Śyāmának. Néha azonban nem látjuk, és nem is értékeljük ezt megfelelően. Tuskések vagyunk egymással és sajnos veled is. Pedig ha tudnánk mi történik velünk....!:-)

Köszönöm, hogy lefoglalsz az odaadó szolgálatban!

Szolgád:

Gadagrāja dāsa

GHANAŚYĀMA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivoarāma-svāmin iti nāmine*

Kedves Guru Mahārāja! Szeretnék dicsőíteni a megjelenésed napján. Valóban ostoba vagyok, ahogy sokan gondolják, de most kötelességem szavakba önteni kegyes személyed nagyságát. Bízom benne, hogy e rövid gondolatsorral örömet szerezhetek neked.

“Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.” – a *Śrī Śrī Guro-aṣṭaka* első versszakának a vége. Minden reggel eléneklek, rád emlékezve. “Az én lelki tanítómesterem a legcsodálatosabb tulajdonságokkal rendelkezik.” - ezen meditálok reggelente, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát nézve. Minden egyes versszaknál emlékezem arra, hogyan hajtod végre azokat a kedvteléseidet, amiket Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura írt meg imájában.

– Hogyan hatnak át az extatikus érzelmek az Úr Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtan*ája közben.

– Hogyan öltözteted túlaradó hangulatban Rādhē-Śyāmát, az Isteni Párt.

– Hogyan ízeled a *mahāprasādamot* a *bhaktákkal* nagy boldogságban.

– Hogyan áhítozol hallani és énekelni Rādhē-Śyāma határtalan szerelmi kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. Az a vágyad, hogy minden percben megízleljed ezeket az ízeket.

Egy jó tanítvány számára Śrīla Gurudevāja lótu-szlábainak szolgálata javasolt. Én azonban nem tudom követni ezt az utasítást, mert csak lótu-szhoz hasonlatos arcodat tudom imádni, amin finom ajkaid izgatottan táncolnak a Szent Nevet énekelve. Ez a meditációm tárgya. Kérlek nézd el nekem, hogy ezeket az ajkakat szoktam mindig szemérmetlenül és ámulva bámulni, hogyan zúdul ki belőle a Szent Nevek nektárja. Kedves Guru Mahārājám! Nem vagyok benne biztos benne, hogy illő ilyet és így írni, de én megtehetem, mert elfogadtál és szeretsz engem. Egyébként sem ez az első hiba amit elkövetek.

Nincs más igaz vágyam, csak hogy fülem kagylójával felfogjam az ajkaidról származó nektár cseppeket. A szívembe engedjem, hogy ott önálló útra kelljenek és kitörjenek kiszáradt számon át, megnedvesítve, életre keltve azt irigykedő nyelvemmel együtt.

Köszönöm szépen, hogy olyan szépen bánsz velem. A legkedvesebb vagy számomra és nagyon szeretlek. Kegyed indokolatlan, ezt bizton állíthatom, hiszen én vagyok rá az egyik példa: itt lehetek Śrī Śrī Rādhē-Śyāmád birodalmában.

Kedves Guru Mahārājám! Sajog a szívem az alázattól amit most érzek, de nagyon édes ez a fájdalom: kérlek, hadd szolgáljalak!

Ennek a szolgáltnak szüksége van a te kegyedre. Ízlelni szeretném annak

a nektáróceánnak az egyetlen cseppjét, amiben nap mint fürdesz szeretett Uraiddal és barátaiddal együtt.

A kegyedet várva, szolgád:
Ghanaśyāma dāsa

GAURA KĪRTANA DĀSA, NANDINĪ DEVĪ DĀSĪ ÉS BĀLA-GOPĀLA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget *gurunak* és Gaurāṅgának!

Sokat gondolkodtam, mit is írjak felajánlasként neked. Ahogy teltek a napok és a hetek minden gondolat olyan sablonosnak és hétköznapiak tűnt, amilyen maga az élet, ahogyan élünk. A lelki gyakorlatok is olyan megszokottakká válnak. Hát igen. Van otthon oltár, énekeljük a Szent Nevet, *haribollal* köszönünk és elmondjuk a „*śarīrāt . . .*” mielőtt eszünk. Dolgozunk, élünk valahogy, templomba járunk néha és eltelik az életünk. Néha szomorkodunk, néha lelkesek vagyunk és jó esetben nem lépjük át a kritika határmezsgyéjét, ha találkozunk valami nekünk nem tetsző dologgal.

Aztán észrevesszük, hogy úgy telnek el az éveink, hogy nem történik semmi valódi Kṛṣṇa-tudatos dolog velünk, legalábbis látszólag nem. Aztán ahogy elmélkedtem (maga a szó is azt jelenti, hogy elmé-lkedtem), hirtelen mintha Kṛṣṇa személyesen kólintott volna fejen: Biztos vagy ebben? – jött belülről a kérdés – te ezt valóban így gondolod? Talán nem működik minden ugyanúgy, csak te egyre kevesebbet észlelsz belőle, mert elfoglalnak kicsinyes anyagi vágyaid?

Megdöböntett a felismerés, hogy annak a bizonyos belső hangnak igaza van. Nézd meg a lelki tanítómesteredet! Éjt nappallá téve dolgozik más *vaiṣṇavákkal* együtt, hogy megírjon egy könyvet, amit te majd a kényelmes székedben olvashatsz, ha elolvasod egyáltalán. Azért kutatja a szentírá-sokat, más *ācāryák* könyveit, hogy a félreértésektől, a téves *śiddhāntáktól*, a *māyāvādától* és a *sahajiyától* megmentsen minket és csak azt kapjuk, amit

Śrīla Prabhupāda is szeretett volna, hogy megkapjunk. Nem kell évtizedes kutatómunkába fognunk, nem kell semmilyen lemondást végeznünk, csak megkapjuk, mint egy ajándékot.

És csak azon sopánkodszt, hogy milyen hétköznapi és semmilyen a lelki életed . . . ?

És hol marad a hála és az, hogy mindig van legalább valaki, aki törődik veled . . . ?

Leültem, és csak ültem egy percig. Ez a pár *sūtra* olyan mértékben sokkolt, hogy egy kicsit pihennem kellett. Megértettem, azt hiszem.

Néha nem látjuk a fától az erdőt, és azt, ha mások tesznek értünk. Mint ahogy te is mindig értünk cselekszel, feladva minden saját motivációt. Nagyon-nagyon hálás vagyok neked Guru Mahārāja, és azoknak a *vaiṣṇaváknak* is, akik veled együtt, neked segítve ezt megteszik!

Kérlek, tarts minket kegyedben ezen a szent napon, megjelenésed napján.

Köszönöm a családom nevében is.

Jelentéktelen szolgálid:

Gaura Kīrtana dāsa, Nandinī devī dāsī és Bāla-gopāla dāsa

GAURA NITĀI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Tisztelettel üdvözöllek, és hódolatomat ajánlom születésnapod alkalmából.

Bhakta társadalmunkban a születésnap nem csak egyszerűen az ünnepelt ünnepe, hanem az egész családé, minden *bhaktáé*. Ilyenkor félretesszünk minden bűt, bánatot, minden csalódást, és csak a jóra, csak a lelki értékekre fókuszálunk. Valójában nem más ez, mint a tiszta Kṛṣṇa-tudat egy parányi megnyilvánulása. Csodálatos lehetőség, hogy igazán pozitív hangulatban elmerüljünk eredeti természetünkben, és szívvel-lélekkel dicsőítsük Kṛṣṇát, aki az anyagi világban a segítő szándékát elsősorban a *bhaktákon* keresztül nyilvánítja meg.

Különösen fontos segítséget nyújt az olyan személyeken át, mint te, akik

rendkívüli áldozatot és lemondásokat is vállalnak másokért. Lelki tanító-mesternek lenni nem csak egy cím, ebben a szolgálatban fel kell adnod számos egyéni vágyadat, gyakran még a természetes igényeidet is. Amikor *sannyāsa* fogadalmat tettél, úgy gondoltad, „itt az idő, és nekiindulhatsz a világnak prédikálni”. Mehetsz könyvet osztani, mehetsz *harināmákat* szervezni, énekelni és táncolni, amit a legjobban szeretsz a világon. Aztán hamarosan azon vetted észre magadat, hogy aspiráns tanítványok vettek körül, akik kérték: „még ne menj tovább, még szükségünk van rád.” Ahogy Śrīla Prabhupādát is kérték első tanítványai New Yorkban, úgy téged sem akartak elengedni. Persze mondhattad volna, hogy „sajnálom, ez a kötelességem, mennem kell”, de mivel a szíved aranyból, olvadt aranyból van, engedted a kérésnek, és egy sor olyan dologgal kezdted foglalkozni, ami igazán nem illik egy *sannyāsī* kötelességei közé. Gyűlésekre járni, házasságokat elrendezni, vitákat megoldani, és a fejlődő, alakuló *bhakta* közösségek védelme érdekében egy helyben maradni, miközben a szíved mélyén már rég messze járnál, újabb fesztiválokat szerveznél, és könyvek ezreit osztanád ki „minden faluban és városban”.

Amikor könyvet osztottál, és *harināmákat* vezettél, igazán repültél a boldogságtól. Nem volt nehézség, amit le ne győztél volna. Könyvosztó tábornokként fél kontinensnyi sivatagokat vetted be a *bhakti*-növények magjával, és virágzó *bhakta*-ültetvényeket hoztál létre a Szent Név nektárjával. Soha, semmilyen nehézségtől nem hátráltál meg, sem hidegtől, fáradtságtól, sem materialisták durva támadásától. Ám amióta lelki tanítványaid kérésének engedelmeskedve lemondtál e tevékenységekről, folyton fáj a fejed, szörnyű orvosságokat szedsz, és álmatlanságtól szenvedsz. De tűröd, mert az újabb nemzedék még mindig éretlen, még mindig nem adhatod át a felelősséget teljes szívvel másoknak, még mindig féltesz minket, hogy ha a saját természetedet követnéd, akkor hamar bajba kerülnénk. Ezt pedig nem engedheted meg, mert fogadalmat tettél szeretett lelki tanító-mesterednek, Śrīla Prabhupādának, hogy legfőbb kötelességed átvenni az ő fejfájásából egy szeletet, hogy őt tehermentesíted a tanítványokkal járó szolgálat nehézségei alól.

A legjobb egészséget és boldog, Kṛṣṇával személyesen eltöltött életet kívánok neked, és kívánom, hogy egyszer fülig belemerülhess abba a szolgálatba, amit igazán szeretsz.

Szerető tanítványod:
Gaura Nitāi dāsa

GAURA-BHĀVANA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Végtelen gyorsan repül az idő, így – bár szinte tegnap volt – ismét itt állok előtted és próbálok átnyújtani ajándékként pár őszinte szót *vyāsa-pūjād* alkalmából. Leírni, hogy mit jelentesz számomra ma.

Az elmúlt tíz-tizenöt évben nagyon felgyorsult a világ, és a változások nem az emberek boldogulását, hanem sokak számára problémákat, szegénységet és testi-lelki nyomort hoztak. A technológiai fejlődés, vagy azok a lehetőségek, melyet az internet elterjedése nyitott meg előttünk, csak még önzőbbé, személytelenebbé és elidegenedettebbé tettek bennünket. Az utóbbi időben sokszor elgondolkodtam azon, vajon milyen ember lennék most, ha nem találkozok *bhaktákkal* és nem találkozok egy lelki tanítómesterrel, akinek az az élete, hogy minden élőlény jólétéért fáradozik, és különösképpen sokat tesz azokért, akik az életük egy pontján tanítványként lelki autoritása alá helyezik magukat.

Úgy gondolom, hogy manapság igazán szerencsés az az ember, aki egy közösséghez tartozónak vallhatja magát. Még szerencsésebb az, akinek van egy barátja. Igencsak ritka, aki azt mondhatja, hogy megtalálta az igazi társát az életben. De a legszerencsésebb az, akinek van egy jóakarója. Én a legszerencsésebbek közé tartozom, hiszen Śrīla Prabhupāda nyomdokait követve életedet annak szentelted, hogy személyes példádval, iránymutatással, utasításokkal, tanácsokkal segítsd azok életét, akik valamilyen mértékben menedéket vettek nálad. Az életed fő mozgatórugója, hogy átadd azt a tudást, amelynek birtokában tökéletessé tehetem az életemet. Lehetőséget biztosítasz, hogy feltételekhez kötött természetemet használhassam odaadó szolgálatban, bár biztosan sok aggodalmat és bosszúságot okozok a ténykedésemmel.

A Kṛṣṇa-tudatnak olyan távlatai vannak, melyek felfoghatatlanok számomra. A hitem azonban szilárd abban, hogy ez a folyamat képes megoldani az emberi élet minden problémáját. Mivel e hitet te és tanítványaid táplálják, erősítik nap, mint nap, hálával gondolok rád, még ha tetteimet sokszor alacsonyabb rendű természetem irányítja is. Hálás vagyok, mert olyan célt adott az életemnek, amiért érdemes harcolni, lemondást vállalni

és megmutattad, mi az igazán értékes, mi az a vágy, ami nem csap be soha.
Köszönöm mindazt a jót, amit kapok tőled!

Szolgád:

Gaura-bhāvana devī dāsī

GAURA KṚṢṂA DĀSA ÉS NŪPURA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon nagy szeretettel és törekvő odaadással köszöntünk megjelenési napodon. Kicsit szégyenkezem most, mert minden alkalommal szinte ugyanezeket a szavakat ajánljuk neked, örök jóakarónknak. Odaadásunk mindaddig csupán szavakban létezik, amíg igazi tettekből meg nem nyilvánul.

Te méltó vagy a tanítványaid imádatára és a hétköznapi emberek csodálatára, mert kizárólag az ő lelki érdekük vezet téged. Ez a tiszta és motiválatlan szeretet minden élőlény iránt, amelyet Rādhē-Śyāma és Śrīla Prabhupāda iránti ragaszkodásod inspirál.

Lótusz lábaidhoz leborulva vágyunk arra, hogy csodálatos lelki tanítómesterünk őszinte tanítványaivá válhassunk.

Maradunk örök szolgálók:

Gaura Kṛṣṇa dāsa és Nūpura devī dāsī

GAURAMANI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Úgy gondolom, hogy nem tudok igazán megfelelő szavakat találni, melyekkel illendően dicsőíthetnék téged és bizonyára nem is értem eléggé mennyire csodálatos személy vagy, mégis kérlek, fogadd szeretettel ezt a néhány sort felajánlásomként *vyāsa-pūjā* ünnepséged alkalmából.

Az egyházi státuszunk megmaradásának szempontjából egy rendkívül mozgalmas időszakon vagyunk túl. Bár személyesen nem vettem részt melletted ebben a nagyon jelentős harcban, még így, egy kicsit távolabbról nézve is lenyűgöző volt végig szemlélni, ahogy az élvonalban, igazi tábornokként küzdél, szeretett lelki tanítómestered mozgalmának becsületéért.

Nagyságodat tovább emelte, hogy a küzdelmek alatt természetesen mindvégig tökéletesen Kṛṣṇa-tudatosan szemlélted az alakuló eseményeket és vártad a végleg kialakuló helyzetet is. Ezt példázzák annak az általad fogalmazott gyönyörű imának a sorai is, melyek segítségével a *bhakták* közösen fohászokdhattak Rādhē-Śyāmához és Gaura-Nitāihoz a *maṅgala-āratik* után.

„Kedves Uraink, ha Ti is úgy kívánjátok, kérjük, olyan módon rendezzétek el az egyházügyi törvényt, hogy még jobban tudjunk szolgálni Benneteket!”

A kialakult végeredményt mára már mindannyian ismerjük. Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga kegyesen elrendezték, hogy egyházi státuszunk továbbra is megmaradt. Köszönhető ez szeretetteljes és önfeláldozó tetteidnek. Szintén köszönet illeti az általad inspirált *bhaktákat*, akik megfeszülve küzdöttek és példásan működtek együtt a jó ügy érdekében. Śrīla Prabhupāda következő magyarázatában nagyon ideillő gondolatokat találhatunk.

„Egy politikus megjegyezte, hogy a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom úgy terjed, mint egy járvány, és ha nem állítják meg azonnal, előfordulhat, hogy tíz év múlva magához ragadja a kormányhatalmat. A Kṛṣṇa-tudatos mozgalom valóban rendelkezik ilyen erővel. A szaktekintélyek kijelentik (Cc. Ādi 17.22): *kali-kāle nāma-rūpekrṣṇa-avatāra*, ebben a korban Kṛṣṇa a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrában* jelent meg. A Kṛṣṇa-tudatos mozgalom futótűzként terjed az egész világon, és a jövőben sem fog megállni. Az olyan emberek, mint

Kaṁsa, nagyon rettegnek a mozgalom fejlődésétől és attól, hogy a fiatalabb generáció elfogadja, de ahogyan Kaṁsa nem tudta megölni Kṛṣṇát, a Kaṁsával egyívású emberek sem képesek útját állni a Kṛṣṇa-tudatos mozgalomnak. A mozgalom egyre inkább növekedni fog, feltéve, hogy a mozgalom vezetői a szabályozó elvek követésével és a Hare Kṛṣṇa *mantra* rendszeres éneklésével kapcsolatos elsődleges tettek végrehajtásával szilárdan Kṛṣṇa-tudatosak maradnak.” (ŚBh 10.2.20.magyarázat)

Kedves Mesterem! Mivel te mindig szigorúan követed a fentebb említett elvárásokat, illetve tanítványaidat is állandóan ezekre bátorítod, meggyőződésem, hogy ez az elvhűséged szintén nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy imádott Uraink továbbra is rendkívül kedvező körülményeket biztosítsanak nekünk, lótuszlábaik szolgálatában.

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm szépen neked, hogy ilyen kiváltságos helyzetben gyakorolhatjuk és terjeszthetjük a Kṛṣṇa-tudatot.

Kérlek, áldj meg, hogy igazán tudjam értékelni jó szerencsémet és tökéletes példából erőt merítve, mielőbb komoly és hasznos tanítványoddá tudjak válni.

Szolgád:

Gauramaṇi dāsa

GOLOKA-PATI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kedves Guru Mahārāja! A *bhakták* közt élve, a legszentebb szent helyen szolgálatom végzése közben nap-mint nap saját szerencsétlenségemmel szembesülök. Mindennaposak a mohóságból, kéjből, dühből és önzésből fakadó hibáim, amiket elkövetek szolgálatom során. Néha már csak tűnődök, hogy ennyi gyalázatos dolog hogyan tud beleférni egy szívbe.

Amikor hatalmas *anartha* hegyem tövében búslakodom, az egyetlen dolog, ami reményt ad, hogy kegyedre emlékezem. Tudom, ha te könyörülettel gondolsz rám, akkor Kṛṣṇa sem fog elutasítani. Amit még a nagy

yogīk és aszkéták sem tudnak elérni szigorú lemondásokkal és a Védák tanulmányozásával, az elérhetővé válik Kṛṣṇa tiszta *bhaktája* kegyéből. Ez nem azt jelenti, hogy rád bízva a nehéz munkát, csak ülök ölbetett kézzel és a kegyedre várok. Őszintén és keményen kell törekednem, hogy ellen tudjak állni *māyā* csábításának és tudjam kontrollálni az alacsonyabb rendű természetemet.

Még ha odaadásra irányuló tetteim látszólagosan nem is hoznak mindig jó végeredményt remélem, hogy törekvésem elvezet a végső sikerhez.

Addig is törekszek, hogy ne okozzak neked fejfájást, és hogy ne zavarjalak szeretett Rādhe-Śyāmādnak végzett szolgálataid közben.

Bhakták kegyéből, maradok jelentéktelen szolgád:
Goloka-pati dāsa

GOPA-KUMĀRA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śālākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma -svāmin iti nāmine*

Minden dicsőséget neked! Kérlek, engedd meg, hogy én is dicsőíthesselek megjelenésed alkalmából!

Csudálatos, ahogyan példát mutatsz azzal, hogy rendületlen szeretettel szolgálod lelki tanítómesteredet. Végtelenül kedves, könyörületes, alázatos és kegyes vagy az elesett élőlényekhez, s minden energiádat és puha szíved adod a halálóceánba esett szenvedő lelkekért, bár ők mit sem sejtjenek ebből, nem ismerik a valóságot velem együtt és boldogtalanok ebben a világban. Nagy szerencsénkre megjelentél, s ezzel megállítottad a szenvedésünk. Kiszáradt szívüket úgy öntözöd meg kegyed esőfelhőjének záporával, hogy nem is tudják milyen csoda történik velük. Sok-sok születés és halál után végre fellélegezhetnek, s megnyílik előttük az út a mindenkit vonzó

Legfelsőbb Személy felé. Bármi is történik s bármilyen helyzetbe is kerülsz te csak rendületlenül folytatod szerető, csodálatos szolgálatodat.

Ez a páratlan szeretet, amit záporozol még a legellenállóbb acélból készült szíveket is azonnal megolvasztja. Minden dicsőséget neked ezért! Bevallom az enyémet is megolvasztotta, de az irigységem, büszkeségem miatt még mindig megkeményedett állapotban van, s így képtelen vagyok hallani. Szeretném kérni a kegyed, hogy tudjak alázatosan hallani, és soha ne tudjam elhagyni szerető szolgálatodat.

Minden dicsőséget neked! Köszönöm szépen hogy itt lehetek és szolgálhatlak! *Ebe jaśa ghuṣuk tribhuvana*. Kérlek, bocsásd meg súlyos sértéseimet. Minden dicsőséget neked!

*jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra*

Legenedetlenebb és legbüszkébb szolgád:
Gopa-Kumāra dāsa

GOPA LĪLĀDHARA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A *vyāsa-pūjā* felajánlás megírása-meditációja és az utcai *saṅkīrtana* hasonlóan alkalmas arra, hogy tükröt tartson a benne részt vevő személynek. Vajon mi van bennem? Elvakított a „fejlettségem”, „pozícióm”, s Indrához hasonlóan kesereghetek: - Mi lesz most velem?

A magyar *yātrā* tagjaként benne voltam abban a kísérletben, hogy mihez kezdünk, ha egyszer már nem élvezzük áldásos jelenléted. Sodródás! Lehet, hogy az értelmező szótárban ez a kifejezés nem rokon a „megbukással”. De belül világos minden.

Te viszont nem hagysz magunkra bennünket, mint Bṛhaspati, hanem

segítesz, hogy megértsük hibáinkat, s adsz gyógyszert is a javulás érdekében. Szükségünk van rá!

Viszont felveted: Rādhē-Śyāma elmehet, ha nem talál elég „eledelt” a szívünk szakácsának főztjében. Az Isteni Pár a te imádandó *īṣṭha-devád*. Ha ők elmennek, akkor a szíved sétált el társaságunkból. Gyakorolgathatunk saját magunktól, de a víziós sorozatodban említetted, az igazi kegyet a nagy *bhakták* szolgálata jelenti. Nem létezhetünk nélküle!

Meg kell, hogy értsük, Kṛṣṇa küldött ide téged. Ahogy említetted a debreceni húsz éves találkozáson, azért születünk meg itt, mert Kṛṣṇa ide küldi tiszta *bhaktáját*, hogy folytathassuk, elkezdhessük odaadó szolgálatunkat. Tetteink legyenek a bizonyítékok rá!

Ugyanúgy a halál útját járjuk, ahogy Pāvanī mātājī, bár lehet ez nekünk több időbe, fájdalomba fog telni. Mégis reménykedhetünk abban, hogy eljössz értünk - nem ebben a formában, de fel fogunk ismerni - s fogod a kezünket, hogy haza vigyél bennünket! Érdemtelenül, boldogan!

Jelentéktelen szolgád:
Gopa Līlādhara dāsa

GOPATI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon lelkesítő volt számomra, és nagy benyomást tett rám, amikor olvastam a víziót és hallgattam a leckéidet erről a témáról. Én később csatlakoztam Śrīla Prabhupāda mozgalmához, így nem voltam jelen a kezdeteknél. Erről csak a *bhaktáktól* hallottam, mindig nagy ámulatot és csodálatot ébresztett bennem, amikor a meséltek a kezdeti időkről. Nagyon különleges hangulat lehetett, úgy gondolom, hogy akkor nagyon nyilvánvalóan érzékelhető volt, hogy mi a cél.

Amikor hallottam ezeket a leckéket, azonnal a kezdeti idők hangulatára asszociáltam. Azzal, hogy újra megvilágítod a célt, ismét nagyon jól érzékelhetővé válik számunkra.

Olyan vagy, mint egy hajóskapitány, a magyarországi mozgalom hajóska-

pitánya. Észrevetted, hogy sodródik a hajó, hiszen a kezdeti idők óta olyan sokféle irányú és erejű szél fújt. Kezedbe véve a hajó kormányát újra irányba állítod, hogy segítségével minden *bhakta* közelebb kerülhessen az eredeti cél felé. Ez a cél nem lehet más, mint Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálata, miután elolvastuk a Vízión Śrī Śrī Rādhā-Śyāma mindenek felett, című részét.

Köszönjük szépen, hogy ezt a nehéz és sokszor hálátlannak tűnő feladatot felvállaltad. Remélem, meg tudunk szabadulni a ragaszkodásainktól, hogy ne hátráltassuk ezekkel e hajó útját, és remélem, nem okozzuk azt, hogy elsodródjon a célhoz vezető úttól.

Jelentéktelen szolgád:
Gopati dāsa

GOPĪCANDRA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja, szeretném megköszönni, hogy itt élhetek Kṛṣṇa-völgyben és szolgálhatom a *bhaktáidat*. Ez a lehetőség elég lehet a tökéletességre. Látom, hogy itt Kṛṣṇa-völgyben lassan minden kibontakozik. Megnyilvánulnak a szent *dhāmák*, és ugyanakkor a tanácsadói rendszeren keresztül a *bhakták* közötti mélyebb kapcsolatok is.

A *dhāma* fizikai valóságában is fejlődik. Megújul a templom és végre elrendeződhet, hogy Kṛṣṇa-völgy független legyen külső energiaforrásoktól, az alternatív energiaforrások által. Nagy tervek vannak még, amelyekben biztos vagyok, hogy megvalósulnak majd valamilyen formában, mivel Kṛṣṇa és a te vágyad, hogy a *dhāma* még jobban kibontakozzon.

Köszönöm ezt a csodálatos elrendezést, ami most történik a kegyedből Magyarországon.

Szeretnék majd én is egyszer részese lenni ennek a csodálatos tervnek azáltal, hogy szolgálhatom a *bhaktáidat*, téged, Rādhē-Śyāmát.

Szolgád:
Gopīcandra dāsa

GOVINDA HARI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Eljött ez a csodálatos nap, megjelenésed napja. Minden évben egy-egy témáról szeretnék írni, amivel tudlak dicsőíteni. Amikor ezt a felajánlást írom neked, előzőleg egy barátom hívott fel telefonon és a beszélgetés során a szóba került lelki tanítómester és a tanítvány közötti kapcsolat. A telefonbeszélgetésem előtt még nem tudtam miről írnék a felajánlásomban, de utána meggyőződtem, hogy a *vāṇī* és a *vāpu* kapcsolatáról a tanítvány életében.

Mint tudjuk két fajta módja van a lelki tanítómesterrel való társulásnak: a *vāṇī* és a *vāpu*. A *vāpu* a személyes szolgálatra utal, a *vāṇī* pedig a lelki tanítómester utasításainak követésére. Śyāma-bihārī prabhu biztosan sokat tudna mesélni, hogy milyen csodálatos események történnek a veled eltöltött időben. A te személyes jelenléted Kṛṣṇa-tudatossá teszi mindenki életét. Én is tapasztalom és mindenki más is, hogy milyen az amikor még csak egy kis időt is eltölthetünk veled, mennyire transzcendentális és mennyire inspiráló.

Egy kicsit szeretnék írni a *vāṇī*, azaz az utasítások követéséről. A lelki tanítómesterrel való két-fajta kapcsolat közül a *vāṇī* nagyobb hangsúlyt kap. Mindenki nem lehet veled oly közeli társulásban. Egy kicsit szeretném kinyitni a szívemet és arról beszélni, hogy milyen sokat jelentenek nekem a te utasításaid a lelki életben.

Amikor elkezdtem a Kṛṣṇa-tudatot akkor, abban az időben még nem volt sok lehetőség, hogy milyen szolgálatot végezzenek a *bhakták*. Én a könyvosztást kaptam feladatul, mint annyi más *bhakta* abban az időben. Szentül meg vagyok győződve és biztosan tudom, hogy úgy ahogyan Śrīla Prabhupāda nagyon méltányolta ezt a szolgálatot, te is szereted ha tanítványaid kimennek és osszák Śrīla Prabhupāda könyveit. Én szolgálaltomon keresztül tudok veled társulni. Mindig szoktam imádkozni hozzád, hogy legyen erőm és tudjam folytatni ezt a szolgálatot. Mindig az van a szemem előtt amit te írtál egy leveledben: „összál sok-sok könyvet és ez semmihez sem hasonlíthatóan elégedetté fog tenni engem, amikor kiosztasz egy könyvet az olyan, mint száz *vyāsa-pūjā* felajánlás.”

Úgy érzem, hogy minden lelki fejlődésemet ennek a szolgálatnak köszönhetem. A könyvosztás egy csodálatos élményt ad amin keresztül kapcsolatban lehetek veled, Śrīla Prabhupādával, Śrī Caitanya Mahāprabhuval és Kṛṣṇával. Śrī Caitanya Mahāprabhu utasította az Úr Nityānandát, hogy ne jöjjön el Bengáliából és ne találkozzanak Jagannātha Purīban.

Śrī Caitanya Mahāprabhu aztán így szólt Nityānanda Prabhuhoz: „Hallgass Rám, óh, szent! Kérni szeretnék Tőled valamit. Légy kegyes, és teljesítsd!”

„Ne gyere minden évben Jagannātha Purība, hanem maradj Bengáliában, és tégy eleget a vágyamnak!”

MAGYARÁZAT: (. . .) Aki Śrī Caitanya Mahāprabhu hű szolgája, annak végre kell hajtania utasítását, még akkor is, ha azt kell feláldoznia, hogy Jagannātha Purība megy, s ott láthatja az Úr Jagannāthát. Más szóval nagyobb szerencse Śrī Caitanya Mahāprabhu parancsát végrehajtani, mint az Úr Jagannātha látványával a saját érzéseinket elégedetté tenni.

Próbálok követni a te utasításaidat, s ezen keresztül elérni az élet tökéletességét: tiszta szeretet Rādhe-Śyāma iránt.

Örök szolgád:

Govinda Hari dāsa

GUṆA-GRĀHĪ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Meglehet, romlott vagyok és megátalkodott, mégis szeretlek téged. Ki tudná felsorolni irántam tanúsított kedvességed, gyengéd vagy szigorú árnyalatait, melyek szerencsét hozó szivárványként borulnak fejem fölé.

„Ezen alantas világ pusztaságában lelkünk feléd igyekszik, mint a szomjúhozó szarvas az illatos és zöldellő oázis felé. Anyai szívedhez igyekszünk, mely kínszenvedések közepette alkotott minket újjá.” (Cleonice Morcaldi)

De te rejtegeted e kínszenvedéseket, titkolod némán, akár „a föld, mely úgy viseli rettenetes terhét, hogy közben nem szól egy árva szót sem.”

Nem láthatjuk szíved háborgó hullámverését, mely sokszor nem más, mint meggondolatlan tetteink holdjának gyötrelmes árapálya.

Noha elsodortak az idő folyójának hullámai (*hriyamāṇaḥ kala-nadyā*), az én nyugtalan szemeimet, melyek félig még vakok az érzékkielégítés keserű vizétől, sugárzó alakod világítótornyára szegezem. Szavaid az erőm, hogy el ne merüljek, szent tetteid mutatják, hogyan kell úsznom, szíved az eszményi siker, melyet el kell érnem.

Ha nem küzdök tovább, s megadom magam a rossz áramlatoknak, csak elfog a szomorúság, hogy megbántok egy ilyen jóságos szívet. Így hát együtt érző pillantásaidtól kísérve valahogy tovább evickélek szánalmasan, béna karjaimmal evezve.

„Kedves Uram! Te mindig a halál folyójának túlsó partján állsz transzcendentálisan, mi azonban tetteink visszahatásainak következtében ezen az oldalon szenvedünk. Beleestünk ebbe a folyóba újra és újra átéljük a születés és halál kínjait, s örökké förtelmes dolgokat eszünk. Kérlek, pillants most ránk – ne csak rám, hanem a többiekre is, akik szintén szenvednek –, és indokolatlan kegyedből könyörületesen szabadíts meg, s védelmezz minket!” (Śrī Prahlāda Mahārāja).

Kitárt, hívogató karjaid a távolból is egyre vonzanak, s én csak úszom, úszom. Riadt szemeim az alattam levő mélységet, s a körülöttem lévő sötétséget pásztázzák, de nem szabad félnem. Látlak téged mesterem. S így aki sodródik, végül mégis partot érhet... Minden dicsőséget neked isteni megjelenésed alkalmából!

Érdemtelen szolgád:
Guṇa-grāhī dāsa

GURU-KṚPĀ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kṛṣṇa éltesen sokáig. Kṛṣṇa tartsa meg még nagyon sokáig ilyen magas szinten a *śaktidat*. Miért is mondom ezt? Mert kegyedből és a *śaktid* erejéből

táplálkozik az egész *yātrā*. A te lelki erőd kellett ahhoz, hogy a kezdetekben megnövekedjen a *bhakták* létszáma. A te lelki erőd kellett, hogy ezekből a különféle tanítatású emberekből *bhakta* legyen. A te lelki erőd kellett Gaura-Nitāi beavatásához. Meg kellett tanítanod minket az imádatukra. Fenn kellett tartanod az imádat szintjét. A te lelki erőd kellett egy csodálatos budapesti Templom megépítéséhez. A te lelki erőd volt csak képes minden akadályon átgázolva létrehozni a Bhakti egyetemet. Csak a te lelki erőd volt képes Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara imádatát világhírű színvonalon megvalósítani. A te lelki erőd kellett ahhoz, hogy létrejöjjön Kṛṣṇa-völgy. A te lelki erőd kellett oly sok csodálatos könyv elkészítéséhez. A te lelki erőd kell most ahhoz, hogy mindezek a csodálatos alkotások beragyogják az országot a környezetet a Földet. A te lelki erőd kell ahhoz, hogy a Kṛṣṇa-tudat ott legyen minden ember tudatában, szívében.

Én ehhez a nagy és nehéz munkához kívánok neked sok erőt és egészséget és hatalmas *śaktit*.

Tisztelettel, szolgád:
Guru-kṛpā dāsa

GYÖNGYÖSSY CSALÁD

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnénk illendően köszönteni ezen a jeles napon, de úgy érzem hiába telt el megint egy év nem lett nagyobb tudásunk, képesítésünk hozzá. Köszönettel tartozunk Kṛṣṇának, és Śrīla Prabhupādának, hogy itt vagy nekünk csodálatos példaként, mindig emlékeztetve arra, hogy hol van az igazi otthonunk, mi az eredeti feladata életünknek.

Ezt a gondolatmenetet folytatva megkérdeztem a gyerekeket, hogy ők mit gondolnak erről, milyennek látnak téged, mi az a példa, amit mindenképpen szeretnének követni. Egy nagyon jó kis beszélgetés alakult ki belőle. Röviden ezeket válaszolták:

Naṭabara dāsa (14 éves):

„Hihetetlen, ahogy Guru Mahārāja össze tudja szervezni a dolgokat . . . Úgy tudja beosztani az idejét, hogy mindenki úgy érzi, jutott ideje ő rá is. Sok érzés van bennem, amit nehéz megfogalmazni . . .”

Ramā devī dāsī (12 éves):

„Ahogy gondoskodik mindenkiről, és szeretetteljesen szól mindenkihez. Az, hogy ismeri és le tudja írni a lelki világot. Az, hogy kommunikálni tud Kṛṣṇával egyszerűen csak csodálatos. Számomra ő kitűnik a többi lelki tanítómester közül.”

Bhagavān dāsa (9 éves):

„Kedves a gyerekekkel, mindig van hozzájuk egy-két szava. Velem mindig viccel. Én is szeretnék olyan okos lenni, mint ő.”

Mindeközben Baladeva vidáman játszadozott körülöttünk, és azon törte a fejét, hogy hogyan tudná minél rövidebb idő alatt lepakolni az asztalt, kihasználva, hogy most nem rá figyelünk. Drága Guru Mahārājánk! Köszönjük, hogy vagy nekünk és, hogy lehetőséget biztosítasz arra, hogy rólad beszélgethessünk, mint jó példa.

Maradunk szolgálid:

Gyöngyössy család

Törökbálint

HALADHARA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

In desiring to write something to glorify you and bring you happiness, the thing that most prominently comes to my mind is that you have really given us the greatest gift. The *mahā-mantra*. By means of which we finally have the opportunity to get out of this awful place which we have been caught up in for lifetimes . . .

Thank you for inspiring us and showing us by your own example how to fully take shelter of the Holy Names. That the *mahā-mantra* is really the

most important thing in our lives. Our life ring. That we should really take advantage of every moment that we have and fully give our lives to Kṛṣṇa.

Like a lifeguard, you have offered us the shelter of the holy names. To save us from the misery of this ocean of material existence. However, so often I feel that my mind distracts me . . . I pray that I may be able to fully take advantage of your mercy and live each moment for Kṛṣṇa's happiness. To serve you as best as I can. And that I may be able to help others as you have helped me.

I am also grateful to you for your showing us so clearly how we should live as devotees. That we should protect cows and obtain milk products from protected cows. That we shouldn't watch TV. How we should see ISKCON and membership of it. Giving 50% of our salary. Education and bringing up of children. Many practical issues for devotees which sadly appear to be overlooked or don't receive the attention that they should.

You have not only given us the shelter of the holy names and the inspiration to take it, but you have also made it clear how we should live. So that we will be protected from *māyā* and best be able to chant and serve. Thank you for giving us the opportunity to come to pure devotional service.

Yours in gratitude,
Haladhara dāsa

HARE KṚṢṆA DEVĪ DĀSĪ

Our Pūjya ane Priya Śrī la Gurudeva,

On this most auspicious day of Vyāsa-pūjā 2012 please would you accept our humble obeisances in your *caraṇa-reṇu*. All glories to your amazing divine grace that allows us a taste of flourish in this otherwise uneasy time of Kali-yuga. Far away in Nottingham where once upon a time you used to visit, and where Pādukanātha still resides, we daily miss you dearly.

Gurudeva thank you for being our guide this year to Navadvīpa-dhāma *parikrama*. Like a great guide you were there at the beginning, and also at the completion of our pilgrimage! In person! The desire for the *parikrama* was planted by your talk of purchase of a suitable tent in response to

an invitation you had had from HH Bhakti Bṛṅga Govinda Mahārāja. BB Govinda Mahārāja is so affectionate and he has been so kind to us. Both Puṇḍarīka prabhu and myself became flooded with mellow memories of that Śrī-dhāma Māyāpura from our time there when we studied for the *bhakti-śāstri*. And so we immediately booked annual leave from our Peacock clinic and each of us began to mentally prepare for the austerities we would have to face! Mosquitoes for Puṇḍarīka prabhu and bare feet walking for me! The challenge of the austerities however paled in the excitement and exhilaration we each felt in being able to look forward to this time and *dhāma* with you Guru Mahārāja. I remember how you once sent a text message from Māyāpura when you were there just singing your heart out “*kabe gaura vane surabhi ni tate . . .*” far away from management duties or other disturbances. We both really wanted to be there with you Guru Mahārāja.

As the time for Navadvīpa-parikrama drew nearer however our bedtime stories – your podcast voice that soothes us off each night, from the turmoil of the day serving whoever comes our way with Kṛṣṇa consciousness, began to speak of a different threat Guru Mahārāja. Not mosquitoes or having to walk bare foot! But the Hungarian state Church laws that challenged the wholesome existence of ISKCON in Hungary! Threats of losing the grazing pastures for Rādhā-Śyāmasundara’s cows! How could you leave them to go to Navadvīpa? So you declared that you would no longer be able to go to the Navadvīpa-dhāma *parikrama*!

And how could we go if you did not, Guru Mahārāja?

So we started to question what *parikrama* meant to us. Both of us reflected on what you once wrote in a birthday card for Puṇḍarīka prabhu. ‘You have everything as you have Guru and Kṛṣṇa’. Śrīla Narottama dāsa Ṭhākura also writes of futility of endeavors spent travelling to far off places when what I really need is to address my Kṛṣṇa Consciousness here and now. So daily we started to read Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura’s book Navadvīpa-dhāma *parikrama*. We also watched the Navadvīpa-dhāma *parikrama* DVD by Bhakti Caitanya Swāmī in time installments our work would allow. Our *parikrama* realisations each installation made us more determined to come to where you would be to achieve completion. Tickets booked for Budapest, our excitement was rising. Even having to see my dentist there seemed not such a big deal anymore! Just part of the austerity that would allow us the association and guidance of our link in this great *paramparā* where divine knowledge and understanding of the self, and of the Supreme Personality of Godhead flows along bona fide channels. But alas Gurudeva!

No sooner were our tickets booked than you announced that with the successful result of the parliamentary decision allowing full church status to ISKCON in Hungary you yourself would be Navadvīpa bound after all!

A quick airline ticket change would barely allow us *darśana* with you one evening, and a farewell greeting the next morning Gurudeva. And yet what is not possible in such moments of deep Kṛṣṇa consciousness as purveyed by you a true representative of the Lord? The satisfaction we felt after waiting so long to see you and knowing you cared so sincerely allowed us to remain in the gorgeous temple of Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga with our God sisters and God brothers. They would engage us in *kīrtana* and classes over the Gaura-pūrṇimā festival season, and in cooking in Their beautiful kitchen. The exchanges would give us tastes of *parikrama* we could barely have imagined. Opportunities of performing devotional service in such simple submissive moods turned out to be an unbeatable experience for us both. Our gratitude to you and the devotees who gave us their mercy knows no bounds. Puṇḍarīka prabhu described in his lecture experiencing the same feelings here in Budapest your birthplace as on pilgrimage to Yogapīṭha Śrī-dhāma Māyāpura, Lord Śrī Kṛṣṇa Caitanya's birthplace the previous year. I could wholeheartedly endorse this feeling!

Thank you Śrīla Gurudeva, and thank you devotees of the Budapest temple for such an amazing *parikrama!* *Jaya* to you all!

Your servant,
Hare Kṛṣṇa devī dāsī

HARI-KĪRTANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget *vyāsa-pūjādnak!*

Egy bocsánatkéréssel kell kezdenem, mert ahogy magamba nézek, rá kell eszmélnem, hogy nem vagyok képes *vyāsa-pūjād* alkalmából téged méltóképpen dicsőíteni. Az anyagi világban sínylódó élőlények iránt érzett végtelen könyörületében Kṛṣṇa elküldi a még nála is kegyesebb bensőséges

szolgáit, hogy hozzák haza eltévedt gyermekeit. Ez egy elképzelhetetlenül kegyes cselekedet a lelki tanítómester részéről, akinek a Kṛṣṇa *premával* átítatott tanításainak követése jelentik az egyetlen biztos menedéket az anyagi lét óceánján.

Köszönöm amiért nagy szeretettedben nem tulajdonítasz nagy jelentőséget tanítványod ügyetlenkedéseinek, ahogy a szerető édesapa is csak bátorítja a járnai tanuló kisfiát, miközben esetlenkedéseiről megfedkeznek. A te iránymutatásoddal még engem is fel tudsz használni Śrīla Prabhupāda és az Isteni Pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatában.

Szolgád:

Hari-kīrtana dāsa

BHAKTIN HEGEDŰS ILDIKÓ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Most már több éve, hogy dicsőséges megjelenésed napja alkalmából próbálom szavakba önteni fenségedet. Persze mindig szemben találok magam a tényvel, hogy teljesen alkalmatlan vagyok rá, hogy megfelelően dicsőítsek. Nincs is elég szó, mivel tündöklő személyiségedet leírhatnám.

Ebben az évben ez az alkalom, még különlegesebb számomra, mint eddig hiszen a múlt évben elfogadtál tanítványodnak ami felfoghatatlan hisz meg sem érdemlem. Mégis részesülhetek *guru* indokolatlan kegyéből, mert a *guru* nem tesz különbséget az elesett élőlények között, mindenki megmentője.

Köszönöm, hogy engem is megmentesz. Hálás vagyok, hogy lótuszlábaid porának menedékében lehetek. Hódolatomat ajánlom a te lótuszlábaidnak, arravágyva, hogy elégedetté tudjalak tenni.

Jelentéktelen szolgád:

Bhaktin Hegedűs Ildikó

HEMĀNGĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az utóbbi néhány évben, amióta elköltöztem Krisna-völgyből, jelentősen megváltozott az életem. Majdnem újszülöttként kerültem a világba, sosem volt még saját lakásom, fogalmam sem volt annak ügyes-bajos dolgairól, és hát 17 évvel azelőtt volt, hogy utoljára magamat kellett fenntartanom. Amikor az ember Krisna-völgyben él, ebből a szempontból kényelmes helyzetben van. Megvan minden, anyagi javak, lelki élet, a *bhakták* társasága. Az elmúlt 2 évben történtek velem jó dolgok, és történtek rosszak is. Sokszor kellett tapasztalnom, hogy a kimondott szónak már nincs értéke, és hogy az ígéretekre alapozni nem lehet. Egyik nap mondanak valamit, másnap már nem úgy gondolják, és ez teljesen természetes. Az emberek áttaposnak másokon, ha abból nekik valami hasznuk származik. Az önzés, a képmutatás, a büszkeség, az irigység és a hazugság a legáltalánosabb tulajdonságok. Háborodott elmékkal lehet találkozni úton-útfélen.

S bár ebben a városi környezetben élek, mégis szerencsés vagyok. Mert megmutattad nekünk a védikus kultúrát, s bár lenne hová fejlődünk, legalább kaptunk egy képet. A te szavad örök, Guru Mahārāja. Amit ma mondasz, annak életek múlva is jelentősége van, egy biztos pont az életben.

Talán többen úgy gondolják, hogy munkahelyem van és fizetést kapok, én azonban úgy gondolok erre, mint egy misszióra. Mintha Rādhe-Śyāma üzenetét és a te missziódat hirdetném azzal, amikor az embereket vegetáriánus főzésre tanítom. Amikor meglátogattad a tankonyhát néhány hónapja, azt mondtad, fontos az embereknek átadni a vegetarianizmust, mert abból jön minden. Ezen meditálok. Szerencsére a mi kultúránk annyira magával ragadó, hogy nem én győzöm meg őket, hanem az ételek. A legtöbb embernek fogalma sincs arról, hogy a vegetáriánus étel mennyire színes, változatos, ízletes lehet. És amikor találkoznak ezzel az úttal, sokan úgy döntenek utána: vegetáriánusok lesznek. Ezért én úgy tekintek erre: átadom az embereknek az üzenetedet. Sok mindenre nem vagyok alkalmas, erre is csak azért, mert érzem a támogatást, kedves Guru Mahārāja. Köszönöm, hogy mindennek ellenére szolgálatot adsz nekem, támogatsz és segítesz!

Boldog születésnapot!

Szolgád: Hemāngī devī dāsī

BHAKTIN HIDVÉGI EVELIN

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

Egyáltalán nem vagyok képesített arra, hogy téged dicsőítsek, de megpróbálkozom veled. Napok óta azon töprengök, mit írhatnék. Annyi mindent köszönhetünk neked, elhoztad nekünk a Kṛṣṇa-tudatot, Rādhā-Śyāmasundarát. Ha egy kis megértésem is lenne erről, akkor már hetekkel ezelőtt meg tudtam volna írni a magasztaló szavakat. Annyira ostoba vagyok, hogy ennyi év után se sikerül megfelelő módon dicsőítenem téged. Kérlek, bocsásd ezt meg nekem.

Két éve már, hogy megszűnt Pécs a központ. Emlékszem, régen mikor jöttél hozzánk már napokkal előtte mindenki lázban égett. Ilyenkor volt lehetőségem egy kis szolgálatot végezni neked. Néha vasalhattam és Puśpavāna mātāji mindig megengedte, hogy segítsek a konyhában. Nagyon izgultam, hogy jól csináljam a látszólag egyszerűnek tűnő zöldség pucolást, darabolást stb. Próbáltam a lehető legegyszerűbbre vágni a zöldségeket és minden mást a képességeimhez mérten tökéletesen elvégezni. Tudtam, hogy mennyire precíz vagy és semmi se kerülheti el a figyelmed. Jó meditáció volt ilyenkor a konyhában, nagyon tudatos voltam. Ez is egy a sok tanításból, amit kaptam tőled. Mindig legyen tudatos, Kṛṣṇa-tudatos. A 2010-es maraton alatt abban a kegyben volt részem, hogy egyik nap én hívhattalak fel. Nagyon kedves voltál és személyes instrukciókkal láttál el. Ez is egy olyan emlék, amit örökre a szívembe zártam. Néha mikor a lázadó elmémet elnyomva ki tudok menni *saṅkīrtanázni* eszembe jutsz. Mennyire örülni fog Mahārāja, ha könyvet osztok, mert minden kiosztott könyv segíti a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom terjesztését.

Remélem még lesz lehetőségem személyesen szolgálni téged. Igazából minden nap társulhatok veled a könyveid, *bhajanák* és podcastek által. Mérheteretlenül szerencsésnek érzem magam, hogy ismerhetlek téged. Köszönöm, hogy lefoglalsz Śrīla Prabhupāda missziójában! Köszönöm, hogy vagy nekünk!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Hidvégi Evelin

ĪŚVARA KṚṢṆA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat *vyāsa-pūjā* napod alkalmából. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Néhány évvel ezelőtt kezdted el a SivaramaSwami.com internetes oldal működtetését, ahol azóta napról napra legalább egy hosszabb-rövidebb hangüzenetet jelentesz meg. Egy alkalommal azt mondtad a podcaston, hogy bármikor abba tudnád hagyni a honlap működtetését, ha a civilizáció elektronikus része leállna. Természetesen biztos vagyok benne, hogy mint minden tevékenységedet, ezt is az anyagi energiától elkülönülve végzed, és nem függsz tőle. Ki szeretném fejezni ugyanakkor, hogy számunkra milyen áldásos ennek az oldalnak a működtetése.

Azt is be kell vallanom, hogy nem hallgatom minden nap a hangüzeneteket, és hosszú időn keresztül csak alkalmi látogatója voltam a honlapnak, csupán az utóbbi hónapokban váltam rendszeresebb látogatóvá, hallgatóvá.

Om anāvṛttih śabdāt. A védikus tudás átadása hangvibráció által történik, és ez vezet el a felszabadulásig, illetve az istenszeretelig. A hangvibráció egyrészt információáramlást jelent, a hiteles tudás elemeinek továbbadását. Ugyanakkor egy „misztikus” hangminőséget is jelent, amely megérinti a befogadó szívét, felrázza anyagi álmából, és lassan kibontakoztatja az istenszeretet virágának régóta becsukódott bimbóját.

Egy hagyományos védikus *guru* a faluban élt, és mindenki könnyen a közelében lehetett, vagy kerülhetett, hogy hallja a tanításait. A mai „világfaluban” ezt a személyes közelséget nehéz megteremteni és fenntartani. Így a *yukta-vairāgya* elv tökéletes megvalósítása, hogy a technikai lehetőségeket olyan módon alkalmazod, hogy az lehetővé tegye a *gurunk* szavainak rendszeres hallását, és így az „ördögi” technológiák (amelyeket többnyire érzék kielégítésre, vagy akár komolyabb bűnös tettek eszközéül is használnak) a te kezében Śrī Kṛṣṇa elégedettségét szolgálják. Kṛṣṇa elkülönült energiáját ezen a módon is visszkapcsolod hozzá az Ő örömeire és mindannyiunk áldására.

Emlékszem, amikor még a kommunikációs csoportban teljesítettem szolgálatot, gyakran morfondíroztam azon, hogy egyszer majd eljutunk arra a szintre, hogy a napi híreket, eseményeket kommentáljuk Kṛṣṇa-tudatos módon a nagyközönség felé. De aztán a hírek mindig túl gyorsan jöttek - mire reagáltunk volna, addigra már más volt a sláger a médiában,

és egyébként is határozatlan voltam, hogyan lehet a mi elvont, „éteri” filozófiánkat a mindennapi világi eseményekre alkalmazni. Szájtátva figyelem ezért például, amikor a napi világeseményeket kommentálok tiszta *vaiṣṇava* szemszögből, ezzel is tanítva minket, hogyan lehet mindenben Kṛṣṇát, Kṛṣṇa tanításait látni.

A podcastjaid műfajai és témái változatosak: *parikramak* felvétele, templomi leckék, *bhaktákkal* való beszélgetések, csoportos kérdés-felelet alkalmak, a podcast hallgatóinak kérdéseire adott személyes válaszaid, teológiai témák kifejtése, tudományos témák, *vaiṣṇava* ünnepek magyarázata, az *ācāryáink* élete, közérdekű gyűlések, *iṣṭa-goṣṭhīk* hanganyaga, beszámolók a körötted és az egyházunk körül történő eseményekről, *kīrtanák*, *bhajanák*, zenei kísérletek és így tovább. Mindezt párhuzamosan angolul és magyarul, a hazai és a nemzetközi *vaiṣṇava* közösség örömére.

Ha valamikor arra vágytunk, hogy egy napló révén figyelemmel követhessük az utazásaidat, gondolataidat, véleményedet és a veled történő eseményeket, akkor ennél sokkal többet kaptunk. Egy folyamatos hangnaplót, amely megőrökít szinte minden hangot, amely a lótuszszájadból elhangzik.

A tanítványok számára nincs nagyobb érték, mint a lelki tanítómesterük társasága és tanítása. És ha a fizikai társulás ritkán érhető el, ezzel a korszerű műfajjal – és a könyveid révén – biztosítod számunkra a *vāpu* társulás folyamatos lehetőségét, a veled való személyes kapcsolatunk erősítésének egyik eszközét. Csak magamra vethetek, hogy nem élek eléggé ezzel a lehetőséggel.

Köszönjük szépen azt a tetemes időt, amelyet a podcastok elkészítésére és a honlap örökké frissen tartására fordítasz. Kérlek, add meg nekem azt a látásmódot, amellyel megfelelően tudom értékelni ezt az Általad biztosított lehetőséget, és segíts, hogy mindig ugrándozó elmém minél többet a valóban fontos dolgokra, így a te szavaid hallására tudjon koncentrálni.

Bárcsak hirdetnék weblapod mindhárom világban! Szeretnék menedéket venni lótuszlábaidnál. Guru Mahārāja kī jaya!

Köszönettel, szolgád:
Īśvara Kṛṣṇa dāsa

JAGANNĀTHA-PRIYA DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. . All glories to your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Kṛṣṇa describes His dear devotees in 10.9 of the *Bhagavad-gītā*: “The thoughts of my pure devotees dwell in Me, their lives are fully devoted to My service, and they derive great satisfaction and bliss always enlightening one another and conversing about Me.”

When I read this verse, I am reminded of your qualities and activities by which you set such a wonderful example to all us disciples.

Through your books and podcasts-you are always enlightening us about Kṛṣṇa in many different ways. One of the qualities of a pure devotee is that he is expert-you expertly defeat arguments and remove the doubts of illusion. I hear your words of wisdom and become inspired to continue serving and to tolerate the obstacles that come on the path of service. You, yourself have shown just recently how to fight on Kṛṣṇa’s behalf. By your faith in Kṛṣṇa and your determination to serve Him. You have emerged victorious and thus the Hungarian *yātrā* has been saved, regaining its church status.

In many ways you are showing us the path of undivided devotional service-always taking shelter of Kṛṣṇa and fighting on His behalf. Thank you Guru Mahārāja for being our shelter and guide! All glories to your divine grace, all glories to Śrīla Prabhupāda!

Your insignificant servant,
Jagannātha-priya devī dāsī

JĀHNAVĀ-PRIYA DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I was born in the darkness of ignorance and my spiritual master opened my eyes with the torchlight of knowledge. I offer my respectful obeisances unto him. Dear Guru Mahārāja, you are a true source of transcendental knowledge. In your books and classes you explain the philosophy of Kṛṣṇa Consciousness and give detailed descriptions of the science of devotional service. Your book, *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* is based on Śrīla Prabhupāda's books, and your careful study of Śrīla Prabhupāda's writings and your own realisations created a book that is a systematic, logical and easily understandable analysis of the development of devotional service. I have heard that the teachings of the *ācārya* closest to us in time are to most relevant and easiest to comprehend – I definitely find that with your books. And not just philosophy; you also give practical advice on how to apply transcendental knowledge in our lives, in the many confusing and perplexing situations that may arise in the material world. You direct us in how to put into practice the instructions of the scriptures, and guide us as to which directions of the scriptures are most relevant to modern life. In the spirit of *yukta-vairāgya* you use modern technology to give us our daily podcasts to keep in touch with your numerous disciples all over the world and provide spiritual food every day to sustain our spiritual lives.

Through your classes and personal interactions you make me feel inadequate but not hopeless. I know I have to endeavour more in my devotional service and I also feel inspired to do so. My Godbrothers and Godsisters are another source of inspiration, they are like your expansions, by strictly following your instructions they personify the divine qualities of goodness, cleanliness, dedication to preaching and book distribution, extensive philosophical knowledge and devotional Deity worship. Their association is also an inspiration and I pray that friendship or familiarity may not stop me from recognising their saintly qualities and behaviour.

Finally, although this is supposed to be an offering to you, I find that I probably benefit more from writing it. Writing forces me to give up every-day complacency and think seriously about your mercy and my indebtedness.

I hope that for the years to come, until my last, I can write an offering for your Vyāsa-pūjā and offer the service of the previous year at your lotus feet.

Your humble servant,
Jāhnavā-priya devī dāsī

BHAKTIN JANSIK VERONIKA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és lótuszlábad porának!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék köszönetet mondani mindazért a sok-sok kincsért, amit megnyilvánítasz Kṛṣṇa iránti szereteted, és az elesett lelkek iránti törődésed által.

Köszönöm, hogy menedéket adsz, és lehetőséget találni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarával és odaadó *bhaktáikkal* Kṛṣṇa-völgyben .

Köszönöm a mély filozófiai tanításokat és a bensőséges kedvteléseket, amiket megosztasz velünk könyveidben.

Köszönöm a lehetőséget, hogy nap, mint nap társulhatok veled podcastjaid által. Sosem fogom tudni meghálálni és eléggé értékelni! Bocsáss meg az egyszerű szavakért! Nincsenek sem nemes érzéseim, sem kellő szeretetem, hogy megfelelően dicsőítselek téged, de tudom, hogy erős kezed irányítása alatt még én is fogok tudni fejlődni a lelki életben!

Örök szolgád:

Bhaktin Jansik Veronika

JAYA GOPĀLA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your divine grace.

Thank you for being such a constant example and reminder of the real meaning and purpose of our human existence. You are living proof that even in this dark, cold and impossible age called Kali-yuga, it is still possible to achieve success and perfect our being. Without such examples, we are almost and continue to be pushed and pulled by the tides and currents of material existence. Your dedication, evotion and committment to spiritual life is really quiteastonishing, and I humbly bow before your presence. I also

hope that one day soon my desire for perfection in Kṛṣṇa Consciousness will also manifest and become my very life and soul.

All glories to you Guru Mahārāja. You are in all respects, a Paramahansa.

Your humble disciple,
Jaya Gopāla dāsa

JAYADEVA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I hope you have a wonderful celebration on your most auspicious appearance day. I am so sorry that I was unable to be there to witness the reciprocations of love between my God brothers and sisters, well wishers and yourself.

Your love and kindness has manifest itself in so many ways for all of us over the 30 years I have known you that it is so difficult to know where to start to praise you adequately.

Normally I would start to cast my mind over the many nectarean memories and remembrances of you and commit pen to paper accordingly. Yet somehow I feel as equally excited about the future and what, it might hold for you given the incredible amount of physical, emotional and spiritual energy you have been expending and investing on Prabhupāda 's behalf all your devotional life.

None of us can even slightly imagine the sheer physical strain of manifesting the new additions to your *Kṛṣṇa in Vṛndāvana* series.

None of us can even slightly countenance the emotional pressure of fighting off the slippery poisonous serpent masquerading as the Hungarian government. None of us can even guess how much all of these non-stop challenges and attacks upon your *yātrā* and upon your own self personally does to you.

We just naively expect you to smile when you meet us, have time for our meagre sorrows, irritations and illusions, and say some words of wisdom when we can't even think of a question that is worth asking to elicit these wisdoms. Still, despite us (me), you always deliver. My guess is you

always will, because simply... you can. You have been trained within and without by Prabhupāda. You live eat and sleep his pleasure. As HH. Girirāja Mahārāja told us, Prabhupāda said “Everything for Kṛṣṇa , nothing for me” likewise your mood is fixed upon the unshakeable motto, “Everything for Prabhupāda nothing for me”.

How Kṛṣṇa must love you for this!

How we should love you for this and yet still we struggle to carry out simple un- rocket science instructions.

Please forgive me for my uselessness, I know you will, because that’s just the person you are.

Love:

Jayadeva dāsa

JAYANTA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Számomra döbbenetes, ahogy rendkívüli hozzáértéssel mindig megtalálod a legmegfelelőbb szavakat, mondanivalót és módszereket, hogy mindenkivel a legjobbat tedd, mindenkit tiszta odaadással ajándékozz meg. Alkalmi látogatókat változtatsz *bhaktákká*, kőszívű kételkedőket hívőkké, bűnös sértegetőket erényes lelkekké, és ingatag *bhaktákat* szilárddá. A poklot az Úr lakhelyévé változtattad. Sokszor láthatjuk, hogy az irántad érzett hálától és szeretettől a *bhakták* szemébe könnyek szöknek. Indokolatlan kedvesség, együttérzés, áldozatkészség csodálatos.

Köszönöm, hogy inspirálsz, segítesz engem. Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok, ezért nem tudom nélkülözni a segítségedet. Nagyon *tamasos* a természetem, ezért elég haszontalan vagyok, de szeretném a tőlem telhető legtöbb örömet szereznem neked. Ha lehetséges, légy szíves, fogadd el ügyefogyott erőfeszítéseimet, mint szolgálat. Köszönöm!

Elesett szolgád:

Jayanta dāsa

JAYAŚRĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget neked, ezen a kedvező napon!

Bárcsak tudnék megfelelő szavakat ajánlani lótuszlábaidnak és megköszönni azt a sok-sok kegyet, amellyel minden élőlényt elárasztasz, akivel csak találkozol! A *Śrīmad-Bhāgavatam* 1. 1. 22. verse ezt írja:

*tvam naḥ sandarśito dhātrā dustaram nistitīṛṣatām
kaliṁ sattva-haram puṁsām karṇa-dhāra ivārṇavam*

„Úgy hisszük, a gondviselés akaratából találkoztunk veled, hogy elfogadhassunk téged kapitányként a hajón, amely azok számára van, akik át akarnak kelni Kali veszélyes óceánján, mely az ember minden jó tulajdonságát elpusztítja.”

Ez a vers leírja, hogy csak akkor lehet legyőzni a Kali-yuga hatását, ha az ember elfogadja egy tiszta *bhakta* vezetését, aki képes minden helyzetben megmutatni az utat, hogy elérjük a végső célt, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábait. Ez az anyagi test is olyan, mint egy hajó, mely a legjobb lehetőségeket biztosítja, hogy sikeres legyen az átkelés a tengeren. Kaptunk egy fejlett intelligenciát, amellyel megérthetjük a lelki önvalónkat. Ez mégsem olyan könnyű, mert ebben a Kali-korban az emberek lassanként minden vallásos jó tulajdonságukat elveszítik, és még ha valaki találkozik is egy olyan kiváló személyiséggel, mint te, még akkor sem biztos, hogy értékeli különleges szerencséjét.

Kedves Guru Mahārāja! Te nem vagy egy hétköznapi kapitány ezen a hajón, amelybe én is beszálltam a többi *bhaktával* együtt. Ezt a tényt eddig is tudtam, de amikor elolvastam a *Vízió* című írásodat, ez még inkább megerősödött bennem. Nem csak a végső célt ismered, hanem azt is, hogy ezt egyedül Śrīla Prabhupāda tanításain keresztül lehet elérni. Nincs más út. Ha ragaszkodunk Śrīla Prabhupāda utasításaihoz, akkor biztos lesz a siker. Bárcsak nekem is olyan szilárd meggyőződésem lenne ebben, mint amilyen neked van! Csak egy tapasztalt és gyakorlott kapitány képes Kali veszélyes óceánjából kivezetni a hajót. Szerencsésnek érzem magam, hogy a te hajódban foglalhattam helyet, és nem szeretném ezt a lehetőséget elve-

szíteni, vagy közönséges dolognak látni. Oly sok erőfeszítést teszel annak érdekében, hogy megvédj tanítványaidat az illúzió különféle csapdáitól.

Köszönöm, hogy engem is védelmezél és irányítasz a lelki életben. Kérlek, bocsáss meg nekem, hogy nem tudom úgy követni utasításaidat, ahogyan azt egy avatott tanítványnak kellene! Szeretnék a jövőben ezen változtatni. Addig is próbálok erőt meríteni tanításaidból, hogy mindig tudjak emlékezni arra, hogy megmentettél.

Jelentéktelen szolgálád:

Jayaśrī devī dāśī

JITENDRIYA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Újabb év telt el, és egy újabb lehetőséget kaptam Kṛṣṇától, hogy írhatok neked egy felajánlást. Ezt valójában minden nap kellene csinálnom, minden nap kellene írnom, vagy legalább elmében minden nap fel kellene ajánlnom neked valamit, de sajnos, ez nem mindig történik meg, nem minden nap meditálok azon, hogy mi a kapcsolatom veled, és hogyan tudnálak elégedetté tenni.

Pedig olyan egyszerű a képlet. Ha elégedett vagy velem akkor fejlődök, ha nem akkor pedig, nem remélhetek semmi jót sem az életemben, sem lelki, sem anyagi értelemben.

Te azonban, nagyon kegyes vagy a tanítványaidhoz, és hozzám is. Ez a szerencsém, és ez az egyetlen kulcsa a fejlődésemnek. Valójában az egyetlen esélyem arra, hogy Kṛṣṇa valamiképp felfigyeljen rám, vagy hogy a közelébe kerülhessek egyszer. Nagyon köszönöm a sok lehetőséget, amit az elmúlt évben kaptam tőled, hogy szolgálhassam Kṛṣṇát.

Most hogy már nem vagyok templomi *bhakta*, és nem vagyok *saṅkīrtanás* legalább is nem teljes időben, így nehezebb dolgom van, hogy a kedvedben járjak, mert tudom, hogy téged, hasonlóan Śrīla Prabhupādához a könyvosztás és a prédikálás tesz a legelégedettebbé, és Kṛṣṇa kegyét is

ezzel tudom vonzzani a leginkább. Te is midig a prédikálásban vagy elmerülve, minden cselekedeted, a prédikálásról szól. Mint ahogyan az elmúlt években is láthattuk, mennyi erőfeszítést tettél, hogy megírd a könyvedet. Mert ezzel, a legnagyobb prédikálást csinálod. Hiszen mennyi élményt adsz nekünk, és a világnak azzal, hogy leírod a megvalósításaidat, lelki tapasztalataidat, ötvözve mindezt a többi *ācārya* magyarázataival. Még nem is tudjuk felmérni, hogy mennyi embert vonzasz ezzel Kṛṣṇa lótu-szlábaihoz, És Kṛṣṇa-völgyhöz. Valójában, tényleg minden egyes mozdulatod Kṛṣṇáért van, és mindig példát mutatsz hogyan kell minden helyzetben a legjobbat választani ami Kṛṣṇának a legjobb.

Nemrégiben volt alkalmam a *bhakták* kegyéből meglátogatni a londoni *yātrāt*, és Belgiumban Rādhādesht is. Ez egy nagyon mély tapasztalat volt számomra, azzal kapcsolatban, hogy rájöttem, Magyarországon milyen különleges helyzetben vagyunk, mennyire a szárnyaid alá vettél minket, és mennyire kedvező, hogy követhetjük az utasításaidat. Teljesen más tapasztalat volt, hiszen ott is lelkesek a *bhakták*, és szépen mennek a projectek, de nincs az a fegyelem, nincs az rend egy szempontból ami itthon tapasztalható. Valami hiányzik, valami olyan dolog ami csak Kṛṣṇa-völgyben van meg, amit valószínűleg sehol máshol a világon nem lehet megtapasztalni valami a te szeretetdből ami áthatja az egész Kṛṣṇa-völgyet, és ezáltal az egész magyar *yātrāt*. Nagyon szerencsés vagyok hogy abban a hangulatban részesülhetek, amit te közvetítesz.

Köszönöm a lehetőséget, hogy a közeledben lehetek, hogy vállalhatok szolgálatot, és hogy a tanítványod lehetek.

Elesett szolgád:
Jitendriya dāsa

KALĀVATĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your appearance day which brings great happiness and joy to your disciples and the *vaiṣṇavas!*

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

“I was born in the darkest of ignorance, and my spiritual master opened my eyes with the torchlight of knowledge. I offer my respectful obeisances unto him”.

It dawned on me the other day that it has been 3 years this month that we moved from the UK to live here, and it has been quite an adventure. Emotionally and mentally I was not sure what to expect as to how my spiritual life would pan out, but felt safe with you being so near and knowing you have my best interests at heart. I looked very much forward to living so close to a temple and being more able to attend the morning programme, and expressed this in a letter I had written previously. In reply you told me that “Moving to New Vraja-dhāma is not to be closer to a temple, nor to be there at the morning programme, but to do service, to practice detachment, which is the duty of *vānaprasthas*. Leaving behind the old lifestyle and entering into an entirely new phase of Kṛṣṇa consciousness”.

So I have been trying to do that although the body is deteriorating and is difficult to work, and it takes time to adjust I have found in regard to family issues. I have become closer to Rādhē-Śyāma and I can honestly say that I have had many realisations in all areas, especially when going back to visit the UK. It does seem like another world, one I had been still blinded by still in a smaller way, until I came here, and now can see much more clearly the illusionary covering of *māyā* working than I did before. I have also realised when reading *śāstra* that although having been read before, some purports this time round, have more developed understanding of Śrīla Prabhupāda’s explanations, for me.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto ‘pi
dhyāyan stuvamś tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

“By the mercy of the spiritual master one receives the benediction of Kṛṣṇa. Without the grace of the spiritual master, one cannot make any advancement. Therefore, I should always remember and praise the spiritual master. At least three times a day I should offer my respectful obeisance’s unto the lotus feet of my spiritual master.” (Narottama dāsa Ṭhākura. *Prema-bhakti-candrikā*)

I understand the importance of this verse more now. By moving here the opportunity for my advancement was waiting for me and that by just praying to Rādhe-Śyāma things happen quickly in that area.

During the last 3 years also you have been wrapped up in the great epic and masterpiece, your books *Nava-vraja-mahimā*, so you have not been so available to advise all of us spiritually. Now the books are practically finished and your presence is felt now every day in the temple. Consequently more awareness of what we are not practising properly is apparent to you and therefore more instruction comes in the form of attending *maṅgala-ārati* regularly. I have been beforehand acutely aware that I have to bring my *sādhana* up to another level and some realisations by attending the morning programme have become apparent to improve it. How easy it is to perform chanting every day for so many years, but to not really be aware of the concentration and awareness needed to do it properly, and how easily one can fall into bad habits.

*janame janame sabe pitā mātā pāya
kṛṣṇa guru nahi mile baja hari ei*

“Everyone gets a mother and father: but if one gets the benedictions of Kṛṣṇa and guru he can conquer the material energy and return back to Godhead by serving the Lord.”

I am so very glad that you are back with us and the comprehension of having and needing a spiritual master physically present for instruction, has been apparent to me more than ever.

Thank so very much Guru Mahārāja! I hope you enjoy and have a wonderful time today, and no doubt the sun will be shining and the birds singing too to welcome the celebrations of your special day.

Your always aspiring servant,
Kalāvati devī dāsī

KALYĀṆĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat a lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅának, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi*

“A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem képes fejlődni.”

Milyen nagy erejű szavak ezek. Ezért a jó tanítvány mindig küzd a lelki tanítómestere kegyéért, mert általa érheti el Kṛṣṇát. Kimondhatatlanul hálás vagyok, hogy kapitányként a hajón utat mutatsz nekem a végtelenbe. Annyi minden történt ezalatt a pár év alatt. Annyiszor adtad a kegyedet, de én sosem becsültem meg igazán azt a helyzetet, amibe bele tettél. Kérlek, bocsáss meg ezért!

Igyekszem mindent megtenni, hogy ne okozzak gondot neked, hogy ne hátráltassalak a szolgálatodban, mely példaértékű mindannyiunk számára.

Guru Mahārāja! Én is ilyen szeretnék lenni, én is így szeretnék szolgálni, ahogy te Śrīla Prabhupādát! Viszont gyáva vagyok. Egy gyáva oroszán. De ha te vezetsz végig a sárgaköves úton akkor tudom, hogy minden akadályt legyőzhetek, és az életem mely mondhatjuk eléggé megpróbáltatásokkal teljes, végre sikeressé válik. Köszönöm neked, hogy a nyomodban loholhatok. Mégegyszer köszönöm az életem!

Örök szolgálid szolgálója:
Kalyāṇī devī dāsī

KĀÑCANA-VĀLĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your wonderful service!

On this the occasion of your Vyāsa-pūjā I would like to thank you for all the kindness you have shown me. As described in the *Guro-aṣṭaka* prayers I can attest that, as my spiritual master, you are certainly an ocean of mercy, you have shown me nothing but kindness, concern, and unending forbearance over the years, despite my many disqualifications. At the same time comparing your kindness to an ocean might sound to some like reducing your role to the size of something material. But it is a fact that your kindness is broad, expansive, and deep like the ocean.

It is also true that you have been, and continue to be, my main refuge and the greatest shelter in this dark and stormy world. Being very unfortunate, I have little to offer you on this occasion except my continued thanks for your kindness and tolerance. Had you been otherwise, what would my position be?

The generation of devotees to which I belong did not have the opportunity to meet Śrīla Prabhupāda face-to-face. This is something which we can only regret and perhaps, if we are very fortunate, accomplish in our dreams. But we have had the great fortune to meet you and the many other advanced souls in the society of devotees. For this I am personally extremely grateful.

I know that my eyes are defective, both materially and spiritually, so that what I perceive will only be a faint shadow of reality. But what I do see is that you have been empowered by Śrīla Prabhupāda to spread the teachings of Lord Kṛṣṇa wherever you go. Many people have taken up Kṛṣṇa consciousness as a result of your efforts, and the services that they have performed over the years under your guidance are indeed impressive.

By your tireless endeavour and selfless service you have guided your followers through very difficult times, this last year was especially trying for the devotees in Hungary with the changing of the religious laws there. We are very fortunate to have your association, since by your example and guidance even things that seem impossible become possible. Even the Hungarian government can be persuaded to become affable.

During one disciples' meeting recently something you said touched me

very deeply and gave me much pause for thought. I asked the question, why it was that Jada Bharata remained silent until he met King Rahūgaṇa? You explained that different people have different abilities. Some are empowered for a large mission and preach to many people, and some have a smaller empowerment. In the case of Jada Bharata, his mission was to preach to, and deliver, the King.

What touched me while you were talking was that I again became aware of the feeble nature of my worth to you and the Kṛṣṇa conscious society. Being immersed in the waves of false ego I feel almost useless as a devotee. Such self-pity when indulged in is certainly unedifying, another sign of my weak character. I know that I am not a big preacher and only perform very insignificant services for the society. But your words were so encouraging for my heart. I aspire to be like the small spider who wanted to help Lord Rāmacandra build His bridge to Lankā. I would also like to help the devotees in whatever way I can in their mission of spreading Kṛṣṇa consciousness.

Once again, thank you so much for helping me in so many ways. I really don't know where I would be without you.

Your stumbling servant,
Kāñcana-vālī devī dāsī

KĀNU-PRIYA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A mai nap kiemelkedő, mert ma van a *vyāsa-pūjā* napod. Egy tanítvány legfőbb feladata, hogy meditáljon lelki tanítómestere utasításain és lelki tanítómestere nagyszerű tulajdonságain. Azon hogyan tanít, hogyan neveli fel a tanítványai kicsi *bhakti* növényét, illetve hogyan látja el őket jótanácsokkal, hogy ezek a törekeny növények ne szenvedjenek kárt, amíg meg nem erősödnek. De a lelki tanítómester nem csak gondoskodó kertész, hanem aggódó apa is, aki rá bízta gyermekeire az életben fontos

döntéseket, de minden pillanatban aggódik értük, hogy a Legfelsőbb Célt Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát soha ne tévesszék szem elől. Erről tanítasz minket. Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundaráról és hogy hogyan szolgálhatjuk szépen Őket és az Ő odaadó szolgálóikat és szolgálóikat. Ha ezt mindannyian tökéletesre fejlesztjük megerősödnek *bhakti* növénykéink és könnyítünk aggodalmakon is. Ez az én feladatom is. Kérlek add az áldásod, hogy szépen megtudjuk csinálni.

Szolgád:

Kānu-priya devī dāsī

KARṆIKĀRA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nem is tudom, hol kezdjem, olyan nehéz kifejezmem tiszteletemet feléd. Egyszer Śrīla Prabhupāda ezt írta Brahmānanda prabhunak:

„Mindannyiótoknak hálás vagyok a kedves érzelmeitekért irántam. Kṛṣṇa kegye, hogy ilyen jó segítőköt küldött nekem, hogy végrehajthassam lelki tanítómesterem misszióját. Én magam senki vagyok, lelki tanítómesterem parancsára jöttem ide, ő pedig kegyesen titeket küldött, hogy segítsetek nekem. Tehát bármi is történik, az nem az én érdemem – minden érdem a lelki tanítómesteremet illeti, mert ő rendezett el mindent. Nekem csupán engedelmeskednem kell a parancsának.”

Śrīla Prabhupāda iránt érzett hálánkból, nekünk csak engedelmeskednünk kell az ő parancsának. Erre te vagy a legjobb példa. Évek óta csodálattal nézlek, hogy mennyit teszel a magyar *yātrāért*: farm, *mūrtik*, prédikálás, templomok, ételosztás, könyvek, stb. Mindezt csak neked köszönhetjük.

Minden nap látom, hogy istentestvéreim mennyire emelkedett *bhakták*, és milyen nagy szeretettel szolgálnak téged. Mikor leszek én is olyan, mint ők? Örökké imádkozni fogok hozzájuk valami kis kegyért, hogy úgy tudjalak szolgálni és imádni téged, mint ahogyan ők teszik. Szeretném szépen szolgálni a te tanítványaidat, mert tudom, hogy ők már szívükbe zártak

téged, és nagyon erősen fogják lótuszlábaidat. Én is nagyon vágyom rá, hogy megkaphassam egyszer lótuszlábaid menedékét.

Guru Mahārāja, szeretnék elégedetté tenni. Jelenleg ennél a vágnál sokkal többet nem tudok felajánlani. Kérlek, add meg az erőt és az intelligenciát, hogy elégedettségedre tudjalak szolgálni. Egyszer azt mondtad, hogy az egyetlen dolog, ami igazából a miénk, az az odaadó szolgálat, minden mást elvesznek tőlünk. Szeretnék mindig ragaszkodni a szolgálatodhoz. Semmim sincs, csak a te szolgálatod, a lótuszlábad menedéke.

Köszönök neked mindent.

Jelentéktelen szolgád:
Karṇikāra devī dāsī

KATHĀMṚTA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezen a kedvező napon, egy pillanatra elgondolkozom, hogy milyen kegyeket is kaptam tőled. Borzongok a gondolatra, hol is lennék most? Hogy is tudnám kifejezni feléd a hálám, a szeretetemet!!! Sajnos nagyon kevés a szó, amivel el tudnám mondani azt a csodálatot, amit érzek irántad. Bár személyesen nem sokszor tudunk találkozni, csupán pár röpké pillanatra, egy-két szó erejéig. Mégis érzem a kedves, mindenre kiterjedő figyelmed, tanításod és szereteted.

Én még csak egy egy kezdő *bhakta* vagyok, ezt mindenki láthatja. Nem értem, mi az a *prema-bhakti*, Isten szeretet, a tiszta odaadó szolgálat szövevényes természetét sem ismerem. De ismerem valamennyire mély, határtalan könyörületedet. Főképp, hogy én is részesülök benne. Azt is értem, hogy mennyire vágysz arra, hogy mások is részesüljenek Śrīla Prabhupāda könyörületességében. Tőlem telhető legnagyobb odaadással igyekszem vágyaidat teljesíteni.

Most, hogy olyan szerencsés vagyok, hogy Caitanya Candra prabhuval együtt, a *bhakták* tanacsadójuknak választottak minket – pedig nekünk

kellene a segítség – félre tettük egyéni vágyainkat és teljes szívvel szeretnénk a csoportunkban levő *bhaktákat* szolgálni a mindennapjaikban. Tudva, hogy ez neked egy erős vágyad.

Ezen kívül hetente találkozunk más elesett, szenvedő emberekkel, akiknek próbáljuk bemutatni a Kṛṣṇa-tudatot. Ahogy Śrīla Prabhupāda mondta: „Csak a Kṛṣṇa-tudat mentheti meg őket.” Ezt szemelőtt tartva irányítjuk a figyelmüket Kṛṣṇára és az odaadó szolgálatra. De ahhoz, hogy sikert érzünk el ebben a szolgálatban, szükség van a kegyedre, s a segítségedre, hogy meg tudjuk győzni az embereket az anyagi élet értelmetlenségéről és az Abszolút Igazság szépségéről.

Sok erőt és lelkesedést kapok a szolgálatom végzéséhez, hogy szerető *bhakták* társaságában lehetek. Akik az utasításaidat, vágyaidat követve segítenek, tanítanak engem és mindig lefoglálnak szolgálattal. Még akkor is, ha nem is vagyok képes a feladat elvégzésére. Sokszor jövök zavarba, amikor azt érzem, hogy ők és te is többet gondoltok rólam, mint amire képes vagyok. Ilyenkor tudom megtapasztalni, hogy nem én vagyok a cselekvő, hanem minden képességet Kṛṣṇa és a *guru* ad.

Olvasva a Víziót, hallgatva a szavaid, egyre erősebb vágy ébred a szívemben, hogy minél tisztább szívvel, odaadással szolgálhassalak téged és Rādhe-Śyāmát.

Hálás és örök szolgád:
Kathāmṛta devī dāsī

BHAKTA KEVIN HARRIMAN

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

You preach and practice Kṛṣṇa consciousness on all sides, book distribution, deity worship, chanting and dancing, cow protection, self sufficiency, going deeper in ones own *sādhana*. You are truly a pillar of Kṛṣṇa consciousness.

Your instructions are lights which guide us back to godhead. Thank you for your mercy in accepting me as an aspiring servant of yourself, I do not

think I am qualified to be a servant of you as a servant is a very elevated position, 'to be a dog' you once said quoting Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura

So that is the challenge facing me, how to become a servant, how to become a dog, how to cultivate this. I pray on this auspicious day of your appearance that you will simply remember me and send me your best wishes and blessings that I will become a *vaiṣṇava*.

Your aspiring servant,
Bhakta Kevin Harriman

KODA NITĀI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ma megjelenési napodon, kitűnő lehetőség isteni tulajdonságaidon meditálni. Lehet, hogy a tanítványok nagy többségének nem könnyű megírni e felajánlást, főként az *anarthák* jelenléte miatt. De ugyanakkor az első mondatok leírása után érezhető a szív tisztulása. Mint minden évben most is szeretnék köszönetet mondani, hogy egyáltalán nekiállhatok e felajánlásnak és meditálhatok rajtad.

Egy sóhaj után, hadd fejtsem ki egy szónak kicsit mélyebb jelentését. Ez a szó az: INSPIRÁCIÓ. Ez mit is jelent? Nem fogok idézni az értelmező kézi szótárból, nézzük inkább a *Bhagavad-gītāt*:

*yad yad ācarati śreṣṭhas tat tad evetaro janaḥ
sa yat pramāṇam kurute lokas tad anuvartate*

„Bármit tegyen egy nagy egyéniség, a közönséges emberek a nyomdokába lépnek, és bármilyen irányadó mértéket szabjon meg saját példájával, az egész világ követi őt.”

Te egy nagy egyéniség vagy, én pedig egy közönséges lélek. S csak annyi a kérdés: tényleg a nyomdokaidba léptem? Igen! Ha nem vállalod annak idején, hogy eljössz Magyarországra, nem prédikálsz, nem osztod

ki Śrīla Prabhupāda könyveit nem tudtam volna a nyomdokaidba lépni. De így volt lehetőségem megkapni Śrīla Prabhupāda inspirációját, rajtad, szeretett tanítványán keresztül.

Természetesen ez az igen, hogy nyomdokaidba lépek néha elbizonytalanodik, néha „nem”-mé válik, de te sziklaszilárdan mutatod a példát, az irányadó mértéket. Számomra ezt jelenti az inspiráció.

Van a világon nagyon sok hely ahol nincsen ilyen rendkívüli egyéniség jelen személyesen, s a *bhakták* állandóan imádkoznak bárcsak jönne valaki személyesen segíteni nekünk. Itt Nava Vraja-dhāmában nem kell imádkozni segítségért, mert itt minden eszközt megkaptunk ami kell a *kṛṣṇa-prema* eléréséhez. Itt azért imádkozunk hozzád, s Rādhā-Śyāmasundarához, hogy ne hogy azt gondoljuk, hogy ez egy hétköznapi dolog, hogy itt vagy velünk. Ezt a távollétet megéreztük legutóbbi könyved írása során, s arra kellett rájönnünk, hogy nem tudunk élni jelenléted nélkül.

Szeretném megköszönni, hogy életedet minden percében inspirálsz Kṛṣṇa szent neveinek éneklésére. Bármivel fordulok hozzád, bármikor hallgatom a leckéidet, olvasom könyveidet csak ezt hallom:

*hare kṛṣṇa hare kṛṣṇa kṛṣṇa kṛṣṇa hare hare
hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare*

*kabe ha'be bolo se-dina āmār
(āmār) aparādha ghuci', śuddha nāme ruci,
kṛpā-bale ha'be hṛdoye sañcār*

„Mondd, mikor, ó, mikor jön el az a nap, amikor sértéseim megszűnnek? Mikor tölti el a szívem az isteni kegy hatására a tiszta Szent Név íze? Mondd, mikor, ó, mikor jön el az a nap?”

Sajnos nem tudok tiszta nevet ajánlani neked, de így imádkozom hozzád, hogy tűnjenek el sértéseim és tudjam tisztán énekelni Kṛṣṇa Szent Nevét, hiszen tudom téged (s természetesen engem is) ez fog teljes elégedettséggel tölteni.

Jelentéktelen szolgád:
Koda Nitāi dāsa

KOKILA-BIHĀRĪ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Azzal szeretném kezdeni ezt a felajánlást, amivel általában befejezni szoktak egy személyes hangvételi írást: Szívből azt kívánom, hogy tartson meg az Ūr kicsattanóan jó egészségben, ameddig csak jónak látja, vagy ameddig a *bhakták* szeretnék, hogy áldásos társaságod menedékét tudjad nyújtani a rászorulóknak. Meg azt is kívánnám neked, hogy szívedben a legkevesebb aggodalommal tudjál gondolni a tanítványaid és mindenki más jövőjére. Tehát kapd meg az élettől azt az ajándékot, hogy siker koronázza abbéli szándékodat, hogy szolgálatod életművét jó kezekben láthassad. Az alkalmas és érett tanítványok bizonyára sajtóságos elégedettséggel töltik el a lelki tanítómester szívét, és ha ez így van, ezt az örömet át kellene adnunk.

Magunknak is, ha kívánhatok valamit, az pedig az, hogy legyen erőnk, érzékenységünk, őszinteségünk – és minden más személyes kellék – , hogy tisztán lássuk a szíved vágyát, aminek megpillantása tényleg csak rajtunk múlik. Magam részéről csekélyke szolgálattal azokat a *bhaktákat* segíteném, akik igazán meghódoltak az általad közvetített üzenetnek, ami a legnagyobb jövő, és jelen. Mert Śrīla Prabhupāda ragyogó széles mosolya aranyozza be azt. Az *āyur harati vai puṁsām* kezdetű verset említéd gyakran. Ezért is kezdtem a jókívánságaimmal, ha tényleg szoros értelemben veszem a pillanat kiszámíthatatlanságát, amikor el kell menni ebből a testből, akkor az az örömöm legalább megvan, hogy az élet elrendezése jóvoltából sikerült leírnom ezeket a szavakat, így elkerülve azt a tékozlást, ami az idő fecsérlését jelenti, amire olyan erős hajlamom van. És szeretném annyira komolyan venni ennek a versnek a mondanivalóját, hogy szívből megköszönhessem jó sorsomnak, hogy – rád gondolva – biztosított időt és energiát, hogy a lelki tanítómesteremnek tudtam írni egy felajánlást ebben az évben is. Kérlek, fogadj kegyedbe! Jaya Rādhe! Jaya Śyāma!

Jelentéktelen szolgáló:
Kokila-bihārī dāsa

BHAKTIN KOLLÁR ZSUZSA

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogaddja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Hiába telnek az évek, én továbbra is csak egy kezdő szinten álló *bhakta* vagyok, aki az erejéhez mérten igyekszik haladni haza Istenhez. Nem könnyű az életem, és időnként az út is nehéz. Sajnos nem vagyok azon a szinten, hogy a körülményeim ne okozzanak örömet vagy bánatot. Az elmúlt évek történései végett lehetnék depressziós. Sajnálhatnám magamat. Ápolgathatnám a sebeimet. Sírhatnék a kilátástalannak tűnő életem miatt. Ezt is tenném, ha nem ismerkedtem volna meg a Kṛṣṇa-tudattal.

Mindig azt mondták, hogy ha lépek Kṛṣṇa felé egyet, akkor Ő kettőt lép felém. Tévedtek! Kṛṣṇa sokkal, de sokkal többet lép felém, mint azt én megérdemelném. Igaz, hogy negatív dolgokat is átélek a *bhakták* között, de kezdem érteni, hogy mit jelent Kṛṣṇa a *bhaktákon* keresztül tanít. Csodálatos élményeket éltem át a társaságukban, általuk, amiből erőt tudok meríteni.

Ahogy Prabhupādának köszönheti a világ, hogy esélyt kapott arra, hogy megismerje a kiutat a születés és halál körforgásából, úgy köszönhetjük önnek, hogy itt Magyarországon esélyt ad nekünk.

Köszönöm, hogy van Kṛṣṇa-völgy Rādhe-Śyāmától kezdve az utolsó hangyáig. Köszönöm, hogy van a budapesti templom. Köszönöm a *bhaktákat*. Köszönöm a csodálatos élményeket, amikben részem lehetett. Köszönöm a kitartó szolgálatát és legjobban köszönöm a hitét, amivel létrehozta mindezt. A köszönöm kevés arra, amit érzek, de nézze el nekem, hogy még mindig nem vagyok alkalmas arra, hogy megfelelően tudjam a hálámat kifejezni. Nem is tudom, hogy mit lehet kívánni egy olyan tiszta *bhaktának*, mint amilyen ön is. Talán azt, hogy az út végén térjen vissza Istenhez és minél több lelket sikerüljön haza vinnie. Kérem a kegyét, hogy úgy tudjak haladni az úton, hogy a sok lélek között, akiket haza visz, én is ott lehessek!

Tiszteletteljes szolgálója:

Bhaktin Kollár Zsuzsa

Pécs

BHAKTA KOVÁCS LÁSZLÓ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Most, hogy eljött az ideje, hogy megírjam ezt a felajánlást az első gondolat ami eszembe jutott az az elfogadás. Mennyire kegyes vagy, hogy elfogadtál engem is mint tanítványt, pedig ha a az előző korok nagy tanítványait nézzük, igazából hasonlítani sem lehet engem hozzájuk.

Ez az anyagi világ olyan tökéletesen van berendezve, hogy a „szökés” gondolata szinte senkinek nem fordul meg a fejében és bár én is mindig annyit hallok tőled és a *bhaktáktól* még így is nagyon nehéz elengedni. Az egyetlen reményem az te vagy és a *bhakták* akik mondhatni sosem adják fel, hogy megmentsenek másokat. Számomra a probléma – ahogy valaki megfogalmazta nemrég–, hogy mindig aggódok amin nem kellene, de soha nem aggódok amiatt ami miatt fontos lenne.

Ellenben a szentek, mint te kedves Guru Mahārāja mindig másokért cselekszenek, „aggódnak”. Ahogy Śrīla Prahlāda Mahārāja is mondja: „Egyáltalán nem félek az anyagi léttől, mert bárhol vagyok, teljesen elmerülök a dicsőségedről és tetteidről szóló gondolatokban. Csupán az ostobák és gazemberek miatt aggódom, akik bonyolult terveket szőnek az anyagi boldogság elérése és családjuk, társadalmuk, országuk eltartása érdekében. Egyedül értük aggódom szeretetből.” (ŚBh7.9.43)

És az az a szeretet amit tőled kapunk a mi egyetlen kincsünk. Ez olyan valami amire bár nem vagyunk méltók, mégis megkaptuk, indokolatlan kegyből. A tavalyi felajánlás írásakor is eszembe jutott az a rengeteg munka, és erőfeszítés amit csináltál önzetlenül, olyanokért akik talán még meg sem születtek azokban az időkben mikor elkezdted itt Magyarországon odaadni a Kṛṣṇa-tudatot mindenkinek. Számunkra felfoghatatlan veszélyeket és lemondásokat vállaltál olyan személyekért akiket nem is ismerhettél akkor még. Ez a hihetetlen önzetlenség és szeretet lenyűgöző és a tiszta *bhakták* egyik jellemzője. Örök hálával tartozunk neked, mert odaadtad az utat, amelyet követve egyszer elérhetjük az élet tökéletességét Śrī Kṛṣṇa és örök társai szolgálatát.

Kérlek téged, fogadd el a tökéletesnek egyáltalán nem nevezhető szolgálatomat, ami most a munkám melletti időnkénti könyvosztást jelenti

és kérlek add az áldásod, hogy egyszer valóban méltó legyek arra, hogy lelkiismeretfurdalás nélkül a tanítványodként gondolhassak magamra.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Kovács László

BHAKTA KOVÁCS ZOLTÁN

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni személyednek!

A felajánlásom megírásában ismét nagy segítséget nyújtott a tavalyi *vyāsa-pūjā* könyved tanulmányozása. Egy dolog nagyon megragadta az elmémet a felajánlások olvasása közben. *Bhaktaként* elfogadjuk, hogy Śrī Kṛṣṇa az Istenség Legfelsőbb Személyisége és meg kell tanulnunk szeretni Őt, mert az iránta érzett szeretet a legmagasabb rendű kapcsolat a három világban. Csodálattal tölt el azonban az, ahogy avatott és nem avatott tanítványaidban hasonlóképp kialakult ez a mély szeretetük feléd kedves Mahārāja! Ahogy olvasom a lágyan megfogalmazott lótuszszirmokkal teli felajánlásokhoz hasonlatos sorokat, az az érzés támad bennem, hogy a Kṛṣṇával való kapcsolatot talán csak a lelki tanítómester és a tanítvány közötti kapcsolat szárnyalhatja túl. Ez úton szeretném kérni kedves tanítványaid kegyét – és egyúttal a te kegyedet is -, hogy az én szívemben is ilyen mély, valódi és megvalósított szeretet ébredhessen irántad. Eddigi megértésem alapján a *guru* kegyéből megkaphatjuk Kṛṣṇát, de a tanítványai kegyéből kaphatjuk meg a *gurut*. Számomra még az se zökkenőmentes, hogy őszintén szeretni tudjam a tanítványaid, ezért alázatosan arra kérlek, hogy légy kegyes hozzám és áldj meg azzal az attitűddel, amivel tudjak ragaszkodni tanítványaidhoz és sértések nélkül társulni velük. Számomra ők adják a lehetőséget, tőlük tudom megtanulni azt, hogyan kell szolgálni, követni, módfelett értékelni és ezáltal szeretni téged. Az egyik leckédben azt mondod, hogy az álmoknak nem kell nagy jelentőséget tulajdonítani, mégis az elmúlt évben több alkalommal is álmodtam veled, amely megragadott. Egy erdei ösvényen voltunk és te arra kértél, hogy kövessék téged.

Nem sokat tudok a *guru* és tanítvány közötti szeretetteljes kapcsolatról és még kevesebb, amit meg is valósítottam ebből, de az a remény tart a lelki ösvényen, hogy a tanítványoddá fogadsz majd idővel, ugyanis nagyon szeretnék a hiteles tanítványoddá válni. Bízok benne kedves Mahārāja, hogy magasztos szolgálataid mellett szakítasz egy pillanatnyi meditációt leesett helyzetemre, áldásaiddal kísérve a vágyam. Kegyedből hadd valósulhasson meg, amit az álomban kértél tőlem, hogy tudjalak feltétel nélkül teljes önátadással követni téged. Bárcsak egyszer igazán elégedett lehetnél a törekvésemmel! Ha sikerülne téged elégedetté tennem, biztosra veszem, hogy Śrīla Prabhupāda is elégedett lenne, és a tanítványi láncolat is. Csodálatos a példád amit mutatsz: a szilárdságod, az egyhegyűséged, és a kitartásod. Ha végtelen isteni tulajdonságaid közül csak ezek csöppjével megáldanál . . .

Végezetül szeretnék külön köszönetet mondani a tavalyi Śrīla Prabhupāda maratonért. Első alkalommal vehettem részt az eseményen és páratlan kalandokkal, extázisokkal és persze nehéz pillanatokkal ajándékoztál meg. Teljes meggyőződéssel kijelenthetem, hogy a legjobb másfél hónap volt eddigi életemben. A hála érzésével átítatott tekinteted, amit rám vetettél, mikor átvehettem az ajándékot a *saṅkīrtana* fesztiválon, minden fagyban töltött percért, lemondásért és nehézségért kárpótolt. Azt is tőled hallottam, hogy mindenkinek van egy kincses ládikája Rādhe-Śyāma lótuszlábainál páratlan ajándékokkal. Ezt a páratlanul hálás tekinteted szintén egy ilyen ládikába rejtem a te csodálatos lótuszlábaidnál, s remélem, ügyesen gazdálkodok majd az odaadásommal, hogy évről évre lehetőleg újabb kincsekkel gyarapodjon az irántam tanúsított szereteted kincsestára.

Szeretettől mély, boldog megjelenési napot kívánok neked! Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:

Bhakta Kovács Zoltán

Miskolc

KṚṢṆA-PRIYA DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja! Long ago I was praying to Kṛṣṇa to send me the spiritual master, the master who would help me to cross this ocean of material existence. But now I understand that without your grace any attempts to reach Kṛṣṇa are doomed to failure: *yasya prasādād bhagavat-prasādo* - "Blessing of Kṛṣṇa can be obtained only because of the grace of the spiritual master . . ." You give your grace generously to all devotees and non-devotees, but what is left in our open hands? What of your instructions penetrates into the heart and changes our lives?

Looking back I can say, that your electronic book "Chant" became a burning and cleansing shower for me. Your words, that to judge about the spiritual level of the devotee is necessary according to the quality of his *japa*, resounded painfully in my heart because every day taking beads I can see my real level. But your instructions on chanting the holy name collected in this book are a ring-by which helps us to get out of the storming ocean of *nāma-aparādha* and really move us along the path of *bhakti*. You tell your disciples a lot about the importance of chanting the holy name and that it is necessary to chant more and more with more concentration, to insert emotions in it. How valuable your remark is, that quality and mood of our service are directly dependent on the quality of our *japa*! Everything is said so clearly! We should take it into our hearts and follow it!

But this is the most difficult – to take away our independence and to place ourselves at the disposal of your instructions, to become a humble instrument in your hands . . . Dear Guru Mahārāja, you teach us how to do it! You teach us revealing faithfulness to your spiritual master, Śrīla Prabhupāda. When you tell us about your service in the mission of Śrīla Prabhupāda we see how you always put foremost the fulfillment of your spiritual master's instructions. Whatever questions can be asked to you, your answer are always based on what Śrīla Prabhupāda said about that, how he acted in such situations . . . In such a way you are teaching us to be true to the mission of a spiritual master . . .

And in such a way you keep the purity of our *guru-paramparā*.

It must be confessed! Now some people try to revise the teaching of Śrīla

Prabhupāda, to change the understanding of the regulative principles, they introduce some other standards of worshiping to deities . . . And you defend straight-out what Śrīla Prabhupāda gave us and you bring us strength to be steadfast protecting what we have received from *guru-paramparā* through you.

Your grace to us, who are fallen and unworthy, is just infinite. When I tell other devotees that we have an opportunity to ask our spiritual master all the questions in the Skype regularly during our Skype-conferences they become amazed. You patiently answer all our questions that are sometimes foolish and sometimes are inappropriate. You sacrifice your time which you simply don't have in order we can use this living communication with you for our spiritual progress.

Dear Guru Mahārāja! You give me everything that is necessary for my life, and what can I do for you? I can only carry your message further. All my service is just an attempt to be useful for you in the mission of Śrīla Prabhupāda. If these attempts are successful in any way – this is only owing to your grace which I don't prevent to flow through me. And if they have no success that means that my false ego interfere your grace to spill like a vivifying rain on those around.

You always give me more than I can return to you as a service to Śrīla Prabhupāda and devotees. And that means that my debt to you just grows. But it also means that – either this life is the last one or not – I'll get a body in which I'll serve and serve and serve to you and to Śrīla Prabhupāda. What else do I need?..

Dear Guru Mahārāja! You teach your disciples that for the happiness we need only one thing - devotional service, and I hope that because of your grace I'll learn this lesson some day.

Your insignificant disciple,
Kṛṣṇa-priya devī dāsī

KR̥ṢṢNA-MAYĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Ismét telnek, telnek az évek, és meg mindig veled vagyok. Sokat gondolkodom, meddig mehet ez még így. Igazából ezt szerettem volna. Tizenkilenc éve, hogy ismerlek ebben az életemben, és hihetetlen mennyi utat tettünk meg együtt Śrīla Prabhupāda mozgalmáért.

Sajnos én a te szolgálatodhoz képest csak egy töredéknyi szolgálatot tudok ajánlani, de hálás vagyok, hogy elesettségem ellenére magadhoz veszel és engeded, hogy részt vegyek a szolgálatodban, amit Śrīla Prabhupādának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának ajánlasz. Sok-sok élmény kötődik hozzád, amit én már sokszor el is felejték.

Pár napja emlékeztettél arra kedves Guru Mahārāja, hogy emlékszem-e arra, hogy New Vraja-dhāmában mindig készítettem Gauraharinak csokrot a kezükbe. Természetesen ez vraja-dhāmai mezei virágokból voltak. Emlékszem milyen lelkesen kerestem a gazok között a fűben ezeket a virágokat. Ezt a mondatot ebben az évben Indiában, Māyāpurában, Gaurapūrṇimā előtt egy nappal mondtad. Hát most már emlékszem. De el is felejtettem. Nem tudtam, hogy ennyire nagy dolog lett volna. De te megjegyezted ezt a kis szolgálatot, amit adtam Garuraharinak. Boldog voltam. Hát ezért vagyok még a közeledben.

Milyen elesett vagyok! Te minden szolgálatot megjegyzel, és nem felejtessz! Ahogyan Kṛṣṇa az Istenség Legfelsőbb Személyisége elfogadja és értékeli a legkisebb szolgálatot a *bhaktától*, ugyanúgy te Guru Mahārāja sem felejtet el tanítványaid legkisebb szolgálatát. Nagyon hálás és boldog vagyok, hogy valahogyan mindig szolgálhatlak személyesen is.

Viszont boldog vagyok akkor is, ha egy dallam nem jut az eszedbe *kīrtana* alatt, és én segíthetek eszedbe juttatni. Akkor érzem, hogy van valami hasznom is, hogy ott lehetek. Volt hogy Kṛṣṇa elvette ezt a tehetséget, hogy elvegye a büszkeségem. Akkor te mindig mondtad Guru Mahārāja: Hogy-hogy elfelejtetted? Természetesen *kīrtana* végére az összes dallam a fejemben zsong csak pont *kīrtana* alatt nem jutott eszembe. Hát a felejtés is Kṛṣṇa.

Köszönöm, hogy emlékeztetsz szolgálataimra, és lelkesítesz a személyes társulásoddal! Köszönöm, hogy ha még emlékszel is a rossz dolgaimra,

nem emlegeted és lehetőséget adsz a szolgálatom további folytatására! A „lelki tanítómesterem” vagy, és még ha néha ellenkezem, mégis teljes hitem van hogy amilyen utat te ajánlasz, az a legtökéletesebb élet. Szeretném ezt az utat követni. Szeretném, hogy dicsőséges tanítványaid táborába tudjak élni és szolgálni.

Köszönöm azt a teljes lehetőséget, amit adsz, hogy lelki életet éljek. Nagyon szeretném ezt mind kihasználni!

Örök szolgád:

Kṛṣṇa-mayī devī dāsī

KṚṢṆĀNANDA DĀSA

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances to the dust of your lotus feet! All glories to your divine grace!

Meditating on all-auspicious day of your merciful appearance I've encountered with a very appropriate verse 38 from *Śrīmad-Bhāgavatam*, 11th Canto, 29th Chapter: "In return for my insignificant surrender, You have mercifully bestowed upon me, Your servant, the torchlight of transcendental knowledge." Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura paraphrased these words in his commentary:

"I've offered my body along with senses, intelligence and mind to you. And you've offered me the lamp of *vijñāna*, which gives realization of the self."

These are words spoken by Uddhava to Śrī Kṛṣṇa. How much better they describe my situation! My surrender to your divine grace is literally insignificant. What have I offered to you? My body is old and infested with diseases. My senses are blunt. My intelligence is weak and mind is restless, turbulent, obstinate and very strong.

But in return for such a garbage you're giving me the treasure of self-realization. What a matchless gift! Thank you, Guru Mahārāja!

Your eternally obliged servant:

Kṛṣṇānanda dāsa

KUṆḌALATĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Amikor közeledik megjelenési napod, át szoktam gondolni, milyen élmények, megvalósítások voltak az eltelt egy év alatt, amik veled kapcsolatosak. Személyes társulások, amit a *Nava-vraja-mahimā* írásának befejezése óta adsz nekünk reggeli programok, leckék alkalmával, nagyon hiányoztak már, és emlékeztettek arra, hogy megbecsüljem és keressem ezeket a lehetőségeket.

Személyes példád, amivel képviseled Śrīla Prabhupāda utasításait, a leginspirálóbbak mindenki számára. Rendkívüli szerencsémnek tartom, hogy a tanítványod lehetek, bár ilyenkor az első gondolatom az, a tanítvány képesítettsége a hűséges követésen alapszik. Csak remélni tudom, hogy egyszer méltóvá válok arra, hogy alkalmas tanítványodnak érezzem magam.

Nagyon szépen köszönöm, amit értünk teszel, minden magyar *bhaktáért*, és remélem soha nem leszek hálátlan, és hasznomat tudod venni Śrīla Prabhupāda mozgalmában, Śrī Śrī Rādhe-Śyāma szolgálatában.

Néha elgondolkodom azon, hogy miért teszek dolgokat? Tudatosan gyakorlom-e a Kṛṣṇa-tudatot? Ilyenkor rájövök, hogy ami inspirál, az a te utasításaid, példamutató Kṛṣṇa-tudatod és rendíthetetlen hited. Ez segít, hogy tudatos legyek minden tettemben. Ez ad célt – igen, szeretnék olyan boldog Kṛṣṇa-tudatot megtapasztalni, amit a lelki tanítómesterem tapasztal minden pillanatban. Ehhez Kṛṣṇa-völgy tökéletes lehetőséget nyújt, csak élni kell a lehetőséggel.

Te mindenkinek megadod a lehetőséget. Nagyon köszönöm ezt Guru Mahārāja.

Szeretném megköszönni neked, hogy még a könyv-író maraton alatt is érezhettem a gondoskodásod.

Jelentéktelen szolgád:

Kuṇḍalatā devī dāsī

LAKṢMĪPATI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma -svāmin iti nāmine*

2011. augusztus 22-e Śrī Kṛṣṇa Janmāṣṭamīn vagyunk Kṛṣṇa-völgyben, a *mūrtik* üdvözlésére várva. A hosszú *kīrtana* után a *bhakták* már nagyon várják, hogy a függöny szétnyíljon és megpillanthassák a gyönyörű Isteni Párt, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát. Ezekben a percekben mindenki nagyon izgatott, hogy ugyan milyen gyönyörűek lesznek, milyen ruhát fognak viselni, és bárcsak láthatnánk már Őket. Ezek azok a percek, amikor talán a legjobban szomjazunk Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara *darśanájára*. A *kīrtana* ilyenkor már a tetőfokára hág, és a *bhakták* egyre közelebb préselik egymást az oltárhoz. Ilyenkor mindenki bejön a templomszobába, még azok is, akiknek valahol máshol van szolgálatuk, hogy ne mulasszák el ezeket a perceket. A *bhakták* eksztázisa engem is mindig magával ragad, és azon gondolkodom, milyen lehet, amikor valaki mindig, minden percben ilyen eksztázist érez, hogy Rādhāt és Kṛṣṇát láthassa, hallhasson Róluk, és szolgálhassa Őket. Igen, ez lehet a szolgálatunk igazi célja.

Ilyenkor te, Guru Mahārāja, mindig az oltáron vagy, és gondoskodsz róla, hogy minden a legtökéletesebb legyen. Kipillantasz a függöny mögül, ellenőrzöd, hogy a *bhakták* szépen fogadják az Isteni Párt, hogy minden tökéletes legyen a függöny másik oldalán is. És eljön a várva várt pillanat. A függöny szétgördül, és minden tekintet Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarára összpontosul. Ilyenkor megszűnik az anyagi világ zavaró hatása, és mindenki elmerül Rādhā-Śyāma gyönyörű szépségében. Ilyenkor minden olyan tökéletes. Aztán te is lejössz az oltárról, és a *bhaktákkal* együtt csodálod Vṛndāvana Urát és Úrnőjét. Egész nap folytatódik a *kīrtana*, a hallás, az emlékezés.

Azt, hogy ez minden évben megtörténik, neked köszönhetjük, Guru Mahārāja. Ahogyan Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura megírta, „*yasya prasādād bhagavat-prasādo*, a lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását.” Azt, hogy eljött Rādhā-Śyāma Magyarországra, senki sem

vitathatja, hogy neked köszönhetjük. Elhívtad Őket ide, ebbe az idétlen országba a feltételekhez kötött lelkekhez, hogy szolgálatot tudjanak Nekik végezni. Te hívtad Őket, és Ők kegyesen eljöttek, és azóta is nagyon szépen gondoskodsz Róluk. Mindent biztosítasz a számukra, hogy itt is maradjanak, és a *bhakták* felébreszthessék elfeledett kapcsolatukat Velük.

Az oltár kupoláján a 15. évfordulóra emlékeztető virágkompozíció díszlik. 15 éve volt Rādhā-Śyāma beavatása: nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy ott lehettem ezen a különleges alkalmon. Akkor nem nagyon értettem, mi történik, annyira új volt minden. De most visszaemlékszem, hogy aláírtunk egy szerződést: tízezer évig itt maradunk és szolgáljuk Őket. Nem hiszem, hogy tudtam, mit írok alá.

Elgondolkodtam, vajon milyen lesz majd az 1500-as virágdísz az oltár felett. Vajon hogy fog akkor kinézni Vraja-dhāma, és milyen gyönyörűek lesznek az Urak? Mennyi *bhakta* fogja akkor ünnepelni Śrī Kṛṣṇa Janmāṣṭamī? És vajon ott lehetünk-e veled ezen a gyönyörű ünnepen akkor is, úgy, mint ezekben az években?

Kedves Guru Mahārāja, azt szeretném kérni, hogy tarts engem mindig Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara menedékében, hogy egyszer megkaphassam Śrī Kṛṣṇa *darśanájának* igazi ízét, ami örökre elfeledteti velem a ragaszkodásaimat a testhez és az anyagi világhoz.

„*Yasyāprasādān na gatih kuto 'pi*, a lelki tanítómester kegye nélkül az ember nem képes fejlődni semmit.” Köszönöm, hogy mindent elrendezel a számunkra, hogy tudjunk fejlődni a lelki élet útján. Tudom, ezt az adósságot nem lehet visszafizetni soha, így örökké az adósod maradok, és bízom benne, hogy ezt az adósságot te mindig behajtod rajtam.

Szolgád:

Lakṣmīpati dāsa

LĀLĀ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances unto the dust of your lotusfeet .
All glories to you, and all glories to your beloved master Śrīla Prabhupāda.

*vairāgya-yug-bhakti-rasaṁ prayatnair
apāyayan mām anabhīpsum andham
kṛpāmbudhir yaḥ para-duḥkha-duḥkhī
sanātanas taṁ prabhum āśrayāmi*

I was unwilling to drink the nectar of devotional service possessed of renunciation, but you my dear Guru Mahārāja, out of your causeless mercy, are inducing me again and again to drink it, even though I am unable to do so. Therefore you are an ocean of mercy. You are very compassionate to fallen souls like me, and thus it is my duty to offer my respectful obeisances unto your lotus feet. You are very compassionate to fallen souls like me, and thus it is my duty to offer my respectful obeisances unto your lotus feet.

This year I would like to dedicate you a very beautiful “Śrī Guru-vandanā” written by the poet Śrī Sanātana dāsa Prabhu. May you be kind and accept it.

*āśraya kariyā vandon srī guru-carana
jāhā haite mile bhāi kṛṣṇa-prema dhana*

"Taking refuge of Śrī Guru, I bow at his feet. Oh brother, by this the treasure of Kṛṣṇa-prema is attained."

*jīvera nistāra lāgi nanda-suta-hari
bhuvane prakāsa hana guru-rūpa dhari*

"For the deliverance of the *jīvas*, Nanda's son Śrī Hari is manifest in the world, assuming the form of Śrī Guru."

*mahimāya guru kṛṣṇa eka kari jāna
guru ājnā hr̥de saba satya kari māna*

"Know that in glory *guru* and Kṛṣṇa are one. Accept Śrī Guru's orders in your heart, considering them to be the divine reality."

*satya-jñāne guru-vākye jāhāra viśvāsa
avaśya tāhāra haya vraja-bhume vāsa*

"Whoever has firm faith in the divine wisdom of Śrī Guru's words resides eternally in Vrajabhūmi."

*yāra prati gurudeva hana parasanna
kona vighne seha nāhi haya avasanna*

"Whoever courts the pleasure of Śrī Gurudeva in all respects will not become disheartened by any obstacles."

*kṛṣṇa ruṣṭa ha'le guru rākhibāre pāre
guru ruṣṭa ha'le kṛṣṇa rākhibāre nāre*

"If one makes Kṛṣṇa angry, Śrī Guru can protect him, but if one makes Śrī Guru angry, even Kṛṣṇa cannot protect him."

*guru mātā guru pitā guru hana pati
guru vinā e-samsāre nāhi āra gati*

"Śrī Guru is our mother, father, lord and master. Without Śrī Guru there is no other recourse in this world of transmigratory existence."

*guruke manusya-jñāna nā kara kakhana
guru nindā kabhu karne nā kara śravana*

"Never for a moment consider Śrī Guru to be an ordinary mortal, and never lend an ear to any defamation of Śrī Guru."

*guru nindukera mukha kabhu nā heribe
yathā haya guru-nindā tathā nā yāibe*

"Do not even look to the face of one who vilifies Śrī Guru, and do not go to any place where Śrī Guru is criticized."

*gurura vikriyā yadi dekhaha kakhana
tathāpi avajñā nāhi kara kadācana*

"Even if you observe at any time some forbidden activity performed by Śrī Guru, still you should never for a moment hold him in disregard."

*guru pāda-padme rahe yāra niṣṭhā-bhakti
jaḡat tārīte sei dhare mahā-sakti*

"Whoever maintains unflinching devotion to Śrī Guru's lotus feet possesses the power to deliver the entire world."

*hena guru pādapadma karaha vandanā
yāhā haite ghuce bhāi sakala yantranā*

"Just bows down to the lotus feet of Śrī Guru, for by doing so, all afflictions are terminated."

*guru pāda-padma nitya ye kare vandana
śire dhari vandi āmi tāhāra carana*

"I bow to one who always makes obeisances at the lotus feet of Śrī Guru, and I take a person's lotus feet upon my head."

*śrī-guru-carana-padma hrde kari āśa
śrī-guru-vandanā kare sanātana dāsa*

"Desiring the lotus feet of Śrī Guru within his heart, Sanātana Dāsa makes this *Guru-vandanā*."

Dear Guru Mahārāja, this lowly Lālā dāsī, who has taken shelter at your lotus feet prays to be eternally bathed in the necterean ocean of your service.

BHAKTA LESKÓ GYÖRGY

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretném megragadni a lehetőséget, hogy dicsőítselek téged transzcendentális megjelenési napod alkalmából. Minden istentestvérem más és más módon fejezi ki a szeretetét irántad, és mindig más szemszögből világítják meg, milyen különleges személy is vagy te.

Szeretnék én is egy szép felajánlást írni neked, rajtad gondolkodva, az

alapján, amit látok belőled, bár tudom azt is, hogy végtelen mélységek vannak ezek mögött a kiváló tulajdonságok mögött. Ezért nem leszek képes olyan felajánlást írni, amelyet megérdemelnél. Remélem azzal, hogy követlek, tanulok tőled, és szolgálom a vágyad, egyre jobban megismerhetlek.

Látom, hogy szilárd, megbízható és elkötelezett vagy Kṛṣṇa szolgálatában, és az általa adott helyzetted kötelezettségeinek teljesítésében. Nagyon szépen vezetsz minket, tanítványaidat.

Hogy miért pont a megbízhatóságot emeltem ki a rengeteg jó tulajdonságod közül? Azért mert én is, mint minden embertársam, sokat csalódtam másokban, becsaptak és kihasználtak. Mindig szerettem volna egy olyan személyt megismerni, aki egy biztos pont az életben, és hiteles módon tudja merre is kell menni ebben az összezavarodott világban.

Valójában mindenki ezt szeretné, legyen szó egy alkalmazottról, vagy családi és baráti kapcsolatokról. Rengeteg csaló adja ki magát lelki tanítómesternek, akik személyes érdekektől vezérelten, egyenesen a pokolba vezetik a követőiket.

Nagyon szerencsés vagyok, hogy rád találtam. Különlegesen fejlett, karizmatikus lelki személy vagy, akinek a személyiségéből sugárzó erő mellett, mély belső tisztánlátása is van. Olyan, vagy mint a ragyogó nap, akinek áldásos jelenléte elégeti tanítványaid bűneit és rossz szokásait, erőt ad, és meggyógyít az anyagi lét betegségeiből. Hogyan nőhetne az odaadásunk növénye, ha nem ragyogsz nekünk?

Remélem, még nagyon sokáig köztünk leszel, a szívemben pedig örökké megmaradsz, drága lelki tanítómesterem!

Örök szolgád:
Bhakta Leskó György
Miskolc

LĪLĀ ŚUKA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

This year I would like to write about your mood how you fight for Kṛṣṇa and teach us how we should fight for Him when the Kṛṣṇa conscious movement is being attacked from outside. There were three occasions since I have been practising Kṛṣṇa consciousness. The first one was around the beginning of 1990's when presbyterian Németh Géza started attacks on the small religious organisations, including us. The second happened during the beginning years after 2000, when our official status came under attack again, and something similar happened in 2011 too. It seems as if such challenges tend to appear once in every decade. These apparent difficulties in fact strengthen us and increase our trust in Kṛṣṇa. These also offer opportunities to fight for Kṛṣṇa and to inspire us to take better shelter and to surrender to Kṛṣṇa.

I remember when I joined, Németh Géza had attacked the movement denouncing it as a sect. As an effect my parents invited a young man to try to dissuade me from Kṛṣṇa consciousness. He was at us for three days and tried to convince me. He had brought books about how bad Kṛṣṇa consciousness and how good Christianity was. Finally when he saw how stubborn I was and after I had told him to leave, he left.

At that time I have known Kṛṣṇa consciousness only for a month. Later I met you in Kismaros and asked for your help how to handle this situation. I did receive a good help from you and explained everything to me. Thanks to you good advice my parents have been positive towards Kṛṣṇa consciousness since then.

The Hungarians did not know Kṛṣṇa consciousness before Németh Géza's attacks. Owing to his attacks, along with the enthusiastic and brave preaching mainly of you and of the devotees they received a very positive picture about Kṛṣṇa consciousness and widely came to know us.

During the beginning years of 2000 came another opportunity. The political elite that time wanted to withdraw our religious status and we had to fight again. According to the plans of the government religious communities could have been registered only if they have at least 100 years presence in Hungary or possess at least 10.000 members. After then you, Guru Mahārāja, have visited Indian politicians, religious leaders and scientists from whom a lot sent letters to the prime minister supporting the religious authenticity of ISKCON. As far as I remember this time you have started organising the Divāli dinner for our supporters, thanking their patronage and to demonstrate the justification of the movement to the politicians. At that occasion even the Ambassador of India gave a speech.

You have organised the protest of the small religious organisations against the change of the law, and during the press interview at the Govinda restaurant more than 20 of the organisations rejected the bill. We had collected signatures and together with the other religious groups we had more than 150.000 of them at the end. As a result the government withdrew the bill.

The last one has just recently ended, when the religious status came once again in danger. Even the lands of Kṛṣṇa-valley came in danger. You went again for meetings, organised demonstration with the supporters, devotees along with the cows. It had a very good reaction in the media and it was an excellent experience to chant the holy names right at the Parliament. We have again collected signatures and got a lot of opportunities for preaching. This campaign ended with success and we were able to remain among the recognised religions thanks again to your strong faith and hard work together with the devotees.

The amount of opposition and obstacles are the sings of our right direction. I was recently listening to a lecture from Śrīla Bhakti Vijñāna Mahārāja he gave recently in Māyāpura. He brought a few examples for this.

„We can see how our *ācāryas* manifest this glorious quality again and again. Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura before coming to Navadvīpa-dhāma had been trying for many years. Somehow or the other it didn't work. Finally when everything was prepared, when everything was ready for him to come here to Navadvīpa-dhāma – and he knew there will be some mission for him in Navadvīpa. So many impediments were there. When he was about to come, there was a severe case of malaria. For forty days he was fasting. He was practically dead. And at the end of this malaria he wrote in his diary, “So many impediments. There must be something good out of it.” If there are so many impediments there must be some good result which is coming from this.”

„Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura Prabhupāda gave another indication of the same principle. He said once somebody complained to him we are making so much emphasis, we are preaching and so many people are opposed to preaching work. And Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura Prabhupāda answered, “This is good. This actually means that you are taking the right cause. You are in the right direction. This is the indication that you are doing something right. If there will be no opposition it means that you are doing something wrong.”

Thank you very much Guru Mahārāja for keeping us in the right direction

and leading us to Kṛṣṇa. Such difficulties teach us that we have to fight for Kṛṣṇa and we have to depend on Him.

You are an excellent example of the following *Bhagavad-gītā śloka*:

*tasmāt sarveṣu kāleṣu mām anusmara yudhya ca
mayy arpita-mano-buddhir mām evaiṣyasy asaṁśayaḥ*

“Therefore, Arjuna, you should always think of Me in the form of Kṛṣṇa and the same time carry out your prescribed duty of fighting. With your activities dedicated to Me and your mind and intelligence fixed on Me, you will attain Me without doubt.” (*BhG* 8.7)

Thank you very much once again. Please engage me in your service.

Your insignificant servant,
Līlā Śuka dāsa

MĀDHAVA DĀSA ÉS BRAJA-LATĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

Ismét eljött az idő, hogy kifejezzük hálánkat, hogy vezetsz minket a lelki élet útján, hogy töretlenül évről-évre kösziklaként magasodsz előttünk, képviseled a vallásos elveket, tanítasz bennünket napról napra fáradhatatlanul, ahogy egy hiteles lelki tanítómesterhez illik. Megingathatatlanul szilárd vagy hitedben és *sādhana*dban egyaránt, amit az idő is igazol, egyre mélyíted a kapcsolatod Kṛṣṇával, és amikor beszélsz, a lelki világot csillantod fel előttünk, és eloszlatod az anyagi világhoz fűződő ragaszkodásunk illúzióját. Śrīla Prabhupāda biztosan nagyon elégedett veled, amiért ilyen hangulatban követed őt, és azért, ahogyan a példáddal és személyes lelki erőddel az embereket vonzod a tökéletesség felé. Újra és újra bebizonyítod, hogy nem ismeresz lehetetlent, ha Kṛṣṇa és a prédikálás érdekéről van szó,

Nagyon szép példával jársz mindannyiunk előtt, visszafizetni nem

tudjuk, amit értünk tettél, de örök életünkre hálásak leszünk, azért, amit kaptunk tőled és szolgáljuk Śrīla Prabhupāda mozgalmát a mi erőnkhez mérten.

Jelentéktelen szolgálid:

Mādhava dāsa és Braja-latā devī dāsī

MADHUPATI DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On the auspicious occasion of your glorious Vyāsa-pūjā celebration, I would like to write about how you shower the highest benediction on all those who are fortunate enough to win the causeless mercy of your personal association. *Śāstra* is unequivocal about the auspicious nature of associating with a pure devotee. *Śrīmad-Bhāgavatam* (4.30.34) says:

*tulayāma lavenāpi
na svargaṁ nāpunar-bhavam
bhagavat-saṅgi-saṅgasya
martyānām kim utāśiṣaḥ*

„Even a moment’s association with a pure devotee cannot be compared to being transferred to heavenly planets or even merging into the Brahman effulgence in complete liberation. For living entities who are destined to give up the body and die, association with pure devotees is the highest benediction.”

Śrī Caitanya-caritāmṛta confirms this in several verses of *Madhya-līlā*, for instance, chapter 22, Verse 54 says: „The verdict of all revealed scriptures is that by even a moment’s association with a pure devotee, one can attain all success.”

I was fortunate to personally witness this process. A high-standing diplomat, upon arriving at his new post in Hungary, was first neglectful of the *yātrā* here. Even though he came to represent a country with a Vedic

tradition, at first he did not realise that the movement that you have carefully nurtured here faithfully represents the very same eternal culture.

After he had the blessing of your association, he underwent a rapid transformation. Not only did he realise that a relationship with the *yātrā* could bring new contacts, so important in a mission like his, but his thinking and speech also changed substantially, and his personal interest underwent a complete change.

Even though he can be considered a *paṇḍita* by contemporary standards, still he had not read the mature fruit of the desire tree of Vedic literature, *Śrīmad-Bhāgavatam* and *Bhagavad-gītā*. After gaining your auspicious association, he now preaches the immense value of these books to humankind, and has become a devout and faithful supporter of MKTHK.

Dear Guru Mahārāja, this spectacular change woke me up to how little I value my immense fortune at those times in which I take a 'free ride' in spiritual life, not properly appreciating the mercy you radiate like the sun's rays, copiously distributing Lord Caitanya's and Śrīla Prabhupāda's mercy.

Even though I can never possibly repay your gift, I fervently hope that one day I will be at least a little worthy of it. Thank you for your mercy, Guru Mahārāja!

Your unworthy servant,
Madhupati dāsa

MADIREKṢAṆĀ DEVĪ DĀSĪ

Legkedvesebb Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma -svāmin iti nāmine*

A hely, ahonnan írom a felajánlást Śrīdhāma Māyāpura. (Tegnap ünnepeltük az Úr Caitanya megjelenését) Pár nappal ezelőtt voltunk *parikramān* Yogapīthánál, ahol említettél egy szép példát a dagállal kapcsolatban.

Én úgy gondolom azokkal is ugyanúgy van, akik veled kerülnek kapcsolatba. Mindegy hogy honnan jött, mit tett előzőleg és mi a motivációja, ha elnyeri a társaságod te felemeled őt. Mindenkit, válogatás nélkül!

Kegyességednek és szeretetednek nincs határa. Mint ahogyan a tavalyi *vyāsa-pūjā* leckén mondtad, hogy az, hogy Kṛṣṇa megjelenik ebben a világban és velünk marad a bizonyíték az ő szeretetére, úgy te is mindig adod a társaságodat és tanítasz bennünket, és még számtalan módon kifejezed a szereteted irántunk.

Milyen szerencsések azok a *bhakták*, akik ismernek és követnek téged. Milyen szerencse, hogy kapcsolódhatunk egy élő és páratlan `láncszemen` keresztül a *paramparā*hoz. Milyen szerencse, hogy ilyen tiszta forrásból hallhatjuk a szentírások üzenetét. Milyen szerencse, hogy meghívtad Rādhā-Śyāmasundarát és lehetőséget adsz, hogy különböző módokon szolgáljuk őket, és milyen áldásos, hogy a közeledben elhetünk!

Bárcsak én is kimutathatnám a szeretetem irántad valahogy! Kedves Guru Mahārāja, nagyon hálás vagyok, hogy eljöhettem veled Indiába, és szolgálhattalak! Köszönöm, hogy ilyen türelmes és elnéző vagy velem!

Lótuszlábad egyik kis szolgája:
Madirekṣaṇā devī dāsī

BHAKTA MAGOLA ROLAND

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Újabb év, újabb lehetőség, hogy megjelenési napod alkalmából köszönetet mondjunk önzetlen szolgálatodért, dicsőítsünk téged, és meditáljunk kedvteléseiden.

Nemrég hallottam arról az érdekes megfigyelésről, mely szerint a nyugati ember úgy ünnepli a születésnapját, hogy sok-sok ajándékot fogad el, ezzel szemben a keleti ember születésnapja alkalmából mindenkit ajándékokkal halmoz el, mert nagyobb elégedettséget merít abból, ha adhat, mint ha kaphat. Természetesen ez a tiszta *bhaktákra* is igaz, de te nem csak

születésnapodon halmozol el mindenkit kegyeddel és ajándékaiddal, hanem minden évben, hónapban és napban. Nyilván nem tudom felsorolni az összes ajándékokat, de amennyit feltételekhez kötött állapotom enged, megpróbálok megköszönni.

Először is szeretném megköszönni, hogy megírtad a *Nava-vraja-mahimāt*, ami kétségtelenül életed fő műve. Śrīla Prabhupāda könyveiről azt mondják, hogy az elkövetkezendő tízezer év törvénykönyvei az emberiség számára, a te könyveid is ugyan ebbe a kategóriába tartoznak.

Szeretném megköszönni, hogy lefoglaltál engem a könyved illusztrálásával. Ez a szolgálat minden bizonnyal akkora áldással jár, hogy sose leszek képes felfogni. Emlékszem, hogy rajzolás közben gyakran leckéket hallgattam, így volt szerencsém végighallgatni az összes leckédet, amihez a *bhakták* kegyéből hozzáférhettem.

Szeretném megköszönni, hogy mikor felvetődött a kérdés, hogy *saṅkīrtanázzak*, vagy a farmon restauráljak, végül is azt a döntést hoztad, hogy osszak könyveket. Számomra a könyvosztás a legjobb szolgálat minden szempontból, és ha az elmém engedi, szeretném ezt a szolgálatot végezni egész életemben. Szerintem akik igazán szerencsések, azok egész életükben csak *saṅkīrtanáznak* az utcán, és halandó életüket a *saṅkīrtana* tüzébe áldozzák, hogy aztán Śrī Caitanya Mahāprabhu örök *kṛṣṇa-premával* honorálja hőstettüket.

Szeretném megköszönni a szinte naponta küldött podcastokat, és a személyes törődésedet, amit azt hiszem minden *bhakta* tapasztalhatott már a közeledben.

Köszönöm, hogy sok hibámat kijavítottad, mikor szemed láttára végeztem valamilyen szolgálatot: korrigáltál, mikor Tulasī devīnek tartottam *āratit*, kedvesen rám szóltál, mikor nem ültem rendesen, vagy bal kézzel értem a *prasādamhoz*. A legemlékezetesebb viszont az volt, mikor egyszer a te jelenlétedben enyhén berekedt hanggal, betegen és álmosan énekeltem – vagyis próbáltam énekelni – a *Tulasī-kīrtanát*, de nem azért mert túlfűtött az odaadás heve, hanem csak mert én voltam a soros. Az elmém számára az egész szituáció csak egy teher volt, amitől minél hamarabb meg akartam szabadulni. Ezért hanyag módon összecsaptam. Az egész *kīrtanában* nem volt semmi *śakti*. A *kīrtana* után eszembe jutott, hogy majd biztosan megemlíted az esetet a reggeli leckén, tanításodat finoman hozzáfonva a lecke mondanivalójához, de gyorsan el is hessegettem a gondolatot. Igaz, hogy végtelenül törődő vagy, de ennyi törődést én nem érdelek. Am ekkor a legnagyobb döbbenetemre a tiszteletteljes hódolatunk felajánlása után

felálltál, és nagyon kedvesen korrigáltál, de úgy, hogy nem is közvetlenül beszéltél rólam, hanem csak általánosan, hogy például a *bhaktáknak* mindig erőfeszítést kell tenniük, mikor megpróbálják dicsőíteni az Urat, vagy társait. Még ha nincs semmi odaadásuk, akkor is próbálkoznuk kell. Olyan szépen tanítottál, hogy szétroppant ugyan a hamis egóm, de valahogyan még is meg tudtam emészteni, és el tudtam fogadni a hallottakat.

Kíváncsian várom, milyen ajándékokkal lepsz meg minket, és milyen kedvteléseket mutatsz majd be a következő évben. Igyekszem figyelmes szolgálattal meghálálni áldásos jelenlétedet és elrendezéseidet. Törekedni fogok, hogy minden utasításodat betartva, lehetőségeimhez mértén szívembe zárva szolgáljam a *vaiṣṇavókat*.

Jelentéktelen szolgáló:
Bhakta Magola Roland, Budapest

MAHĀPRABHU DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmasundarának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Isteni személyed megjelenési napján kérlek, engeddd meg, hogy dicsőítselek és imádjam a lótuszlábaid. Śrīla Prabhupāda idézi Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākurát, aki azt mondta, hogy aki a *Guro-aṣṭakāt* énekli *brāhma-muhūrta* idején, az eléri az Úr Kṛṣṇa szolgálatát, Aki Vṛndāvana Ura. Ilyen jelentősége van annak, ha imádjuk a lelki tanítómestert.

Śrīla Prabhupāda sok helyen idézi a *Muṇḍaka Upaniṣad* következő versét:

*tad-vijñānārtham sa gurum evābhigacchet
samiṭ-pāṇiḥ śrotriyam brahma-niṣṭham*

Annak érdekében, hogy az ember megismerje a transzcendentális tudományt, a tanítványi láncon lévő hiteles lelki tanítómesterhez kell fordulnia, aki szilárd az Abszolút Igazságban. Nekem személy szerint semmilyen képesítem nincs, hogy megérthessem isteni tulajdonságaidat. Kizárólag indokolatlan kegyednek köszönhetem, hogy szolgálhatlak téged azáltal, hogy közvetíted a *paramparān* alászálló hangot, a Szent Név és a transzcendentális tudás formájában. Ez az a hang, amely megment mindannyiunkat a tudatlanságból származó illúziótól. Egy Bharata Mahārājáról szóló leckéden nemrégiben azt mondtad, hogy csak az, hogy van egy anyagi testünk már szégyennek számít. Azt mondtad, az összes jóga-folyamat a lemondást tanítja, de a legtökéletesebb és legbiztonságosabb az odaadó szolgálat, amelyben mindenről úgy tudunk lemondani, hogy mindent az Úr szolgálatában használunk.

Guru Mahārāja! Amit Rūpa Gosvāmī, Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī és Śrīla Prabhupāda tanított a világnak a *yukta-vairāgyáról*, azt te személyesíted meg tökéletesen a számunkra. Egyrésztől szégyenkezhetek, de csak ezzel se neked, se Kṛṣṇának, se magamnak nem fogok örömet okozni. Valódi kulcsot adsz a kezünkbe, amivel kinyithatjuk a szelencét. Śrīla Prabhupāda azt mondta, hogy a Kṛṣṇa-tudat egyszerű az egyszerűeknek, valójában csak a tudatunkat kell megváltoztatni. Ahogyan Kṛṣṇa mondja a *Bhagavad-gītāban* (6.6):

*bandhur ātmātmanas tasya yenātmaivātmanā jitaḥ
anātmanas tu śatrutve vartetātmaiva śatru-vat*

„Az elme a legjobb barátja lesz annak, aki legyőzi őt, ám annak, aki nem képes felülkerekedni rajta, a legnagyobb ellenségévé válik.”

Az egész világ ennek az ellenségként viselkedő elmének az irányítása alatt szenved. Olyan egyszerű a megoldás, az emberek mégis hatalmas erőfeszítést tesznek a szenvedés elkerüléséért, és a vélt boldogság megtalálásáért, de mindez hiábavaló. Śrīla Nirañjana Swami nemrégiben tartott *Caitanya-caritāmṛta* leckét Budapesten, hivatkozva a tizenegyedik énekben mondja Uddhava Kṛṣṇának, hogy Brahmā életének időtartama sem lenne elegendő meghálálni azt, hogy az Úr megjelent mint *ācārya* és felsőlélek. Mahārāja idézte Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākurát, aki Brahmā életének ezerszeresét sem tartja elegendőnek. Mit mondhatnék hát akkor én? Az a lehetőség, hogyha pusztán követjük a tanítványi láncolatot, és minden problémánk megszűnik – hiszen az csak az elménk játéka –, szinte felfoghatatlan.

*yasya deve parā bhaktir yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthāḥ prakāśante mahātmanah*

„Azoknak a nagy lelkeknek, akiknek egyidejűleg fenntartás nélküli hitük van az Úrban és a lelki tanítómesterben, a védikus tudomány minden lényege automatikusan feltárul.” (*Śvetāśvatara Upaniṣad* 6.23)

Guru Mahārāja! Neked ilyen rendíthetetlen hited van, s ez tesz téged ilyen nagy lélekké, s ez tartja bennem is a lelket.

Köszönöm ezt a végtelen ritka nagy szerencsét, hogy eljöttél Magyarországra megmenteni mindannyiunkat!

Jelentéktelen szolgáló:
Mahāprabhu dāsa

MAHĀRĀNĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Még mindig nem vagyok elég érett ahhoz, hogy mély filozófiai megközelítésű, szabályos dicsőítést írjak rólad és neked, hiszen ismét csak a megszokott vágányon jár az eszem, amikor témát keresve az elmúlt év eseményeit veszi számba. És természetesen megint az a fő szempontom, hogy számomra mi volt a legkiemelkedőbb történés veled kapcsolatban. Csak remélni tudom, hogy ez az „én és enyém-felfogás” nem nagyobb mértékű, mint ami az ilyen, „szubjektív” műfajú felajánlások szükségszerű velejárója.

Esemény pedig volt bőven az elmúlt évben, mind az egyház életében, mind pedig az én személyes életemben. Akárhányszor lepergetem azonban magam előtt a „filmet”, mindig két történés marad meg bennem legfontosabbként, fej-fej-mellett befutva: az egyházügyi törvény végeredményének általad való fogadtatása, valamint a PhD-védésemmel kapcsolatos viselkedésed.

Az utóbbi egy év kétségtelenül az egyik legnehezebb volt az egyház

életében, döntően az új egyházi törvény kiszámíthatatlan fordulatai miatt, amelyekre való reagálás rendkívüli megterhetést jelentett a kampány csapat és az egyház vezetése számára. De nem csak nekik okoztak folyamatos, néha elkeseredéssel vegyes aggodalmat a történések, hanem az egész közös-ségnek, melynek számos tagja derekasan kivette a részét a kampányból is. A végül kedvező eredményt hozó végszavazás másnapján tartott Vezetői Tanács gyűlésen találkoztunk veled, és közösen értékeltük a történeteket. Te a *bhakták* közötti együttműködés megerősödését emelted ki a kampány legfőbb értékeként, ami könnyebben megtörténik a nehéz helyzetekben, ezért is teremthet Kṛṣṇa időről időre ilyen politikai szituációt az egyház számára. A sok egyéb érdekes értékelési szemponton túl, amely a gyűlésen még felmerült, rám az volt a legnagyobb hatással, ahogy te viselkedtél. Nagyon rég nem láttalak már ilyen oldottnak, kipihentnek, nyugodtnak és jókedvűnek. Mindezek mögött azonban ott vibrált egy ezeknél sokkal mélyebb és eksztatikusabb hangulat is, ami a gyűlést követő, a sikert megünneplő összejövetelek során többször csibészesen vidám tettekre sarkallt. Hiszen Kṛṣṇa egyértelműen visszajelezte, hogy értékeli az erőfeszítéseidet, és egyházadat méltónak találja arra, hogy az eddigiekhez hasonló lehetőségekkel folytassa magyarországi misszóját. Pusztán azért megérte mindez a nem csekély nehézség, hogy ebben a hangulatban láthattunk téged!

Azt hiszem, személyes életemben sem volt még ilyen nehéz év, mint a tavalyi. Nem érzelmileg, hanem a halaszthatatlan megoldást követelő feladatok sokasága, folyamatos egymásra tolulása és hihetetlen, véghezvihatetlennek tűnő nehézsége miatt. E feladatok közül kétségkívül a PhD disszertációm megírása jelentette a leglehetőlenebb vállalkozást. A mai napig nem értem, hogyan sikerült mégis. A bevett gyakorlat szerint a disszertáció leadása jelenti a munka dandárját, és a védés már igazából csak egy formális aktus. Éppen ezért kicsit aggódtam is, hogy unatkozni fogsz, amikor bejelentetted a védesemen való részvételi szándékom. Úgy látszik, kicsit túlaggódtam a dolgot, mert „kéresem” meghallgatásra talált Kṛṣṇánál: bár nem tudtál végül eljönni a védésemre, az egyáltalán nem lett formális, sőt kicsit túlságosan is izgalmasra sikeredett. Olyannyira, hogy hajszál híján idegösszeomlást kaptam, mire a vizsgabizottság elé kerültem. A részletek taglalása nélkül elég annyi, hogy még soha nem voltam célpontja ilyen mértékű irracionális rosszindulatnak. A védés előtti öt napban aljasabbnál aljasabb támadások értek. Te végig mellettem álltál és nyugtattál, hogy nem lesz semmi baj, és próbáltad elrejteni előlem mély aggodalmadat – utólag bevallhatom, kevés sikerrel. Biztos vagyok benne,

hogy egyedül az imáid mentettek meg a teljes összeomlástól. Burokként vettek körül, és nem engedték, hogy a felém irányuló hihetetlenül méltánytalan gonoszság tüzeiben szó szerint elégjen az idegrendszerem. A PhD-mmal kapcsolatos történések leírhatatlanul sok és mély megvalósítást eredményeztek számomra. Azonban amely mindezek koronaékszere: Kṛṣṇa nem rest bármilyen szélsőségesen rossz helyzetbe hozni *bhaktáját*, és lenullázni bármekkora anyagi erőfeszítésének az eredményét azért, hogy megtisztítsa odaadó szolgálatát az anyagi motivációktól. Ugyanakkor végtelen szeretetében mindig gondoskodik arról, hogy a *bhakta* túlélje a próbát, sőt olyan páratlan nektárt tapasztaljon, mint amelyet nekem a te határtalan együttérzésed, aggodalmad, és a végül megnyert csata felett érzett büszkeséged adott. Ez már több, mint amiért érdemes volt élnem.

Örök szolgád:
Mahārāṇī devī dāsī

MANA-MOHANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat megjelenési napod alkalmából!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate sivarama-svāmin iti nāmine*

*he guro jñāna-da dina-bandho
svānanda-dātāh karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇāya-prachāra*

„Ó lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótevője! Egyedül te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetéről prédikálj nekünk. Kérlek, légy kegyes hozzám!”

Amikor közeleg eme dicsőséges nap, mindig elő szoktam venni a neked szóló régebbi *vyāsa-pūjā* könyveket, és újra el szoktam olvasni istentestvéreim felajánlásait, különös tekintettel a szentírásainkból idézett versekre. Próbálom megérteni e versek jelentéseit és próbálom azokat az emlékeimet felidézni melyekben te ezeket a verseket élővé teszed. Személyes példádon keresztül mutatod be, milyen az a személy, aki a szentírások szavai szerint él

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

Azt mondják a mi univerzumunk az egyik legkisebb és végtelen számú univerzum létezik. Képtelen vagyok felfogni milyen hihetetlenül szerencsés vagyok, hogy ebben a felfoghatatlan méretű anyagi teremtésben találkozhattam veled! Kérlek, add indokolatlan kegyed, hogy végre megértsem és megbecsüljem kivételes szerencsém.

Rendkívül csekély az a szolgálat, amit fel tudok neked ajánlani, de remélem életem végéig egyre növekvő vágygal fogom támogatni transzcendentális könyveid kiadásának és hőn szeretett *mūrtijaid* Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara teheneinek fenntartását. Kérlek, adj menedéket számomra lótuszlábaidnál!

Jelentéktelen szolgád:
Mana-mohana dāsa

BHAKTIN MANDUK SZILVIA

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked! Szeretettel köszöntelek téged megjelenési napod alkalmából!

„A hiteles lelki tanítómester útmutatása segítségével az élőlény megismerheti valódi helyzetét, anyagi testét, érzékeit, azt, hogy miért van csapdában, s hogy miképpen befolyásolják a természet anyagi kötőerői. E

kötőerők markában tehetetlen, de ha megismeri valódi helyzetét, elérheti a transzcendentális szintet, ahol lehetőséget kap a lelki életre. (...) Egy hiteles lelki vezető segítségével nélkül nem értheti meg valódi helyzetét. Egy igaz lelki tanítómesterrel kapcsolatba kerülve azonban felismerheti azt, s e megértés következtében szilárd és teljes Kṛṣṇa-tudatra tehet szert.” (*Bhagavad-gītā* 14. fejezet 19. versének magyarázatából részlet)

Egyszer majd én is szeretnék szilárd és teljes Kṛṣṇa-tudatra szert tenni. 2007 nyarán, amikor volt lehetőségem nekem és a szüleimnek beszélgetni veled – ami mély benyomást hagyott bennem, s életem későbbi szakaszaiban is nagy erőt adott nekem, és remélhetőleg még fog is a jövőben – akkor többek között említettem neked, hogy szeretnék jelentkezni majd a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskolára Vaiṣṇava teológus szakra. Ez a vágyam 2011-ben valósulhatott meg. Eddig az első féléven vagyok túl, s bízom benne, hogy majd el tudom teljesen végezni a főiskolát. Kṛṣṇa, Śrīla Prabhupāda, te és a *bhakták* kegye nélkül ezt nem tudom megvalósítani.

A vizsga időszakban sajnos szünetet tartottam könyveid olvasása kapcsán, s bár annak ellenére, hogy hét darab 5-ös osztályzatot, és két darab 4-es osztályzatot kaptam a főiskolán, mégis megéreztem könyveid tanulmányozásának hiányát a lelki életem kapcsán. Így amint lehetett, újra igyekeztem visszatérni olvasásukhoz. Hálát adok érte, hogy a könyveid elérhetőek a számomra napi szinten, s nem hagynak még jobban belebojnyolódni ebbe az anyagi világba, s segítenek fokozatosan megszabadítani a kötőerők hatása alól. Nekem még e téren elég hosszú utat kell megtennem, de könyveid reményt adnak számomra, hogy egyszer én is eljutok a kötőerők hatása feletti szintre.

2011. október 29-én, Govardhana-pūja fesztivál napján átvehettem a te kezeidből a Gaurāṅga-sevaka *śikṣā* fogadalmamról az oklevelet. Nagy élményt jelentett ez a számomra, s így egy életre meghatározó lesz, hogy mennyire komolyan kell vennem a fogadalmamat, mert tőled vehettem át. A jövőben szeretnék még tovább fejlődni a Kṛṣṇa-tudatban. Remélem, elnézed nekem, hogy magamról is írtam, mivel ritka alkalom a számomra, amikor személyes találkozás alkalmával beszélhetek veled.

Törekvő szolgád:
Bhaktin Manduk Szilvia
Kaposmérő

MAṄGALA HARI DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

You are a perfect representative of Śrīla Vyāsadeva because you are delivering transcendental knowledge without altering anything and you perfectly put Śrīla Prabhupāda 's teachings into practice.

In my humble opinion the best quality you have is compassion. You are always helping others come in contact with Kṛṣṇa through promoting bookdistribution, *harināma* and *prasādama* distribution. Thus you inspire and support many devotees to serve Prabhupāda's mission in this way. Also you are making sure that your disciples are properly cared for and spiritually strengthened through your podcasts, promoting mentor groups and the books you have written. Also you yearly visit the UK despite having many responsibilities and encourage devotees to visit you in Hungary.

Many years ago I was chanting japa near you at the morning programme. With so many things coming into the mind I felt hopeless in my struggle. You looked at me with eyes of compassion seeing my struggling condition. I felt supported that you really care about my spitual welfare.

Please bless me that I can become a sincere disciple in the mission of Śrīla Prabhupāda.

Your servant,
Maṅgala Hari dāsa

MANJUVĀLĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatamot! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Guru Mahārāja, te mutatod az igazi példát, hogy milyen egy tökéletes *vaiṣṇava*, aki mindig a lelki tanítómestere vágyát szolgálva elmerül az Isteni Pár szolgálatában. Nagyon sok erőt merítek abból, amikor hallhatom,

ahogy elmélyülten a Szent Nevet énekled. Abban az időben minden más megszűnik csak a Szent Név édes dallamát hallani, mely mindenki szívében mélyre hatol. Nagyon sokat tanulhatok tőled, amikor láthatom, hogyan szolgálod személyesen Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara gyönyörű formáját, ahogyan gondoskodsz Róluk minden apró részletet figyelembe véve. Szébbnél szebb *darśanákat* láthatunk, mikor ékszerekkel és virágokkal díszíted Őket. Amikor a *bhakták* egymás között beszélgetnek, bármilyen téma felmerül, a vége mindig az, hogy Guru Mahārāja csodálatos tetteid és tulajdonságaid dicsőítjük. Köszönöm Guru Mahārāja, hogy menedéket adsz lótuszlábaidnál, örökké hálával tartozom neked.

Szolgád:

Manjuvālī devī dāsī

MANODHARA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Legtöbbször teljesen természetesnek veszem, hogy nekem van egy lelki tanítómesterem, aki felelősséget vállalt rám, ő mindig itt van menedéknek, és még sorolhatnám...

Aztán persze vannak olyan napok is – mint például a mai is – amikor a felajánlásomat írom neked, hogy mélyebben elgondolkodom azon, hogy mit is jelent ez. Tudom, hogy ennek teljes megértésétől még szakadék választ el sajnos.

Az elmúlt pár évben, anya szerepben próbálkozom, és kicsit több megértésre tettem szert azzal kapcsolatban, hogy mit is értünk felelősség alatt. Persze ez nem hasonlítható a te szennyezetlen, motivációtól mentes viselkedésedhez, amivel felém fordulsz. Még csak az árnyéka se annak. És akkor még nem említettem a türelmet, amivel várod, hogy ez az egy helyben toporgó tanítványod elinduljon végre előre.

Pedig milyen nehéz is az, csak várni, hogy mikor éri fel ésszel a rád bízott személy, hogy itt érte, az ő érdekében történnek a dolgok. Ahogyan

egy dacos kisgyerek – még ha legbelül érzi is, hogy a szülője a legjobbat akarja neki – nem tud igent mondani. És ilyen helyzetben milyen nehéz, néha lehetetlen, továbbra is kedvesen, szép szóval, százszor újra ismételve az elmondottakat óvni, jó irányba terelni az önfejű gyermeket. Aki közben azt gondolja, hogy amit és ahogy csinál, az teljesen jó.

Kedves Guru Mahārājám, te ennek ellenére mindig annyira kedvesen bánsz velem, a sértéseimet fel nem jegyezve! Sőt, végtelen odaadással, elnézően a hibáim felett, nagy szeretettel hálálod meg az én hálátlan viselkedésemet.

Amikor Nimāi végképp megmakacsolja magát, és nem akarja elfogadni a jóindulatú segítséget, tudom, az egyetlen jó megoldás, kimutatni a szeretetem iránta, hogy érezze mindegy hogyan cselekszik, én továbbra is elfogadom, segítem és szeretem olyannak amilyen.

Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy a szeretet áradattal, amivel körülveszel, megszelídítesz! Próbálok nem dacos, hanem szófogadó, jó lányod lenni, aki egyszer majd csak felnőtt!

Törekvő szolgád:
Manodhara devī dāsī

MANORĀMA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat dicsőséges megjelenési napodon! Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának!

Az elmúlt évek legnagyobb projektje a könyved, a *Nava-vraja-mahimā* megírása volt. Emlékszem, amikor a Fő u. 38-i irodában ültem, amikor Indiából hívtál, hogy lenne egy 100-200 oldalas könyv, amihez lenne még egy 100-200 oldalas melléklet, ami Új Vraja-dhāma dicsőségéről szólna. És arról beszéltél, hogyan legyen ez ütemezve, ki segítsen a rajzolásban, stb. Aztán ahogy az idő telt, dagadt a könyv oldalszáma. Pár száz oldal, majd olyan méretű lenne, mint a többi könyv, majd több kötet. Elkészült a rajz, amivel promóáltuk a megjelenést, azon már 3 kötet szerepelt. Aztán, tovább nőtt az oldalszám. További kötetekre kellett bontani a kiadványt,

hiszen a kötészet már be se tudta volna kötni az általunk megadott oldal-számot. Aztán volt arról szó, hogy nagyobb méretű betűkkel legyen nyomtatva, szinte mesekönyvszerű megjelenéssel. Végül amikor már az írással nagyjából készen voltatok, akkor véglegesedett a 9 kötet-es megjelenés. Végre! Ezután jött, hogy milyen papír legyen, milyen színű és erről volt több gyűlésünk. Sokszor már nekem sem tűntek fel, hogy mi a különbség 2 papír vagy szín között.

Amikor téged látlok, ahogy ezzel a könyvvel foglalkozol ugyanazt látom, ahogy Rādhe-Śyāma imádatában merülsz el Új Vraja-dhāmában. Minden részletre figyelsz, hogy a legnagyobb elégedettséget okozd az Isteni Párnak. Hiszen az odaadás a részletekben rejlik. Tökéletes példája vagy ennek, kedves Guru Mahārāja, és imádkozom, hogy ennek töredéke meglegyen bennem. Ezek az emlékek segítenek nekem, hogy tudjam, hogy milyen odaadással kell szolgálnom Rādhe-Śyāmát, illetve hogyan tudom ezt a tökéletességre fejleszteni.

Köszönöm Guru Mahārāja az eddigi bátorítást, biztatást, hogy fejlődjek a lelki életben. Köszönöm, hogy a könyveddel Új Vraja-dhāma dicsőségét egy ilyen különleges szintre helyezted. Köszönöm, hogy életeddel példát mutatsz, hogy szolgáljuk Rādhe-Śyāmát.

Jelentéktelen szolgáló:
Manorāma dāsa

MEDHYA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Egy tanítvány életében az Úr legszebb napja a lelki tanítómestere megjelenési napja. Habár alkalmatlan vagyok egy tiszta *bhaktát* dicsőíteni, de szerény próbálkozásom mégis valahonnan legbelülről, a szívem mélyéről jön. Egyszer te azt mondtad a szeretetre, hogy nem kell azt mondani, mert úgymint megmutatja azt az ember. De a mai napon ezt is ki lehet mondani! Igen, mindannyian nagyon szeretünk téged, kedves Guru Mahārāja.

Amikor írom ezeket a sorokat, még távol vagy és nagyon hiányzol. Mindig gondolkozom, hogy Új Vraja-dhāma, ez a gyönyörű szent hely milyen csodálatos, hogy a te vágyad milyen szépen megnyilvánult, de igazából mégis lehet szebbé tenni azzal, amikor a te tiszta, aranyként tündöklő jellemed személyesen is itt van, és beragyogja Új Vraja-dhāmát. Hiányzol. Igen, a lelki tanítómester mindig a tanítvánnyal van és te pedig mindig Új Vraja-dhāmában vagy, De nekünk mégis hiányzol! Rādhe-Śyāma is akkor mutatkozik a leggyönyörűbb *darśanájukban*, amikor te öltözteted Őket. Hát mit mondhatnék? Hiányzol kedves Guru Mahārāja. Hiányzol, mert nagyon szeretünk téged.

Én nem tudom mit jelent a Kṛṣṇa iránti szeretet, csak téged csodállak, ahogy az életed minden pillanatát Rādhe-Śyāmának adod. A te életedben nincs pihenőnap, nincs szabadság csak Rādhe-Śyāma van.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek szórd rám indokolatlan kegyed, hogy egyszer én is megízlelhessem a Kṛṣṇa iránti szeretetet. De ha teljesen alkalmatlan vagyok, akkor csak arra kérlek, hogy tűrj meg engem is a sor végén egy söprűvel és egy ronggyal a kezemben a Rādhe-Śyāmához vezető úton.

Örök szolgád:
Medhya devī dāsī

MEGHAMAÑJARĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Én nem vagyok a nagy szavak embere, és nehezen tudom kifejezni magamat, de megjelenési napod alkalmából szeretném megköszönni teljes szívemből, hogy itt vagy nekem és bár egy kicsit távolabb kerültem tőled az utóbbi időkben, azért szeretném, ha továbbra is segítenél nekem a lelki életben, ahogyan eddig is tetted.

Mostanában sokat gondolkodom az emberi kapcsolatokon. Karácsonykor ugyanis a családomban történt egy kis konfliktus, és azóta a testvérem nem beszél se anyukámmal, se velem, pedig mi próbáltunk vele békülni.

Azóta is arra gondolok, hogy ezek az anyagi kapcsolatok tényleg mennyire múlandóak és mennyire nem lehet megbízni még a saját családtagjainkban sem, mert hogyha anyagi érdekekről van szó vagy irigység fedí be az embert, akkor még egy bocsánatkérés után sem hajlandó feladni a hamis egóját. Persze *bhakták* között is szoktak konfliktusok lenni, de ha van az egyik félben egy kicsi alázat, akkor már a másik fél is úgy viszonyul hozzá. Ezért Guru Mahārāja, a te társaságodat, a te szolgálatodat soha nem szabad feladni, hiszen ez az egyetlen út, hogy kiszabaduljunk ebből a förtelmes anyagi létből. Te megtanítod, hogyan kell a *bhakták* közötti szeretetet kifejezni és ezt lehet is érezni, amikor olyan *bhaktákkal* találkozik az ember, akik megfelelően tudnak viszonyulni másokhoz.

Szeretem az istentestvéreimtől hallani, amikor téged dicsőítenek, hogy milyen figyelmes vagy velük és mennyit gondolsz a tanítványaidra, még azokra is, akik valamilyen oknál fogva eltávolodtak a Kṛṣṇa-tudattól. A te kegyed határtalan, legyen szó akár egy *karmī* emberről, akár egy tanítványodról, akár egy másik *bhaktáról*, neked nem jelent gondot, hogy szánj egy kis időt arra, hogy valaki társulhasson veled akár egy pillanatig is. Egy tiszta *vaiṣṇavával* eltöltött pillanat kiszabadít az anyagi létből. Bár a sértések visszahúzzák az embert, mégis haladni kell előre, mert nincs más út!

Engem 2001-ben prédikált be a Kṛṣṇa-tudatba Jaya Hari prabhu, és emlékszem, amikor egyszer mentem a Gopāla központból hazafelé egy program után, írtam neki egy sms-t, hogy mennyire boldog vagyok, hogy megismertem a Kṛṣṇa-tudatot. Akkor ezt válaszolta nekem: „Soha ne felejtse el ezt az érzést és soha ne add fel! Nem lehet előtted semmi akadály!” Bár akadályok mindig vannak, de valahogy túl kell lépni rajta és folytatni. A hullámvölgyek mindig jönnek és mennek, az elme is mindig csapong ide és oda, mégis remélem, még ha számtalan hiba is van bennem, én itt tudok maradni a Kṛṣṇa-tudatban, a te lótuszlábaidat szolgálva egy életen át . . .

Szolgád:

Meghamañjarī devī dāśī

MOHANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma -svāmin iti nāmine*

Az idei évben, egy kis novellával készültem a számodra, dicsőséges megjelenési napod alkalmából. Kérlek, fogadd szeretettel!

A kīrtana

Kinyílik a függöny, és felragyog Tribhuvana-sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara ragyogó, minden képzeletet felülmúló formája, amint szeretetet sugárzó arccal, az esti ruhájukat Magukra öltve állnak az oltáron. Guru Mahārāja, a mikrofon mögé lép, és lágy mély hangján énekelni kezd.

Nem sokkal mögötte, az első sorban, egy *bhakta* áll. Szívében hódolatát ajánlja lelki tanítómesterének, és imádkozik Hozzá, hogy részt vehessen ebben a *kīrtanában*, ahogyan ő szeretné.

Eleinte, az elméje csapong a Szent Név, a *mūrtik*, a városi prédikálás és a folyosón, vonzó halmokban felsorakoztatott *mahā-prasādam* között. Lassan azonban, ahogy Guru Mahārāja egyre nagyobb erővel zúdítja az éterbe, a Szent Név hullámain, és ahogy a többi *vaiṣṇava* is egyre nagyobb lelkesedéssel táncol és énekel, a *bhakta* figyelme is kezd megállapodni a *kīrtana* hangulatában.

Guru Mahārāja csodálatos hangon énekel, kifürkészhetetlen mélységű meditációjában, felbecsülhetetlen magasságokba repíti elméjét a Szent Név, mely az Isten iránti tiszta szeretettel teli, nektári hangként tör elő ajkai közül. Aki hagyja, hogy fülén keresztül ez a hang az elméjébe, és onnan a szívébe jusson, szintén megtapasztalhatja, az éneklés csodáját.

A *bhakta*, aki figyelmét megfeszítve próbálja befogadni ezt a csodálatos tapasztalatot, arra gondol, vajon micsoda felfoghatatlan szeretet-vulkán lehet *guruja* szívében, mely ilyen energiával robban ki most hangszálain keresztül. Arra gondol, amikor egy vulkán kitör, az előtörő láva csupán parányi része a mélyben maradt magmának. Gurudeva transzcendentális

szívében is végtelen mennyiségű, Istenszeretettől izzó és ragyogó *prema*-láva hömpölyög. Ez, a láva, a *kīrtana* földrengésének köszönhetően, minden élőlény áldására, és az oltáron álló Isteni Pár végtelen megelégedésére, csodálatos énekhang formájában, tör most fel, hogy elárassza, a templomszobát, a *dhāmát*, és minden figyelmes *bhakta* szívét, aki részt vesz a hallásban és az éneklésben.

-„Hé énekeljete!” Kiált bele Guru Mahārāja a mikrofonba, és szétett karokkal, felvont szemöldökkel, de halvány mosollyal az arcán fordul hátra a *vaiṣṇavákhoz*.

-„Ó igen”, - gondolja a *bhakta* -„Guru Mahārāja annyira vágyik rá, hogy dicsőítse az Urat, hogy nem elégszik meg csupán a saját hangjával, minket is le akar foglalni Kṛṣṇa szolgálatában. Elvégre Śrīla Prabhupāda azt mondta, hogy a lelki tanítómestert Śrīmatī-Rādhārāṇī hiteles képviselőjének kell tekinteni. Ez Śrī Rādhā hangulata, hogy mindenki dicsőítse Kṛṣṇát, Guru Mahārāja az ő vágyát váltja valóra!” „Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa”, énekli most már sokkal hangosabban.

Guru Mahārāja pupillája összeszűkül és tekintete rendületlenül Rādhē-Śyāmára szegeződik. Szeméből megkérdőjelezhetetlenül lerí az egész lényét átható, *ekānta bhakti*, az egyhegyű, koncentrált odaadás. - „Guru Mahārājának semmije sincsen, csak Rādhē-Śyāma”, -fut végig a *bhakta* elméjén - és nem is akar semmit, csak Őket. Örökké Velük van, mégis mindig érzi a Tőlük való távollét fájalmát és extázisát. Most, aztán mindannyiunk szeme láttára, és füle hallatára kiönti Nekik a szívét! - „Rādhē Rādhē Śyāma Śyāma”, visszhangozzák a *vaiṣṇavák*.

Guru Mahārāja behajlított karjával, ökölbe szorított kezével, körkörös mozdulatokkal mutatja a zenészeknek, hogy pörgessék, a pörgetnivalót, és egy transzcendentális harcshoz illő energiával vezet a *kīrtanát*. A *bhakta* ekkorra már minden elmeszintjéről megfélemezve, teli torokból énekel, és próbál lépést tartani az egyre sebesebb ritmussal. Érzi, hogy minden porcikája teljes mértékben le van foglalva Kṛṣṇa szolgálatában. - „Ez a tökéletes jóga- gondolja. „Ez Guru Mahārāja kegye, nem hagyja, hogy *māyāzzak*”.

A *kīrtana* fokozódik, és dübörög, dübörög, a *vaiṣṇavák* pedig kezdenek kifogyni a szuszából. Ekkor Guru Mahārāja lelassítja a tempót, és lágy hangján egy érzelmes, szív mélyéig hatoló dallamot énekel.

A templomszobában mindenki elérzékenyül, és magában mély, szívből jövő imákat mond az Úrhoz, melyekre Guru Mahārāja tiszta, lelki szintről zengő hangvibrációja, és a tökéletes odaadást megtestesítő jelenléte inspirálja őket.

A *bhakta* felidézi magában, az egyik *kīrtanát*, amit Guru Mahārāja egy Śrīla Prabhupāda marathon után tartott. A *kīrtana* közben, amíg a *vaiṣṇavák* visszaénekeltek a *mantrát*, Mahārāja tanításokban részesítette őket. Megosztotta velük meditációjának azt a szintjét, mely megosztható, és segített nekik fokozatosan mélyebb és mélyebb megértéssel, és tisztább motivációval énekelni. „Ajánljátok fel a szíveteket Rādhe-Śyāmának, ez a marathon lényege! Sokat sírtunk, sok nehézség volt, ezeket a könnyeket ajánljuk fel virágokként, reméljük egy kis örömet okozott Nekik”. „Ó igen”, - gondolja a *bhakta*, „ez a *śuddha-bhakti*, csak az Ő örömükért”. Milyen csodálatos, bárcsak képes lennék rá . . . De olyan szerencsétlen vagyok, oly sok szennyyel van tele a szívem, nincs is igazi ízem a Szent Név éneklésére, mert annyi sértést követek el! Sosem fogok tudni megváltozni. Már annyiszor megpróbáltam, és nem megy. Semmi esélyem.

Ekkor megszólal Guru Mahārāja megnyugtató, minden kétséget, és bánatot szertefoszlató hangja: -„Kṛṣṇa, Dīna-doyāl, nagyon kegyes az elesettekhez. Ezért vagyunk mi itt.”

„Akkor talán van remény” - gondolja magában a *bhakta*. „Dīna-doyāl! Ó Uram, te is hallod?! Guru Mahārāja azt mondta, te nagyon kegyes vagy . . . Akkor kérlek, segíts! Guru Mahārāja megígérte, hogy segítesz . . . , tudom, hogy neki nem tudsz nemet mondani. Kérlek, segíts!

Guru Mahārāja ismét megszólal: -„Azzal a hangulattal énekeljétek, hogy: Az egyetlen menedékünk csak Rādhe-Śyāma. Ha Ők nem segítenek, akkor ki fog”? Kérjétek meg Őket: Rādhe-Śyāma ments meg, legyél szíves!” „Igen!” - sóhajt fel a *bhakta* „Nincs más út! Rādhe-Śyāma *eva kevalam* . . . Rādhe-Śyāma ments meg! Rādhe-Śyāma ments meg! Hare Kṛṣṇa! Hare Kṛṣṇa!”

Ekkor Guru Mahārāja hátrafordul a zenészekhez, és ujjaival „kettést” mutatva jelez, hogy dupla. A *mṛḍangák* és a *karatālák*, vidáman, felpezsdülve válaszolnak utasítására, és már perdülnek is, hogy fokozzák a *kīrtana* ritmusát. Guru Mahārāja egyre nagyobb lendülettel énekel, és a *vaiṣṇavák* is élénkebben, energikusabban kezdenek táncolni. A visszaéneklés alatt, Guru Mahārāja beáll az egyik sor elejére, és ragyogó arccal, derűs mosollyal követi a tánclépéseket. Életkorát meghazudtoló, és fiatal tanítványait megszégyenítő módon táncol, ugrál, pörög-forog, az egyre növekvő eksztázis jeleit mutatva. Ahogy a hangulat fokozódik, előveszi azt a rock-sztárok számára is irigylésre méltó, érces mély hangját, és hihetetlen energiával robban ki belőle a szívében háborgó *prema*.

És ez így megy órákon át. Lelassul, és felgyorsul a *kīrtana*, a *vaiṣṇavák*

táncolnak, énekelnek, könyörögnek, sírnak és nevetnek, egy egész lelki utazáson mennek keresztül. Vezetőjük pedig, aki lelki világ minden hangulatának tökéletes ismerője, szakértően kalauzolja őket kalandos útjuk során.

Egy idő után Guru Mahārāja átadja az éneklést egy tiszta szívű tanítványának, oda sétál egész közel az oltárhoz, és ott áll közvetlenül szeretett *iṣṭa-devatái* előtt. Nem néz hátra, nem irányítja a zenészeket, nem bátorítja a *vaiṣṇavákat* az éneklésre, csak teljesen elmerül Rādhe-Śyāmával való kapcsolatában. Áll a *mūrtik* előtt, elmélyülten énekel, és csak nézi, nézi Őket, szemén, és fülén keresztül issza csodálatos szépségük parttalan nektáróceánját.

Magasba emelt karokkal, csodálatosan légies, földöntúli mozdulatokkal táncol, a teljes önátadás állapotában. Testét teljes mértékben a lelki energia irányítja, a szeretet hullámai mozgatják. „*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-vāditra-mādyan-manaso rasena*” - gondolja magában a *bhakta*. „Milyen tökéletes látvány! Az Úr Caitanya hangulatában táncol és énekel! Milyen csodálatos! Ez a kép tökéletesen szimbolizálja a valódi helyzetemet, Rādhe-Śyāmával kapcsolatban. Csak a *guru* áttetsző közegén keresztül lehet megközelíteni Őket, Ő közvetíti Feljűk a szolgálatunkat, rajta keresztül látható az Úr a Maga valójában.” Ekkor felsejlenek elméjében korábbi bűnös tetteinek, szívszorítóan szégyenletes emlékképei. Egy pillanatra, újra érzi az anyagi élet nyomorúságos, magányos, céltalan, megalázó, és kilátástalan állapotát. Érzi, hogy mennyire méltatlan rá, hogy itt legyen, és láthassa, átélhesse ezt a csodát, szeretett mestere jelenlétében.

„Megmentett!” – gondolja hálával telt szívvel – „Utánam jött ebbe a pokoli világba, és kihúzott, kihúz minden nap az illúzió félelmetes rabságából. Milyen hálátlan egy senki vagyok, és Guru Mahārāja milyen kegyes, milyen csodálatos!” Rādhe-Śyāma kegyes tekintetével, Guru Mahārāja magas, a *mahāpuruśák* minden testi jegyét magánviselő alakja mögül pillant rá a *bhaktára*. „Az egyetlen valóság, az a *kīrtana* Rādhe-Śyāma előtt. Minden más, az csak illúzió” Visszhangzanak a *bhakta* elméjébe, lelki tanítómestere szavai. - „Számomra egyetlen valóság, az a *kīrtana* Guru Mahārāja mögött, minden más az csak illúzió. Ő ott van Velük, az Ő örök társuk, itt táncol a szemem előtt az ő örömeikre, és most engem is befogadott ebbe a kedvtelésbe. Itt vagyok a lelki világban! Bárcsak örökre így folytatódna.

De későre jár. Guru Mahārāja jelez a *pūjārīk*nek, hogy lassan húzzák be a függönyt. Vissza áll a mikrofon mögé, lelassítja a ritmust, és halkán, elcsukló hangon elénekli a búcsú Rādhā-Mādhavát. A *vaiṣṇavák* teljes elmélyültséggel énekelnek, miközben Rādhe-Śyāma az utolsó, elégedett

pillantásukat vetik rájuk. Becsukódik a függöny, elhallgatnak a hangszerek, és Guru Mahārāja mély, szívet melengető hangján elkezd vibrálni a *prema-dhvāni* imákat – „Jaya Om Viṣṇupāda Paramahansa . . .”

A *bhakta* meghiattottan, dobogó szívvel, végtelen hálával hajtja le fejét, közvetlenül szeretett lelki tanítómestere isteni lótuazlábaihoz. Azokhoz a lótuazlábakhoz, melyből minden jó szerencséje származik, mely az egyetlen biztos menedéket jelenti számára, az anyagi lét viharos óceánjának tajtékzó hullámai között. Azokhoz a lótuazlábakhoz, melyen csak a látása tökéletlen mivolta miatt nem látja szikrázni, ragyogni a lelki világ *cintāmaṇi* porát. Azokhoz a lótuazlábhoz, melynek végtelen áldását, és kegyét soha, de soha nem fogja tudni meghálálni, de azért újra és újra, végtelenszer fogadalmat tesz rá, hogy az örökkévalóságig próbálkozni fog, hogy valahogyan mégis meghálálja.

Amint ott kuporog ezek mellett az életét és lelkét jelentő lótuazlábak mellett, egy a szíve legmélyéről fakadó imát suttog hozzájuk: „Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, kegyesen fogadj be az örök *kīrtanādba!*” Śrīla Guru Mahārāja kī jaya!

Jelentéktelen szolgád:
Mohana dāsa

BHAKTIN MOLNÁRNÉ PAPP GIZELLA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmasundarának, Śrīla Prabhupādának és neked is!

A tőlem telhető legőszintébb szeretettel köszöntelek *vyāsa-pūjā* ünnepeged alkalmából. Több évvel ezelőtti ünnepi alkalom él a szívemben, mikor egy szegedi *vaiṣṇava* otthonában az én kisfiam tőled a Bhārata nevet kapta. Nagy tisztelettel, és ahogy csak egy kisgyerek képes, nyílt szívvel fogadta, a felé irányuló figyelmet.

Tartottuk a kapcsolatot a *bhakták* közösségével, látogattuk a programokat, ahol mindig erőt kaptunk a folytatáshoz, a mindennapokhoz.

A kisfiam felnőtt és a *bhaktáknak* köszönhetően, ember lett belőle. Követte

a testvérét a Kṛṣṇa-tudat gyakorlásában és szívének tiszta vágyát, hogy szeretett tanítója közelében lehessen, és szolgálatot végezzen Kṛṣṇa-völgyben.

Mikor a szívem alatt voltak a gyermekeim, tudtam azt, hogy ők, Isten ajándékai. Mikor megszülettek, nagyon megszerettem őket és nehezen engedtem el a kezeiket a választott újtjukon.

Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből, nekem is lehetőségem nyílt a *bhaktákat* szolgálni. Nagyon szépen köszönöm az elmúlt éveket, a Kṛṣṇa-tudatos élményeket és a sok-sok útmutatást, amiből még nagyon kevés a megvalósításom.

Remélem, hogy még sok-sok évig tapasztalhatjuk a fiaimmal a jelenlétet. Áldást hozott és fog hozni a jövőben is az egész családuk számára.

Kérlek, add a kegyed, hogy a hátra levő éveimet a *bhakták* közösségében Rādhā-Śyāmasundarát szolgálva élhessek!

Alázattal, szolgád:

Bhaktin Gizi, Molnárné Papp Gizella

Nava Vraja-dhāma

MURLĪ MANOHARA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

2012 . . . another year has passed. My spiritual life this year took some interesting turns, which under your watchful fatherly guidance I found myself contemplating more deeply my good fortune in serving the lotus feet of Śrī Śrī Rādhā-Londonīśvara. I have also this year been forced into a situation where the realities of material existence are laid out the bare.

As of writing my father is entering into his final stages of a terminal cancer. Each day I am seeing him deteriorate both physically and mentally. It's certainly a bracing experience. Still despite being confronted with this situation I have to ask myself the question "Are you taking shelter of Kṛṣṇa consciousness with the understanding that the same (*death*) is going to happen to you" To be truthful the answer is 'no' As Mahārāja Yudhiṣṭhira said: "Every day, hundreds and millions of living entities go to the kingdom of death. Still, those who are remaining aspire for a permanent situation. What could be more wonderful than this"

It is certainly 'wonderful' a wonderful illusion enacted by the Lords external energy. In your podcasts you are often reminding us of our inevitable fate. As our spiritual master you are preparing us for that 'final moment' You are in no such illusion as was spoken by Mahārāja Yudhiṣṭhira. (In fact as a topmost devotee you are prepared to experience death again and again if it were the desire of the Lord)

You are gravely serious about your spiritual life and also about the spiritual life of your disciples. My only hope then is to hear from you and to open my eyes to the reality I am faced with. In this regard I am reminded of a verse from *Īśopaniṣad*: "Only one who can learn the process of nescience and that of transcendental knowledge side by side can transcend the influence of repeated birth and death and enjoy the full blessings of immortality" (mantra 11)

As I speedily head towards my fifties I am taking shelter of your example and listening intently to your wake up calls. No doubts you have already reached the platform of *immortality*, but I remain part of the phenomena that Mahārāja Yudhiṣṭhira called 'wonderful'

As Śrīla Prabhupāda taught us you are doing the same. I can only humbly pray that by your grace I might be lifted from this 'wonderful' illusion. That I become like you- very serious about my spiritual practices, that like you I become deeply attached to chanting the Lords holy name, that like you I become filled with divine love for Rādhā and Kṛṣṇa, their associates and the spiritual realm.

My father is in a sorry state. I am trying my best to assist him but a life of impiety has certainly taken its toll. No doubt my 'time' will also come, its already on the calendar, along with the date, hour and very second. Somehow I have been blessed to become your disciple. So I already have some substantial credit, in fact this is the only credit I have. I have nothing else to offer, only that I am known to you. The kindness you have shown to me will be what I offer for blessings to pass that final test.

All Glories to you Guru Mahārāja on this auspicious day.

Your Servant,
Murlī Manohara dāsa

NADĪYA MANI DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on your appearance day.

It is always so nice to have the opportunity to glorify you on your appearance day, yet words always seem to fall short to describe your many wonderful qualities.

I am so grateful to have been blessed by Lord Kṛṣṇa to have you as my spiritual father and Guru Mahārāja. To me, you are the perfect role model for aspiring devotees to follow in Kṛṣṇa consciousness. You teach us by your example how to serve Their Lordships Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara and how it is possible to fully dedicate our lives to Them, the way you have. You also teach us how to be faithful disciples by your example of always remaining dedicated to Śrīla Prabhupāda and engaging yourself always in His service. It is so inspiring to have the association of a true *vaiṣṇava* like you, who is a living example of how to be a devotee of Lord Kṛṣṇa, and always steady in Kṛṣṇa consciousness.

Fully understanding Kṛṣṇa consciousness can be very difficult for someone like myself, but when I hear you talking, you make everything so clear and easy to understand. It is only by your mercy Guru Mahārāja that I have even the smallest taste for Kṛṣṇa. You have been there through every step of my life to gently guide me and teach me how to live the life of a devotee. I am still trying to bring myself up to the standards you teach, but never once have I felt anything other than encouragement from you on this journey. You have praised even the most insignificant steps in my life and have so sweetly looked after me and all of your disciples, always ensuring that we remain close to you, Śrīla Prabhupāda and to Rādhē-Śyāma. No matter what is happening in this horrible material world I have always felt safe, because I know that you are there, ready to show me the next step in Kṛṣṇa consciousness and pull me along on the straight road to Kṛṣṇa, never letting me wonder off or get distracted.

You give so much Guru Mahārāja and I always long to give something to you. I can only pray that I will one day be able to be a good devotee and serve you the way you have served Śrīla Prabhupāda.

Without you Guru Mahārāja I think I would be lost. You give me the strength and inspiration to chant, do *kīrtana* and try to serve Thier

Lordships. You have taught me by your example, how to love Kṛṣṇa. You have given me such a wonderful life in Kṛṣṇa consciousness and so much sweet association that I will never be able to forget; I will never stop loving you and never stop wanting to serve you, and therefore I will never be able to forget Kṛṣṇa or stop loving Kṛṣṇa, because Kṛṣṇa is at the centre of your life.

I thank Kṛṣṇa everyday that I have been given the privilege of being able to be your daughter and disciple, and pray to Kṛṣṇa everyday that I will be able to serve you better and make you proud and happy.

Your eternal servant and daughter,
Nadīya Mani dāsī

BHAKTA NAGY IMRE

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kedves Mahārāja! Rendíthetetlen nyugalommal vezetsz bennünket a lelki élet vékony ösvényén, figyelmeztetve bennünket a vékony út két oldalán lévő hatalmas részre. Elmondod, miben különbözik a kettő, hol vannak a levezető szakaszok. Pontosan elmondod a levezető szakaszok tulajdonságait, hogy még csak kicsit különbözik a vékony ösvénytől, melyen járunk. A mi vékony ösvényünk göröngyös, nehéz rajta járni, hamar elkopik rajta a cipőnk, ellenben a másik rész teljesen sima, és puha, könnyebbséget jelent a mi utunkhoz képest. Pihenőhelyek vannak rajta, és kellemes a kiszolgálás, míg a mi keskeny ösvényünkön mi magunk vagyunk a szolgák. De a mi keskeny ösvényünk teljesen máshova vezet, a legtisztább személyhez, az Istenség Legfelsőbb Személyiségéhez, Kṛṣṇához. Ahhoz, hogy hozzá eljuthassunk, nekünk is meg kell tisztulnunk, ezért nehéz a mi utunk.

Te óvsz minket, *bhaktákat*, hogy ne térjünk le a keskeny ösvényünkről. Erős lelki karoddal terelgetsz minket, hogy maradjunk a helyes ösvényen.

Szeretetedet még gyenge vagyok viszonzni, csak próbálom a *bhaktákat*

szolgálni, remélve, hogy ez elégedetté teszi Kṛṣṇát, és téged is. Kérlek, hogy hosszú kartávolságodból, mely az ösvény teljes szélét átéri, ne eressz továbbra sem.

Jelentéktelen szolgáló:
Bhakta Nagy Imre
Budapest

BHAKTIN NAGY-TÓTH ÁGI

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy megjelenési napod alkalmából köszönthesselek! Hálával tartozom, hogy indokolatlan kegyedben részesítesz, és, hogy tanítványoddá fogadtál. De mi is a hála? Miért vagyunk valakinek hálásak? Mint minden, a hála is Kṛṣṇától ered. Kṛṣṇa 64 tulajdonságának az egyike, hogy hálás. Kṛṣṇa a *bhaktái* szolgálataiért hálás, a *bhakták* viszont ezekkel a szolgálatokkal fejezik ki hálájukat Kṛṣṇának, mindazért a felbecsülhetetlen szeretetért, amit Tőle kapnak. A hála és a szolgálat szorosan összefonódnak, és egyre erősödő, és örökké tartó szeretetteljes kapcsolattá alakul Kṛṣṇa és *bhaktái* között.

Mi itt az anyagi világban nem vagyunk rá képesítettek, hogy közvetlenül szolgáljuk az Urat. Kṛṣṇa oly kegyes hozzánk, hogy elküldi képviselőjét, egy hiteles lelki tanítómestert, akinek irányításával már feltételekhez kötött állapotunkban is szolgálhatjuk Őt.

Guru Mahārāja, te vezetsz bennünket, és tanítod meg nekünk, hogy az odaadó szolgálat lépcsőzetes folyamatával, megszabadulva anyagi ragaszkodásainktól, hogyan juthatunk vissza Kṛṣṇához. Még azt is te mutatod meg, hogyan legyünk hálásak. Minden, amit teszel hálád kifejezése lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának. Példamutatásod által tanítod meg, hogyan szolgálhatjuk mi is lelki tanítómesterünket, elégedetté téve őt, és ez által Kṛṣṇát.

Kérlek, légy kegyes hozzám és add lótuszlábaid árnyékát! Add, hogy

szerény képességeimhez mértén meg tudjam hálálni mindazt a kegyet, amivel elhalmozol, és add, hogy még nagyon sokáig szolgálhassalak!

Jelentéktelen szolgáló:
Bhaktin Nagy-Tóth Ági
Budapest

BHAKTA NAGY ISTVÁN

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni kegyelmednek!

Minden tiszteletem a tiéd. Csodálatos amit véghez vittél, csodálatos milyen igaz *bhaktákat* neveltél, csodálatos milyen sok lelket megmentettél. Már több helyen is olvastam, hogy Európában és világszerte mindenhol milyen elismeréssel beszélnek a magyarországi Kṛṣṇa hívőkről, templomukról, Kṛṣṇa-völgyről és mindenek előtt rólad. Ezt csak megerősíteni tudom, bárhol Európában én is ezt hallom, ilyenkor legszívesebben büszke lennék, de nem tehetem hiszen ez a te érdemed a te tiszta tudatod. Sokszor elszégyenlem magam hogy anyagi vágyaim másfelé kalandoznak ahelyett hogy csodálatos példamutatásod alapján minnél többet és többet tehessek, minnél többet s többet hozzárakhassak, minnél több és több embernek elmondhassam, megmutathassam ezt a csodát amit tettél. Minden tiszteletem ellenére sokszor igyekszem minnél távolabbról meghódolni előtted, minnél messzebről élvezni a társaságod, legyen az lecke vagy *kīrtana* vagy bármi más program, amivel tisztaságod láttán annyira szennyezettnek érzem magam. Remélem egyszer ez változni fog és ha centiről centire is, de közelebb merészkedhetek hozzád. Tiszta *bhaktáid* segítségével egyre jobban megtisztulhatok az anyagi szennyezettségektől és egyre kevésbé kell szégyenkezni a társaságodban, közelségedben és egyszer hacsak fényév távolságra is de megközelíthetem azt a szintet amikor már nem szeretnék büszke lenni. Már teljesen természetes ez a csoda ami a Kṛṣṇa-tudatban körülvesz és teljesen természetes, hogy elmémet tiszta odaadó szolgálattal és Kṛṣṇa-tudatban foglalom le. Köszönöm neked és

általad az összes *bhaktának* az elmúlt egy évet melyben megismerkedhettem a Kṛṣṇa-tudattal és ha mindenki más szemében még észrevehetetlen, jelentéktelen a különbség, én belülről tudom és érzem hogy egy egész világ megváltozott bennem. Köszönöm hogy lehetőséget kaptam meglátni a helyes utat, köszönöm hogy méltatlanul megkaphattam ezt a kegyet.

Legelesettebb szolgád:
Bhakta Nagy István
Budapest

NĀYIKĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet, on the most auspicious day of your appearance! All glories to you, Guru Mahārāja! All glories to Śrīla Prabhupāda.

I feel very fortunate to know you as my spiritual master, who I consider being the most merciful Vaiṣṇava, my spiritual father, my inspiration, my life and soul.

Although my position is that of your servant, I still did not understand and realize the real meaning and qualities of this very special title, which would be the only instrument to achieve ultimate happiness and liberation from the clutches of *māyā*; thus I am in a very fallen position.

*samsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

The spiritual master is receiving benediction from the ocean of mercy. Just as a cloud pours water on a forest fire to extinguish it, so the spiritual master delivers the materially afflicted world by extinguishing the blazing fire of material existence. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master, who is an ocean of auspicious qualities.

Throughout my life, in the past, present and future, the greatest treasure I could ever have, is you, Guru Mahārāja, who I am the most proud of.

You have manifested all the 26 qualities of a *vaiṣṇava* and thus you are the perfect and most beloved devotee of Lord Kṛṣṇa.

You are so kind to everyone (*kṛpālu*) Guru Mahārāja, because you are the well wisher of all living entities, desiring to free them from the material bondage, and dedicating your life to teach about Kṛṣṇa consciousness.

You are also very humble who does not quarrel with anyone (*akṛta-droha*), as your humility is so deep, and sincere.

You are truthful, fixed in the Absolute Truth (*satya-sāra*), always following the regulative principles as the greatest example and you are always fully absorbed in devotional service, engaging your mind, words and body in the service of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara and Their devotees. Your dedication to Śrīla Prabhupāda is of full surrender, and you show us the perfect example, how a disciple should serve and please his spiritual master.

You are equal to everyone (*sama*), seeing the soul and Supersoul in the heart of all living entities and you are so kindly treating them according to their true position in a way which is most beneficial for their spiritual advancement.

You are faultless Guru Mahārāja (*nidoṣa*), and are always surrendered to Lord Kṛṣṇa's desire in your words, mind and deeds. Following your footsteps is the ultimate goal of my life.

You are charitable (*vadānya*), so generously distributing the message of the Lord; distributing Śrīla Prabhupāda books and inspiring the devotees to do the same, educating people about the philosophy of Kṛṣṇa consciousness, and sharing the nectar of the pastimes of Śrī Kṛṣṇa, by writing transcendental books. You have manifested New Vraja-dhāma, which is the reflection of your extraordinary love towards Kṛṣṇa; the holiest place, one could ever visit.

You are very mild as well (*mṛdu*), teaching us by your example how to be peaceful and satisfied in devotional service. You have personally instructed me in one of your letters, to learn how to be satisfied and content in every circumstance.

You are clean and pure (*śuci*), by following hygienic principles externally, and internally, and by always engaging your mind, words and actions in the service of the Lord. One day, in 1996 on visiting India, you saw me chanting outside on the porch of a building which was very dusty and asked me, how I could chant the holy names of the Lord, without first

cleaning the place. This thought me a lesson, that following the principles of both external and internal cleanliness is essential in the life of a *sādhaka*.

You see everything as Kṛṣṇa's property and thus you are simple, without material possession (*akiñcana*).

You never discriminate between living entities but equally preaching Kṛṣṇa consciousness to everyone, traveling all over the world, visiting many countries and sacrificing your precious time and energy in the service of Kṛṣṇa. You have even dedicated a website to upload daily podcasts, thus giving opportunity to everyone to associate with you, and specially those, who have less opportunity to be in your company. Therefore you are benevolent, (*sarvopakāraka*) Guru Mahārāja.

You have realized the true nature and position of the spirit soul, which makes you constantly peaceful (*śānta*) and fearless.

Your knowledge about the philosophy of Kṛṣṇa conscious literature is very deep which you have also realized, and thus fully surrendered to Kṛṣṇa. Your complete attachment to the Lord (*kṛṣṇaika-śaraṇa*) is the very inspiration of your disciples. I always feel fascinated listening to your lectures Guru Mahārāja, as you have such extensive knowledge about the science of Kṛṣṇa consciousness.

You have no material desires (*akāma*), and therefore you are always satisfied in the service of Kṛṣṇa.

Over the years, whenever I could be in your company, you resembled complete harmony, which I always felt very inspiring as your pure aura completely changed the atmosphere to a transcendental one.

In the beginning of building New Vraja-dhāma, there were very austere and poor material circumstances, yet you were equally satisfied in devotional service and indifferent toward material possessions (*anītha*).

Your understanding and realizations as a devotee are so profound, making you very steady and fixed (*sthira*) in your dedication to Kṛṣṇa and Śrīla Prabhupāda. Experiencing a higher taste arising from your devotional service makes you self controlled (*vijita-śaḍ-guṇa*).

You do not eat more than required (*mita-bhuk*). I remember once when you visited Rādhādesha. I was fortunate enough to be able to cook for you which I have anticipated over the years..at that time you only ate *dhāl* and rice cooked together without salt, and a little salad..you followed such *tapasya* Guru Mahārāja, for over a period of time, and I was amazed how much renunciation you took, following the footsteps of the *gopīs*.

You are also sane (*apramatta*), being the perfect example to me, showing

how to dedicate ones life serving Caitanya Mahaprabhu's mission, without being intoxicated by material enjoyment. You are very respectful Guru Mahārāja (*mānada*) towards all living entities, and you have no material hankering (*amānī*) but you are completely attached to Kṛṣṇa.

You are grave (*gambhīra*)..being constantly engaged in hearing, chanting, remembering, serving the Lord's lotus feet, worshiping the Lord, praying, executing orders, serving as a friend and in complete surrendering.

You are compassionate (*karuṇa*) always thinking of the fallen souls, and to how to free them from their sufferings.

Your very nature is of friendly (*maitra*) which is your extraordinary quality Guru Mahārāja, as you are the best friend of every living entity.

You are also poetic (*kavi*) writing transcendental books about the pastimes of Lord Kṛṣṇa and the gopis, silent (*mauni*) as you only speak in connection with Kṛṣṇa, and His service and very expert (*dakṣa*) as you are able to do anything for Kṛṣṇa and completely surrendered to Him. This is how I see you Guru Mahārāja.

*tulayāma lavenāpi na svargam nāpunar-bhavam
bhagavat-saṅgi-saṅgasya martyānām kim utāśiṣaḥ*

"Even a moment's association with a pure devotee cannot be compared to being transferred to heavenly planets or even merging into the Brahman effulgence in complete liberation. For living entities who are destined to give up the body and die, association with pure devotees is the highest benediction." (ŚBh 4.30.34)

*ei-bāro karuṇā koro vaiṣṇava gosāi
patita-pāvana tomā bine keho nāi*

"O vaiṣṇava Gosvāmī, please be merciful to me now. There is no one except you who can purify the fallen souls."

Your servant,
Nāyikā devī dāsī

NĪLAMAṆI DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust your moonshine lotus feet.
All glories to Śrīla Prabhupāda.

A year more has passed
Life looks so different at last
A shift has occurred internally
That I'm blessed has happened to me
A moment *śāstra* says, that's all it takes
Or lifetimes full of mistakes
That anchor one in the sea of *māyā*
Ensuring any progress is so much harder
I know I'm at the very beginning
But now life has meaning
Else stuck I'd be perpetually
In the filth and stench which embroils me
Now I choose not to identify
With a conscious heart I say "soul am I"
You've said work has to be done internally
This isn't for the weak hearted or miserly
A Shadow of fear is there, I'm so disqualified
So unlike the saints of yore stalwart and dignified
But from your instructions the guidance has come
Fear I no longer need and hope to one day overcome
Of Kṛṣṇa I can take shelter
My frailties don't matter
This process is our birthright
No matter if we're not pious or bright
But one prayer of mine please hear
Of offenses and hurting others I need to be clear
Else my hope is lost, that I fear
You've taught me for Śrīla Prabhupāda, I must gain
To not lead this life in vain
Take courage and try whether great or small
But try I must else it's no use at all

Though I'm blind and cannot see
You take me by the hand and lead me
All that separates me from seeing is time
If I can just stay and serve I'll be fine
I can't even understand where you are, true
But you're so connected that I long to serve you
Please give me this chance
If I fail I'll still be purified by your glance
I've no need to hide my pathetic position
You know it, but still choose to not abandon
Please bless me to offer this life, moment, consciousness
Let me finally follow the path of righteousness

Your aspiring servant:
Nīlamaṇi devī dāsī

NIŚĀNTA-LĪLĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.
Please accept this poem as a humble offering for your Vyāsa-pūjā.

Sixteen years

It was sixteen years ago I read *Bhagavad-gītā* first
I was sixteen at the time it quenched my thirst.
It put an end to years of searching ,
A new life started full of meaning.

I did not realise when I first met you
that you are my spiritual master, the one to turn to
but you taught me and cared for me for years
and I understood the need to surrender at your feet.

Your classes and seminars showing your bright intellect
made us understand the most complicated subject.
You thought us Lord Caitanya's teachings systematically,
it helped us dive into His service enthusiastically.

You were never sentimental sending us to the preaching warfare
but as a loving father you made sure our welfare.
You were our guardian and we your little angels,
holding our hands you protected us from all dangers.

Then you gave me a home in New Vraja-dhāma
Where I can see every day your Rādhe-Śyāma
We live surrounded with devotees with my family.
Is there anything else we could wish to live happily?

Your love for Them fills thousands of pages
You make it available for all ages.
As you chant Hare Kṛṣṇa for Their pleasure
You help us to make Them our life's treasure.

You know what Prabhupāda wanted, your vision is clear
you follow in his footsteps without the slightest fear.
And with us you share this crystalclear vision
that gives meaning to life, that gives us a mission.

On this wonderful day my prayer is this:
May your vision be realised and may I be part of it.
Sixteen years is just a time of a clap in eternity,
please give me strength to stay with you and taste reality.

Your insignificant servant,
Niśānta-līlā devī dāsī

NITĀI-BHĀVANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mérhetetlen az a kegy melyet mi ISKCON *bhakták* kapunk. Folyamatosan részt vehetünk az Úr Caitanya jelen kedvteléseiben, nap, mint nap újabb lehetőséget kapunk arra, hogy kapcsolatunkat erősítsük Kṛṣṇával és Ő igaz *bhaktáival*. Mostanában sokszor eszembe jut e gondolat, mikor szálnalmas gyengeségem miatt nehéznek érzem a rám nehezedő kötelességek súlyát. Ilyenkor számomra csak egyetlen gyógyszer van, hallani Kṛṣṇa üzenetét tiszta hitű *bhaktáitól*. E gyógyszer hatása azonnal képesít arra, hogy lelkesen tovább végezzem a szolgálatot, melyben Kṛṣṇa a *bhaktáin* keresztül kegyesen lefoglal.

Sokszor eszembe jut az a nap mikor először hallottalak Kṛṣṇáról beszélni. Ez már több mint tíz éve volt, de annyira mély benyomást tett rám, úgy tűnik, mintha csak tegnap történt volna. Bár nem tudom pontosan felidézni miről beszéltél, de a hangulatod mélyen megérintett.

Valami nagyon új dolgot tapasztaltam meg akkor. Még soha nem hallottam valakit ilyen természetes egyszerűséggel és szeretettel beszélni Istenről.

*nāham tiṣṭhāmi vaikuṅṭhe yoginām hrdayeṣu vā
tatra tiṣṭhāmi nārada yatra gāyanti mad-bhaktāḥ*

„Kedves Nārādám! Valójában nem élek lakhelyemen, Vaikuṅṭhán, és a *yogīk* szívében sem. Ott vagyok, ahol tiszta *bhaktáim* szent nevemet éneklik, és formámról, kedvteléseimről, tulajdonságaimról beszélgetnek.”

Addig soha nem tapasztaltam, hogy egy személy annyira hálás legyen valakinek, – a lelki tanítómesterének, Śrīla Prabhupādának – mint te. E két dolog a mai napig lenyűgöz és bármilyen elmebeli nehézségen képes átsegíteni.

Sokáig nem értettem hogyan tudsz egyszerre annyi dologgal foglalkozni – mint a szervezés, könyvírás stb. –, annyi felelősséget fent tartani, de mostanra megértettem, hogy Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szeretete valamint a Śrīla Prabhupādának érzett igazi hála képesít erre. A példád arra lelkesít, hogy bátran, ugyanakkor nagyon megfontoltan menjek előre a

feladataimat illetően és a legfontosabb, hogy mindig a maximális *sādhánával* és felkészültséggel végezzem tovább a szolgálatom.

Köszönöm, hogy tanítasz, lelkesítesz és törődsz velem, bár egyáltalán nem vagyok méltó rá. Próbálok még elhivatottabb lenni Śrīla Prabhupāda és a te szolgálodban.

*aṁśo bhagavato 'smy ahaṁ
sadā dāso 'smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityaṁ
tat-preṣṭha-sāt karomi svam*

Jelentéktelen szolgáló:
Nitāi-bhāvana dāsa

PADA-KAMALA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam alázatos hódolatomat lótuszlábaid poránál! Minden dicsőséget *vyāsa-pūjā* ünnepségednek és megjelenési napodnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és a *bhaktáknak*!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma -svāmin iti nāmine*

*vāñchā-kalpatarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

Sok szeretettel köszöntelek e szép napon! Nagy öröm számunkra hogy a tanítványai lehetünk egy tiszta *bhaktának* akinek oly felbecsülhetetlen nagy a tudása, a szíve pedig csordultig van szeretettel. Ahogy látom teljes erőbedobással minden időt kihasználva azon dolgozol hogy Śrīla Prabhupāda utasításait, álmait valóra váltsd. Szerencsés vagyok, hogy kapcsolatba kerülhettem veled és a Kṛṣṇa-tudattal, köszönöm szépen a

kegyet és a bizalmad. Egész életemben tévúton jártam de te talán majd megkönyörülsz rajtam és kegyesen kiemelsz a félelem és a halál e sötét világából. Erre úgy gondolom te vagy csak képes hisz eddig még senki nem mentett meg. Hogy mi inspiráljon téged e bűnös gazember megmentésére? Az hogy a te kegyed nélkül soha nem lehetek majd boldog. Ahogy nézem a *bhaktákat* és látom hogy mennyire a hatásod alatt vannak, arra vágyom hogy örökre a szolgálatukban élhessek. Bízom benne hogy mihamarább megtisztul a szívem és mégjobban megismerhetlek majd. Addig is kérlek hadd segítsek a *bhaktáknak*, hogy minél jobban szolgálhassanak téged és az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmát. Áldásaidért könyörögve sok erőt és egészséget kívánok a munkáidhoz.

Jelentéktelen szolgád:
Pada-kamala dāsa

PADYĀVALĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories all glories all glories to you on this auspicious day!

May all the *vaiṣṇava* devotees give you their blessings to carry on preaching. May Śrīla Prabhupāda always protects you as his dear servant. May Śrī Nityānanda Prabhu always be your guide and assist you in all your endeavours to distribute the holy name of the Lord.

May Śrīmatī-Rādhārāṇī and Śrī Kṛṣṇa shower Their mercy unto you.

May these four lines be my daily prayer to you so that by the mercy of the Lord, one day, this insignificant soul may receive the dust of your lotus feet to be able to engage in loving devotional services unconditionally to Śrī Rādhā and Kṛṣṇa.

I shall be forever grateful to you for accepting me as your disciple as unworthy as I am.

Your insignificant servant,
Padyāvalī devī dāśī

PARAMA-KARUṆA DĀSA,
KASTŪRĪ MAÑJARĪ DEVĪ DĀSĪ,
GOVINDA SUNDARA, DĪNANĀTHA, JĪVA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Another year whizzes past and have I improved I ask myself. Hard to say but I still have faith that if I keep chanting the *mahā-mantra* everything will turn out alright.

It has been wonderful to hear your podcasts and keep up with events in Kṛṣṇa-valley. I aspire to come on pilgrimage at some time.

Your devotional service is a constant source of inspiration and just listening to you speak about Kṛṣṇa consciousness has a calming effect on the heart and mind. You have always been so kind, tolerant and merciful to us all, there is no way I can ever thank you enough or repay you for your mercy.

Recently your god-brother and sister, Bhagavat Āśraya prabhu and Mother Sarva Mangala have been coming to Wales and giving their association. This has been very inspiring for me and the family. Navadvīpa prabhu and his family have been hosting them and it has been a truly blissful experience to re-connect and hear and chant with such Kṛṣṇa conscious devotees.

Several years ago I remember standing by the Ratha cart at Marble Arch in London, getting ready for the Ratha-yātrā parade. For some reason I looked towards Oxford Street and saw in the distance a very small orange dot glowing. I wondered what it was but didn't think too much about it. A couple of minutes later I looked again and the glow had got bigger and I understood it must be a devotee coming from the temple. I looked again a few minutes later still and the orange dot had become a shape of a devotee, still with the glow around. I wondered then who it might be. Eventually you appeared beside us at the Ratha cart and you paid your obeisances to Lord Jagannātha's chariot and I realised the glowing orange dot I'd seen so far away was in fact you, my spiritual master.

I sincerely pray that I may be able to render some service to your lotus

feet and that you continue to bless me and my family that we may come to the platform of rendering unmotivated and uninterrupted devotional service, eternally.

Your humble servants,
Parama-karuṇa dāsa, Kastūrī Mañjarī devī dāsī,
Govinda Sundara, Dīnanātha, Jīva

BHAKTA PÁSZTOR LÁSZLÓ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Öröm tölti el szívemet, hogy megint írhatok neked pár sort *vyāsa-pūjā* ünneped alkalmából. Szerettem volna már délután elkezdni neked ajánlást írni, de sajnós anyagi kötelességeim hátráltattak. Már 22 óra 6 perc van, próbálom az elmém lecsendesíteni, hála istennek a világ lassan lenyugszik az éter sem vibrál úgy mint egész nap, így én is könnyebben tudok koncentrálni a megfelelő szavakra gondolatokra és kicsit elmélkedni abban, hogyan is dicsőíthetnék méltóképpen az ünnephez..

Minden reggel énekeljük a *brāhma-muhūrta* ideje alatt: „Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni. Mindig emlékezni kell hát a lelki tanítómesterre, és a dicsőséget kell zengnem. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom a mesterem lótuszlábainak”

Ebből az idézetből az én megértésem az, csak akkor fejlődhetünk ha te adod a kegyed. Fontos, hogy a tanítvány megfelelően kövessen, mert hogyan is várhatna kegyet követés nélkül. Követés azt jelenti szabályok betartása, megfelelő minőségi sādhana, szépen társulni a *bhaktákkal*.

Az elmúlt napokban erre sok lehetőségünk adódott, csütörtökön volt Gaura-pūrṇimā ünnepe, itt volt Urmilā mātājī fantasztikus leckéket tartott, ez mind az Úr és a te kegyed! A csillagos égen a fényes teli hold is a kegyét szórta ránk egész éjszaka. Ha te nem jössz ma nincs se Gaura se Nitāi és Rādhe-Śyāma sem lehetne az ország középpontja.

Az egyik kedvenc dal amit mindig hallgatok Śrī Śrī Gaura-Nityānander dayā, amit Locana dāsa Ṭhākura írt, Ha te nem jössz ezt a dalt sem ismerhetnénk, nagyon köszönöm hogy itt vagy nekünk.

Mukhe bolo hari hari: az embernek pusztán énekelnie kell Hare Kṛṣṇa, Hari Hari, anélkül hogy bármilyen az érzékielégítésre irányuló vágya lenne .

Locana dāsa Ṭhākura így szól: „ne gondolja senki hogy az éneklés és a táncolás nem vezet a kívánt eredményhez”, oda vezet. Az Úr Caitanya Mahāprabhu megígérte, hogy a folyamat által az ember minden tökéletességre szert fog tenni. Szilárd hittel és mély meggyőződéssel kell tehát énekelni a Szent Neveket. Ha Kṛṣṇa tudatossá akarunk válni nekünk is fel kell hagynunk az érzékielégítéssel, ez az egyetlen kikötés.

Te adod az egész életedet könyveket írsz a következő generációnak, nap mint nap erősíted a *bhakták* hitét. mindent megteszel értünk mindenben maximális példát mutatsz.

Minden dicsőséget az ilyen lelki tanítómesternek!!!

Minden dicsőséget az ilyen lelki tanítómesternek!!!

Minden dicsőséget az ilyen lelki tanítómesternek!!!

Jelentéktelen szolgáló:

Bhakta Pásztor Laci

Somogyvámos

PATITA-PĀVANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Első gondolatként arról a szerencsés helyzetről akartam írni, amit Kṛṣṇa-völgy lakójaként tapasztalok. Habár erről már több felajánlásomban írtam, mégis ez egy visszatérő kimeríthetetlen téma, aminek köszönhetően egyre mélyebben és mélyebben tapasztalhatom meg szerető gondoskodásodat és végtelen kegyedet. Tegnap részt vettem egy közös tanácsadói program előadásán, ahol a gyermekbántalmazásról volt szó. Nehéz téma. Több, mint 2 órán keresztül. A *bhakták* az előadás első percétől feszült figyelemmel

hallgattak, a végén pedig sokat kérdeztek. Nem volt titok, hogy a megrázó, valós esetekkel tarkított beszámoló egy nagyon átgondolt, a közösségünk egészséges fejlődése számára kiemelt fontosságú képzés bevezetője, ami a te inspirációdnak volt köszönhető. Az elhangzott információ erőteljesen rányomta a bélyegét gondolataimra a nap hátralévő részében. Az élményt, ami egyáltalán nem volt élvezetes, szerető gondoskodásod egy újabb megnyilvánulásaként éltem meg. Caitanya Candra prabhu az előadás közben viccesen megjegyezte, hogy bármikor találkoztok, nem felejtet el emlékeztetni e téma fontosságára. Persze, ő próbálna könnyedebb vizekre evezni mondván, hogy “nem beszélhetnénk másról, mondjuk Rādhe-Śyāmáról?”. Hát igen. Figyelmed mindenre kiterjed. A megfelelő időben Rādhe-Śyāmáról is beszélsz. Pár hete tartottál a *pūjārīknak iṣṭa-goṣṭhitī* a házadban. Beszéltél az odaadó szolgálat mélyebb aspektusairól, és olvastál a könyvedből. Számomra ez az összejevetel is nagyon emlékezetes volt. Este 8 óra. Itthon ilyenkor már a lefekvéshez készülődünk, tekintettel a kora hajnali kelésre, és a gyerekeknek köszönhető váratlan éjszakai kalandokra. A *bhakták* összegyűltek a ház előtt, és mikor kinyílt az ajtó, hogy bemehessünk, tömény illat áradt ki a szobából, és lengte át a ház környéki szélcsendes hideg esti levegőt. Miután elhelyezkedünk, s elült a mocorgás zaja, bejelentetted, hogy amint az első *bhakta* elalszik, abbahagyod a felolvasást. Éreztem, hogy aznap este egy életreszóló élményben lesz részem, mégis a pihenésem miatti aggodalmamban ösztönösen a következő gondola futott át az agyamon: “Remélem, valaki idővel el fog aludni, és remélem, hogy nem én leszek az a valaki”. Mert bizony, ha imádott Istenségeinkről van szó, te fáradságot nem ismerve könnyedén elmerítesz bennünket a *krṣṇa-kathā* nektaróceánjában akár az Úr Brahmā egy egész éjszakáján keresztül is.

Śrīla Prabhupāda így ír a *Śrīmad-Bhāgavatam* egyik magyarázatában: “Aki *paramahansa*, aki a legkiválóbb értelemmel rendelkezik, az a lelki boldogság vizében alábukó hattyú szerepét játssza, amelyet örökre az Úr lábainak lótuszvirága díszít.” (ŚBh1.11.2 magy.)

A gyermekvédelmi előadás és a rajtad való meditációm apropóján egy *Bhagavad-gītā* vers jutott eszembe. Az a vers, amit a *bhaktáknak* köszönhetően már pár napos kezdő koromban alaposan az emlékezetembe véstem:

*sarva-dharmān parityajya mām ekaṁ śaraṇaṁ vraja
ahaṁ tvām sarva-pāpebhyo mokṣayiṣyāmi mā śucaḥ*

„Add fel a vallás minden változatát, s hódolj meg egyedül Énelőttem! Én megszabadítalak minden bűnös visszahatástól, ne félj!” (BhG 18.66)

Egy *sannyāsīnak* nem kötelessége a számtalan nehézséggel járó családos élet szervezése, mégis te Śrīla Prabhupāda, Rādhe-Śyāma, és a tanítványaid iránti szeretet által inspirálva néha lemondasz eredeti *dharmádról*, ahogyan alapító *ācāryánk* is gyakran tette ezt, bemutatva egy tökéletes *paramahansa* viselkedését.

”Szóval én egy *sannyāsī* vagyok. Én már lemondtam a családi életről. Vannak gyermekeim, unokáim, még él a feleségem, de különváltam tőlük. Ezt hívják *sannyāsīnak*. Hogy miért vállalom részt újra a tanítványaim családi életében? Mert látni akarom, hogy megfelelően haladnak a lelki élet felé. Ezért bár nem a *sannyāsī* dolga, hogy részt vegyen a házassági ceremóniában, ebben az országban, csak hogy megmentssem a tanítványaimat, a fiúkat és lányokat a bűnös cselekedetektől, személyesen részt vállalom ebben, hogy jó úriemberekké és hölgyekké váljanak a házassággal”

Köszönöm, köszönjük!

Jelentéktelen szolgálát:

Patita-pāvana dāsa

PRABHAKĀRA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ebben a felajánlásban a számtalan kedvező tulajdonságod mellett egyet szeretnék kiemelni. Ahogyan halad előre a tanítvány a lelki életben egyre jobban megérti milyen fontos a tiszta *bhakták* társasága. Lehet, hogy intellektuálisan érti – hiszen sok helyen említi a szentírás, illetve sokszor beszélnek róla a szentek –, de az évek segítenek ezen információk elmélyítésében.

A Śrī *Caitanya-caritāmṛta* egyik verséhez Śrīla Prabhupāda nagyon különleges fordítást ad:

„Egy *prākṛta-bhakta*—materialista *bhakta*—nem tanulmányozza kitaróan a *sāstrát*, és nem törekszik állhatatosan arra, hogy megértse, mi is

valójában a tiszta odaadó szolgálat. Ennek következtében nem mutat kellő tiszteletet a fejlett *bhakták* iránt. Előfordulhat azonban, hogy követi a szabályozó elveket, amelyeket lelki tanítómesterétől sajátított el vagy családjától tanult, melynek tagjai a *mūrtit* imádják. Úgy kell rá tekintenünk, hogy anyagi szinten áll, noha igyekszik fejlődni az odaadó szolgálatban. Az ilyen ember *bhakta-prāya* [kezdő *bhakta*], azaz *bhaktābhāsa*, mert csekély mértékben ismeri a *vaiṣṇava* filozófiát.”

Fontos jelentése e versnek, hogy kell erőfeszítést tennünk arra, hogy megértsük az emelkedett *bhakták* helyzetét. Törekednünk kell megérteni mi a tiszta *bhakti*, és ebből megérjük mennyire szükséges a lelkileg mély megvalósítással rendelkezők társasága.

Ahogy *Śrīla Prabhupāda* szolgálatában te adtad nekünk a lelki életet, teljes mértékben segíti az ebben való fejlődést. Segítséggeddel egyre jobban kibontakozik előttünk a fejlett *bhakták* tisztelete.

Számtalan helyen megfigyelhetjük a te személyes életedben, milyen magas szinten gyakorolod azt, hogy miként tiszteljük a *bhaktákat*.

Mindig dicsőíted *Śrīla Prabhupādát*. Soha nincs olyan, amikor ne emlékeznél az ő áldásaira. Egyszer *parikraman* voltunk Sanketnél és a *bhakták* szemébe sütött a nap. Te azonnal felfigyelve erre kértél egy *chadart*. Tudtam adni neked és elkezdted árnyékolni a *bhaktákat*. Mivel pont a közeledben voltam hallottam, ahogyan halkán, de nagyon nagy mosollyal az arcodon azt mondtad: „*vaiṣṇava seva*”.

Figyelmességed és odaadásod *bhakták* iránt csodálatos.

Az is ahogyan Ó Szentsége *Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmīval* is viszonyultál a fizikai jelenében, és az eltávozása után is, szintén példaértékű.

Minden mozzanata a te életednek példaértékű számunkra abban, hogy milyen módon tiszteljük a *bhaktákat*. Olyan finomsága van a te jellemednek, hogy életed egyetlen pillanatával is sok mély tanítást tudsz adni tanítványaidnak.

Köszönjük, hogy eljöttél segíteni minket abban, hogy mi is haladhassunk a *Kṛṣṇa* felé vezető utunkon!

Jelentéktelen szolgád:

Prabhakāra dāsa

PRABHUPĀDĀNUGA DĀSA

Kedves Guru Māhāraja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat a lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅának, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Csodálatos megjelenési napod újra és újra megerősít abban, hogy nincs szükségem másra, csak a te kegyedre. Ebben a világban sok dolog van amiről azt gondoljuk, hogy kell nekünk, és nem élhetünk nélküle. A végén azonban mindent elvesznek tőlünk, házat, autót, hírnevet, pozíciót, pénzt. Még a testünket is, amihez annyira kötődünk. Minden anyagi dolog illúzió ebben az anyagi világban. Csak a te kegyed és a társaságod ami fontos. Határtalan kegyed által egyre többet leszünk a *bhakták* társaságában, és hallunk tőlük Kṛṣṇáról. Indokolatlan kegyedből avatást kapunk tőled, s így az odaadó szolgálat gyakorlásába kezdhetünk.

Csodálatos kegyed által, miközben a felügyeleted alatt végezzük az odaadó szolgálatot, megszabadulunk minden anyagi ragaszkodástól, és rendíthetetlenek leszünk az önmegvalósításban. A legkülönlegesebb kegyednek köszönhetően felébred bennünk a vágy, hogy Śrī Kṛṣṇáról halljunk. Szeretnék megköszönni minden kegyet amit eddig kaptam tőled, és minden percet, amikor a társaságodban lehettem. Könyörgök, hogy továbbra is részesíts a kegyedben, hogy valamilyen módon szolgálhassam lótuszlábaidat!

Jelentéktelen szolgád:
Prabhupādānuga dāsa

PRĀṆA-VALLABHA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

“A *guru* szó szerint azt jelenti, hogy »nehéz« – nehéz a tudástól és a felhatalmazottságtól” (The Journey of Self Discovery, 2.2)

2011 nehéz évem volt, sok változással, veszteséggel, de ebben az időszakban is állandó menedéket jelentettél te, a podcastodon keresztül. Szinte naprakészen hallgatom üzeneteid és jelenti kiapadhatatlan forrását a Kṛṣṇa-tudatomnak. Végtelen tárháza és bizonyítéka ez a *sāstrikus* tudásodnak, gyakorlatias válaszok a *bhakti-yoga* útján haladóknak. Hálával tartozom ezért és ígérem, hogy a jövőben is állandó hallgatója leszek.

Természetesen nem elég csak passzívan meghallgatnom üzeneteid, alkalmazni kell azokat és megvalósítani. Abban bízom, hogy egyszer végre sikerül legyőzni az egómat és többé már nem tud ellenállni a „tudás és felhatalmazás súlyának” és végleg összeroppan!

*yatra yogeśvaraḥ kṛṣṇo yatra pārtho dhanur-dharaḥ
tatra śrīr vijayo bhūtir dhruvā nītir matir mama*

„Bárhon is legyen Kṛṣṇa, minden misztika mestere és Arjuna, a legkiválóbb íjász, ott biztos a gazdagság, a győzelem, a rendkívüli erő és az erény. Ez az én véleményem.” (BhG 18.78)

Rád senki sem mondhatja, hogy „karosszék filozófus” lennél, hiszen állandóan tevékenykedsz. Célod, hogy megvalósítsd, és gyakorlatba ültessed a Kṛṣṇa-tudat filozófiáját; hogy beteljesítsd az Úr Caitanya és Śrīla Prabhupāda vágyát, példát mutatva a *bhaktáknak* és minden embernek. Annak ellenére, hogy „író-maraton” tartottál, az elmúlt évben is sokat utaztál országon belül és az egész Földön. Elvégezted lelki tanítómesterei feladataid, odafigyeltél tanítványaid lelki életére, írtál egy (már nagyon várt) gyönyörű könyvet Kṛṣṇáról, sokat prédikáltál, és még többet nyilvánítottál meg Új Vraja-dhāma eddig elrejtett kincseiből. Lelki erődnek és karizmádnak hála, könnyen mögéd állt és szinte egy emberként fogott össze a világ, hogy irányításoddal megnyerje a maya elleni újabb csatát. Így maradhatott elismert egyház hazánkban az MKTHK. Minden dicsőséget neked!

*anuvratānām śiṣyāṇām
putrāṇām ca dvijottama
anāpṛṣṭam api brūyur
guravo dīna-vatsalāḥ*

„A lelki tanítómesterek nagyon kegyesek a nincstelenekhez. Mindig kegyesek követőikhez, tanítványaikhoz és fiaikhoz, s kérés nélkül elmondanak nekik mindent, ami tudásnak tekinthető.” (ŚBh 3.7.36)

Végezetül még egy dolgot szeretnék megköszönni és kiemelni (a sok közül). Azt, amiért a számtalan tévedés és sértés ellenére hittel, bizalommal fordulsz felém; amiért a gyengeségeim ellenére kegyben részesítesz, és szeretettel érzel irántam.

Annyira jó érzés és nagyon megtisztelő volt, amikor elhívtál Debrecenbe az Úr Nityānanda ünnepségére. Ez volt életem legboldogabb és legtökéletesebb napja! Együtt énekelni veled a Szent Nevet – a legszerencsésebbek közé emeltek és elfeledtették velem az összes szenvedésem.

Köszönöm szépen a figyelmed, a felelősségvállalásod, az odaadásod, a könyveid és az üzeneteid és a kedvességod! Minden dicsőséget neked! További sok sikert és jó egészséget a Kṛṣṇa-tudatos szolgálataidban!

Örök, szerető szolgád:
Prāṇa-vallabha dāsa

PREMA-KELI DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ígérni sok mindent lehet. Minden különösebb nehézség nélkül tudunk hangzatos, talán szentimentális szavakba öntött gondolatokkal előhozakodni, nem törődve azzal, hogy sokszor felelőtlen ígéreteink csalódást és szomorúságot okoznak valakinek.

De ha nem akarjuk ilyen drámai hangulatban megközelíteni a dolgokat, akkor az ígéret egy csodálatos, örökre szóló kapcsolat alapját is jelentheti.

Igazából azt, hogy ha most már akármi is történik úgy lesz, ahogy megfogadtam, ne aggódj. Guru Mahārāja, tényleg nem sok hasznavehető képességem van, de azzal a kevéssel minddel azt szeretném, amire kértél egyszer: csak vegyek le terhet rólad, és ne rakjak rád többet.

Én ezt meg akarom ígérni neked, hogy ez lesz az életem. Biztos, hogy nincs rá képesítesem, és csak reménykedem, hogy legalább vágyam lehet majd, de ha úgy akarod, sikerülni fog. „Kṛṣṇa az életem és a lelkem, Kṛṣṇa az életem kincse, és Kṛṣṇa az életem élete. Mindig szívemben őrzöm ezért,

és szolgálattal igyekszem a kedvében járni. Szünet nélkül ezen medítálok.” (Cc. Ādi 20.58.)

Valahogy így . . . Bárcsak igazából szolgálhatnálak!

Jelentéktelen szolgáló:

Prema-keli devī dāsi

PREMA-MOYA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed napján!

Az utóbbi hónapok egy újabb lehetőségét nyitották meg számomra annak a kegynek, hogy még közvetlenebb szolgálattal ajánlhassak Feléd.

Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara elrendezéséből idéntől több alkalmam adódott, hogy részt vehessek olyan feladatokban, melyek kapcsán még gyakrabban tudok társulni veled és kiemelkedő vezető tanítványaiddal. Csodálatos részt venni ezekben az ISKCON szempontjából is történelmi-nevezhető időszakban, amikor az egyházi státusz megtartása kapcsán kinyilvánítod transzcendentális harci kedvedet lelki tanítómestered magyarországi mozgalmának megmentésében. Megdöbbenő látni, hogyan vagy képes egyidejűleg a politikusokkal csatázni, fárasztó kampány-gyűléseken részt venni, közben *mūrtikat* imádni, lelkesítő leckéket és *kīrtanákat* tartani, gondoskodni a tanítványaidról, és még felsorolni sem lehet, mi minden más.

Már ez felette áll minden emberi elképzelésnek. Lelki személyiséged és transzcendentális lendületed fellelkesít mindenkit, aki csak a kapcsolatba kerül veled. Habár minden szempontból teljesen alkalmatlannak érzem magam, kegyedből mégis részt vehetek e különleges kedvteléseidben.

A másik nagy élményem a Vízióhoz kapcsolódik. Bátran mondhatom – s nem csak a magam nevében –, hogy általad újra megerősítést nyertek azok a korábbi lelki irányelvek, amik transzcendentális erővel hatalmazzák fel a mozgalmunkat.

Ahogy mondtad, Śrīla Prabhupāda az iránytű mindannyiunk számára,

s figyelmesen úgy kell gyakorolnunk a lelki életet, hogy ne térjünk el Ő Isteni Kegyelme tanításaitól.

Te vagy a *yātrā* hajójának kiváló kapitánya, aki a csillagok (vagyis Rādhe-Śyāma) és az iránytű (azaz Śrīla Prabhupāda) segítségével ügyesen kormányozol mindig feléjük bennünket.

Egész életed e transzcendentálisan sugárzó két ragyogó csillag szolgálatát tölti ki.

Emellett folyamatosan lelki tanítómestered iránytűként szolgáló utasításai szerint végzed kiemelkedő odaadó szolgálatod.

Ha csak követjük azt az utat, amit Śrī-Śrī Rādhe-Śyāma és Śrīla Prabhupāda megnyilvánított számunkra, akkor a lelki siker mindig garantált lesz. Ebben mutatsz nekünk tökéletes példát ebben a tengeri viharokat előjelző, sok változást generáló időszakban.

Úgy tűnik, hogy Śrī Caitanya Mahāprabhu transzcendentális tervének megvalósulásában lesznek még nagyobb viharok, melyek megerősítik a *bhakták* közösségének odaadását és összefogását. Személyes példáddal mutatod nekünk, hogy miként kell viszonyulnunk azokhoz az akadályokhoz, amiket Kṛṣṇa küld számunkra. Mivel minden Tőle jön, ezért még amit nehézségként lát az elménk, az is a fejlődésünkért van. Minden nehézség egyben egy lehetőség is számunkra, hogy fejlődhessünk az odaadó szolgálat gyakorlataiban.

Köszönöm szépen Guru Mahārāja, hogy fáradságot és csüggedést nem ismervé lankadatlanul lelkesítesz és tanítasz bennünket arra, hogyan bízzuk magunkat teljesen Rādhe-Śyāma és Śrīla Prabhupāda transzcendentális oltalmába.

Guru Mahārāja kī jaya!

Szolgád:

Prema-moya dāsa

PR̥THVĪ-PATI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed alkalmából!

Szélvihar, felhőszakadás, villámlás, jégeső és óriási hullámok. Az elmúlt másfél évben a Kṛṣṇa-tudat mozgalmának hajója viharba keveredett a magyar vizeken. Kapitányként mindent megtettél annak érdekében, hogy ne hogy felboruljon vagy léket kapjon a hajó. Minden energiáddal azon voltál, hogy lelkesítsd a legénységet. Próbáltál erőt és bátorságot önteni belénk, hogy még a következő napig kibírjuk.

Végül a vihar elült, a legénységnek nem esett bántódása és a hajó is egyben maradt. Ebben a bizonytalan és kilátástalan helyzetben nem riadtunk meg és nem ugrottunk ki tömegesen a hajóból. Sőt, éppen ellenkezőleg. Felemelő és inspiráló volt látni, ahogy a mindennapi feladatokat, problémákat és nehézségeket hátra hagyva egymással összefogva, félelmet nem ismerve küzdöttünk.

Az egyházügyi kampány során többször említetted, hogy nem az számít milyen eredményt érünk el. Kṛṣṇa kezében van a döntés, nekünk pedig a legtöbbet kell kihozni magunkból és a *bhaktákkal* együttműködve felajánlani szolgálatunkat. Emellett volt még egy különlegessége az eseményeknek: méghozzá az, hogy nem félttem. Nem félttem, mert veled voltam. Olyan lelki és inspiráló volt a hangulat, hogy képes lettem volna bármit megtenni. Közeledben úgy éreztem, hogy Kṛṣṇa velünk van és minden egyes lépésnél segít bennünket.

Hihetetlenül szerencsésnek érzem magam, hogy te vagy a lelki tanítómesterem. Veled lenni, veled társulni, téged látni és hallani az olyan mint a lelki világban élni.

Boldog születésnapot!

Szolgád:

Pr̥thvī-pati dāsa

PRIYA BHĀSĪNI DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon boldog és hálás vagyok, hogy a világ legcsodálatosabb és legtökéletesebb lelki tanítómesterének lehetek egy tökéletlen tanítványa. Köszönöm, hogy minden helyzetben megpróbálsz segíteni, hogy rajta maradjak az úton, és haladjak előre.

Igérem megpróbálom a tőlem telhető minden erőfeszítést megtenni, hogy ne kelljen szégyenkezned miattam amikor Yamarāja szolgálóinak megemlítem a neved. Biztos vagyok benne, hogy amint csak kiejtem a neved, kitárul előttem a lelki világ kapuja.

Köszönöm, hogy hozzád tartozhatok, és elfogadod jelentéktelen szolgálataimat.

Továbbra is kapaszkodom lótuuszálábaidba, és reménykedem, hogy talán egyszer rám is hullik abból a hatalmas szeretetből Rādhē-Śyāma iránt, ami neked van.

Jelentéktelen szolgálád:
Priya Bhāsīni devī dāsī

PUNḌARĪKA DĀSA

Priya and Pūjya Śrīla Gurudeva,

Please accept my humble dandavats in the dust at your lotus feet, all glories to HDG Śrīla Prabhupāda!

Gurudeva, we are sitting at the airport here in Budapest. We feel so fortunate to have taken your *darśana* and spent our 9 day *parikrama* with the *gaura bhakta vṛnda* Budapest. It is said that there are moments when decades happen. This is very much my personal experience in the last week or so. We have been able to chant and read as per your instruction

and at the same time benefit from the therapeutic association of all that happens here. As we made our way to the temple before six in the morning on Gaura-pūrṇimā, the first gentleman who followed us onto the tram greeted us with a hearty “ Haribol!” he was clearly no ordinary gentleman, he looked as if he had spent the night on the street and he bore similarities to Jagāi or Mādhāi.

Yet the first word we heard on the streets of Budapest on this very auspicious day came from him and reminded me of the very good fortune to have received the holy name from you. “Thank-you” is insufficient accord for the infinite mercy bestowed on me, And I pray for the opportunity to cultivate a better service attitude for you and the very kind devotees who mercifully engaged Hare Kṛṣṇa and I whilst on *parikrama* in Budapest. Generally this year has seen increasing opportunity for me to serve in Nottingham with our regular *harināma saṅkīrtana* on Sunday afternoons and book distribution especially with our first Gītā Jayantī recitation. This was a big day with all the devotees co-operating and participating very nicely.

Thank you for your encouragement and blessings. Without your mercy nothing would happen and our life would be stale and hard as stone like an old loaf of bread. Your words and activities are the ever fresh water that nourishes my stale body, mind and words, softening and making palatable every new day.

Thank you for the enlivening and enlightening podcasts that make the sunshine in each day that much longer and stronger.

Please continue to share this daily mercy treat that simultaneous both fills and deepens my heart felt separation.

Please continue to teach us how to serve to please you.

With sincere love and affection,
Puṇḍarīka dāsa

PUNYA-ŚLOKA DĀSA

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mielőtt elkezdtem volna írni a felajánlásomat, azon gondolkoztam, mit is jelent pontosan az, hogy felajánlás. Nyilvánvalóan nem pár dicsőítő mondatot évente egyszer. Nekem még ez is nehezemre esik. Végiggondoltam, milyen dolgokat is tettem az elmúlt egy évben, és hogy mennyire lehet ezeket felajánlásnak tekinteni.

Tavaly nyáron még szakács volta a konyhában és lehetőségem volt a *bhaktákkal* együtt főzni Śrīmatī-Rādhārāṇī megjelenési napján. Képességeim alapján nyilvánvalóan nem nekem kellett volna főznöm, de hát a sors úgy hozta. Végül többé-kevésbé minden sikerült, viszont a háromszáz főre tervezett feastre végül négyszáz *bhakta* ült le. Ez azonban már csak a sátorban derült ki. Így nemcsak a főzés volt izgalmas, hanem a *prasādam* megtisztelése is. Végül azonban mindenkinek jutott elegendő *prasādam*, és a *bhakták* elégedetten távoztak. Mindenki tudja, milyen különleges figyelmet fordítasz ilyenkor a vendégekre, mintha minden egyes személy a saját vendéged lenne. Ezért aztán duplán izgalmas volt az esemény.

Ezek a fesztiválok lehetőséget kínálnak nekünk kṛṣṇa-völgyi *bhaktáknak* abban, hogy elégedetté tegyük az Urakat azáltal, hogy szépen szolgáljuk a *bhaktákat*. Ez persze nyilván sok extra erőfeszítést igényel, azonban te ebben is méltó példát állítasz elénk. Emberfeletti energiával vezeted a magyar *yātrāt*, melynek életében igencsak mozgalmas volt az elmúlt év. Śrīla Prabhupāda minden bizonnyal rendkívül elégedett és büszke rád azokért a tettekért, melyeket az utóbbi időben véghezvittél. Komolyabb huzavona után végül sikerült megtartanunk egyházi státuszunkat.

Befejezted több ezer oldalas könyvednek, a *Nava-vraja-mahimā*nak az írását, mely Rādhē-Śyāma és Új Vraja-dhāma dicsőségéről szól. Ezért a könyvért rengeteg időt és energiát áldoztál. Ámulatba ejtő számomra, h ogyan tud valaki ilyen önzetlenül cselekedni csakis mások érdekét szem előtt tartva. Példátlan mértékű odaadásod rendkívül inspiráló számunkra. Nagyon hálásak vagyunk Rādhā-Śyāmasundarának azért, mert rajtad keresztül szolgálhatjuk Őket.

Örökké meditálhatunk kiváló tulajdonságaidon, melyek lehet, hogy

sohasem fognak kifejlődni bennünk, azonban egész életünkben példaként szolgálhatnak nekünk.

Köszönöm szépen Guru Mahārāja a sok áldást és inspirációt, amit kaptam tőled. Sajnos sok érdemes dolgot nem tudok felajánlani neked, azonban az átmeneti nehezségek ellenére próbáltam töretlen lelkesedéssel szolgálni Śrīla Prabhupāda misszióját a te utasításaidat követve.

Szerencsétlen szolgád:
Puṇya-śloka dāsa

PŪRNA-TATTVA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nehéz évet hagytunk magunk mögött. Emberpróbáló volt szinte minden napja, főleg a második felév. Azt gondolom, egy szakasz lezárult, és az elkövetkezendő időszak is sok meglepetést fog még tartogatni mindannyiunk számára. Mindig újabb és újabb problémákkal kell szembenézni, a Kali-yugában nincs pihenés egy pillanatra sem, mert ennek a korszaknak ez a természete, nem hagy pihenni.

De létezik egy biztos pont számunkra, a jelenléted, amely komoly támaszt és menedéket ad minden *bhakta* számára ebben a kiszámíthatatlan világban. Jelened mindannyiunk számára nélkülözhetetlen, élő példaként előttünk jársz, hogy miként is kell erőt adni másoknak és tenni más lelkekért.

Ugyanakkor, Kṛṣṇa és a tanítványi láncolat elégedettségét is a szíveden viseled minden pillanatban, ami nem különbözik a prédikálás a legfontosabb céljától: megmenteni másokat. Itt nem csak arról van szó, hogy valakit megmentettél, egy személyt. Természetesen az is csodálatos ebben a korban. De itt egy ország jövőéről, a *yātrā* minden tagjáról, Krisna-völgyről és ebben az országban élő minden lélekről is szó van. Ez egy óriási kihívás, erőfeszítés, teljes figyelmet igénylő feladat volt az elmúlt évben. Damoklész kardja ott volt a fejünk felett, elbukhattunk volna, mint egyház, de megmentettél mindent és mindenkit.

Mindent össze kell fognod és hangolnod: az időt, a feltételekhez kötött elméket és magát a stratégiát úgy alakítani, hogy minden a terv szerint menjen abban bízva, bátorítani a *bhaktákat*, hogy Kṛṣṇa lássa, hogy például mennyire volt fontos számunkra az egyházügyi törvény és így Śrīla Prabhupāda mozgalma. Nélküled nem alakultak volna kedvezően a dolgok, amiben minden *bhakta* egyetért. Ugyanakkor soha sem szabad elfelejtenünk a kezdeteket: ha nem jöttél volna Magyarországra anno, akkor a *yuga-dharma* nem eresztett volna itt gyökeret, egyikünk sem menekült volna meg ettől a korszaktól.

Szerencsés voltam ebben a nehéz időszakban, amikor is bizonytalanná vált egyházi státuszunk. Sok bátorítást kaptam tőled. Több nekem írt e-mailban és sms-ben hangsúlyoztad, hogy mennyire fontos a Food for Life munkája a társadalom számára és a politikusok meggyőzése, hogy fontosak vagyunk ebben az országban, és helyünk van az egyházak között, és hogy szükségünk van a jó megítélésre.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm a sok bátorítást és erőt, melyet kaptam tőled. Ezen az áldásos napon, lótuszlábaidhoz borulva arra kérlek, hogy mindig állj mellettem, bátoríts továbbra is szolgálatomban, hogy jobb és hasznosabb szolgája legyek Śrīla Prabhupādának!

Szolgád:

Pūrṇa-tattva dāsa

PURUṢOTTAMA DĀSA

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances, all glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūja celebrations!

It must have been over twenty years ago when I first met you, I was visiting Bhaktivedanta Manor with my parents, we went into your little office, I can't remember too much but I remembered your smile and kindness. You visited Rainham *nāma-haṭṭa* when I used to visit on a Sunday, I remember your disciples rushing around preparing things for your visit, and the enthusiasm they showed in trying to serve you, please you. I

remember again your kindness and smile, and how happy your disciples were upon receiving you, chanting with you and listening to your lecture.

Years has flown by, the kindness and smile is still there, the compassion and love you show for us is there is abundance. This wonderful temple, the beautiful Rādhe-Śyāma, and your love for Śrīla Prabhupāda is there for us all to see. Because of you so much has happened here in Hungary, the desire to fulfil the orders of Śrīla Prabhupāda your spiritual master is your on going motivation, and its an on going inspiration for all of us on how to be a perfect disciple, and servant of the spiritual master. No matter what Kali-yuga puts in front of you, the on going struggles with politicians, government officials, your faith and desire remains strong. We have our faults, me included, we struggle to serve and follow, we are clinging onto to your lotus feet, and you are dragging us in the right direction.

I am older now, maybe a little wiser, I have no interest in the material world we live in, all I wish to do is to get that little bit of nectar from you. A smile, a pat on the back, an acknowledgment , I guess we all do. Kali-yuga may be advancing in many shapes and forms, however I can say as many of us fortunate disciples had the opportunity to serve, respect, love and acknowledge the wonder that is our beloved spiritual master. At least on this day we can glorify you, try too serve you, please you, and appreciate you.

So on this day, as every day, I am proud to be your disciple, and what ever I can do to try and serve you and make you happy, again remains my ultimate goal.

guru-mukha-padma-vākya, cittete kariyā aikya

“Make the teaching emanating from the lotus mouth of our spiritual master one with your heart, and do not desire anything else.”

Thank you!

Your insignificant servant,
Puruṣottama dāsa

PUṢKARINĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Közeledik megjelenésed évfordulója, és mint oly sokszor, most is tanács-talanul ülök, hogyan köszönhetnék fel téged és hogyan fejezhetném ki hálámat neked. Egyre csak az a gondolat jár a fejemben, hogy az igazi felajánláshoz a szavak ereje nagyon kevés. Mégis próbálkozom, sajnos csak ennyit tudok most tenni. Kérlek, bocsásd meg, hogy nem vagyok képes illően dicsőíteni téged.

Az igazi felajánlás tettekkel történik és nem csak a születésnapodon, hanem minden egyes nap. Az őszinte tanítvány folytatja lelki tanítómes-tere útját. A lelki tanítómester valódi életet ad a *bhaktának*: visszahozza őt Kṛṣṇa családjába. Egy tiszta *bhaktának* fáj látnia, hogy a lelkek mennyire szenvednek Kṛṣṇától elfordulva itt az anyagi világban, ezért minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy minél több lelket megmentsen sanyarú helyzetéből és segítsen emlékeznie Kṛṣṇára. Lelki láncolatunk minden tagja ilyen tiszta szívű *vaiṣṇava*. Ebből a sorból mégis kiemelkedik Śrīla Prabhupāda, akinek könyörületessége és együttérzése oly hatalmas volt, hogy elképesztő áldozatokat vállalt azért, hogy a lelki tudás a Föld minden emberéhez eljusson.

Śrīla Prabhupāda hű követőjeként a legnagyobb jószerencsét adtad nekem: nem egyszerűen a Kṛṣṇa-tudatot, hanem azt, hogy a Kṛṣṇa-tudat ne csupán egy vallás, ne csupán egy életmód, vagy kultúra legyen a számunkra. Sokkal inkább forradalom, mely az embereket megszabadítja minden nyomorúságtól és visszavezeti Kṛṣṇához. Kedves Guru Mahārāja, te megmutattad, hogy a Kṛṣṇa-tudat a tökéletesség útja: az istenszeretet, a *prema* ösvénye. Folyamatos fejlődés és törekvés ennek elérésére.

Szeretném megköszönni, hogy megtanítasz arra, hogy mi a tökéletesség: Kṛṣṇát szeretni, és hogy hogyan lehet azt elérni. Szeretném megköszönni, hogy megnyilvánítottad ebben a világban Vṛndāvanát és folyamatosan arra inspirálsz személyes példával és könyveiden keresztül, hogy hogyan láthatjuk az Urat és hajlékát ebben az anyagi világban a te lelki szemeiddel. Szeretném megköszönni, hogy valójában te oda is adtad nekem Kṛṣṇát a Szent Név, *harināma* formájában. Megkaptam tőled mindent, amire ember csak vágyakozhat: szeretet, boldogságot, tudást és örök életet. Hiszen ezek

mind Kṛṣṇától elválaszthatatlanok, és ez végtelen kegyedből már mind az enyém. Felfoghatatlan, de igaz: a világ leggazdagabb tagjainak egyikévé tettél. Még nem tudatosult ez bennem, mert ez még csak egy *bija*, egy mag, egy lehetőség. Az én felelősségem hogyan élek veled.

Kedves Guru Mahārāja, te a jó tulajdonságok tárháza vagy: kegyes az elesettekhez, tudásod és jártasságod a *śāstrában* világhírű, kiváló szervező és vezető vagy, minden áldozatra kész vagy Śrīla Prabhupādáért és mozgalmáért és még estig lehetne folytatni a sort. A világ minden táján nagy tisztelet övez. Számomra az egyik legszembetűnőbb dolog az, hogy Kṛṣṇa bensőséges híve vagy. A szereteted nem ismer határokat. Mindig Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda elégedettségét tartod szem előtt, ugyanakkor a mi lelki jóakarónk és legjobb barátunk vagy.

Köszönöm, hogy befogadtál családotba, bár tudom, nem vagyok rá méltó. Akkor kezdek majd méltóvá válni, amikor a szeretet első halvány sugarai az én szívemben is megjelennek. (Most még teljes benne a sötétség, még sokat kell takarítanom.) Amikor elkezdek majd könnyöretet érezni mások iránt és másokért akarok és próbálok élni: akkor úgy fogom érezni, hogy elkezdek a feléd való mérhetetlen adósságomból egy kis részt törleszteni.

Addig is a bocsánatodat kérem, amiért ilyen haszontalan és méltatlan vagyok a kegyedre. Köszönöm, hogy itt lehetek, és szolgálhatlak téged, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát, Tulasī devīt és a *bhaktákat*. Remélem, egy napon majd hasznos tagja leszek Śrīla Prabhupāda missziójának.

Szolgád:

Puṣkariṇī devī dasī

PUṢPAGOPĀLA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat ezen a nagyon kedvező napon! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném neked megköszönni a végtelen kegyedet és türelmedet és azt a sok sok szép emléket, amiben részesítettél az elmúlt 19 évben.

Nagyon sok csodálatos dolog történt ez alatt az idő alatt a magyar *yātrā* életében. Köszönöm, hogy ennek a részese lehetek és láthatom, hogy az a kis mag, amit elültettél erre a kopár vidékre hogyan fejlődik gyönyörű illatos virággá. De bármilyen szép is egy virág mindig emlékeznünk kell arra, hogy egy hozzáértő, gondos kertész figyelme és lankadatlan erőfeszítése nélkül a legpompásabb és legegészségesebb növény is hamar elszárad és elpusztul.

Guru Mahārāja a legcsodálatosabb dolog, amit az elmúlt évek alatt megfigyeltem az a te töretlen és változatlan odaadásod, ahogyan bemutatsz és prédikálsz a Kṛṣṇa-tudatot. Ahogyan gondozod és óvod a legértékesebb virágot Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és az Ő gyönyörű transzcendentális lakhelyüket Új Vraja-dhāmát. És ahogyan fáradhatatlanul táplálsz a *saṅkīrtana* mozgalom tüzének a hevét a *bhakták* szívében és oktatsz és neveled a jövő kertészeit. Köszönöm, hogy annak ellenére, hogy nem vagyok méltó rá, részese lehetek a lelki családnak és részt vehetek ebben a különleges misszióban, ami olyan fontos a számokra. Imádkozom hozzád, hogy komolyan tudjam venni ezt az értékes ajándékot – az ostobaságom ellenére is – amit kaptam tőled.

*durgame pathi me 'ndhasya skhalat-pāda-gater muhuh
sva-kṛpā-yaṣṭi-dānena santah santv avalambanam*

„Utam nagyon nehéz. Vak vagyok, lábam újra és újra megcsúszik. Bárcsak megsegítenének a szentek, és kegyük botját nyújtják nekem támaszul!”
(Cc. *Antya* 1.2)

Szolgád:

Puṣpagopāla devī dāsī

RĀDHĀ-MĀDHAVA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma -svāmin iti nāmine*

Nagyon csodálatos dolog, hogy egy indokolatlan kegy folytán én is itt lehetek ebben a mozgalomban és hogy egy ilyen kiváló lelki tanítómester menedékében, – mint amilyen te vagy –, végezhetem Śrī Kṛṣṇa odaadó szolgálatát. És az hogy közeleg a megjelenési napod, szintén egy nagyon jó alkalom, hiszen dicsőíthetlek téged és elmerülhetek a rólad szóló gondolataimban, emlékeimben. De mindazonáltal, hogy ez egy csodálatos alkalom, én még mindig egy nehéz feladatnak látom, hogy ezt megfelelő színvonalon tegyem. Parányi agyam és csöpp kis intelligenciám nagyon-nagyon kevésnek bizonyul arra, hogy felmérjem lelki nagyságodat és megfelelő minőségben most papírra vessem ezeket a gondolataimat. Persze az az igazság, hogy ha valaki téged, mint lelki tanítómesterét akar dicsőíteni, akkor elsősorban nem az anyagi intelligenciájára kell támaszkodnia, hanem a szívét kell segítségül hívnia. De sajnos én így is nagyon elesettnek számítok. Nem csak hogy egy ostoba vagyok, de a szívem sincs tele olyan lelki kincsekkel, amikre akkor tesz szert a lélek, ha elmerül a *guru* és Kṛṣṇa imádatában. Ha megérteném lelki nagyságodat, akkor minden bizonnyal a legnagyobb erőfeszítést tenném arra, hogy elmerüljek a szolgálatodban. Bízom abban, hogy képes leszek a lelki életben fejlődni és így fokozatosan megtudom érteni azt, milyen nagy kegy, hogy megjelentél az életemben. Szüleimtől kaptam az életemet, ami nem más mint szintiszta sötétség, illúzió és tudatlanság. De tőled kaptam a lelki életemet, ami az illúzió túl van és maga a valóság. Azzal, hogy az én szívemben is elültetted a Kṛṣṇa iránti szeretetet magját, a legnagyobb ajándékot adtad nekem, amit az emberi életben csak megkaphat valaki. Ezért a világ legszerencsésebb lelkei közé tartozom. De ennek ellenére én még mindig csak egy elesett és erősen feltételekhez kötött lélek vagyok. Ezért a te kegyedért és menedékedért kiáltok most, hogy legyen lehetőségem egy életen át a te lelki védelmed alatt szolgálni.

Sok szép tanítványod közül a leghitványabb:
Rādhā-Mādhava dāsa

RĀDHĀ-NĀMA DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlītaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Amikor legutóbb számvetést készítettem önmagammal a lelki életemről, rádöbbsentem, hogy az, hogy a Kali-yuga kellős közepén lemondást végezzek magamtól nem jutott volna sose eszembe. Az emberi élet az önmegvalósításra való, s ehhez lemondásokat is kell gyakorolni. Olvashatjuk a szentírásokban. Rájöttem, hogy minden lemondás amit végzek szabályozóelvek tartása, *vānaprastha āśrama* stb. mind a te inspirációd által valósult meg az életemben. Kṛṣṇa kegye volt, hogy találkozhattam veled. S hálás vagyok azért, hogy szárnyaid alá vettél, s a mai napig segítesz a lelki életben. El sem tudjuk képzelni, hogy mennyi energia, törődés, áldozat, szolgálatkészség szükséges ahhoz, hogy közülünk akár csak egy élőlény vissza tudjon menni Kṛṣṇához. Hálás vagyok Kṛṣṇának, s neked, mert megváltozott az életem. A lelki élet útjához vezető kaput kinyitottad előttem. Védelmeszel bennünket, vigyázol ránk, s mindig próbálsz a Kṛṣṇához visszavezető úton tartani minket.

Kapcsolatom veled érdekes. Ritkán beszélsz velem mégis mindig érzem a jelenlétedet s a figyelmedet, támogatásodat. Köszönöm, hogy türelmes vagy velem, s kedvesen várod, hogy mikor ereszkedek már térdre, mikor hódolok meg vágyaidnak, Kṛṣṇa vágyának.

A meghódolás különleges dolog. Nagyon félünk tőle pedig ha sikerül megtennünk, Kṛṣṇa tudással megvalósítással és boldogsággal viszonzza a felé tett lépésünket. Guru Mahārāja! Én csak egy porszem vagyok a lótuszlábadon. Nagyságod és személyiséged tökéletessége mellett, Kṛṣṇa iránti odaadásodat vizsgálva egy kis piszoknak érzem csak magam. Lelki folyószámlám mellett tartozásaim folyószámlája is növekszik. Nem tudom még, hogy milyen módon tudom visszafizetni neked az adósságomat.

Ebben az életemben nem túl sok anyagi boldogságban volt részem, mégis szerencsés születésnek tartom, mert találkozhattam veled. Általad kerülhettem kapcsolatba ismét Kṛṣṇával. Kérlek, bocsásd meg ügyetlenségemet s elesettségemet. S lelki életem útján maradj velem mindig örök jóakarómként, lelki tanítómesteremként!

*he guro jñāna-da dina-bandho
svānanda-dātāh karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇāya-prachāra*

„Ó lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótevője! Egyedül te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetéről prédikálj nekünk.” Kérlek, légy kegyes hozzám!

Szolgád:
Rādhā-nāma devī dāsī

RĀDHĀ-KUNḌA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Most, amikor a felajánlásomat írom Indiában vagy. Ott sok virág van, de itt Nava Vraja-dhāmában még csak most kezdenek nyílni az apró tavaszi virágok. Ez adta az ötletet, hogy a virágokról írjak neked Guru Mahārāja. Tudom, te nagyon szereted a sok színben pompázó virágokat, és én is így vagyok ezzel. Nem csak a kertben nyílókra gondolok, hanem azokra, amik a *bhakták* szívében nyílnak. Ezek virágok az odaadásuk, szeretetük, tisztaságuk virágai. Látom, milyen szépen ápolt kertjeik vannak a szívükben. Úgy gondoltam, hogy bemegyek a szívembe, és körülnézek, mit találok ott. Hát . . . elkésztő látvány fogadott. Volt ültetve egy és

más, de valahogy nem nyíltak ki. A magok jók voltak, a talaj is, de nem lettek táplálva elég odaadással, tisztasággal, szeretettel. Aztán találtam a szívemben egy kis növényt, de az meg nem kapott elég lelki fényt. Így nem tudott fejlődni. Hát sötétségben hogy is fejlődhetett volna? Volt ott egy nyílófélben lévő kisvirág, de az meg elszáradt, mert nem lett öntözve szeretetem könnyeivel. Volt ott egy nagyon szép virágokkal teli bokor, de az meg kidőlt gyökerestől. Talán egy vad elefánt járt arra? Viszont találtam nagyon sok magasra nőtt, erős növényt. Persze ezek gazok voltak. Szépen táplálta őket a Szent Név sértő vibrálása, a lustaságom, a mohóság, a kék és társai. Hát mondhatom nem voltam elragadtatva. Ilyen ronda kert van a szívemben! Már nem volt kedvem ott lenni, mert nagyon elszomorított a látvány. De nem fordíthattam hátat a szívemnek – mégis csak itt kellene laknia Rādhe-Śyāmának –, így aztán mégegyszer körülnéztem mit tehetnék. S megláttam egy pár nagyon kecses kis növényt, melyek lelki reményeim, aztán gyönyörű színes kis virágokat melyek lelki vágyaim. Igazán szépek! Már csak gondoskodnom kell róluk, hogy ápolgatva a Szent Név nektárjával locsolgatva és a te kegyeddel fürdetve Guru Mahārāja, szép, nagy, és erős virágokká váljanak. Most gyomlálom szívemben a gazokat. És a ki nem bújt magokat, melyek ültetve lettek, öntöznöm kell lelkesedésemmel, igaz hitemmel. Így majd egyszer fényesre tisztítom a szívem és Rādhe-Śyāma helyet foglalhat egy fénylően tiszta, szép, illatos, virágos helyen: a szívemben. A felajánlásom végére egy verset is írtam neked:

Már csak nyomokban van hó a tájon,
a tavasz minden jelével itt kopog,
a tél szépsége még visszacseng a fákon,
de a fűszálon egy kis bogár kucorog.
A szívemben is a nyíló érzésemet hozza,
ahogy tanítómesterem, mint egy kis virágot beporozza,
beporozza szépséggel, vágyakkal és szeretettel,
csordultig töltve édes érzésekkel.

Köszönök mindent Guru Mahārāja.

Szolgád:
Rādhā-kuṇḍa devī dāsī

RĀDHĀ-LĪLĀ

Kedves Guru Mahārāja!

Minden dicsőséget neked, Śrīla Prabhupādának és az ISKCON-nak!

Kívánom, hogy sikeresen terjedjen a Kṛṣṇa-tudat és az egész világot *bhakták* lakják. Nem tudom, hogy lehet (talán az Úr elrendezéséből), hogy már 3-4 éves koromban éreztem, hogy téged szeretnék lelki tanítómesteremnek.

Soha nem fogom elfelejteni azt a napot amikor este megkértelek, hogy legyél a lelki tanítómesterem, s te igennel válaszoltál. Nagyon nagy boldogságot éreztem akkor.

Mind máig örömet tapasztalok, ha rád gondolok.

Szolgád:

Rādhā-līlā

RĀDHĀRĀDHYA DĀSA

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az elmúlt évben különleges kegyednek köszönhetően sok lehetőségem volt társulni veled. Sok gyűlésen ülök ott amin részt veszel, sőt jó néhány-szor személyes találkozáson is veled lehettem.

*‘sādhu-saṅga’, ‘sādhu-saṅga’—sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādhu-saṅge sarva-siddhi haya*

„Minden kinyilatkoztatott szentírás véleménye az, hogy ha csak egy pillanatra is élvezhetjük egy tiszta *bhakta* társaságát, teljes sikert érhetünk el.”
(Cc. *Madhya* 22.54)

Végtelen szerencsémnek köszönhetően már sok-sok lavát – tölthettem el a társaságodban. A közeledben lenni mindig magával ragadó élmény.

Nagyon hálás vagyok azért, hogy értékes időből ennyit szánsz rám. Amikor a közeledben lehetek mindig próbállak figyelni és tanulni tőled. Tanulni, hogy hogyan éled azt amit én sokszor csak filozófiának gondolok, tanulni, hogy hogyan segíted és támogatod mindannyiunk lelki fejlődését.

Látom, hogy minden másodpercedet mély Kṛṣṇa-tudatos elmerülésben töltöd, és látom, hogy mindig hajlandó vagy azonnal otthagyni ezt a transzt ha gyámoltalanságunk vagy ragaszkodásaink miatt erre van szükségünk. Számomra az önátadás és az önfeláldozás példája vagy, annak a példája, hogy egy szent, hogyan él csak azért, hogy másokat segíthessen.

Köszönöm, hogy személyes példáddal arra ösztönöz minket, hogy Rādhē-Śyāma szolgálatán kívül ne legyen semmi vágyunk. Köszönök minden töredéknyi másodpercet amit a társaságodban tölthetek.

Jelentéktelen szolgálát:
Rādhārādhya dāsa

RĀDHĀ-VALLABHA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatomat ezen a legkedvezőbb napon, Isteni megjelenésed napján! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék neked néhány egyszerű, alázatos gondolatot, valamint néhány idézetet felajánlani fűszállal a fogaim között lótuszlábaid porába. Az első idézet a *Śrīmad-Bhāgavatam* oldalairól származik:

*sa uttamaśloka mahan-mukha-cyuto
bhavat-padāmbhoja-sudhā kaṇānilaḥ
smṛtiṁ punar viśmṛta-tattva-vartmanām
kuyoginām no vitaraty alam varaiḥ*

„Drága Uram! Jeles személyiségek dicsőítenek Téged a legcsodálatosabb versekkel, s lótuszlábad magasztalása olyan, akár a sáfránypor. Amikor a

nagy *bhakták* ajkairól áradó transzcendentális vibráció tovaröppenti lótusz-lábad sáfrányporának illatát, a feledékeny élőlény lassanként emlékezni kezd az örök kapcsolatra, amely Hozzád fűzi őt. Híveid így fokozatosan helyes végkövetkeztetésre jutnak az élet értékéről. Drága Uram! Nincs szükségem hát más áldásra, csupán arra a lehetőségre vágyom, hogy tiszta hívedet hallhassam.” (ŚBh 4. 20. 25)

Guru Mahārāja, amikor ajkaidat elhagyják a transzcendentális hang sáfrány kegy porszemcséi, lassanként emlékezetünkbe idéződik az a rég elfeledett kapcsolat – *sambandha* –, ami összeköt minket Kṛṣṇával. A személyes tapasztalatom az, hogy ez igen-igen lassan történik meg. Gyakorlatilag 20 éve hallottam először a hangodat, és még most sem vagyok képes időm nagy részében emlékezni a transzcendentális Istenség Legfelsőbb Személyiségére, Śrī Kṛṣṇára, csak néha-néha jut eszembe Ő.

A helyes végkövetkeztetés eléréséig, pedig gyakran igen sok erőfeszítésre és türelmes várakozásra van szükség. Ez az, amit a te személyes példamutatásodból a legtöbbet tanulhatunk. Végtelen türelmed és alázatoságod mindig megdöbönt, amikor kérdésekre válaszolsz a leckéken, vagy a podcast-okon. Néha azt gondolom, hogy már 20 éve (vagy több) ismételed ugyanazt a témát és még mindig nem értjük. Gyakran beszélsz az élet valódi értékeiről is – *artha* – ami nem más, mint a tiszta odaadó szolgálat, melyet továbbvihetünk a következő életünkbe is, míg a felhalmozott anyagi javainkat itt kell hagynunk, azokat nem vihetjük tovább. Valójában felfogtuk-e, hogy az az áldás, amire Pṛthu Mahārāja vágyakozik ebben a versben, itt hever a lábaink előtt? Mindennapi hangüzeneteid, leckéid, *bhajanáid*, beszélgetéseid, s legfőképpen könyveid nem mások, mint azok a legfontosabb drágakövek, amik tele vannak ezekkel a különleges sáfrány kegy porszemcsékkel.

A második gondolat egy *Bhagavad-gītā* idézet a 12. fejezetből (13-14. vers)

*adveṣṭā sarva-bhūtānāṁ maitraḥ karuṇa eva ca
nirmamo nirahaṅkāraḥ sama-duḥkha-sukhaḥ kṣamī*

*santuṣṭaḥ satataṁ yogī yatātmā dṛḍha-niścayaḥ
mayy arpita-mano-buddhir yo mad-bhaktaḥ sa me priyaḥ*

„Aki nem irigy, hanem minden élőlény kedves barátja, nem képzeli tulajdonosnak magát és mentes a hamis egótól, boldogságban és boldogtalanságban egyaránt kiegyensúlyozott, türelmes, mindig elégedett, önfegyelmezett,

nagy elszántsággal végzi az odaadó szolgálatot, valamint elméjét és értelmét Rám szögezi, s az Én *bhaktám*—az nagyon kedves Nekem.”

Bármelyik tulajdonságról oldalakat lehetne írni veled kapcsolatban. Mivel Śrīla Prabhupāda arról beszél a magyarázatban, hogy egy tiszta *bhaktát* mennyire nem zavarják meg a körülmények, és az őt érő szenvedéseket is az Úr kegyes elrendezésének tekinti, ezért én is erről szólok néhány szót.

Kedves Guru Mahārāja! Szervedések sorozata ér téged, legfőképpen szívedet, a tanítványaid és követőid sértései és spekulációi miatt. Ennek ellenére te mégis kitartó és türelmes vagy az ostobaságunk láttán. Hogy mit jelent az igazi megbocsátás, önfegyelem, kiegyensúlyozottság, rendíthetlenség és szeretet, azt szintén a te példádból meríthetjük legfőképpen. Miért is okozunk neked és főleg magunknak ennyi problémát és szenvedést? Csak a szabad akarat adhat választ erre a költői kérdésre. Ahogy te is mondtad nem rég, „Csak egyetlen személyt tudunk erőltetni valamire, az pedig saját magunk vagyunk. Mindenki másnak csupán tanácsot adhatunk a helyes utat illetően.”

A harmadik gondolat egy szép vers a *Śrī Caitanya-caritāmṛtából* (l. 8. 251.)

*‘śreyo-madhye kona śreyah jīvera haya sāra?’
‘kṛṣṇa-bhakta-saṅga vinā śreyah nāhi āra’*

„A kedvező és üdvös cselekedetek közül melyik a legjobb az élőlény számára?”—hangzott Śrī Caitanya Mahāprabhu következő kérdése. Rāmānanda Rāya így felelt: „Az egyetlen áldásos tett az, ha valaki Kṛṣṇa *bhaktáinak* társaságát keresi.” (Cc. *Madhya* 8.251)

A *bhakták* és az Úr bensőséges kapcsolata a legédesebb dolog a világon. Hiszen Kṛṣṇa 64 transzcendentális tulajdonságai közül is a legfőbb 4 egyike a *bhaktáival* végzett transzcendentális kedvtelései. A *bhakták* legfőbb kapcsolata Kṛṣṇával a Szent Név, a *mūrti*, a szentírás, a szent helyek és a *prasādam*. A *sādhu-saṅga* pedig az odaadó szolgálat folyamatai közül az, ami nélkül a Kṛṣṇával való kapcsolat sem tud igazán megszilárdulni. Olyan, mint egy ragasztó a papírok között, mint a cement a téglák között, vagy a sok-sok kisebb-nagyobb csavar egy gépben, ami nélkül elképzelhetetlen lenne a helyes működés. A *bhakták* olyanok, mint a szent Gangesz folyó hullámai. Kis hullám, nagy hullám, mindegyik ugyanolyan szent, mint az egész Gangesz folyó. Ezt a *bhaktákkal* való transzcendentális kapcsolatot lehet megízlelni a tanácsadói csoportokban is. Szinte hihetetlen, hogy mennyi bölcsesség, tudás, tapasztalat és mély Kṛṣṇa iránti szeretet

szunnyad a *vaiṣṇavák* szívében, amire nem is derülne fény, ha nem lenne egy ilyen csodálatos fórum, ahol a *bhakták* erőt és lelkesedést meríthetnek az egymás közötti társulásból.

Köszönjük neked Guru Mahārāja, hogy ilyen szép drágaköveket sikerült faragnod a *bhaktákból*, akik most meghálálva neked a tiszta Kṛṣṇa-tudatot, lelkesen prédikálnak és foglalkoznak a *bhaktákkal*. Guru Mahārāja kī jaya!

Érdemtelen szolgád:
Rādhā-vallabha dāsa

RAGHUNĀTHA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Számomra a tulajdonságaid közül az egyik legvonzóbb az, hogy minden *bhaktának*, aki valaha valamilyen szolgálatot végzett, mindig megadod az esélyt, hogy valamilyen módon kapcsolódni tudjon, még ha időközben valami okból el is távolodott többé-kevésbé a mozgalomtól. Nem neheztelsz rájuk, hanem bátorítod, lelkesíted őket mindenféle módon. Lehet, hogy valamikor csalódást okoztak, mert visszaléptek a lelki gyakorlatoknak arról a szintjéről, amit már hosszabb ideje gyakoroltak, még sem félsz attól, hogy esetleg újból csalódást, nehézséget és fájdalmat okoznak, hanem csak segíted őket, hogy folytatni tudják odaadó szolgálatukat. Vagy még ha van is okod effajta félelemre, akkor is vállalod ezt a kockázatot. Szeretet és türelem. Mint egy apa, aki látja, hogy a fia százszor és százszor elesik, mikor járni tanul, még sem szidja meg érte, hanem csak mindig felsegíti és bátorítja, hogy ha csak próbálja, előbb-utóbb menni fog neki. Úgy, ahogy szüleink segítségével mindannyian megtanultunk járni, ugyanúgy az is garantált, hogy egyszer érettek leszünk a lelki életben, ha követjük Śrīla Prabhupāda és lelki tanítómesterünk utasításait.

A másik ilyen vonzó tulajdonság benned számomra az, hogy annyira átadtad magad Śrīla Prabhupāda missziójának, hogy energiád 100%-át erre használod. Néhány éves *bhaktaként* 30 évesen *sannyāsa* fogadalmat tettél,

hogy ne kelljen másra időt és energiát fordítanod, mint arra, hogy minél több emberhez eljuttathasd az Úr Caitanya üzenetét, hogy az ő életük is sikeres lehessen. Nem engeded, hogy bármi eltántorítson ettől az elhatározásodtól. Minden időt kihasználod, magadat nem kímélve dolgozol, hogy elégedetté tegyed lelki tanítómestered. Olyan sok dologgal foglalkozol vezetőként, mégis türelmesen válaszolsz minden egyes elesett léleknek, akik közelítenek hozzád kérdéseikkel. Az elméd így minden pillanatban az irányításod alatt tartod, és tökéletes Kṛṣṇa-tudatban merülsz el.

Kedves Guru Mahārāja! A legjobb prédikálás a példamutatás. A tettek sokkal többet mondanak a szavaknál. Persze szavak is kellenek, hogy megérthessük a dolgokat, de ahhoz, hogy inspiráltak legyünk mi is a tanítások szerint élni, ahhoz látni kell, hogy milyen az a gyakorlatban. Köszönöm, hogy személyeddal vonzóvá teszed számunkra a Kṛṣṇa-tudatot. Kérlek szépen, áldj meg, hogy én is sikeres lehessenek a lelki életben, és el tudjak engedni minden ragaszkodást, ami elválaszt Rādhātól és Śyāmától, és *bhaktáik* szolgálatától!

Jelentéktelen szolgád:
Raghunātha dāsa

RĀMA-KṚṢṆA DĀSA

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Újabb év telt el és ilyenkor mindig zavarban vagyok, hogyan dicsőítsek téged. Oly sok nemes gondolatot, ügyesen költőien megfogalmazott mondatot lehetne írni, amelyhez egy könyv sem lenne elég.

Én mégis megpróbálkozom a magam egyszerűségében. Most egy számomra nagyon fontos témáról szeretnék írni neked, és ez nem más, mint azoknak a *bhaktáknak* a dicsőítése, akiknek a szívében ott ülsz a szeretetükből font trónon. Ezek a nagyszerű lelkek a te kiterjedéseid, akik a mindennapjaikban irányítanak bennünket, terelgetnek a helyes úton, figyelnek, prédikálnak nekünk, elviselik csapongó elménket, *anartháinkat*, képeznek a *vaiṣṇava* kultúrára. És itt jön a lényeg, talán a Holdról jöttek ezek a teremtmények

vagy a sarki fűszerestől? Nem ők a te jelened, prédikálásod eredményei, a szíved könyörületességének az esszenciája, amely szénből aranyat csinál, közönséges embereket szentekké változtat, akik aztán tovább adják ezt a felfoghatatlan és indokolatlan kegyességet.

Ezért nehéz is lenne megköszönni neked, amit adtál nekünk, Rādhā-Śyāmasundara szolgálatát, a könyveidet, a templomokat, a *bhaktáidat* és még sorolhatnám.

Ezért e nemes napon azért könyörgöm az Úr lótuusz lábához, hogy ezt soha ne felejtsem el, mivel ostoba és műveletlen vagyok, szavak helyett inkább a tetteim legyenek hálám jelei.

Ostoba szolgád:
Rāma-Krṣṇa dāsa

RĀMA-PRASĀDA DĀSA

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances at your lotus feet on this most auspicious day! All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to Śrī Śrī Rādhā Dāmodara. All glories to Śrī Bhagavān Nṛsimhadeva .

Please forgive my offences past and present! Four years have passed and I am still chanting my rounds by dint of your kind mercy. Thank you Guru Mahārāja, for without your mercy it would not have been possible to do so. Please be merciful and allow me to continue to serve and associate with the devotees.

Your insignificant servant,
Rāma-prasāda dāsa

RĀMĀNANDA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On this most auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā, your friend and Godbrother, Bhāgavata Āśraya prabhu has encouraged me to share with you some realizations which have had a very positive effect on my endeavours in Kṛṣṇa consciousness over the last year.

As you know we have had our fair share of upheavals in Scotland over the last few years and Jāhnavā-priya and I were thinking very seriously of relocating to New Vraja-dhāma for the sake of our children's Kṛṣṇa conscious education and, more selfishly, so we could just get a fresh start after all the ups and downs at Karuṇa Bhavān. However, as I was thinking in this way, and consequently was becoming more and more distant from the devotees in the community in Scotland, I found that I was also losing my taste more and more for the service I had, and my attraction and attachment to our deities, Śrī Śrī Koda Nitāi-Māyāpura Śaśi was also becoming less and less.

This went on for some time until I really began to question what the cause of my difficulty was. I realised that both within my mind and also directly with the devotees I was involved with, I was fighting the decisions that were being made and the direction we were going in as a community. I thought that my arguments and reasoning were all correct and my authorities just couldn't understand how things should be done. In this condition I was becoming more and more unhappy and the probability of our leaving Karuṇa Bhavān was becoming more and more likely.

At that time I had a moment of clarity, "what does my spiritual master wants me to do in this situation?", I thought about all the times that I have heard you encouraging us to cooperate with our authorities and work together as a community and I could understand that you would be much more pleased if I worked cooperatively with the devotees than have so many so called great ideas but make life difficult for everybody else. With this in mind I make a serious endeavour to just do as I was asked, try to help and support my temple authorities as much as possible, do a little extra when I could, support the direction the community was going in and try to encourage others to do the same.

When I did this, almost overnight everything changed. Gaura-Nitāi lit up and became more attractive that I could remember seeing them for a very long time. I became more and more enthusiastic in my service and my relationships with my temple authorities blossomed. I could understand that this must be what you want of me and it became my meditation in my dealing with devotees, “how would Guru Mahārāja want me to behave in this exchange?”.

Now when I see how you are organising the Hungarian *yātrā* I feel inspired to see how we can do something similar in Scotland. When I hear you speak with such love of Rādhe-Śyāma I wonder how I can develop such attachment to our Gaura-Nitāi. When I see the holy places becoming manifest in New Vraja-dhāma I wonder how Gaura Nitāi will reveal the places of their pastimes at Karuṇa Bhavān.

I hope that it is appropriate to share this experience with you as my offering for your Vyāsa-pūjā celebration. Thank you for inspiring me through your books, lectures, podcasts and all the other ways in which your instructions reveal themselves. You are a most wonderful example to follow and so I hope I can, in whatever way I am able, become a sincere follower.

I beg to remain your servant ,
Rāmānanda dāsa

RĀMA-PRIYA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my loving obeisances. All glories to your Vyāsa-pūjā celebration!

You are an example to me and to other devotees in many many ways. The concern that you always show for Rādhe-Śyāma, that they are being cared for correctly dressed nicely, fed sumptuously, is the example to everyone how to serve thank you.

Your concerns for New Vraja-dhāma, not for just now, but for the next 10,000 years, thank you. Your concern for devotees, also for now and in the future, that they will still be able to serve Kṛṣṇa in Hungary, thank you.

Your concern for your Mother in her old age is a reminder to everyone not to forget their family, thank you. Your instructions to me regarding *maṅgala-āratika*, is an example of how to get a stubborn disciple to do what he should do, thank you.

Your humour and laughter always cheers me up, thank you. Your seriousness always makes me look at myself and think I should be more sober at times, thank you.

I pray to Kṛṣṇa that I can serve you for always, so that at some stage I can also show this example by my behaviour, to others.

Your humble servant,
Rāma-priya dāsa

RASĀMṚTA DEVĪ DĀSĪ

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma -svāmin iti nāmine*

Kedves Guru Mahārāja, szeretném újra és újra megköszönni, hogy megkaphattam a Szent Nevet, bár nem érdemlem meg, de a te kegyedből megkaphattam. Igazából az, hogy énekelhetjük Kṛṣṇa szent neveit, az nekünk kulcs a lelki világba.

Guru Mahārāja, én nagyon szerencsésnek érzem magam, azért mert te vagy a lelki tanítómesterem. Egy nagyon különleges személy vagy, hiszen nagyon sok tanítványod van, és mindenkiről gondoskods. Egy átlagos *bhakta* nem képes ilyenre.

Nagyon sok mindenben segítesz, mint egy törődő lelki apa, és mint

egy *guru*. Ez is attól függ, hogy éppen a tanítványnak milyen segítségre és gondoskodásra van szüksége. Hála Kṛṣṇának valamiért megkaphattam a kegyet, hogy sokat szolgálhatlak személyesen is. Téged szolgálni olyan, mint Kṛṣṇát szolgálni. Nincs különbség a kettő között. Tiszta *bhaktát* szolgálni nagyon különleges.

Mindig próbálok hálás lenni, hogy ilyen közel lehetek hozzád. Bár nem vagyok egy tökéletes szolgáló, de mindig megbocsátasz nekem, ha valami hibát követek el. A lelegeletesebb *bhaktáidat* is mindig megmented. Mi csak próbálunk valamit tenni Kṛṣṇáért, míg te mindig valami nagyobb és nagyobb dolgot teszel érte. Küzdesz értünk, hogy valahogy itt maradhasunk és szolgálhassuk.

Guru Mahārāja, kérlek, add kegyed, hogy megfelelő módon tudjalak szolgálni téged, és hogy kellő odafigyeléssel tudjam énekelni a Szent Nevet. Mert nincs más esélyem máshogy visszamenni Kṛṣṇához.

*harer nāma harer nāma harer nāmaiva kevalam
kalau nāsty eva nāsty eva nāsty eva gatir anyathā*

Lelki lányod és szolgáló:
Rasāmṛta devī dāsī

RASEŚVARĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mostanában valahogy többször összefutottam a múlttal, a kezdetekkel. Nemrég olyan leckét hallgattam amikor arról beszéltél, hogyan kezdődött a magyarországi prédikálásod, amikor először jöttél parókában és nadrágban, hogyan sikerült a hűvösvölgyi templomot megvenni, aztán Gaura-Nitāi beavatásáról, és Rādhe-Śyāma megérkezéséről meséltél. Nagyon lelkesítő volt.

Aztán kb 2-3 hete Tulasī pakolászott az iratszekrényben, és a kezébe került egy 1991-es fesztivál műsorfüzet, emlékek jöttek elő és elkezdtem mesélni a lányomnak, ez is nagyon lelkesítő volt.

Pár héttel ezelőtt szintén Tulasī a harmóniumon azt a fesztivál dallamot gyakorolta, amit akkor hallgattunk. Köszönöm Guru Mahārāja, hogy részese lehettem ezeknek, persze akkor még nem tudtam, hogy mit hoz a jövő, és a te kegyedből milyen csodák történnek itt Magyarországon. Most itt élek Krisna-völgyben, és részese lehetek a fejlődésnek.

A múlt év Rādhe-Śyāma éve volt, sok megemlékezést tartottak a *bhakták*, hogyan is kezdődött Krisna-völgy és sokat meséltek megvalósításaikról. Mindez egyfajta hálát csalt elő belőlem és néha elgondolkoztam, hogy mit is hoztál létre, milyen jó hogy a tanítványod lehetek, és milyen rossz, hogy nem vagyok képes mindent odaadni.

A múlt héten ünnepeltük Gaura-pūrṇimāt és bementünk Kaposvárra *harināmázn*i, nagyon jól sikerült és a gyerekek is lelkesen osztották a szórálapot, jó volt látni, ahogy egyik embertől a másikig futkosnak, és nem szegi a kedvüket semmi. Te mindig hangsúlyozod, hogy a gyerekek milyen fontosak a jövő szempontjából, és persze te egészen másképp nézed a jövőt mint mi.

A múlt év végén volt ez az egyházi törvény módosításával kapcsolatos kampány, és időszak. Egyszer tartottál egy leckét itt a farmon és az jött át nekem, hogy bármi legyen is a vége az Kṛṣṇa akarata és úgy kell elfogadni és folytatni. Szóval ez is mutatja, hogy milyen rendíthetetlen vagy, bármi történik, te azt maximálisan Kṛṣṇa tudatosan látod. Nemrég a vízióval kapcsolatosan is tartottál leckéket, és természetesen te tiszta Rādhe-Śyāma tudatosan látod a jövőt, és én pedig csak pislogok, és próbálok legalább a szikráját elkapni a hangulatodnak.

Igazából nagyon köszönöm neked Guru Mahārāja, hogy ott lehetek a *kīrtanáidon*, személyesen hallhatom a leckéidet, vagy csak látlak Vraja-dhāmában hazasétálni, és odaintegetsz nekünk, amikor meglátsz.

Köszönöm, hogy itt lehetek, hiszen a *bhakták* társaságában én is tisztulok, és haladok a lelki úton.

Imádkozom azért, hogy hálás tudjak lenni mindazért a kegyért, amit kaptam és kapok tőled és a *bhaktáktól*.

Hare Kṛṣṇa, érdemtelen szolgáló:

Raseśvarī devī dāsī

RASIKĀNANDA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sok szeretettel köszöntelek megjelenésed napján! Nagyon szép volt ez az év és jó volt téged újra többet látni: részt vehettem kīrtanájaidon, hallgathattam leckéidet és sokszor csak összefutottam veled a templom folyosóin.

Eszembe jutottak azok az idők, amikor tagja lehettem annak a kis csoportnak, akiknek közvetlenül, személyesen te prédikáltál, akikkel rendszeresen találkoztál. Az egyik ilyen programon azt mondtad, hogy nem építhetjük lelki életünket a veled való állandó személyes találkozásokra. Ez biztos így van, de nekem mégis nagyon hiányoznak ezek az idők.

A személyes találkozások helyébe a leckék, podcastok hallgatása lépett. Sokszor megdöbbenek, amikor leckéidet hallgatom. Előtte mindig arra készülök, hogy tanulok majd valami újat, fontosat, amit majd beilleszthetek a meglévő ismereteim közé. Arra szinte sose számítottok (bár nagyon gyakran ez történik), hogy a leckében olyan gondolatokat mondasz, amely nem hozzáépül a meglévő tudásomhoz, hanem átrendezi azt. Mint a csontkovács, amikor helyére illeszti a félrecsúszott csontokat, te is úgy teszed helyükre elmémben a gondolatokat: néhány alapvető igazság rögzítésével a fejemben lévő többi ismeret is a helyére kerül és új értelmet nyer. Ilyenkor még a hátam is kiegyenesedik és a légzésem is szabályossá válik: testem, lelkem érzi, élvezzi a tudás gyönyörű pillanatait.

De mi történik ezután? Miért csúsznak el a „csontok” ismét helyükről, hány „kezelésen” kell még részt vennem, hogy végleg a helyükön maradjanak? Hogyan tudnék mindig kapcsolatban maradni veled?

Tudom, hogy te számtalan módon kommunikálsz velem: a leckék, podcastok mellett ott vannak a gyönyörű könyvek, amiket írtál és ott van az a néhány elkapott pillanat, amit néha veled tölthetek.

Szeretnék mégis többet találkozni veled, leckéidet többet hallgatni, könyveidet többet olvasni. Szeretnék mindig azon a hullámhosszon maradni, ahol a te „adásaid” mennek, szeretném ha az életemben meg tudnám valósítani, amit mondasz. Szeretném rajtad keresztül mindig Kṛṣṇát látni, szeretnék mindig veled maradni.

Szolgád:

Rasikānanda dāsa

BHAKTA RAZVAN BOGDAN

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma -svāmin iti nāmine*

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Writing an offering for the first time in my life, turn out to be not a very easy thing. Yet, by the mercy of your divine grace, I understood that the Vyāsa-pūjā offering is meant to glorify the spiritual master, the perfect representative of Śrīla Vyāsadeva.

Once I ask our temple president, Murāri Kṛṣṇa Prabhu, how can I better serve Śrīla Prabhupāda. He responded that I have to approach a bona-fide disciple of Śrīla Prabhupāda who can guide me on serving his divine grace.

And who is most expert in representing the teachings of Śrīla Prabhupāda, the mood and conduct of Śrīla Prabhupāda, the care for devotees that we read his divine grace manifested for devotees? Your divine grace is the perfect representative of Śrīla Prabhupāda! All your actions, words, conduct are but a continuous offering to Śrīla Prabhupāda!

Since I made the step of trying to follow your instructions, on meditating upon your inspiring podcasts, on reading your most precious books, listening to most extatic *kīrtanas*, I have faith and understanding that you are the one who can save me because you are connected to the perfect saint, deliverer of the most fallen, which is Śrīla Prabhupāda. And what does Śrīla Prabhupāda say about our duty? "But remain always faithful to the spiritual master and try to understand Kṛṣṇa. Any other so-called understanding, that is simply waste of time because we are under the grip of the material nature. One may be very learned scholar. One may be a fool. It doesn't matter. You are under the laws of material nature."

And what can I offer to your divine grace for this most auspicious day of Vyāsa-pūjā? Dear Guru Mahārāja! Please accept one more year in trying to serve Śrīla Prabhupāda's mission and your divine grace instructions. I am here from 2006 since I first met your divine grace in Oradea and you can count on me for the next battles.

Your aspiring disciple,
Bhakta Razvan
Timisoara

BHAKTA RÉMIÁS RÓBERT

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és lótuşzlábad porának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.”

Már több mint kettő éve próbálom szolgálni Śrī Śrī Dayāl Nitāi-Vijaya Gaurāṅgát, több-kevesebb sikerrel. De nem lennék itt, ha nem találkozhattam volna nagyszerű tanítványaiddal, akik segítettek megértetni velem az élet valódi célját! Az ő lelkesedésük adta nekem az erőt, amivel komolyabban gyakorolhatom a lelki életet, és elfogadjak egy lelki-tanítómestert, elfogadjalak téged *gurumnak*, aki vezet engem.

Eleinte könyvosztó *bhaktaként* próbáltam törleszteni, azt a törődést és tanítást, amit közvetlenül tőled vagy közvetve a tanítványaidon keresztül kaptam. Igaz nem voltam nagy könyvosztó, de próbálkoztam minden tőlem telhetőt megtenni, hogy elégedetté tegyem Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát és Śrīla Prabhupādát. Több mint egy év után megváltoztatták a szolgálatomat, *pūjārī* lettem! Számomra kicsit ismeretlen volt a terület, de elfogadtam az autoritásaim döntését, és állhatatosan végeztem a szolgálatomat. Nagyon megszerettem, és hiányérzetem van, ha egy héten egyszer nem tudok valamilyen *pūjārī* szolgálatot felajánlani Gaura-Nitāinak. Viszont egy dolog hiányzott: nem tudtam közvetlenül prédikálni, kevesebbet kommunikáltam a külvilággal. Ennek ellenére, mindig kerestem rá a lehetőséget, hogy másnak oda tudjam adni Śrīla Prabhupāda könyveit. Volt, hogy a vonaton – miközben édesanyámat mentem meglátogatni – kialakult beszélgetés folyamán került egy kedves személy tulajdonába egy-két könyv. Ezen beszélgetésekből azt a következtetést vontam le, hogy az emberek legtöbbször értékelik a Kṛṣṇa-tudatot. Szükségük van szeretetre, és ennek elérését ezekből a könyvekből kaphatják meg. Ezt eddig is tudtam, de nem volt róla igazi megvalósításom, most már mélyen hiszem ennek igazát.

Egy másik lehetőség, ami adódott számomra a prédikálásra: az India Rejtett Kincsei című előadássorozat. Jelenleg ennek a háttérszervezését

folytatom. Sok olyan kedves személlyel találkozok, akik egyáltalán nem vagy csak kicsit ismerik a Kṛṣṇa-tudatot. Érdeklődőek, sokat kérdeznek, és mohón vágnak arra, hogy az eredeti, védikus kultúrát bemutassuk nekik. Közülük van, aki azóta *bhakta* lett, és a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskolán tanul.

Amióta viszont átkerültem a vendégfogadásba, még több lehetőségem nyílik a látogatókkal megosztani a tapasztalataimat, bemutatni, elmagyarázni nekik a Kṛṣṇa-tudat alapvető filozófiáját.

Ezúton szeretném megköszönni neked, hogy kegyesen kivezetsz az anyagi érzékkielégítés mély óceánjából, lehetőséget biztosítva arra, hogy szolgálatot végezhessek Kṛṣṇának, és a *bhaktáinak*.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Rémiás Róbert

REVATĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Once you were talking about Haridāsa Ṭhākura: “Whatever happens this he can’t stop. He can’t give up chanting . . .”

Somewhere you wrote how Rādhārāṇī reacted on Raghunātha Dāsa Gosvāmī’s prayer: “You’ve been brave to keep faith despite so many reverses . . .”

At another place you wrote down the words Arjuna told Kṛṣṇa once: “Don’t you know that night and day I only think of you, that every particle of my existence wants only to be with you?”

I was thinking that only someone owning the same qualities can make such statements sharp arrows causing astonishment, pain, compassion and surrender in others.

Your insignificant servant,
Revatī devī dāsī

RŪPAMATĪ DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet.

It is a festival time, I am in Māyāpura by the mercy of the devotees and have to write my Vyāsa-pūjā offering. A few days ago, on *parikrama*, we recieved the message – devotees in Hungary got their church status and the land for the cows in New Vraja-dhāma is saved! Yesterday was your first *kīrtana* with devotees. I participatre for a few minutes too. There is so many books I would like to take and read, so many clases to listen and *kīrtanas* to dance...Everything looks so natural and is exactly folowing the description of the spiritual world- every step is a dance and every word is a song.

I have nothing to do but to offer my obeisances to you in a gratetude, for I am having all this only because of you. I have friends amongs the devotees, I have a hope for our society, so much to engage my mind and senses, I have a purpose of my live. What ever I have I try to offer in service to you. Please accept it!

All glories to Guru and Gaurāṅga! All glories to Śrī Śrī Rādhā Govinda! All glories to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara! All glories to Śrī Navadvīpa-dhāma! All glories to all the *vaiṣṇavas*!

Your insignificant servant:
Rūpamatī devī dāsī

SADĀŚIVA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you for your guidance and help, in showing us the true path to living out Śrīla Prabhupāda's instructions, and you are giving Kṛṣṇa consciousness to others, whilst maintaining orignal *vaiṣṇava* culture. I see

in some of my godbruthers, who are very closley following in your mood, this helps remind me to try and get more serious in Kṛṣṇa consciousness, seeing your example gives me hope to push higher towards surrendering and service to Kṛṣṇa.

I am far off the goal, but by your effulgence of dutifull surrender, which is shining bright, so I can stagger towards yours and Kṛṣṇas mercy. I'm very sorry and don't mean to let you down Guru Mahārāja.

Trying to be your servant,
Sadāśiva dāsa

SĀKṢI-GOPĀLA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A feltételekhez kötött lelkek egyike szól hozzád, akit olyan áldásban részesítettél, hogy a tanítványoddá fogadtad. Nem áll a rendelkezésemre sem elegendő intelligencia, sem elegendő műveltség, sem elegendő lelki képesítettség ahhoz, hogy méltó módon dicsőítsek és ahhoz sem, hogy felfogjam annak az ajándéknak az értékét, amit nyújtasz nekem. Ezért a szentírásokhoz fordulok segítségért. A *Bhagavad-gītāban* (4.35) azt olvashatjuk, hogy ha egy önmegvalósított lélek igazi tudásban részesíti a feltételekhez kötött lelket, akkor az már nem esik többé illúzióba, mert tudása révén látni fogja, hogy minden élőlény a Legfelsőbb vagyis Kṛṣṇa része. Śrīla Prabhupāda az előző vershez fűzött magyarázatában azt írja, hogy „a lelki tanítómester próbára teszi tanítványát, akinek ki kell állnia e próbát. Ha meggyőződik tanítványa őszinte vágyáról, igaz lelki megértéssel áldja meg őt.” Kedves Guru Mahārāja! Ezt az ajándékot nyújtod nekem, de sajnos még nem értékelem eléggé, így a próbatételeken sorozatosan elbukom. Kérlek, ha egy parányi őszinte vágyat látsz bennem, akkor fogadd el azt!

Kérlek, fogadd a *Śrīmad-Bhāgavatam* (11.3.21) következő szavait dicsőítésként:

*tasmād gurum prapadyeta jijñāsuḥ śreya uttamam
śābde pare ca niṣṇātaṁ brahmaṇy upaśamāśrayam*

„Akik komolyan vágynak a valódi boldogságra, azoknak fel kell kutatniuk egy hiteles lelki tanítómestert, és az avatás révén menedéket kell keresniük nála. Lelki tanítómester az, aki alaposan végiggondolva és érvekkel alátámasztva megvalósította a szentírások végkövetkeztetését, és így képes arra, hogy másokat is meggyőzzön ezekről. Az ilyen nagy személyiségek minden anyagi megfontolást félretéve a Legfelsőbb Istenségnél kerestek oltalmat, ezért tudnunk kell róluk, hogy hiteles lelki tanítómesterek.”

Szolgád:
Sākṣi-gopāla dāsa

SANKĪRTANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.”

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma -svāmin iti nāmine*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Śrīla Śivarāma Swaminak, aki nagyon kedves az Úr Kṛṣṇának, mert az Ő lótuszlábainál kerestem menedéket.”

Ez a legszebb ima, amit a tanítvány nap mint nap mondhat, így emlékezve a lelki tanítómesterére. Igen, te Rādhe-Śyāma lótuszlábainál vettél

menedéket, és fáradságot nem ismerve mindenki mást is oda próbálsz vonzani. Ez így olyan szép és *śāstrikus*, de mikor magamba nézek, meglepődök, hogy még egy ilyen elesett, szerencsétlen személyt is felkarolsz, mint én. Bár nem érdemlem meg, de te mégis törődsz velem is. Köszönöm Guru Mahārāja.

*he guro jñāna-da dina-bandho
svānanda-dātāh karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇāya-prachāra*

„Ó lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótevője! Egyedül te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetéről prédikálj nekünk. Kérlek, légy kegyes hozzám!”

Kedves Guru Mahārāja! A te boldogságod Rādhē-Śyāma boldogsága. Mindent azért teszel, hogy Ők boldogok legyenek. És mivel Kṛṣṇa mindenkit visszavár, ezért segítesz Neki, hogy mások is megtalálják a Hozzá vezető utat. A te mindent felülmúló önzetlenséged határtalan.

*tvam̐ gopikā vṛṣaraves tanāyantike 'se
sevādhikāriṇi guro nija-pāda-padme
dāsyam pradāya kuru mām̐ vraja-kānane śrī-
rādhāṅghri-sevana-rase sukhinīm̐ sukhābdhau*

„Ó, drága lelki tanítómester, te mindig a Rādhā nevű *gopī*, Vṛṣabhānu király leánya társaságában vagy. Hadd szolgáljam lótuuszlabadat, az odaadó szolgálat kútforrását. Kérlek, meríts a boldogság óceánjába: részesíts a Śrī Rādhā lótuuszlabainál, Vraja-dhāma ligeteiben végzett szolgálat ízeinek örömeiben.”

Kedves Guru Mahārāja! Az odaadó szolgálat kútforrása a te lótuuszlabaidnak a szolgálata. Bár nagyon szerények a próbálkozásaim és tele vagyok hibákkal, te mégis végtelenül türelmes vagy hozzám is. Ilyen nagy türelemmel és odaadással csakis egy tiszta *bhakta* rendelkezhet, mint amilyen te vagy, és így minden kegyvel elárasztod a kóborló lelkeket.

*rādhā-sammukha-samsaktim
sakhī-saṅga-nivasīnim
tvām ahaṁ satatam vande
mādhavāśraya-vigrahām*

„Ó, lelki tanítómester, újra meg újra leborulok előtted, aki mindig Śrīmatī-Rādhārāṇī közelében vagy, s bizalmas barátnői, a *gopīk* társaságában odaadón szolgálod Őt. Egész lényedet áthatja a Kṛṣṇa iránti szeretet.”

Kedves Guru Mahārāja! Az életed Rādhē-Śyāma szolgálata. Minden lélegzetvételeled Ők. Prédikálsz, ha kell politikusokat is meggyőzöl, gyönyörű könyveket írsz, nap mint nap imádod Rādhē-Śyāmát és Rādhā-Dāmodarát, gyűlésekre mész stb. és még rólunk sem feledkezel meg. Minden téren fel vagy hatalmazva a prédikálásra, és ki is használsz minden lehetőséget.

*śrī-guro paramānanda
premānanda phala-prada
vrajānanda-pradānanda
sevayām mām niyojaya*

„Drága lelki tanítómesterem, te a legmagasabb rendű boldogság – az Isten iránti szeretet – gyümölcsével ajándékozol meg. Kérlek, add meg nekem, hogy Śrī Kṛṣṇa örömteli szolgálatát végezhessem, aki boldogságot hoz Vraja földjére.”

Kedves Guru Mahārāja! Ezek a gyönyörű imák mind rólad szólnak. téged dicsőítenek, a szép jellemedet, az önzetlen odaadó életedet, az elkötelezettségedet Rādhē-Śyāma és Új Vraja-dhāma felé. Áldj meg kérlek, hogy a legmagasabb rendű vágyam Rādhē-Śyāma és Új Vraja-dhāma szolgálata legyen, hogy ezen keresztül én is tudjak egy kicsi boldogságot tenni a te boldogságodhoz.

Jaya Guru Mahārāja!

Szolgád:
Saṅkīrtana dāsa

ŚARAT-BIHĀRĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmasundarának

Szeretnék neked egy szép felajánlást írni, de egyre inkább érzem a korlátolt lehetőségeimet. Ugyanazt érzem, mint amikor megyek öltöztetni Rādhē-Śyāmát és nagy vágyam, hogy igazán szépek legyenek, hogy a *bhakták* még jobban vonzódjanak Hozzájuk. De persze nem történik így, minden bizonnyal van valami mögöttes dolog, amit Rādhē-Śyāma nem értékel.

Próbálok végig gondolni az elmúlt 19 éven, amióta csatlakoztam, de újra csak ugyanazok a képek jönnek, mint korábban. Nagyon hamar el tudtalak fogadni, mint lelki tanítómesteremet, ami persze a te érdemed, mert tudtad, hogyan kell vonzani Kṛṣṇa irányába. Ez azt is bizonyítja, milyen jó közvetítő vagy, milyen vonzóan tudod adni Kṛṣṇát.

A farm mindig is vonzott, elsősorban, mert elegendő volt a városi életből. De még mindig a te kegyed az, mely által itt lehetek és végezhetek szolgálatot, itt New Vraja-dhāmában. Ide kívánczik egy ima, melyet a könyvedben olvastam, és vettem kölcsön. Később is fogok még idézni.

„Óh, Śrī Vṛndāvana-dhāma, egyetlen menedéke azoknak, akik Govinda lótuszlábának oltalmát keresik, alázatos hódolatomat ajánlom neked! Bárcsak isteni virágok aromájától súlyos, illatos vízcseppektől nedves, édes szellőid, melyek kristálytisza tavaid felett lengenek, újra életre keltenék mohóságtól összeaszott, a düh rozsdás pengéjével barázdált, a kék lángoló tüzétől kiégett boldogtalan szívemet!”

Mindenben te mutatod az utat, hogyan éljünk úgy, hogy mindig Kṛṣṇa legyen a kezdés a Rá való emlékezéssel, a köztes és a végcél.

Kegyed eltávolít minden akadályt a *sādhana-bhakti* útjából, legyőz minden családi korlátot, megsemmisíti a világi tudás összes mérgeit, és a remény örökké fénylő szikráival ragyogja be a Śrī Kṛṣṇához vezető utat.

Bárcsak kegyed kihúzná számtalan bűnös tetteim tüskéit, s így én is akadályoktól és sértésektől mentesen, szeretettel énekelhessem Śrī Kṛṣṇa neveit.

Fáradhatatlanul újra és újra tanítasz minket, rámutatva hibáinkra, melyek még akadályok a tökéletesség elérésének folyamatában.

Kérlek, ruházz fel egy igazi *vaiṣṇava* jellemzőivel, hiszen csak így láthatom meg Śrī Kṛṣṇa végtelen kedvteléseit.

Habár csaló gazember vagyok, a végtelenül kegyes Úr, aki nagyon kedves szívednek, neked adott engem. Kérlek, ne nézd a hibáim sokaságát, csak tarts továbbra is lótuszlábaidnál, amik az egyetlen esélyem a megmenekülésre.

Minden dicsőséget neked, aki az életemet jelented!

Jelentéktelen szolgáló:
Śarat-bihārī devī dāsī

SĀRATHI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Hálás szeretettel köszöntelek születésnapod alkalmából. Ezen a napon mindig számot vetek azzal, hogy milyen sokat és értékeset teszel az Isteni Pár szolgálatában és én milyen kevéssel járulok ehhez hozzá.

A lelki élet gyakorlása során nagy szerepet kap a közösség, mely intézményesült formájában számtalan lehetőséget biztosít számomra és hozzájárul a kultúra megőrzéséhez az idő viszontagságai közepette. Erőmtől, kötelességeimtől és lelkesedésemtől függően használom ki és járulok hozzá ezekhez a lehetőségekhez. Közösségünk változik, válaszol a környezet kihívásaira, egyes lehetőségek megszűnnek, mások megnyílnak. Lelki gyakorlataimat hasonló változások teszik próbára.

A vaskor ránk nehezedő súlya, mely annyi kellemetlen változással terhel különösen értékessé teszi azt, hogy te vagy a biztos pont. Téged tekintelek a megbízhatóságnak az állandóan változó világban. Amíg követjük utasításaidat, és azoknak megfelelően tartjuk fenn az általad kiépített közösségi rendszereinket, addig bízhatunk az Úr Kṛṣṇa védelmében.

Köszönöm, hogy kegyedből részese lehetek annak az értéknek, amivel a magyar *yātrā* hozzájárul az Úr Caitanya sikeréhez.

Kegyelmedben bízva, szolgáló:
Sārathi dāsa

ŚAŚI ŚEKHARA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenésed e kedvező napján, szeretném egy pár szóval kifejezni nagy-rabecsülésem irántad, és örömet mely jelenlegi különleges helyzetemnek köszönhető. Nagyon inspiráló számomra, ahogyan Śrīla Prabhupādát és az Úr Caitanya miszióját szolgálod, és vezeted a rádbízottakat. Messze a jövőbe tekintesz, és megteremted azokat az alapokat amik az elkövetkezendő tízezer év tartópillérei lesznek. Már most elkezdted felkészíteni mindenkit azon nehézségekre és buktatókra, amik várnak ránk.

Különlegesen szerencsésnek érzem magam, hogy találkozhatattam veled, arról már nem is beszélve, hogy a tanítványoddá fogadtál. Írhatnék még nagyon sok szép gondolatot arról, milyen csodálatos is az amit csinálsz és ahogy csinálsz, de nem ezt fogom tenni.

Egy kéréssel szeretnék fordulni hozzád! Arra szeretnék kérni, hogy imádkozz értem az Úr Caitanyához, hogy életről életre melletted tudjak maradni, olyan mentális állapotban ami nem akadályoz abban, hogy szolgálhassalak. Itt nem feltétlen személyes, vagy fizikai közelségen alapuló, szolgálatra gondolok. Persze örülnék neki ha erre lenne lehetőség, de ahogy megtudtam nem ez az elsődleges szempont.

Tudom még éretlen vagyok arra, hogy ennek a kérésnek felfogjam a súlyát, de valami azt súgja, hogy ez a legjobb, amit akarhatok.

Megjelenésed alkalmából ezt a kis vágyat, törekvést szeretném neked ajánlani .

A szolgálatodra jelenleg alkalmatlan vagyok, bár törekszem . Van hitem abban, hogy életről-életre fejlődhetek annyira, hogy valamikor majd megközelíthessem azt az állapotot ,amiben a téged megillető módon szolgálhatlak.

Ha még a sors el is vetne mellőled, kérek ne felejtse el ezen kérésemet! Bár lehet, hogy most is csak azért lehetek itt, mert te sohasem felejtessz el! Megjelenésed e különleges alkalmából, kívánom neked, hogy teljesüljön minden lelki vágyad! Köszönök mindent amit eddig értem tétél és azt is amit értem tenni fogsz! Bizakodom benne, hogy elégedetté tudlak tenni.

Köszönettel, szolgád:
Śaśi Śekhara dāsa

SAT NĀMA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine grace.

For over half my brief life you have been an ever increasing influence, tolerating a kicking and screaming spiritual newborn. Miraculously visiting my Sheffield home so long ago, driving to my first marathon while you talked quietly with Bhakti Caru Swāmi, confetti canon jokes, perfect roses for Gaura-Nitāi, books in a Colchester blizzard, rooftops and walks in Vṛndāvana, life giving marathon messages and more. Colourful, if all too brief videos in a life of black and white stills punctuated by missing you. Missing you because I am so far away by place and consciousness, with a total inability to go deep enough that *vāpu* isn't needed.

In your books you reveal the unimaginable with skill beyond my ability and courage to praise and a pristine compassion possessed only by the purest of devotees. Without this compassion how could a prisoner know anything of the miracles of melting moonstone, embedded beaks and smiles with the fragrance of honey? "First deserve and then desire", but all I have is desire and that falters. *niṣṭhā* is just a foreign word. Too nervous and too stupid, but by your mercy not so dull I can give up missing you.

I am a prisoner in my self-dug hole of misidentification, my exit blocked by the fires of lust set by the children of my own offences. As Śrīmatī-Rādhārāṇī sent Her friend to free a similarly distressed jackal, Lord Caitanya has sent His intimate servants to free everyone. It's hardly surprising that I am powerless against *māyā's* merciless intrigues, but it is wonderful that with your kindness, which is of necessity unencumbered by the need for reciprocation, the heavy burden of the steel frame that weighs down my weak heart cannot fully resist.

"Unmotivated love stands as a shining beacon within the darkness of illusion, declaring the endurance of purity, genuine friendship, and honest religious principles in this world. Compassion for the suffering of others is the most noble feature of the heart. They bestow their mercy without the expectation of reciprocal love." (NPH ch. 3.)

"The Supreme Personality of Godhead is always anxious to elevate the living entities, who are His parts and parcels, and for their special benefit, the Lord travels all over the world in the form of self-realized persons like you." (ŚBh 4.22.16.)

Everything I have dreamt, imagined or hoped for is not as wonderful as the smallest insight of Kṛṣṇa you have forced into my otherwise miserable heart. How astonishingly kind is Śrī Gaurāṅga that He has sent someone like you to someone like me.

Your insignificant servant,
Sat Nāma dāsa

SATRŪPA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

E legkedvezőbb napon, megjelenésed áldott napján kérlek, engedd meg, hogy felajánljam hódolatomat neked, kedves lelki tanítómesterem.

Egy idősebb istentestvérem azt mondta, bármilyen helyzetben is legyünk az életben egy kötelességünk van az, hogy a Gurudevánk, a te utasításaidat teljes mértékben kövessük.

Az, hogy tanítványod lehetek páratlan ajándék. Indokolatlan kegyedből lehetséges az, hogy bárhonnán jöttem is, te Kṛṣṇához kapsz, és a legmagasabb rendű szolgálatok végzésére nyílik lehetőségem. A te ragyogó személyed, nagyon inspiráló és menedéket adó számomra. Te Guru Mahārāja a legszilárdabb menedék vagy az életemben, mert te mutatod a ragyogó utat Kṛṣṇa felé. A Kṛṣṇa-tudat minden részét annyira vonzóvá és tökéletessé teszed tiszta vágyaddal. Ez alatt értem a tanácsadói rendszert, a szent helyeket Új Vraja-dhāmában, a víziódat és megannyi, felbecsülhetetlen értéket, amit a te tiszta hited hoz létre. Te Śrīla Prabhupāda és Rādhē-Śyāma vágyát követed. Ezzel tartva a fáklyát és nyújtva világosságot a sötétségtől szenvedőknek.

Lekötelezett szolgád szeretnék lenni örökre. Te tökéletes lelki tanítómesterként, minden tökéletes tulajdonággal rendelkezel.

Nagyon sokat hallani nektár történeteket, ahogyan Śrīla Prabhupādát dicsőítik a tanítványai. Azt hiszem mi, a te tanítványaid is tengernyi nektárban tudunk elmerülni azáltal, hogy hallunk tőled és hallunk rólad.

Most a megszámlálhatatlanul sok nektárcsepp közül, amit tapasztalhattam tőled egyet szeretnék kiemelni. 2007-ben, amikor az első levelemet írtam neked, olyan választ kaptam, ami azt hiszem örökre lekötelezett irántad és végtelenül, kegyes, személyességedről tesz tanúbizonyságot. Azt írtam, hogy egy napon szeretnék a tanítványod lenni, és a válaszlevélben azt írtad, hogy már most a tanítványod vagyok, hogy minden magyar *bhakta* egy szinten a tanítványod és, hogy ez a kapcsolat az avatás által fog hitelessé válni közöttünk. Az érzés, amikor ezeket a sorokat olvastam leírhatatlan, egyedülálló volt. Olyan amelyet előtte soha nem tapasztalhattam. Az, hogy egy *paramahansa*, te Guru Mahārāja a védelmedbe fogadsz, tanítványodként a legboldogabb dolog a világon. És valóban kaphattam avatást tőled, hozzád tartozhatom. Ezt próbálok életem féltve őrzött kincsévé tenni, hogy tanítványod lehetek. És jó mélyen egy gyönyörű, ragyogó kincses ládába zárni a szívemben.

Minden dicsőséget lótuusz lábaidnak!

Örök szolgád:
Satrūpa devī dāsī

SATYAVĀK DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Csak szeretnék köszönteni megjelenési napod alkalmából! Néha hallok történeteket rólad a *bhaktáktól*, amik teljesen lenyűgöznek, és olyankor mindig megerősödöm egy kicsit, mindig megnő a hitem benned. Például egyszer Akṛṣṇa prabhu tartott reggeli leckét, és én nem is emlékszem szinte semmire, de volt egy rész, amikor elmesélte, hogyan maszírozott és te közben elszenderedtél. De ami nagyon mélyítette a hitem benned nem a maszírozás volt maga, vagy Akṛṣṇa prabhu bensőséges szolgálata (pedig az előadásmódja is nagyon tetszik). A meglepetés az volt, hogy szendergésed közben a kezed pont úgy mozgott mintha *japáznál*. Mi mást csináltál volna, neked ez már természetes. Remélem ez az emlék sokáig megmarad.

Lehetne még sorolni az anekdótákat, de én önző módon csak kérni szeretnék tőled valamit, habár az ajándékot az ünnepelt kell, hogy kapja. Azt szeretném, hogy egyszer nekem is olyan természetes legyen szolgálni Kṛṣṇát, mint amilyen természetes volt neked a *japa* szieszta közben.

Boldog megjelenési napot!

Szolgád:
Satyavāk dāsa

ŚAURI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma -svāmin iti nāmine*

*he guro jñāna-da dina-bandho
svānanda-dātāh karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇāya-prachāra*

„Ó lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótevője! Egyedül te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetéről prédikálj nekünk. Kérlek, légy kegyes hozzám!”

Az emberek csak saját boldogságukkal törődnek, másokéval nem. Te viszont megosztottad a boldogságodat másokkal. Elhoztad Rādhē-Śyāmát és az ő odaadó szolgálatukat, hogy mindenki megtapasztalhassa a boldogságot. És ezt nem csak a *bhakták*, hanem az idelátogató vendégek is tapasztalják.

Van egy történet, amit nagyon szeretek. Egy nagyon idős néniről szól, aki

hosszú ideig gyűjtögette a pénzt, hogy eltudjon jönni Új Vraja-dhāmába, hogy láthassa Kṛṣṇát.

Bement a templomba, és nagyon hosszú ideig nézte Rādhe-Śyāmát. Mielőtt elbúcsúzott, sírva azt mondta: „Nagyon szépen köszönöm. Most már nyugodtan elhagyhatom ezt a világot, mert láttam Istent. Már csak egyetlen kívánságom van. Szeretném megnézni Kṛṣṇa teheneit.”

Ma is jött egy kedves vendég a *gośālāba*. Elmondta, hogy mennyire örül, hogy egyház maradtunk. Nagyon tetszett neki Új Vraja-dhāma és, hogy mindenkinek így kellene élnie. A végén még azt mondta: „Az hogy itt van Kṛṣṇa-völgy, ez biztos jele annak, hogy elkezdődött az aranykor.

Köszönöm a lehetőséget, hogy itt lehetek Új Vraja-dhāmában, habár értelmetlen vagyok rá.

Jelentéktelen szolgád:

Śauri dāsa

SAVYASĀCĪ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupádának! Kérlek, fogadd el ezt a felajánlást, dicsőséges megjelenési napod csodálatos alkalmából!

*tapyante loka-tāpena sādhaveḥ prāyaśo janāḥ
paramārādhanaṁ tad dhi puruṣasyākhilātmanaḥ*

Azt mondják, hogy a nagy személyiségek amiatt, hogy az emberek szenvednek, szinte mindig önként vállalják a szenvedést. Úgy tartják, ez a mindenki szívében jelen lévő Istenség Legfelsőbb Személyisége imádatának legmagasabb rendű formája.

Amikor ezt a verset olvasom te jutsz eszembe Guru Mahārāja. Amikor erőt próbálok meríteni azon helyzetekben, amikor pl. *saṅkīrtanán* nehezebb valami helyzet, hogy te hogy oldanád meg Kṛṣṇa-tudatosan. Ilyenkor mindig az jut eszembe, hogy te nem csak alkalmanként, hanem minden

áldott pillanatban vállalod, végtelen alázattal és türelemmel értünk, Śrīla Prabhupāda missziójáért a nehézségeket, a fejfájásokat, a tengernyi probléma kezelését 0-24 órában. Gondolok itt a hibáink, ostobaságaink kezelésére, eltűrésére, javítására. Milyen mély türelemmel teszed ezeket, igazi gondoskodással, ahogy egy igazi családfő teszi ezt lelki családjáért, Kṛṣṇa családjáért, minden lélek elégedettségéért. Szóval ez a te életed mindig és mindig, nap mint nap, egyik pillanatról a másikra. Ez tényleg nehéz, de te tényleg vállalod. Ez elgondolkodtató, inspiráló és tanító minden józanságra törekvő személy számára. Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Kedves Guru Mahārāja! Nagyon szeretném, ha kegyedet továbbra is megkapva, hiszen valami csoda folytán eddig is ez történt velem. Szóval szeretném ha isteni kegyed folytán úgy tudnálak tovább és tovább követni téged, ha ezen élethelyzetekben, amiket a mindennapok során tökéletesen oldasz meg, azaz ezen tapasztalataim láttán, ezekből merített lelki erő ami a te isteni példamutatásod kegye, hogy ezek újra és újra a saját életem nehézségein olyan biztosan vigyenek át, amilyen biztosan mutatod ezt be nekünk.

*yad yad ācarati śreṣṭhas tat tad evetaro janaḥ
sa yat pramāṇam kurute lokas tad anuvartate*

Bármit tegyen egy nagy egyéniség, a közönséges emberek a nyomdokába lépnek, és bármilyen irányadó mértéket szabjon meg saját példájával, az egész világ követi őt.

Kedves Guru Mahārāja! Minden dicsőséget neked *vyāsa-pūjā* ünnepséged alkalmából! Kérlek, bocsásd meg ostobaságaimat, hogy isteni kegyedből továbbra is tudjalak követni.

Hálás köszönettel, szolgád:
Savyasācī dāsa

ŚYĀMA DĀSA, GOPĪBHĀVA DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most auspicious day of your transcendental appearance.

Another year has gone by and as every year I feel that I am missing out on countless opportunities assiting you in Hungary and on your personal association. However Guru Mahārāja, whenever we can have your priceless *darśana* in the United Kingdom or in Hungary, it is just more precious than ever because it is so rare nowadays and we learned to treasure it more and more.

On this most blessed day of your Vyāsa-pūjā, the desciple should glorify the spiritual master but with no qualifications who am I to do so? There are no words from this material world could fully express your transcendental potency, your ability to give Kṛṣṇa to us, your heartmelting kīrtanas, your unconditioned love, your kindness, your care, your wonderfulness, your perfection, your ability to forgive...

So instead of trying to find the right words, we could only be thankful to Śrī Śrī Rādhē-Śyāma, to Śrīla Prabhupāda and to you for blessing our lives with such a wonderful spiritual master. And whatever little service we might managed to do in the past year either in London or Birmingham, Śyāma and I humbly offer it to your lotus feet by hoping to be able to increase it year by year.

Dear Guru Mahārāja, you are so wonderfully merciful. No matter what, you always are. Would like to take this opportunity to thank you for everything You have done for us and humbly beg for the sade of your lotus feet forever.

Although we are not fortunate enough to have your personal association, like the amount we used to 15-20 years ago, your breathtaking writings, your inspiring podcasts and your out of this world *kīrtanas* keeps us feel close to your ever cooling shelter of your lotus feet.

On this most auspicious day we simply would like to just say thank you and pray that we can encrease our efforts in order to please You.

We look forward to have your divine *darśana* and join the celebrations in New Vraja-dhāma in front of the most beautiful Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

Your aspiring servants,
Śyāma dāsa and Gopībhāva devī dāsī

SIDDHA MUNI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma -svāmin iti nāmine*

Śrīla Prabhupāda nagyon különleges missziót vitt végbe a Kali-yuga viszonyai közepette: Minden kontinensen elültette a tiszta *bhakti* magjait és hátrahagyta a könyveit a következő évezredek emberei számára, mint törvénykönyveket az élethez. Mindamellettt a Kali-yuga nem állt meg, sőt, ha Ő Isteni Kegyelmének ma kellene elkezdnie elterjeszteni a Kṛṣṇa-tudatot, minden bizonnyal több lelki erőt kellene megnyilvánítania, hogy sikerre vigye a küldetését. Az anyagi energia működése amúgy is alapvetően ellentétes a lelki törekvésekkel, ezért annyira csodálatos, hogy Śrīla Prabhupāda tanítványai képesek ilyen körülmények között is, sikeresen továbbvinni lelki tanítómesterük misszióját és beteljesíteni az ő vágyait.

Minden ilyen nagyszerű törekvés között, amely Śrīla Prabhupāda vágyainak a megvalósulását és a világ lelki felemelkedését szolgálja, számomra a legkülönlegesebb hozzájárulás a te életműved Guru Mahārāja! Végtelen szerencsések vagyunk mindannyian, akik tanúi lehetünk e mű kiteljesedésének, mit sem beszélve arról, hogy – ha csak egy parányi mértékben is – a szolgálatunkkal hozzájárulhatunk a törekvéseidhez. Odaadásoddal olyan lelki tőkét teremtesz meg, amely maradandó, örök értéket közvetít számtalan generáció számára. Mindazok, akik elkötelezik magukat a tiszta odaadó szolgálat mellett, gondos iránymutatást találhatnak a könyveidben és tanításaidban. A *bhakták* a lelki életük fejlődése során mély inspirációt meríthetnek ebből a csodálatos forrásból, miközben minden oldalról meg támogatod a lelki életüket a Kṛṣṇa-tudat intézményeinek a kiépítésével.

Új Vraja-dhāma az a színtér, ahol a gyakorlatban szeretnéd bemutatni azt a működő modellt, amely kiteljesíti Śrīla Prabhupāda elképzelését a *varṇāśramáról* és az egyszerű, Kṛṣṇának szentelt életről, így teremtve lehetőséget az élet tökéletességének az elérésére.

A Bhakti Főiskolával életre hívtad azt az oktatási rendszert, amely nem

csak a *bhakták* folyamatos képzését tudja biztosítani, hanem az általános emberek felé is közvetíteni tudja az Abszolútról szóló tudást.

Mindeközben a prédikálás fontosságát hangsúlyozod és példázod; a *bhaktákról* való gondoskodás képpen pedig bevezeted a Tanácsadó Rendszert.

Felbecsülhetetlen érték mindaz, amit létrehozol, miközben a szervezeti kereteket a saját lelki minőségeddel táplálod és töltöd fel. Jogosan várhatod el, hogy mindaz, amit felépítettél megfelelő kezekben legyen. Szükséges, hogy felnövekedjen egy olyan generáció, amely képes nemcsak a szervezeti, hanem a lelki értékeket is megőrizni és továbbadni az utókor számára. Ehhez nem csak jó egyéni követőkre van szükség, hanem olyan jól működő közösségre is, akik elkötelezettek a saját lelki érdekük, a közösség többi tagja és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara felé, akik gondoskodnak Rādhē-Śyāmáról és az Ő *bhaktáiról* is.

Kedves Guru Mahārāja! A magam részéről szeretnék egy jól működő segítője lenni Śrīla Prabhupāda mozgalmának a *bhakták* irányítása alatt, a vágyaid szerint. Kérlek, add az áldásaidat!

Minden dicsőséget neked!

Szolgád:

Siddha Muni dāsa

ŚILPA-KARINĪ DĀSĪ AND KAUNTEYA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I wrote this offering some time ago when I find your offering to Śrīla Prabhupāda from 1981. Mostly you were writing about your separation from him and how that has effect on you. Then how all you want to do is distribute his books... So many times I have heard you stress over and over your Guru Mahārāja's instructions at Rādhā-kuṇḍa in 1932: "If you ever get money, print books." Wherever I go, it seems that this instruction lingers in my mind, in my heart, and I can hear you say: "Our only request is that, in as many languages as there are around the world, print and distribute these books . . ." I can only hang on these instruction as a

drowning man will hang on to life-support, for in them I feel your divine presence, executing them I feel confident that I am acting to please you.

The rest of the world is maybe a bit tired and find some New age way of preaching, but deep in the heart you are still doing this and continue to do marathons and printing and distributing books. And you did teach us how to do it and going yourself out... I am very grateful for that.

For the moment I am not very active, being "just mum" looking after little *vaiṣṇava* Kaunteya dāsa so mostly in my offerings last few years I recall memories. I remember our preaching tour from 1994 when you invited me to travel with you. My service was to distribute books at the table. It was not easy, I spoke few words in Hungarian. We finish are preaching tour in Budapest and you gave me a quota to collect 30.000 Forints! I didn't know how this will be done...but somehow people were taking books! I have kind of I call that *saṅkīrtana* fever...and I did it! But I know it was you, your strong desire to please Śrīla Prabhupāda, I was just a instrument.

In the purport of *Śrīmad-Bhāgavatam* 3.2.12. Śrīla Prabhupāda is writing how human form of life is great benefit, because is the best ship to cross the ocean of ignorance and that spiritual master is like a captain of that ship. I am sure that I have first class captain and that I am on good ship which is sailing straight to the lotus feet of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. I am not first class but I hope that in some life time I will be and that I will never leave my ship and my captain no matter how hard it may be and how big are ways of material energy and how strong is wind of material desires.

Thank you Guru Mahārāja for everything you are doing to save us and many others conditional souls from this material world and to teach us how we should live and love.

Your servants,

Śilpa-kariṇī dāsī and Kaunteya dāsa

BHAKTIN SIMON VIOLA

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

Ez az első *vyāsa-pūjā* felajánlásom, amit írok neked. Habár én nem vagyok a te tanítványod, mégis lelki apukámként tekintek rád, hiszen te mindannyiunk szerető jóakarója vagy, és a te kegyedből kaptunk lehetőséget arra, hogy a világnak ezen a pontján gyakoroljuk a lelki életet. Nagyon nagy tiszteletet és szeretetet érzek irántad, és szeretném kifejezni a hálámat!

Tudom, hogy valójában nem vagyok képes felfogni, hogy mennyi mindent köszönhetek neked, úgyhogy kérek, ne vedd sértésnek az ügyetlen próbálkozásomat, hogy dicsőítselek. Mostanában nagyon törekszem arra, hogy képes legyek látni, értékelni azt a helyzetet, amiben élek, hogy képes legyek felfogni, milyen ritka lehetőség és milyen hatalmas kegy az, hogy Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga itt vannak velünk, és a *bhakták* társaságában szolgálhatom Őket. És mindezt neked köszönhetem, hiszen te hívtad meg Őket ide hozzánk, és te voltál az, aki képessé tettél minket arra, hogy szolgálatot ajánljunk Nekik! A te szerető gondoskodásod, vezetésed alatt egyszerű magyar fiatalokból csodálatos tiszta *bhakták* váltak, akik záporozzák tovább szeretett Guru Mahārājád, Śrīla Prabhupāda kegyét, a te kegyedet, és a tőletek kapott tudást. Ha te nem jöttél volna el hozzánk Magyarországra, és nem ajándékoztál volna meg minket lelki tanítómestered iránti végtelen odaadásod és hited gyümölcseivel, akkor csak az anyagi lét mélységeiben fuldokolnánk, és nem is álmodhatnánk az odaadó szolgálatról.

Köszönöm, hogy engem is lefoglalsz szolgálattal, annak ellenére, hogy végtelenül ügyetlen és ostoba vagyok. Az, hogy megengedted, hogy a közeledben legyek, és személyes utasításokat adtál a szolgálatomra hatalmas inspirációt jelentett számomra, és segített, hogy komolyabban tudjam venni a szolgálatomat, és fókuszáltabb legyek. Megtapasztalhattam, hogy mit jelent az, hogy Kṛṣṇa, a *guru* feladattal együtt adja a felhatalmazást, hogy a tiszta *bhakták* kegyéből bármire képesek lehetünk. Sokszor hallottam már, hogy Kṛṣṇa a legapróbb kis szolgálatot, erőfeszítést is értékeli, hogy Ő minden közeledést elfogad. A te mélységes együttérzésed és könyörületességéd által a saját életemben is tapasztalhatom ezt a kegyet, hiszen a sok hiba és ostobaság ellenére, amit elkövetek, minden apró kis szolgálatért olyan hálás vagy. Végtelenül lekötelezve érzem magamat, és tudom, hogy soha nem fogom tudni megköszönni neked ezeket a lelki élményeket, és azt, hogy lehetőséget adsz arra, hogy közelebb kerüljek Kṛṣṇához!

Emlékszem, hogy az idei Śrīla Prabhupāda marathon alatt egyik reggel megengedted, hogy felmenjek megnézni a *pūjāt*. Csak páran voltunk, nagyon bensőséges hangulat volt. Én csak ültem ott az ágyon, fáradtan és nagyon boldogan. Néztem, hogy milyen szeretettel és nagy figyelemmel

gondoskodsz Rādhā-Dāmodaráról, és úgy éreztem, hogy a lelki világban vagyok. Ha nem fedné be az anyagi látásmódom a valóságot, akkor minden pillanatban, amit a te közeledben és odaadó tanítványaid között tölthetek, láthatnám a lelki világ ragyogását.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* tizenegyedik énekében Kṛṣṇa így szól Uddavához: „Arra vágyom, hogy az én *bhaktáim* lótuszlábáról származó porral megtisztítsam az anyagi világokat, amik bennem helyezkednek el. Így mindig az én tiszta *bhaktáim* lábnyomait követem, akik minden személyes vágytól mentesek, mindig el vannak merülve az én kedvteléseimről való gondolkodásban, békések, az ellenségesség vágya nélküliek és mindenkivel egyenlőek.” Ha erre a versre gondolok, akkor talán megérthetem, hogy mit jelent a te társulásod, hogy miért érzem magamat mindig végtelenül boldognak és elégedettnek a közeledben, és miért van az, hogy szavaid még az én süket füleimen keresztül is eljutnak a szívemig .

Azért imádkozom, hogy még sokáig velünk legyenél és a lótuszlábaid transzcendentális pora ragyogja be az életünket! Kérlek, add az áldásod, és tegyél képessé arra, hogy őszinte szívvel tudjam szolgálni Kṛṣṇát, és mindig nagy odaadással, és feltétel nélküli bizalommal tudjam követni lelki tanítómesterem utasításait!

Megjelenésed alkalmából minden jót kívánok neked! Legyenél mindig dicsőítve te, aki mindnyájunk örök jóakarója vagy Śrīla Prabhupāda szolgálatában!

Elesett szolgád:
Bhaktin Simon Viola
Budapest

SĪTĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Mindig csodálatos és fantasztikus vagy de most újra és újra bebizonyítod ezeket a tulajdonságaidat. Győztél megint ebben a szörnyű Kali-yugában és megmentetted a magyar *yātrāt*. Boldog vagyok, mert te is boldog vagy,

biztosan. Nagyon szeretsz minket, magyar lelki gyermekeidet, engem is, pedig már nincs nagyon miért.

Nehéz az öregség, senki nem érti, te biztosan . Olyan az öregember, mint a szép piros alma kívülről, belül meg romlott. Van még egy példám: előről gimnázium, hátulról, múzeum. Ezeket magamról mondom, vicces, nem? De inkább rólad szeretnék dicsőítő dolgokat írni, hiszen megjelenésed napja van, és én nagyon szívesen dicsőítelek téged.

Van egy szép ima a *vaiṣṇava-tantrában*, amit a tanítvány mond Guru Mahārājának: „Ó, lelki tanítómester, ó, világok ura, kérlek, ments meg engem, akit az idő rág, ments meg engem az ismétlődő születés és halál karmaiból. Meghódolok előtted, és menedéket veszek nálad. Ezt szeretném én is a legnagyobb alázattal. Kérlek, ne hagyj el.”

Minden tiszteletem és csodálatom a tiéd. Millió és millió év alatt nem jelent meg ilyen kedves szeretetreméltó személy számomra. Kérlek, még sokáig engedd, hogy veled lehessenek és szolgálhassalak, hacsak egy kicsi is telik tőlem. Boldog születésnapot kívánok neked!

Szeretettel, jelentéktelen szolgálattól:
Sītā devī dāsī

SMṚTI-PĀLIKĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves lelki tanítómesterem. Sok évvel ezelőtt egy leckén beszéltél a lelki tanítómester és a tanítvány kapcsolatáról. „A lelki tanítómestert nem könnyű megérteni. Legalább húsz év megérteni, hogy mit jelent a lelki tanítómester.”

Lassan húsz éve, hogy csatlakoztam a mozgalomhoz, de még mindig csak kezdő *bhakta* vagyok. Sok mindent nem értek és nem ismerek még, de abban biztos vagyok, hogy te mindenki számára a tökéletes követendő személy vagy, aki megvalósítod Śrīla Prabhupāda vágyát. Mindig könyörületes vagy az anyagi világban szenvedő emberek iránt. Indokolatlanul osztod a kegyedet.

A *vyāsa-pūjā* napja csodálatos számunkra, mert ilyenkor dicsőíthetünk téged, megszámlálhatatlan jó tulajdonságaidat, tökéletes jelleted, szereteted és elkötelezettséged Śrīla Prabhupāda és Kṛṣṇa iránt. Neked, mint a legalázatosabb *vaiṣṇavának* nem a legboldogabb nap, dicsőítést elfogadni másoktól, de te ezt is Śrīla Prabhupādának ajánlod fel, őerte teszed, a tanítványaidért, akiknek kötelességük dicsőíteni lelki tanítómesterüket.

Miközben írom ezt a felajánlást, sorra jönnek az emlékek, amikor láttalak, hallgattalak vagy valamilyen jelentéktelen szolgálatot végezhettem neked. Próbálok minden pillanatot megőrizni emlékezetemben, mert ezeknél az emlékeknél mindig menedéket vehetek. Szerencsés vagyok, hogy sok ilyen történetem van már, mert Kṛṣṇa kegyéből abban a kiváltságos helyzetben volt részem, hogy közvetlenül az irányításod alatt végezhettem szolgálatot éveken keresztül. Ez a legnagyobb szerencse az életemben.

Śrī Caitanya Mahāprabhu azt mondta Rūpa Gosvāmīnak:

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

„Brahmā univerzális teremtésében vándorolva néhány szerencsés lélek megkaphatja a *bhakti-latā*, az odaadó szolgálat növényének magját. Ez mind *guru* és Kṛṣṇa kegyéből történik.”

Imádkozom azért, hogy kitudjam használni ezt a lehetőséget.

A *Caitanya-Caritāmṛtában* van egy szép vers, amiben Śrīla Rūpa és Sanātana Gosvāmī mondja az Úr Caitanyának (CC. *Madhya* 1.206):

*bhavantam evānucaran nirantaraḥ
praśānta-niḥśeṣa-mano-rathāntaraḥ
kadāham aikāntika-nitya-kiṅkaraḥ
praharṣayisyāmi sanātha-jīvitam*

„Szakadatlanul Téged szolgálva az ember megszabadul minden anyagi vágytól, s végleg megbékél. Mikor cselekszem már végre állandó, örök szolgálóként, s mikor leszek szünet nélkül boldog, hogy ilyen nagyszerű Uram van?”

Kérlek, tovább is foglalj le a te szolgálatodban!

Jelentéktelen szolgáló:
Smṛti-Pālikā devī dāśī

ŚRĪ GOKULA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd, ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és isteni megjelenésednek!

Korábban, amikor utazásaidból visszatértél, érkezésedet ünnepelve vártunk téged. A *bhakták* sorai között megbújva, lopva figyeltelek, arra gondolva, hogy Guru Mahārāja nehogy észrevegyen, mert akkor kiderül, hogy nem vagyok jó Kṛṣṇa-tudatban.

Mostanra megértettem, hogy ha rám veted transzcendentális pillantásod, mely mosolyoddal párosul, véget vet minden szenvedésemnek.

*katham tvayam nātha ciroṣite tvayi
prasannā-dṛṣtyākhila-tapa-soṣanām
jīvemate sundara-haṣa-śobhitam
apaśyamanā vadanam manoharam
iti codirīta vacah prajanam bhakta-vatsala
śrīavano' nūgraham dṛṣtya vitanvan pravīsat pūram*

„Óh Mester! Ha mindig távol vagy, sohasem láthatjuk vonzó arcodat, melynek mosolya véget vet minden szenvedésünknek. Hogy létezhénék jelenléted nélkül? Szavaik hallatán az Úr, aki nagyon kedves alattvalóihoz és a *bhaktákhoz*, Dvārakā városába vonult, s transzcendentális pillantását rájuk vetve, fogadta üdvözlésüket.”

Darśana azt jelenti: amikor az Úr lát bennünket. Ha Ő ránk néz, akkor kegyet kapunk, s vége szakad az anyagi létezésünknek és örök boldogság vár ránk. Transzcendentális pillantásod sok mindent kifejez. Néha Bhaktivinoda Ṭhākurát juttatja az eszembe, aki így ír: „Barátom, az anyagi természetben az idő hullámai ide-oda dobálnak. Kérlek, próbáld megérteni, hogy az Úr örök szolgája vagy!”

Hálás vagyok, s van, amikor csak nézlek, s a szívem ujjong, és annyi mindent szeretnék mondani . . . De nem mondok semmit, csak üdvözljük egymást, intesz a kezeddal, és továbbmész. Guru Mahārāja! Bár nem vagyok mindig nyitott és fenntartásoktól mentes, de őszintén vágyok rá, hogy életről-életre szolgálhassalak! Transzcendentális pillantásod, s az, hogy rád emlékezhetek a menedékem. Így vigyázol rám.

Mindig emlékezz, hogy lélek vagy, és állhatatosan végezd a Legfelsőbb Úr szolgálatát. Így módon soha nem kerülsz illúzióba. Minden lelki gyakorlat célja Kṛṣṇa.” Köszönöm, hogy emlékezhettek rád.

A rólad szóló gondolataimat Narottama dāsa Ṭhākura dalával zárom (vaiṣṇave vijñāpati).

„Ő *vaiṣṇava gosvāmī*, légy most kegyes hozzám! Rajtad kívül senki sem tisztíthatja meg az elesett lelkeket. Hol van még egy olyan kegyes személyiség, akinek láttán minden bűn messzire száll? Sokszor meg kell fürdenünk a Gangesz vizében ahhoz, hogy megtisztuljunk, a te pusztá látásodtól azonban még a bűnös lelkek is azonnal megtisztulnak. Ilyen a te nagyszerű hatalmad. A Szent Név felszabadítja azt, aki sértést követ el az Úr Hari ellen, de aki ellened követ el sértést, az nem szabadulhat fel. Szíved mindig az Úr Govinda lakhelye, s az Úr Govinda kijelenti: „a *vaiṣṇavák* a szívemben vannak”. Minden születésben szent lábad porára vágyom. Kérlek, fogadd szolgálatodba Narottamát és légy kegyes hozzá!”

Törekvő szolgád:
Śrī Gokula devī dasī

ŚRĪ GOVARDHANA-LĀLA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Vyāsa-pūjād alkalmából kérlek, engedd meg, hogy kifejezzem irántad való csodálatomat és tiszteletemet. Sok felajánlást írtam már az idők folyamán, és mindig újra és újra elmosolyodok azon, hogy a lelki tanítómestert milyen sokféleképpen lehet dicsőíteni. Végtelen óceán ez, és újabb és újabb lehetőséget biztosít számomra, hogy magasztaljak olyan személyeket, mint amilyen te is vagy. Tudom, hogy amit próbálok tenni, az csupán csepp a tengerben, és a törekvéseim, melyek, bár jelentéktelennek tűnnek, mégis ezt a célt hivatottak elérni. A *Śrīmad-Bhāgavatam* 7.15.45. versében tökéletesen mutatja be, mi a feladatunk, és annak végrehajtása mit eredményez. Śrīla Prabhupāda a magyarázatában a következőket írja: „Ez az emberi

test egy nagyon értékes hajó, a lelki tanítómester, pedig a kapitány, *guru-karṇadhāram*, aki kormányozza a hajót, amely a tudatlanság óceánját szeli át. Kṛṣṇa tanítása a kedvező szél. Ki kell használnunk ezeket a lehetőségeket, hogy átszeljük a tudatlanság óceánját. A lelki tanítómester a kapitány, ezért nagyon őszintén kell őt szolgálnunk, hogy kegyéből képesek legyünk elnyerni a Legfelsőbb Úr kegyét.”

A tény, hogy itt vagyunk az anyagi világban, jól tükrözi, hogy valamikor fellázdunk a Legfelsőbb Úr ellen, és arra kényszerültünk, hogy egy nyomorúságokkal teli anyagi testet kell elfogadnunk. Azután számtalan vándorlás és testcsere után elérkeztünk az emberi testhez, mely olyannyira ritka kincs. Most itt a mi jószerencsénkből, mely Śrīla Prabhupāda áldozatos és önfeláldozó misszióját jelenti, lehetőséget kaptunk, hogy kapcsolatba kerüljünk a *bhaktákkal*, és ezen keresztül az ISKCON-nal. Kṛṣṇa olyannyira kedves, hogy olyan személyeket küld el, mint amilyen Śrīla Prabhupāda, és amilyen te is vagy. Śrīla Prabhupāda ahogy írja: „nagyon őszintén kell szolgálnunk a lelki tanítómestert, hogy kegyéből elnyerjük a Legfelsőbb Úr kegyét”. Ennek te fényes bizonyítéka vagy, kedves Guru Mahārāja, hisz ezt példázza az egész Kṛṣṇa-tudatos életed. A helyen, Új Vraja-dhāma, ahol élek, Śrī Śrī Rādhe-Śyāma van az élen, bizonyítja a fentebb említett tényt és azt, hogy Rādhe-Śyāma miként veti bizalmát az olyan személyekbe, mint amilyen te vagy. Kṛṣṇát meggyőzni nem olyan könnyű, Ő végtelenül türelmes, abszolút pozitív, de ugyanakkor vajpuha a szíve, amire nagyon vigyáz. A lelki tanítómester szavaiba vetett rendíthetetlen hit és az ezzel párosuló gyakorlati cselekedetek tanújelét adják annak, hogy valaki mennyire komoly az élet magasztos céljának elérését illetően.

Kedves Guru Mahārāja! Nemrégiben hallgattam meg azt a naplót, amely életed mozzanatait mutatja be, melyet te küldtél podcaston a *bhaktáknak*. Számomra nagyon inspiráló és elgondolkodtató volt hallani azt a hozzáállást és látásmódot, amit itt bemutattál. Ez egy komoly *bhakta* látásmódja. A tettek, pedig azt tükrözik, ami egyenes következménye annak, amikor valaki menedéket vett a lelki tanítómestere lótuszlábainál.

Az igazság az, hogy bár helyzetemet tekintve parányi, jelentéktelen személy vagyok, mégis elkötelezettebbé és céltudatosabbá tesznek ezek az elbeszélések.

Kedves Guru Mahārāja, az, hogy elfogadtad Śrīla Prabhupāda lótuszlábát, egy rendkívül fontos tulajdonságod, melyet számtalan másik csodálatos jellemvonás kísér. Szeretném megköszönni azt, hogy én is részt vehetek Śrīla Prabhupādának végzett szolgálatodban, és köszönetet mondani a

lehetőségért, hogy itt élhetek a *bhakták* között. Bízom benne, hogy egyszer én is szert tehetek a *vaiṣṇavák* kegyéből olyan szerető odaadásra, ami téged is jellemez. Ha bármi hibát, vagy sértést követtem el, kérlek, bocsásd meg nekem, és kérlek, használj eszközként, hogy Śrī Śrī Rādhē-Śyāma még boldogabbak lehessenek. Még egyszer köszönök mindent. Hare Kṛṣṇa!

Jelentéktelen szolgálád, a végtelenül szerencsés:
Śrī Govardhana-lāla dāsa

ŚRĪPATI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném legőszintébb hálámat kifejezni feléd kedves Guru Mahārāja, mindazért a sok-sok önzetlen lelki ajándékért, melyekkel elárasztasz. Most a sok lelki ajándék közül, melyek a veled való társulásból is fakadnak, először csupán egyet szeretnék kiemelni, mégpedig a *Nava-vraja-mahimāt!*

Önmagadat cseppet sem kímélve hosszú, önként vállalt „börtönéveket” töltöttél el azzal, hogy a *bhakták* részére egy olyan, semmihez sem fogható új könyvet írsz, amelyhez még csak hasonlót sem látott soha a világ. Mindezt pedig tetted értünk, azzal a tiszta vágyaddal, hogy ez által megismerhessük Új Vraja-dhāma titkos csodáját, az Urak bensőséges kedvteléseinek helyszíneit, az Ő kapcsolatukat a *bhaktákkal* -az ehhez szükséges transzcendentális ismereteket is beleértve, amelyek által majd idővel mindegyikünk Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szerető *bhaktájává* válhasson! Mindezt pedig jó lenne mihamarább elolvasni és megérteni :-)

Gyakran rácsodálkozom arra, hogy a *bhakták* milyen odaadással szemlélik Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara csodálatosan szép formáját. De sajnos nem minden *bhakta* láthatja őket nap mint nap, ám amikor Vraja-dhāmában járnak és mély áhitattal, odaadással és a hosszú elkülönülés fájdalmával szemükben nézik Őket, az én szívem is meglágyul egy kicsit. Ekkor arra gondolok – amit már Śrīla Prabhupāda több tanítványától is halhattam: Ne vegyétek természetesnek ezt! Igen, úgy gondolom koránt sem természetes,

hogy Vraja-dhāmában élhetek, hiszen az anyagi létben több száz százalékosan elmerült szívem és így az eredendően alantas vágyaim, teljesen más irányt adtak volna az életemnek. Ám kedves Guru Mahārāja, te megsajnáltaál és általad egy olyan “Csoda világba” csöppentem amelyet álmomban sem hittem és nem is remélhettem volna!

Ki értheti meg egy hiteles lelki tanítómester, az Úr tiszta *bhaktája* csodálatosan extatikus szívét és lelki vágyait? Ki szolgálhatja önzetlenül az ő lótusz lábait? Megértésem szerint csakis az, aki teljes mértékben átadta magát az ő őszinte szolgálatának, valamint a bőséges áldásait is megkapta már. Kedves Guru Mahārāja, én megannyi ilyen *bhaktát* ismerek az istentestvéreim közül is, akik éjjel-nappal csak arra gondolnak, hogy hogyan tehetnének elégedetté téged. Odaadásban szeretnék hozzájuk hasonlatossá válni, szeretnék jó eszközzé lenni a kezedben, de ez csakis akkor lehetséges ha továbbra is megáldasz a bőséges kegyeddel!

Áldásaidtól kísérvé, remélem egyszer a jövőben talán majd sikerül egy cseppjét visszafizetnem a kegyed által tisztává vált szolgálattal mindannak a kedvességnek amelyet tőled kaptam!

Mindent köszönök.

Szolgád:
Śrīpati dāsa

ŚRUTIDHARMA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On this occasion of Śrī Vyāsa-pūjā, I want to pay my respectful obeisances to the representative of Śrīla Vyāsadeva whom we have met by the grace of Kṛṣṇa.

The anniversary of the spiritual master’s appearance in this world — Vyāsa-pūjā— is the extraordinary day when his followers fully express their

debt to him and fully celebrate their honour of him. “Vyāsa” refers to Śrīla Vyāsadeva, the original compiler of the Vedas, and “Pūjā” is the worship offered to Vyāsadeva’s pure representative, that person who is part of the disciplic succession — a long, continuous chain of spiritual teachers. By holding fast to the end of this chain, each of us can be pulled out of this world, where time slowly destroys all that we see.

The unparalleled annual celebration of Vyāsa-pūjā can rekindle the submissive service attitude essential to spiritual progress. If we hear his transcendental vibrations without unnecessary opposition, the spiritual master will surely have mercy upon us. Awakened to his sublime wisdom, to his transcendental qualities, and to how much he cares about us, we are captivated; we long to be with him. As our love for him grows, we willingly follow his directives. He, in turn, strikes our spark of love for Kṛṣṇa

Lord Śrī Kṛṣṇa says, “You should accept a highly elevated paramahaṁsa, a spiritually advanced spiritual master. In this way, you should place your faith and love in Me, the Supreme Personality of Godhead.” (ŚBh 5.5.10) Kṛṣṇa’s grace can shine upon those who love His servants and Him. Just as fire in the stomach digests all that we eat, so sincere devotional service and the causeless grace of Kṛṣṇa dissolve causeless unwillingness. Quietly we discover the exalted nature of selfless service and find stalwart, irresistible reasons to serve Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa and Their servants. Śrīla Prabhupāda writes:

It is a basic principle that one must accept a bona fide spiritual master in order to achieve the highest perfection of life, love of God. I thank all of you very much for accepting me as your spiritual master, and I promise that I will take you back to home, back to Godhead. I ask you all to promise me to always chant at least 16 rounds, follow the regulative principles, read our books and try to preach this Kṛṣṇa consciousness movement all over the world. So far my qualifications are concerned; I am simply trying to carry out the order of my Guru Mahārāja. [Letter to Nityānanda, 12 November 1971]

Śrīla Prabhupāda once described that we should have the courage of a British soldier and the heart of a Bengali mother. I can see both these qualities in you. Your courage in taking on the Hungarian government and fighting on all fronts and never giving up. Your courage in pushing on the *saṅkīrtana* movement despite difficulties from our own community as well as the material nature. Your courage in writing pastimes in books which may not always be understood by all but appreciated by genuine

vaiṣṇava, and finally the courage to speak the truth even when it not be appreciated by our others.

Your heart is like a Bengali mother, always thinking about the welfare of others and especially your disciples. Despite the disciples not always being grateful and not following the process you have always looked upon them kindly. There is a statement that the children may forget the mother but she never forgets her children even if they leave her, disagree with her or criticise her. You are like that mother nurturing, inspiring and forgiving your disciples.

You remind me of a statement in the Viṣṇu *sahasra-nāma*. Viṣṇu has many names but two of them are Nimiśa and Animiśa. Animiśa refers to the lord whose eyes are wide open and never close like Lord Jagannātha. He simply wants to see whatever service we perform and whatever little good that we may do. You have that quality of the lord that sees the good others do. The lord is also Nimiśa one whose eyes are closed like Bālājī. He keeps them closed because he does not want to see the fault in His devotees. Guru Mahārāja you have that quality to see the good in others and forgive them not seeing their faults.

How can I ever repay you? All I can do is try my best to dedicate what remains of my life to you. Even in this effort, I have to appeal to you for your mercy. Please guide, chastise, correct, and inspire me so that I may someday become a worthy son of such a glorious father.

Only by your grace and tolerance, I remain,
Śrutidharma dāsa

SUKUMĀRĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Miközben írom neked ezt a felajánlást, két dolog jut eszembe, ami nagyon jelentős volt számomra ebben az évben. Az egyik, hogy miután befejezted a könyved írását, visszatértél a mindennapokba. Sokat láthatunk

és társulhatunk veled és ez elmondhatatlanul inspiráló. Ahogy reggelente személyesen velünk vagy, napközben pedig mindent látsz, figyelsz és kijavítasz ha kell, nagy boldogsággal tölti el a *bhaktákat*.

A másik egy személyes változás az életemben, amiért nagyon hálás vagyok. Az egyik első levelek között, amit tőled kaptam azt írtad, hogy szeretnéd ha a könyvosztás mellett megtanulnék főzni, imádni a Deitit és a Kṛṣṇa-tudat többi aspektusát is végezni. Most, hogy *pūjārī* lettem, nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy minden nap személyesen szolgálhatom az imádott Uraimat.

Drága Guru Mahārāja, köszönöm ezt a csodálatos lehetőséget és mindent, amit kaptam tőled!

A *Caitanya-caritāmṛta*, *Ādi-līlā* 1. fejezet 46. versében Śrīla Prabhupāda így ír a lelki tanítómesterről:

„Olyan ő, mint a szülő. Ahogy a gyermek nem nőhet fel szülei figyelmes törődése nélkül, úgy a transzcendentális szolgálat szintjére sem emelkedhet fel senki a lelki tanítómester gondoskodásának hiányában.”

Szeretett lelki tanítómesterem! Ahogy nézem a *bhaktákat*, akik a te szerető gondoskodásod alatt fejlődnek, büszkeséget és csodálatot érzek irántad. Köszönöm, hogy én is mindig érezhetem gondoskodásodat. Kérlek, tarts örökre lótuszlábad menedékében!

Elesett szolgád:

Sukumārī devī dāsī

SULALITĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogaddja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Pár hónapja mondhatni szélcsend van az életemben a néhány évig tartó igen intenzív vihar után, melyben *anartháim* fáinak gyökereit próbálták kihúzni Kṛṣṇa kegyetlennek tűnő elrendezései. Az avatásom után pedig szívbemarkoló tapasztalataim voltak, melyek időnként szinte teljesen fellibbentették az illúzió fátylát, de ekkor még csak a fájdalmat éreztem,

a felszabadulás boldogságát még nem, amit persze sajnós azóta sem. Látszólag semmi tragikus nem történt velem, nem halt meg egy rokonom sem, nem ért baleset, volt mit ennem, háborúba sem keveredtem bele. A magánélet hiábavalóságára, vagyis a legfőbb ragaszkodásaimra viszont nagyon élesen rámutatott Kṛṣṇa, ám mégsem tudtam meghódolni teljesen.

Önt újra és újra megkerestem kétségeimmel, és sosem hagyott magamra, akár ha tíz perce is volt, akkor is meghallgatott. Bár személyesen nem beszélünk oly sokszor, mégis mindig éreztem, hogy önre bármikor számíthatok, ha nem is közvetlen instrukcióin keresztül, akkor a leckéivel, a tetteivel, a megjelenésével újra és újra erőt adott ahhoz, hogy őszinte maradjak és a legfontosabbnak a lelki életben való fejlődést tartsam.

Legutóbbi előadássorozatának minden egyes szavával, melyek a tiszta odaadásról árulkodtak, egyre közelebb éreztem magam Rādhe-Śyāmához, mely érzésről tudtam, hogy nagy része csak az önből áradó szeretetet tükrözi és én örülhetek, ha egy picit, morzsányi szeretetet marad a szívemben, ami ha nem is az én érdemem, de legalább a komolyabb megértéshez közelebb visz.

Rādhe-Śyāma iránti elhivatottsága csodálatraméltó számomra. Önt hallgatva mindig felerősödik a vágy bennem, hogy egyre többet és többet tudjak meg az Isteni Párról, szeretnék közelebb kerülni hozzájuk, hogy egyszer végre láthassam azt a különleges, megfoghatatlan, boldogsággal teli világot, amiben ön él és ahova mindannyian eredetileg tartozunk.

Nagyon szépen köszönök mindent Guru Mahārāja, amit eddig értem és értünk tett. Soha, senki nem tett értem ennyit, és mégis sajnálattal kell belátnom, hogy képtelen vagyok mindezt viszonzni. Talán egy kicsit elégedetté tehetem azzal, hogy megpróbálok őszinte és hű szolgája lenni ebben az életemben és utána is bárhol is leszek.

Jelentéktelen szolgája:
Sulalitā devī dāsī

SUNDARA-RŪPA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nemrég egyik leckéden elmagyaráztad, hogy a tiszta *bhakta* lábáról származó por azért tisztít, mert ő állandóan Kṛṣṇára gondol, az Ő szolgálatában foglalja le magát, így mindig Vṛndāvanában van, s ezért a lótuszlába Vṛndāvana *cintāmaṇī* porával keveredik. Nagyon szerencsések vagyunk, hogy itt vagy nekünk, s megkaphatjuk ezt a port a te lótuszlábadról. A hangvibráció, ami pedig a tiszta *bhakta* lótusz szájából származik először Kṛṣṇa lótuszlábát érinti, s elhozza nekünk az illatát ennek a pornak.

A tavaly írt felajánlásodban Śrīla Prabhupādának azt írtad, hogy azáltal, hogy valaki megkaphatta az ő *darśanáját*, s hallhatott tőle, az megszabadult az anyagi kötelékektől, s alkalmassá válik arra, hogy az Istenszeretet kifejlődjön benne. Én 21 éve azt látom és tapasztalom, hogy a legcsekélyebb eltérés nélkül követed Śrīla Prabhupādát, teljes szeretettel és odaadással iránta és Kṛṣṇa iránt.

*śāstra-yuktye sunipuna, dṛḍha-śraddhā yānra
'uttama-adhikārī' sei tāraye saṁsāra*

„Aki jártas a kinyilatkoztatott szentírások következtetéseinek értelmezésében, és teljesen meghódol az Úr missziójának, az valóban képes arra, hogy kiszabadítson másokat az anyagi létezés bilincseiből.”

A veled való társulás által mi is megszabadulhatunk az anyagi létezés kötelékeitől. Azért imádkozom, hogy képesített szolgálóvá váljak.

Köszönöm, hogy lefoglalsz a szolgálatodban. Bárcsak valóban érteném és értékelném, hogy milyen szerencsés helyzetben vagyok. Kérlek, továbbra is tarts meg lótuszlábaid szolgálatában!

Jelentéktelen szolgáló:
Sundara-rūpa dāsa

SUŚILĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mindig, amikor írom a felajánlást, visszanézem az elmúlt egy évet, és számot vetek róla: mennyire töltöttem az időmet Kṛṣṇa-tudatosan, milyen minőségű szolgálatot tudtam végezni. Lassan 11 éve, hogy elkezdtem gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot, de szinte minden nap tanulok valami újat róla. A legnagyobb erőt a te hited, eltökéltséged adja. Bármikor beszélsz hozzánk, mindig Rādhe-Śyāma tudatban teszed. Nagyon lelkesítő számomra az a mély ragaszkodás, szeretet, amit Rādhe-Śyāma felé táplálsz. A leckéid, a könyveid mind-mind arra ösztönöznek engem is, hogy legalább egy parányi szikráját megvalósíthassam annak a mély kapcsolatnak, ami közted és Rādhe-Śyāma között van.

Január óta új szolgálatom van: végre teljes idős *gurukula* tanár lehettem. 8 éve vártam már erre, az ovit is nagyon szerettem, de itt érzem magam igazán otthon. Igyekszem minden tőlem telhetőt megtenni, hogy ezzel a szolgálattal elégedetté tegyelek.

Guru Mahārāja, köszönöm, hogy elhoztad nekünk a Kṛṣṇa-tudat filozófiáját, köszönöm, hogy elhoztad nekünk Rādhe-Śyāmát, köszönöm, hogy feltártad előttünk Új Vraja-dhāma szent helyeit! És köszönöm, hogy rendíthetetlen odaadásoddal, szolgálattoddal minket is a helyes úton tartasz!

Minden dicsőséget neked kedves Guru Mahārāja!

Egy apró szolgád:
Suśilā devī dāsī

ŚYĀMA-DULĀLĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Śrīla Prahlāda Mahārāja a *Śrīmad-Bhāgavatam* hetedik énekében így szól:
„Kedves Uram, óh, Istenség Legfelsőbb Személyisége! Mivel egymás után kerültem kapcsolatba az anyagi vágyakkal, lassan egy kígyókkal teli, kiszáradt kútba estem, ahogy az emberek többsége teszi. Szolgád, Nārada Muni azonban kegyesen elfogadott tanítványának, s megtanított arra, hogyan lehet elérni ezt a transzcendentális szintet. Legfőbb kötelességem tehát az, hogy szolgáljam őt. Hogyan is hagyhatnám el a szolgálatát? „

Śrīla Prabhupāda magyarázata: „(. . .) Először a lelki tanítómestert kell szolgáljunk, hogy az ő kegyéből megközelíthessük az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, és szolgálatot végezhesünk Neki. Amikor Śrī Caitanya Mahāprabhu Rūpa Gosvāmī tanította, kijelentette: *guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*, az odaadó szolgálat magját a *guru*, a lelki tanítómester, aztán pedig Kṛṣṇa kegyéből lehet megkapni. Ez a siker titka.” (ŚBh 7.9.28)

Kedves Guru Mahārāja, kérlek engedd meg, hogy továbbra is folytathassam odaadó szolgálatomat. Bocsáss meg a hiányosságaimért, és az esetlegesen elkövetett sértéseimért. Kérlek, vezess továbbra is Rādhe-Śyāma szolgálainak lótuuszlabának szolgálata felé. Köszönöm, hogy lefoglalod ezt az érdemtelen, elesett személyt szolgálattal.

Maradok jelentéktelen szolgád:
Śyāma-dulālī devī dāsī

ŚYĀMA-KUṆḌA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Eljött az a pillanat, amikor már, mint avatott tanítványodként köszöntelek Születésnapod alkalmából. 2001 őszén, Krisna-völgyben láttalak először. Majd 2007-ben leültem melléd a budapesti templomban, és beszélgettünk egy kicsit. Tavaly, az avatásom előtti estén behívattál magadhoz. Minden ilyen momentum meghatározó volt az életemben. De másnap volt életem legfontosabb találkozása veled.

Mindez azért történhetett, mert vállaltál egy születést miattunk, tanítványaidért. És a többi küszködő emberért. Vállaltad ezt a születést, hogy segítsd szeretett lelki tanítómestered munkáját.

Az az érzésem, hogy te igazából csak és kizárólag másokért jelentél meg az anyagi világban. Prabhupāda sokszor, nagyon sokszor említi, milyen fontos elfogadni egy *gurut*. Elmondja, milyennek kell lennie egy *gurunak*. Milyen szimptomái vannak. Hogyan viselkedik, hogyan beszél, hogyan él egy hiteles, tiszta lelki személy. Milyen egy hiteles *guru*. Tökéletesen rólad beszél Guru Mahārāja! Látom a tanácsadómat Guṇa-grāhī prabhut, hogy mennyire követ téged. Mennyire a te elvárásaidnak megfelelően él. Ő rajta keresztül is látom, milyen tökéletes személy vagy. Te vagy az, aki már látta az igazságot, és tudásban tud részesíteni minket. Te adod magadat, hogy legyen kapcsolatom Istennel. És az a kapcsolat idővel élő, személyes kapcsolat legyen. Senki más nem képes erre csak egy élő, hiteles *guru*. Alázattal és hálával gondolok arra, hogy mekkora lehetőséget adtál a kezembe! Köszönöm Guru Mahārāja hogy eljöttél az anyagi világba, hogy kimentsél mindannyiunkat. Kérlek, sokáig maradj még velünk! Segíts minket, vezess minket továbbra is! Hogy mi is elérjük az élet tökéletességét, és visszamehessünk Kṛṣṇához!

Hálás szolgád:

Śyāma-kuṇḍa dāsa

ŚYĀMĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretettel gondolok rád megjelenési napod alkalmából, és kívánok neked erőt, egészséget a következő évre, valamint kedvező körülményeket a terveid megvalósításához Śrīla Prabhupāda szolgálatában.

Köszönöm, hogy az elmúlt egy évet is a Kṛṣṇa-tudatban tölthettem, amely csak a te kegyedből lehetséges. Kérlek, tarts meg mindig azoknak a *vaiṣṇaváknak* a társaságában, akik odaadással éneklük a Szent Nevet. Segíts nekem, hogy ezek a nevek és a *bhakták* szolgálata állhassanak mindig életem középpontjában,.

Szolgád:

Śyāmā devī dāsī

ŚYĀMAJIU DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenésed szent napján!

Minden évben, mikor eljön ez a nap, azon meditálok, hogy mivel tudnálak a legjobban dicsősíteni téged. Melyik teted, tevékenységed volt az elmúlt évben számomra a leginspirálóbb, amivel kiemelkedően szolgáltad Śrīla Prabhupādát, és az ő misszióját. Annyi mindent csinálsz, és mindent olyan tökéletesen, hogy nehéz választani, mégis ami engem ezek közül legjobban inspirált az az, hogy elindítottad a Tanácsadói Rendszert.

A Kṛṣṇa-tudatban eltöltött éveim alatt használt szavak megteltek tartalommal, érzelemmel a Tanácsadói Rendszer hatására. A személyesség, tapintat, önfeláldozás, segítség nyújtása, stb.; ezek a szavak megteltek, életre keltek. Azok a *bhakták* által, akik eddig is itt voltak, eddig is velük éltem, mégis mintha kinyílt volna egy virág, és teljes pompájában illatozna.

Eddig ezt a virágot csak messziről láttam, és össze volt csukódva, de most kinyílt. És temiattad nyílt ki.

Te inspirálsz minket mindenre, te lelkesítesz minket, hogy végezzük a szolgálatunkat, hogy imádjuk Rādhe-Śyāmát, hogy szolgáljuk a *bhaktákat*.

Kérésedre Rādhe-Śyāma megnyilvánította Vṛndāvanát teljes egészében, a tehenekkel, a ligetekkel, a *bhaktákkal*, a szent helyekkel, a *vraja-vāsīkkal*. Ez az év arról szólt, hogy egyik ámulatból estem a másikba, hogy milyen csodálatos *bhakták* élnek itt, hogy milyen kegyes Rādhe-Śyāma, hogy megtűr itt engem közöttük.

Köszönöm, hogy fáradhatatlanul azon dolgozol, hogy Rādhe-Śyāma kegyét eljuttasd hozzánk. Köszönöm, hogy nem veszed el a lelkesedésed és kitartásod, bár mi sajnós mindent megteszünk ezért. Köszönöm, hogy itt vagy, hogy velünk vagy, hogy tanítasz, hogy lelkesítesz, hogy megdorgálsz.

Jelentéktelen szolgád:
Śyāmajiu dāsi

ŚYĀMALATĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked! Köszöntelek téged *vyāsa-pūjād* alkalmából!

Szeretném megköszönni végtelen kegyedet, hogy ilyen csodálatos és páratlan szolgálattal foglaltál le az elmúlt években. Hálás vagyok, hogy részt vehettem transzcendentális könyved készülésében. Nagyon jó volt látni mennyire mély elmerültséggel figyelsz minden apró részletre, a könyv elejétől egészen az utolsó mozzanatokig. Bár rengeteg hiba volt az évek során, te mindig nagy türelemmel, elfogadással és tanítással vizsgáltad a rajzainkat. Voltak olyan rajzok, amiket szégyelltem eléd vinni, mert úgy éreztem a képességeim nem méltóak a hozzád, aztán biztató szavaidnak és tanításaidnak köszönhetően mégis szép dolgok nyilvánultak meg.

Én sajnós sosem tanultam művészeteket, sokszor hátrányban is éreztem

magam emiatt, ezért tudom bármi ami a papírra került, az a te végtelen kegyednek és a belőled áradó csodálatos lelki energiának köszönhető.

Mindezekon felül az idei évben egy olyan dolgot kaptam tőled, ami féltem sosem, vagy nagyon soká fog elkövetkezni az életemben. A te vágyadból és kegyedből, újra Új Vraja-dhāmában, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara örök hajlékán, a *vrajavāsik* társaságát élvezhetem. Ez a legnagyobb kincs amire vágyhattam, ami tudom hogy csak neked és az általad tett elrendezéseknek köszönhető. Érdemtelennek és haszontalannak érzem magam, te mégis lefoglalsz a legmagasabb rendű szolgálattal ami egy elesett lélek csak remélhet.

„Ó, drága lelki tanítómester, te mindig a Rādhā nevű *gopī*, Vṛṣabhānu király leánya társaságában vagy. Hadd szolgáljam lótuszlábadat, az odaadó szolgálat kútforrását. Kérlek, meríts a boldogság óceánjába: részesíts a Śrī Rādhā lótuszlábainál, Vraja-dhāma ligeteiben végzett szolgálat ízeinek örömeiben.”

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm végtelen törődésed és együttérzésed e felé az érdemtelen lélek felé. Csak azért imádkozom hogy mindig legyen lehetőségem lótuszlábad és *bhaktáid* szolgálatára.

Elesett szolgád:
Śyāmalatā devī dāsī

ŚYĀMASUNDARA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A *vyāsa-pūjā* napján úgy szokás, hogy a tanítványok kimutassák a lelki tanítómesterük iránt érzett tiszteletüket és nagyrabecsülésüket. Megköszönik neki és rajta keresztül, a tanítványi láncolaton át az eredeti lelki tanítómesternek, az Úr Kṛṣṇának, hogy útmutatóval szolgálnak nekik a lelki tökéletesség elérésének ösvényén.

Ahogy azt már sokszor megfigyeltem, és ahogyan azt az elmúlt napok eseményei is megvilágították előttem, az emberekben természetes vonzalom

él aziránt, hogy példaképeket válasszanak maguknak. Kell nekik valaki, akiben bízhatnak és akit az egymás közötti beszélgetéseikben közös hivatkozási pontként jelölhetnek meg, olyasvalakiként, akitől azt remélik, hogy javít az életük minőségén. Sajnos a kötőerők működésének köszönhetően legtöbbször olyanokat választanak ki e feladatra, akik alkalmatlanok a nekik szánt megtisztelő szerepre, ám annyira erősen él bennük a vágyakozás a megbízható vezető, a jóságos segítő és menedék után, hogy ez megakadályozza kiválasztottaik alkalmatlansága nyilvánvaló jeleinek felismerését is. A *Bhagavad-gītā* szavaival élve:

*yajante sāttvikā devān yakṣa-rakṣāṁsi rājasāḥ
pretān bhūta-gaṇāṁś cānye yajante tāmasā janāḥ*

A vezető után áhítózó embereket vágyaik néha arra készítetik, hogy egy démontól vagy szellemtől várják a megváltást s vakká válnak ennek nyilvánvaló következményeit illetőleg. Egy megfelelő vezető nem csak életükben, hanem anyagi életünk ívén túl is képes használható útmutatást nyújtani, míg az alkalmatlan vezetők irányítása a romlásba, nemegyszer a fizikai pusztulásba taszítja követőiket. A *vyāsa-pūjā* ünnepséged napján most szeretném megköszönni neked, hogy hitelesen képviselve az Urat, lehetővé teszed nekünk, hogy egy arra méltó vezetőt követve elérjük célunkat és másokat is segíthessünk legmélyebb lelki céljaik elérésében.

Hálás, bár érdemtelen tanítványod:
Śyāmasundara dāsa

TARUṆA-KṚṢṆA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to your lotus feet and to the lotus feet of Śrīla Prabhupāda!

I am unlimitedly fortunate to be in New Vraja-dhāma and to be your disciple. I am a Kali-yuga specimen, complete with all of the bad qualities required to be born at this time. Kṛṣṇa being causelessly merciful has sent

Śrīla Prabhupāda and yourself to bring me back to my senses and to give me the wonderful gift of the spiritual world.

As time goes by, I have more and more wonderful experiences with you. Once in a Vyāsa-pūjā offering I wrote I would like to become a part of your orchestra of devotees, and now being here in Kṛṣṇa-valley I have that opportunity. True it is not easy. Everybody knows that. You yourself said that many guests have said that New Vraja-dhāma is paradise, and that the responsibility of the inhabitants is to realise that they are living in paradise. As our ability to realise this depends upon our purity of heart, it is not easy. At least for me. But I have faith that if I continue the process of Kṛṣṇa consciousness my heart will become clean

Living and serving in Vṛndāvana is the goal of our spiritual practices, as is personally serving Rādhē-Śyāma. I have the opportunity to do that every day. Cooking for Them, putting Them to rest, waking Them, making garlands for Them - these are the activities of the spiritual world. What more could I want? Guru Mahārāja, I have a long way to go to control my mind and achieve real success in Kṛṣṇa consciousness, but I have faith that it can be done. You have given me everything necessary to achieve perfection. I thank you for this unrepayable gift, and offer myself as your unconditional servant. Please use me in the service of Śrīla Prabhupāda and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

Praying that I can be of some use, your aspiring servant,
Taruṇa-Kṛṣṇa dāsa

BHAKTA TOM

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

We are walking through Māyāpura-dhāma, you are taking us by the hand and showing us the sacred places of Lord Caitanya and of his devotees.... I'm feeling close to Lord Caitanya and the *paramparā*..... I'm happy to be with you. These moments are special.

I wonder how I am here.... This must be Lord Gaurāṅga's mercy to

associate with such a dear servant of Śrīla Prabhupāda.. You are showing us these holy places, but I think that wherever you are is a holy *tīrtha* because you are carrying Kṛṣṇa in your heart.

You answer our questions, let us honour *prasādam* with you and in the evening you lead us in chanting Hare Kṛṣṇa . How fortunate I am to be in your association. Just being around you instils the determination "I must be more Kṛṣṇa conscious". I am very insignificant and thank you so much for letting us be with you. Soon some of us are leaving to go back to the UK, we will miss you.

Hopefully we can serve Your Divine Grace very nicely and in that way never be bereft of your association.

Your aspiring servant,
Bhakta Tom

BHAKTA TÖRÖK ZOLTÁN

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Egyszer régen, amikor még kisfiú voltam (5-6 éves lehettem), a szobámban voltam délelőtt 11 óra környékén. Nagyon furcsa dolog történt. Leültem a napsütötte szobámban az ágyra, és becsuktam a szemem. A mai napig nem tudom miért csináltam, automatikusan történt. Hirtelen nagyon jó érzésem támadt és párosult mellé egy szép ragyogó forma. Nem láttam pontosan mi az, de hihetetlenül ragyogóan fényes volt. Nyugalom árasztotta el az egész testem és lényem. Mintha örök otthonomba tértem volna vissza, a legkedvesebb barátommal. Pár másodperc után a bátyám kiáltott be az ajtón, hogy menjek velem, és nézzünk meg valamit az udvaron! Hirtelen nem is tudtam neki válaszolni, de kikiállítottam, hogy én ezt most kihagynám. Ekkor döböntem rá, hogy valami más, sokkal fontosabb az életem értelmé, mint hogy homokozzak! Szívemben érzem azóta is ezt. Kerestem, hogyan tudnám a lelki életet gyakorolni, de csak csalókba botlottam, míg Kṛṣṇa végtelen és indolokatlan kegye által megismertelek

téged. Te vagy az a nagyszerű személy, aki minket megajándékozott a védikus tudással, és ha követünk, ebből a tudásból megvalósított tudás válik. Tudom és érzem a hihetetlen változást a szívemben, amit csak egy tiszta *bhakta* jelenléte tud okozni. Te vagy ez a tiszta személy, nem más.

*tad viddhi praṇipātena paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānam jñāninas tattva-darśinaḥ*

„Fordulj egy lelki tanítómesterhez, úgy próbáld megismerni az igazságot! Tudakozódj tőle alázatosan, és szolgálj őt! Az önmegvalósult lelkek képesek tudásban részesíteni téged, mert ők már látták az igazságot.” (*BhG* 4.34)

Vezetsz minket és adod a menedéked, megkapjuk tőled a legdrágább kincset amit valaha kaphatunk, újra és újra, szüntelenül: Kṛṣṇa és a *bhaktái* társaságát Vṛndāvanában. Részesei lehetünk újra és újra kedvteléseiknek a te mérhetetlen óceánhoz hasonlatos kegyedből!

Hogyan is hálálhatnánk meg azt, amit értünk teszel? Bár elesettek vagyunk, mégis segítesz minket és soha nem felejtess el, mert együtt érzel velünk! Ennek az együttérző szeretetednek köszönhetően kapjuk a fejlődésünket. Legmélyebb tisztelettel és hálával borulok le újra és újra annak a lótuszlábai előtt, aki ilyen tömördek mennyiségű szolgálattal és szeretettel viseltetik a *bhaktái* iránt. Kedves Guru Mahārāja, szeretnék örökké boldognak látni és szolgálni addig, amíg élek és utána is, amíg te szeretnéd! Dicsőségednek a legszebb ékköve Rādhē-Śyāma otthona, New Vraja-dhāma. Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat a szívednek, melyből a dicsőség ékköve, mint egy lótusz nyílik, egyre szebbre és szebbre. Minden dicsőséget az Isteni Pár hangulatát megnyílvánító szívnek, ami ahol megjelenik, mindent virágba borít, és vele tart egész Vraja-dhāma! Minden dicsőséget a szívednek, ami ragyogóbb mint a nap.

Szolgád:

Bhakta Török Zoltán

BHAKTA TÓTH SÁNDOR

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Ha van lehetőségünk arra, hogy a tiszteletünket fejezzük ki és elmerüljünk a veled való társulás lehetőségének emlékeibe, akkor minden alkalmat ki kell használnunk, nem beszélve a mai napról, ami egy tanítvány vagy egy követő számára a legdicsőségesebb nap! A *vyāsa-pūjā* egy olyan ünnep, amit minden alkalommal, veled együtt szeretnék tölteni

Új Vraja-dhāmában, Rādhe-Śyāmával és a *bhaktákkal*. Sajnos az életem nem teszi lehetővé, hogy mindig a közeledbe legyek, de a leckéiden keresztül, amit minden felajánlásomba megemlítek, minden nap tudok veled társulni és elmerülni a napi meditációdba a *bhaktákkal*.

Nagyon-nagyon értékelem és köszönöm neked azt az erőfeszítésedet, amit a *bhakták* közvetlen vagy közvetett oktatásáért teszel. Ezt nem mindenki tudja megtenni, még ha szeretné is. Nekünk nagyon nagy szerencsénk van, hogy te vagy a mi vezetőnk!

Amikor hallom, hogy milyen sok országból megkeresnek kérdésekkel, akkor kicsit büszke vagyok arra, amire általában nem szoktam, hogy én is Magyarországhoz tartozok és ezzel hozzád is. Nekem minden szempontból az a személy vagy, aki kimondja a végső szót; az igazságot! Soha nem hallottam olyan vitát, amiben legyőztek volna és olyan kijelentésedet sem, amiben *māyā* felé vittél volna bárkit is vagy akármikor az illúzióját, támogattad volna.

Sok-sok éve hallgatlak már Mahārāja és tökéletesen meg vagyok győződve arról, hogy minden szavad Śrīla Prabhupāda és Kṛṣṇa szava. Nagyon szégyellem magam, hogy mégsem tudlak mindenben követni, de soha nem akarom feladni a törekvést és a próbálkozást, amire nap, mint nap lelkesítesz minket.

Nem sokszor lehetek a személyes társulásodba, de amikor otthon voltam a farmon utoljára, akkor volt lehetőségem pár *bhaktával* együtt, elkísérni a házadig. Pár lépés volt valójában, de akkor is tanítottál minket, hogy milyen egészséges a kavicson mezítláb sétálni, a friss esővízben fürödni és a körülöttünk lévő természetet, szeretni és tisztelni, ez mellett mondtad, hogy tavasszal mész Indiába *parikramara* és aki tud; menjen!

Sok mindent oda adnék azért, hogy ha most ott lehetnék veled, de sajnos nekünk itt egy éttermet kellett volna bezárni, amit egy hónap múlva nehéz újból kinyitni.

Ezt csak azért írom, mert sokat gondoltam arra, hogy menni kellene. Próbálom úgy látni, hogy most itt, sok hozzám hasonló szerencsétlen embernek kell *prasādamot* adnunk, a kegyedből és az inspirációból, és akkor inkább ez legyen a felajánlásunk Śrīla Prabhupādának és neked.

Próbálunk mi is maratoni hangulatba lenni és erőt meríteni abból a társulásból, amit te adsz nekünk olyan sok módon, de így sem könnyű távol a *bhaktáktól* a *prasādam* osztás. A visszaindulásom előtti nap bementem a templomba és szerencsére volt lehetőségem *Darśanát* vennem. Ez nekem más, mint az általános értelemben vett „találkozás”, mert nem sok lehetőségem van rá. Nagyon örültem, és mert nem számítottam rá, hogy ott leszel, nem is készültem, se lelkileg, se máshogy, de lehetőségeimhez mérten próbáltam összeszedni egy kis adományt, amit be is vittem erőszakosan hozzád, akkor is, ha te jelezted, hogy elfoglalt vagy.

Egy percre próbáltalak feltartani, mikor is te mondtad, hogy az indiai konzulnak írsz az egyházügyi törvénnyel kapcsolatban. Én próbáltam a legrövidebb lenni, hogy ne zavarjalak, (én se szeretném, ha valaki most a felajánlás írása közben megzavarna!) Bementem az Uraktól elbúcsúztam, azután a kint lévő *bhaktáktól* és végül távolról leborultam és elindultam, tudva, hogy nem mostanában látlak téged és a *bhaktákat*.

Nem szeretek elmenni Magyarországról, mert minden itt van, ami számít, a *bhakták*, Rādhē-Śyāma és főleg te Mahārāja, mert te, ha kell, mindent tudnál hozni akár ide, akár máshova. Ahol te vagy, ott van Vṛndāvana!

A történetem ott folytatódik, hogy amikor beültem az autóba, akkor hívott Śyāma-bihārī prabhu, hogy akkor, amikor ott voltam, nem volt lehetőséged beszélni velem, mert nagyon elfoglalt voltál, de a lecke után vagy másnap, ha van időm, akkor beszélhetnénk.

Ez is a szerencsétlenségemet mutatja, hogy ilyen lehetőség sem minden nap van, de nekem másnap sajnos hajnalban indulnom kellett vissza autóval, ami előtt pihennem és egy másik városba autót szereltetnem kellett . . .

Nem érzem magam soha arra alkalmasnak és felkészültnek, hogy beszéljek veled, mégis ha van lehetőség, akkor készülök rá, és nem akarom az értékes idődet lefoglalni csak azért, hogy elmondhassam, hogy beszélünk. Sokat gondolkozom, hogy mit kérdeznék tőled, hogy miről beszélnék veled, de ahogy múlik az életem, minél többet hallok, annál jobban érzem a szükségét annak, hogy a segítségedet kérjem sok kérdés megválaszolásában.

Nemrég történt egy autóbaleset velünk itt Svédországban. Az autó nem élte túl, minket kórházba vittek. Nem sokon múlt, hogy ott maradjunk. Nem szeretek mindent Kṛṣṇára fogni, de abban biztos vagyok, hogy ha nem a neki végzett egész napos főzés utáni nagy bevásárlásból jövünk és nem ilyen tudatba, akkor más a vége!

Az autóban Prabhupāda *bhajana* szólt és pár *mahā* virág fűzér lógott a tükrön, ami a balesetben ránk hullott szirmonként, mint egy védőkeze Kṛṣṇának.

A kórházban a hat óra várakozás alatt volt időm gondolkozni és átgondolni azt, hogy mennyire is gondoltam Kṛṣṇára abban a pillanatban. Hát nem szeretnék máshol meghalni, mint Új Vraja-dhāma. De ami igazán elkeserített és félelemre adott okot, hogy nem voltam sem elfogadva, sem felavatva, mint tanítványod, és ezért nem állok készen arra, hogy elhagyjam a világot. Abban bízok, és azért imádkozok, hogy ez az életszakasz, amikor is ilyen távol vagyok tőled és a *bhaktáktól*, valamikor vége lesz, és ahogy a *saṅkīrtanás bhakták* a marathon végén haza mennek, egyszer én is úgy fogok végleg visszatérni a te társaságodba, a te menedékedbe! Kérlek, bocsáss meg az irodalmi szétszórtságomért!

Egy fizikailag távol, de lélekben közel lévő szolgád:
Bhakta Tóth Sanyi
Svédország

TUKĀRĀMA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
caṣṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

A végtelenül kegyes és együttérző Isteni Pár – Śrī Śrī Rādhe-Śyāma indokolatlan kegyének megtestesülése, kedves Guru Mahārāja! Kérlek szépen, fogadd őszinte, alázatos hódolatomat, lótuszviráglábaidnál. Szívből

szeretnénk olyan őszinte meghódolást ajánlani neked, mint amelyet ajánlott Sanātana Gosvāmī, mikor, szalmaszállal a fogai között lehódolt Caitanya Mahāprabhunak, átölelte lótuszlábát és alázatosan, e szavakkal így közelítette meg Őt:

*“nīca jāti, nīca-saṅgī, patita adhama
kuiṣaya-kūpe paḍi’ goṅāinu janama!*

„Alacsonyrendű családban születtem mondta Sanātana Gosvāmī —, és társaim mind alacsonyrendű emberek. Én magam elesett vagyok, és a leghitványabb mindenki közül. Egész életemet a bűnös materializmus kútjába zuhanva töltöttem.”

*āpanāra hitāhita kichui nā jāni!
grāmya-vyavahāre paṇḍita, tāi satya māni*

„Nem tudom, mi hasznos számomra és mi káros, ennek ellenére a mindennapi tettek során az emberek művelt tudósnak tekintenek, és én is annak hiszem magam.”

*kṛpā kari’ yadi more kariyācha uddhāra
āpana-kṛpāte kaha ‘kartavya’ āmāra*

„Indokolatlan kegyedből megszabadítottál a materialista úttól. Most arra kérlek, add újra indokolatlan kegyed, és mondd meg nekem, mi a kötelességem!”

*‘ke āmi’, ‘kene āmāya jāre tāpa-traya’
ihā nāhi jāni — ‘kemanē hita haya’*

„Ki vagyok? Miért okoz szenvedést nekem a háromféle gyötrelmem? Amíg ezt nem tudom, hogyan remélhetek áldást?”

*‘sādhya’-‘sādhana’-tattova puchite nā jāni
kṛpā kari’ saba tattova kaha ta’ āpani”*

„Valójában nem tudom, hogyan kérdezzek az élet céljáról és e cél elérésének folyamatáról. Kegyesen tárd fel előttem mindezeket az igazságokat!”
(Cc. Madhya 20.99-103)

Az ilyen ragyogó lelki nektár szívbeli meghódolástól megsűrűsödöt szócseppjei, csak egy olyan felszabadult tiszta *bhakta* ajkából áradhatnak mint Sanātana Gosvāmī. Ezzel a vegyítetlen szintiszta odaadásának az élő példájával iránymutatást, inspirációt nyújt a Kali-yuga feltételekhez kötött *bhakta* jelöltjeinek. Jómagamat is nagy lelkesedéssel tölt el a nagy szent *vaiṣṇavák* lelki tetteinek hallása, és reménykedem, hogy egyszer én is megkapom parányi részét a legkegyesebb Úr Caitanyához fűződő páratlan ragaszkodásuknak. Ez a kivételes ragaszkodás megnyilvánul a hangvibrációjukban, s az írásaikon keresztül a betűk és szavak közegén át befolyásolja a Kṛṣṇa-tudatosan aláztos és őszinte befogadó szívét.

Ám ilyen transzcendentális szeretet járványt terjesztő írások nemcsak a múltban keletkeztek, hanem ma is íródnak. Mind a mostani, mind az eljövendőbeli *bhakta* jelölteknek, transzcendentális hangvibráció formájában szívsebészeti műtétet hajtanak végre a fül nyílásán keresztül az élőlény legfontosabb szervében, a szívben. Nem titok, kedves Guru Mahārāja, hogy te is rendelkezel egy ilyen páratlan, transzcendentális alkotással, amelynek nyilvános, tömeges megjelenése még várat magára, hogy aztán a fülön át beöntés gyakorlati alkalmazásával gyógyhatását kifejtse az élőlények beteg szívére.

2005 szeptember 11-én Śrīmatī Rādhārāṇī megjelenésének legszerencsésebb ünnepén engem is hivatalosan elfogadtak gyógykezelésre a *vaiṣṇava* avatás hiteles folyamata álltal, egy igazán, még a kiemelt transzcendentális szívsebészek közül is kiemelkedő, legnagyobb jóakaróm által, aki te vagy kedves Guru Mahārāja. Te, aki teljes tudással rendezel az emberek örök érdekét, teljes lelki egészségét szogáló módszerekről. Arról, miként lehet eltávolítani az anyagi test halált hozó rosszindulatú daganatát az örök lélek eredeti *sac-cid-ānanda* testéről. Az ajkaidról alászálló *harināma* szikéje, és a szív gyengeségét orvosló és anyagi szerkezetét megpuhító transzcendentális írásaid, mint amilyen az egyedülálló *Nava-vraja-mahimā*, a legkiválóbb műtéti eszközök.

A feltételekhez kötött élőlény nem képes önmaga kiszabadulni a kérélelhetetlen anyagi energia húsbavágó köteleinek szorításából. Segítséget egy másik, ugyanígy lekötözött ember sem tud nyújtani neki. Egyedül Maga a korlátlan, örökké felszabadult Úr Kṛṣṇa vagy hiteles képviselője, a lelki tanítómester szabadíthatja fel, aki már látta az igazságot, s így a megvalósított tudás kardjával szétvágja tanítványa szívét megkeményítő csomókat. Aki szeretne igazán kigyógyulni az anyagi lét betegségéből, aki komoly és elszánt az önmegvalósítás terén, az teljes hittel meghódol Śrīla Gurudevájának, s utasításait életének és lelkének fogadja el. Az lehet

tanítvány aki szigorú követő, s aki szigorú követő az lehet lelki tanítómester. Te Guru Mahārāja, szívedet, teljes életedet adtad Śrīla Prabhupāda missziójának, Úr Caitanya küldetésének, Rādhe-Śyāma szolgálatának. Az Úr Kṛṣṇa fonalán függő *guru-paramparā* gyöngysorában vagy egy ragyogó igazgyöngy. Méltó vagy arra, hogy kövessenek téged, s nekem 100 % hitem van, hogy elégedetté téve téged, Rādhe-Śyāma is elégedetté válik.

Ilyen egy hiteles *guru*. Ezért akartalak elfogadni téged lelki tanítómesternek, ezért kértem tőled, hogy fogadj el tanítványodnak, s így az avatás által kapcsolódhassak az *acyuta-gotrā*hoz a tévedhetetlenek családjához.

Harināma avatás alkalmával a tanítvány fogadalmakat tesz, megkapja lelki tanítómesterétől a Szent Nevet, a *mahā-mantrát*, s lelki újraszületése miatt lelki névvel ajándékozza meg mestere melynek végén a *dāsa, dāsī* szó szerepel. Ez nagyon jelentőségteljes szó. Akkor tanítvány a tanítvány, ha teljesen azonosul ennek jelentésével. Örök természetünk a szolgálat, s ezt senki sem tudja elkerülni. Egy szolga sohasem független. Így a tanítvány is mindig mestere kegyétől függ, nincsenek független, önkényes tettei, s eközben az elszakíthatatlan barátság érzése köti a mesteréhez.

„A nagytudású lelki tanítómestert minden alaptalan tekintélyérzet nélkül kell szolgálnunk, mint egy cseléd. A lelki életben tett fejlődés titka az önmegvalósítást elért lelki tanítómester elégedettsége.” (*BhG.4.34* magy.)

A kétkezi egyszerű szolgálat végzése, egyedül a *guru* érdekeinek szemelőttartása, alázatos tudakozódás az Abszolút Igazságról, elszántság és szilárdság a lelki önmegvalósításban -ezek a tulajdonságok meggyőzik a lelki tanítómestert tanítványa őszinte vágyáról, s megnyitják a mester kegyzelencéjét, s így valódi lelki megértéssel áldja meg védencét.

Mikor Arjuna, a feltételekhez kötött egyéni lélek kilátástalan helyzetének szerepét játszotta el, a világtörténelem legnagyobb csatája közvetlen kezdete előtt, világias zavarában még a bölcsességet és a kötelességet is hajlandó lett volna feláldozni.

Bármilyen egyéni döntést is hozott volna anyagi zavarodottságában, -akár harcol testvérei, rokonai ellen, s legyőzésük jelent számára boldogságot, akár az, hogy elvonul, s így életben látja őket, s ez okoz majd neki elégedettséget - mindkét döntés saját érzékkielégítésén alapulna, ami ideköti az anyagi világhoz az embert. Csakis az Úr Kṛṣṇa vagy hiteles képviselője a lelki tanítómester útmutatása, s az ebből fakadó lelki tettek szabadíthatják fel a lelket az anyag béklyói alól. Ha valaki nem ismeri Govindát vagy nincs kapcsolatban az Ő *bhaktáival*, az hogyan végezhet transzcendentális tetteket, melyek kivezetik őt ebből a világból?

Ezért feltételekhez kötött állapotunkban bármit gondolunk, mondunk,

teszünk, ha az nem a szentek, lelki tanítómester, hiteles kinyilatkoztatott szentírások közegén keresztül kap életet az önkényes tett és megköti a lelket.

Ezért egyetlen esélyem te vagy nekem Guru Mahārāja! Egyetlen menedékem lótuszvirág-lábaid szolgálata.

Ha saját anyagi érzéseink szolgálai (rabjai) vagyunk, ezzel olajat öntünk az anyagi lét lángoló tüzére, ami millió és millió születés óta égeti szívünket. Ugyanakkor ha Hr̥ṣīkeśāt – az érzések urát – Kṛṣṇāt tesszük elégedetté a lelki tanítómester áttetsző közegén keresztül, akkor ebből transzcendentális véget nem érő boldogságot nyerünk. A választás joga a miénk. Az ISKCON, Śrīla Prabhupāda lelki mozgalma minden őszinte lélek előtt nyitva áll.

A mozgalom nyitottsága, indokolatlan kegyessége, tagjainak eggyüttérző természete, a te abszolút jóakarotod folytán kaptam teljeskörű menedéket az ISKCON mentőhajóján. Hálám kötelei hozzád, s a többi *vaiṣṇavához* kötnék. Nem szeretnék abba a hibába esni, hogy a képmutatás korszakában a külső dolgokra teszek túlsúlyos hangsúlyt, úgy hogy közben elhanyagolom a lényegi belső változást. Ennek kultiválása kényelmetlen, nehézkes és fájdalmas a tisztátalan tudatú léleknek, ellentétben a külső, anyagi testtudaton alapuló lelketlen, gépies de a befedett léleknek kényelmesnek tűnő tettek mechanizmusával szemben.

Az életemet ott rontottam el, mikor elhagytam Rādhāt és Śyāmát! Becsaptam magam, hogy tudok nélkülük is boldog lenni. A csaló mentálisommal befedtem tiszta tudatomat, magamra öltöttem az alantas hamis egót, hogy létezni tudjak a csalók világában. Így megfeledkeztem valódi énemről, aki igazából vagyok. Elegem volt a csalásból. Nem akarom újból és újból becsapni magamat. Másokat sem akarok ebben támogatni. Kérlek Guru Mahārāja segíts elhagyni ezt a csalók és becsapottak világát, vezess mindannyiunkat vissza az igazak világába! "El akarok menni Rādhānak és Kṛṣṇának az otthonába ahol a minden kívánságot teljesítő tehéneknek csodálatosan nagy szarvuk van, s beteljesítik a *bhakták* minden vágyát. Ezen a helyen Śrī Kṛṣṇa teljességében kibontakoztatja önmagát." (*R̥g veda* 1.54.6)

Kedves Guru Mahārāja, számodra nincs lehetetlen! Tehetetlen béna vagyok, néma és vak, de ate kegyed parányi csepjében reménykedve, az utasításaidat szívemmel eggyétéve, minden energiámat szolgálatodra öszpontosítva, s így abban teljesen elmerülve, hegyeket mozgathatok meg, ékesszólóvá vállhatok és megláthatom mindazt ami a anyagi szemnek láthatatlan. Ilyen a te csodálatos kegyed hatalma!

Örökre lekötelezett szolgád:

Tukārāma dāsa

TULSĪ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaidnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

Múltkoriban a *Bhāgavatam* 6. ének 19. fejezet 5. vers magyarázatában találtam egy igen elgondolkodtató gondolatmenetet a *bhakta* és az odaadó szolgálat viszonyáról.

Az idézet így szól: „Az Úr Kṛṣṇa egyedül megnyerhette volna a kurukṣetra-i csatát, mégis *bhaktáját*, Arjunát buzdította a harcra, hogy ő legyen a győzelem oka. Śrī Caitanya Mahāprabhu képes lett volna szerte a világon elterjeszteni nevét és misszióját, mégis *bhaktájára* bízta Magát e feladat során. Mindezt végiggondolva láthatjuk, hogy a Legfelsőbb Úr önellátó természetének legfontosabb vonása az, hogy *bhaktáitól* függ. Ezt nevezik indokolatlan kegynek. A *bhakta*, aki megvalósítása révén maga tapasztalta az Istenség Legfelsőbb Személyiségének ezt az indokolatlan kegyét, megértheti a mestert és a szolgát.”

Alig pár sor és mégis annyi információ, hogy az arra képesítettek, akár könyveket írhatnak róla. Még nekem is rengeteg dolog sejlik ki a sorok közül. Mi a szolgálat és, hogy jut el hozzánk, ki érdemes rá, mit jelent *bhaktának* lenni. Az egyik fő dolog, hogy Caitanya Mahāprabhu a *bhaktáira* bízta a prédikálás feladatát. Azok, akik átadják magukat Caitanya Mahāprabhunak, megkapják Őt. „... *bhaktáitól* függ. Ezt nevezik indokolatlan kegynek. Caitanya Mahāprabhu indokolatlan kegye, hogy van prédikáló misszió. Akik elfogadják ezt a kegyet és éveken, emberöltőkön át adják egymás után ezt a tudást az embereknek, ezek a lelkek alkotják a *paramparāt*.

Akik megvalósítják, hogy az, amit csinálnak, az ő személyes odaadó szolgálatuk, az azt jelenti, hogy megértették; Kṛṣṇa függ rajtuk, Kṛṣṇa kinyílik nekik. Csak azoktól válik függővé Kṛṣṇa, akikben megbízhat, nem mindenkinek éhes kisgyerek, csak Yaśodā mamának, nem mindenki számára nélkülözhetetlen tárgya a szerelemnek, mint levegő az életnek, csak a *gopīk* számára. Csak azoknak adja át magát, függ tőlük, akik maguk is száz százalékgig függenek Tőle. A *paramparā* azoknak a személyeknek a sora, akikben Kṛṣṇa teljesen megbízik, akik ahogy az idézet mondja, megértik a mestert és a szolgát, saját szolgálatukon át. Ezek a személyek megértették, hogy a szolgálat Kṛṣṇa kérése, hogy függni tudjon a *bhaktáitól*, hogy

szeretetet adjon és kapjon. Ritkák az ilyen nagy lelkek, Śrīla Prabhupāda tökéletes példa volt erre, csak úgy, mint te, aki kiválóan követed mestered és méltó utódjai közt tarthatod számon magad.

Ahogy olvasom könyveid, látom személyedet, hallgatom leckéid, mindig az jut eszembe, hogy olyan tisztán és változatlanul áramlik – az a tudás, amit a *paramparā* képvisel – rajtad keresztül, mintha Śrīla Prabhupādával társulnék, vagy Bhaktivinoda Ṭhākurával, vagy Rūpa Gosvāmīval. Ez persze nem nagy újdonság a filozófiában. Egy rózsa is csak rózsa, de bármikor szagolja meg az ember, az illata örömet okoz neki. Bármikor is gondolkodok el a lelki tanítómesterem személyén, mindig nagy örömet lelek benne és nagy büszkeség feszít, hogy tanítványa lehetek. Örökké lekötelezted vagyok. Bárcsak minden pillanatban emlékezni tudnék rá. Imádkozom lótuuszlábadhoz, hogy kegyedből így is legyen.

Örök és jelentéktelen szolgád:

Tulsī dāsa

VAIDARBHĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az első években mikor a felajánlásomat írtam, mindig azt gondoltam, ha ez már most ilyen nehezen megy, miről fogok írni később? De szerencsére *bhakták* és a te kegyedből valamit sikerült fejlődnöm, így már kezdem látni transzcendentális természetedet.

Sokáig nagyon el voltam keseredve, hogy soha nem lesz olyan a kapcsolatunk veled, mint idősebb *bhaktáknak*, akik régóta ismernek, és akikkel együtt építettétek Krisna-völgyet és a budapesti templomot. De már látom, hogy nem lehetetlen. Mióta Krisna-völgyben élek és befejezted a *Nava-vraja-mahimā* írását, sokkal több időm van *bhaktákra*. Többek között nekem is sok dologban segítettél és szerencsére sok szolgálattal lefoglalsz. Látom, hogy a kapcsolatunk főleg rajtam múlik, mert te minden tanítványodnak megadod a lehetőséget, hogy szolgáljanak. A tavalyi felajánlásban írtam,

hogy minden évben kaptam valami ajándékot *vyāsa-pūjād* alkalmából tőled. Az idej ez volt.

A másik csodálatos dolog az, ahogyan egyre jobban megértem hogyan szolgálod Śrīla Prabhupādát. Mikor leckét tartasz minden szavad csak az, hogy mit szeretne Śrīla Prabhupāda vagy, hogy mivel tudjuk szebben szolgálni Rādhā-Śyāmasundarát. És az, ahogyan próbálsz minket is ránevelni arra, hogy értsük mit jelent Új Vraja-dhāma, és hogyan tudjuk fenntartani.

Az idő múlásával egyre csodálatosabbnak látlak, és egyre csak azon csodálkozom, hogyan részesülhettem ebben a kegyben és szerencsében, hogy a tanítványod lehetek. Próbálok minél nagyobb erőfeszítést tenni arra, hogy segítsék a célod elérésében, és hogy tovább vigyük, amit elkezdted. Sajnos egyelőre nem sok sikerrel járok, de remélem, egyszer a kegyedből méltó tanítványod lehetek.

Kérlek, add az áldásodat, hogy minél szebben tudjalak szolgálni téged, Śrīla Prabhupādát, Rādhā-Śyāmasundarát és a *bhaktákat*.

Jelentéktelen szolgád:
Vaidarbhī devī dāsī

VAIKUNṬHEŚVARĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your divine grace.

Let me offer my all respect to you, in this most auspicious day of your appearance. I am very happy, that I can be connected with such a special, rare, and valuable personality, such a long time ago, as your divine grace. In the beginning of my spiritual life, I always hated my memories, because, they were about *māyā*, or about my late material life. But now, I like the memories very much, because they show my fortune that I could take part in many historical moments of this *yātrā*.

I remember the festival tour of '91-92 Going around the country, with you, and with the English devotees. The big *kīrtanas*, and theater shows. After the performances, in each place we pocketed away the scene, together with

you. We were, like a big family , chanting with you, and taking *prasādam*. And after the *prasādam* you always said : “Indul a búsz!”

I remember you, when you installed Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga, I remember, as you have put Ananta Śeṣa here to New Vraja-dhāma temple base stone. You installed Rādhe-Śyāma, and we finished the building of the temple. We started a little society here, and most of us get a family, a service, and a very happy life here. And you remained, always the same to us: the most devoted, and inspiring person, who care for all, and help us always to move forward in our spiritual life.

I admire you very much! I admire your love, your unlimited patience. I admire, your devotion, your persistence, and faith. It is not a small thing, what you have done. Whoever saw this, can tell that was a miracle which has still not have ended. Thank you, for this fortune, that I could be also somehow take part of such miracles. Sometimes helping in the kitchen, going on *saṅkīrtana*, or perform other little services. Being insignificant, but taking part in big things, with the BIG ONE, which is you, and of course your worshipped Lord Kṛṣṇa.

Let we also feel one day a similar devotion to Kṛṣṇa, like you, and let we offer Him nice serious things, as your worthy successors . I come as a teenager, and now I am in the end of my thirties. I wish, if I could take part in many miracle still in the future with you, to offer many nice service to you still. I hope, in the end of this life, when I look back, all the memories will be kind to me, because they will be all about nice Kṛṣṇa-conscious activities, and about a happy life, which had a nice use also. Thank you, that you have made this possible, for such a useless, and low person also.

Your insignificant servant,
Vaikuṅtheśvarī devī dāsī

VALLABHI-KĀNTA DĀSĪ

Kedves Śivarāma Mahārāja („Śikṣā-guru Mahārāja”)!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked, megjelenésed napján!

Ezt a felajánlást Indiában, Māyāpurában írom, legfőképpen a te kedveségednek köszönhetően. Teljesen indokolatlanul segítettél, hogy eljöhessek ide, ráadásul több időre, mint amennyiről álmodtam. Hogyan hálálhatnám meg? Csak azért imádkozom itt, hogy elégedetté tehesselek, és több erőt kapjak a prédikáláshoz.

Általában sosem jelent nehézséget írni rólad néhány dicsőítő szót (vagy oldalt), de idén még könnyebb dolgom van, mert amikor kegyesen segítettél felhívni Mr. Patelt, sok ihletet merítettem a felajánlásod megírásához, amíg lent üldögéltem a házadban a cipőtárolón. Engedd meg, hogy egy kicsit dicsérjem a házadat és a téged körülvevő dolgokat. Általában a külső dolgok jól kifejezik azt, ami belül van. A te házad, maga a lelki világ. Olyan emelkedett Kṛṣṇa-tudat van ott. Mindig olyan ünnepélyes érzés oda belépni. Pisszenni sem merünk, nehogy megzavarjuk a *pūjāt*. Mindig ragyogó tisztaság van, és minden Kṛṣṇáról szól. Egy felesleges szög sem lehet a házban. Ez a valódi lemondás. De amire szükség van Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatához, az nem hiányozhat, és mindennek első osztályúnak kell lennie. Minden ragyogó, átlátható, tiszta és praktikus. Semmi sem terelheti el a figyelmet Rādhē-Śyāma legmagasabb rendű imádatáról. Minden azért van, hogy Rájuk koncentrálhassunk. Ilyen a te természeted és ez tükröződik a környezetekben.

Ezen felül nagyon személyes és gondoskodó is vagy. Mikor hallottad hogy köhögök (bár kimentem a házon kívülre) a saját cukorkádat küldted le nekem. Én mindig zavarban vagyok, és nem tudom mit, hogy illik csinálni, de nagyon türelmes vagy és mindig csak nevensz. Nagyon jó pótapuka vagy. És nem utolsó sorban: a környezetben nagyon sok *bhakta* is van. Ők mind sugárzanak a jó tulajdonságoktól, amelyek azért ragyogtak fel bennük, mert téged szolgálnak nagy szeretettel. Minél közelebb vannak hozzád – akár a *vāpun* akár a *vāñin* keresztül – annál ragyogóbbakká válnak.

Köszönöm, hogy én is a közeledben lehetek és tanulhatok a tanítványaidtól. Köszönöm, hogy a férjemet, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara személyes szolgálatában foglalod le. Köszönöm, hogy ilyen sok türelmet, kedvességet, kegyet és szeretetet tanúsítasz irántam, bár nem érdemlem meg, és köszönöm a Debrecenben töltött szép napokat is.

Köszönöm szépen, hogy velünk vagy. Minden dicsőséget neked, megjelenésed napján!

Jelentéktelen szolgád:
Vallabhi-kānta dāsī

BHAKTA VARGA SÁNDOR

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ma van megjelenésed napja, egy különlegesen csodálatos nap, hiszen itt vagy velünk és mindig segítesz bennünket, hogy tudjunk fejlődni a lelki életben. A tanítvány úgy fejezheti ki háláját lelki tanítómestere iránt, hogy szolgálja őt és tanításait az ő tanítványain vagy személyesen lelki tanítómesterén keresztül. A lelki tanítómester olyan, mint a lelki apánk és az apa nagyon szereti a fiát, így a fiúnak, vagyis a tanítványnak mindig elégedetté kell tennie lelki apukáját, vagy lelki tanítómesterét. Lótuszlábai elé kell borulnia és imádkoznia hozzá, hogy mindig szolgálhassa őt, tanítványait, Rādhā-Śyāmasundarát. Soha nem tudom neked visszafizetni a segítséget, amit adsz nekem.

Kérlek, bocsásd meg, ha hibákat követek el. Kérlek, adj menedéket, hogy tudjak fejlődni a lelki életben. A lelki tanítómester dicsőítése nem egy egyszerű feladat a tanítványnak, mert a tanítványnak kell látnia annak jelentőségét, hogy mit jelent egy lelki tanítómester tanítványának lenni. Számomra olyan vagy, mint a legtökéletesebb személy, aki nagyon kedves Rādhē-Śyāmának, s tanítványaid nekem olyanok, akik nélkül nem tudok menedéket keresni lótuszlábaidnál.

Jelentéktelen szolgáló:
Bhakta Varga Sándor
Nava Vraja-dhāma

VARṢAṄĀ DEVĪ DĀSĪ

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you on this most auspicious of days. All glories to your herculean achievements for the pleasure and protection of Śrī Śrī Dayāl-Nitāi

Vijaya-Gaurāṅga's mission. All glories to your beloved Śrīla Prabhupāda, whose oceanic smile is with certainty beaming on you.

While reflecting on how little I was able to personally see you or personally serve you this past year, the following passage from the *Ādi-līlā* of Śrī Caitanya-caritāmṛta came to mind:

“The service of the spiritual master is essential. If there is no chance to serve the spiritual master directly, a devotee should serve him by remembering his instructions. There is no difference between the spiritual master's instructions and the spiritual master himself. In his absence, therefore, his words of direction should be the pride of the disciple.”

Your words of direction are my pride, the truth they speak of is undeniable. Even when I find myself smashed by my *anarthas* for failing to adhere to them, I find those very same directions come to my aid and mercifully lift me back on my feet. I beg for your forgiveness for all the times I drifted from your instructions, which ultimately for me equates to drifting from you and the safety of service to Śrī Śrī Gaura-Nitāi that you offer. It's not at all difficult to do 'the right thing' when you are present, in fact in your presence the most difficult things become so easy this is the unfathomable mercy of Lord Nityānanda's emissary.

Revered scriptures tell us that simply by remembering the spiritual master and the devotees of the Lord and the Personality of Godhead one can invoke their benedictions and that such remembrances destroy all difficulties.

I pray that in the coming year I will remember you, the Lord and His devotees more, have the opportunity to increase in the quality of my service to you and them and most importantly adhere to your directions as a matter of deep unshakeable pride.

I thank you for this great audacity of hope that one day despite all difficulty I will know what it is to love Kṛṣṇa, I thank you for being my trusted guide out of this dark place and for being with me through all your instructions. Even so, when all is said and done, this one undeniable fact still remains and that is I still miss you.

I pray to remain your servant and daughter,
Varṣāṇā devī dāsī

VEṆU-GĪTĀ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Rādhe-Śyāma szolgálatában fáradhatatlan lótuszlábaidnak!

Ismét eltelt egy év amit tanítványodként tölthettem, s bátran mondhatom, újra és újra lenyűgözöl. Kegyesen feltártad szíved vágyát Új Vraja-dhāma vízióján keresztül, majd személyesen tervezted a templomfelújítás minden apró mozzanatát.

Hősiesen vezetted az egyházi státuszért való csatákat, amiért mindannyian hálásak lehetünk. Nagyon szép példát mutatsz, hogyan kell teljesen Kṛṣṇa-tudatosan élni a nap 24 órájában, hiszen a sok szolgálatod mellett neked van a legkevesebb időd ez efféle feladatokkal foglalkozni.

Köszönöm, hogy oly sok energiát szenteltél a *Nava-vraja-mahimā* megírásának, amit nekünk szántál, hogy vegyük végre észre, hol is élünk. Śrīla Prabhupāda biztosan nagyon büszke mindarra amiket értünk teszel. Bárcsak az örökké ifjú Isteni Pár szüntelenül áldásait záporozná rád! Köszönöm hogy nevelsz, köszönöm hogy kijavítasz, és nagyon köszönöm hogy a lelki apukám vagy.

Örökké szolgálatodban,:
Veṇu-gītā dāsa

VILĀSIṆĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma -svāmin iti nāmine*

Kérlek, fogadd alázatos, tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid szent porában! Minden dicsőséget neked megjelenésed napja alkalmából!

Immár 21 éve annak, hogy Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből megismerhettelek téged és a te kegyedből, csodálatos személyed és tanításaid által megismerhettem a Kṛṣṇa-tudat felemelő, páratlan filozófiáját, amely megváltoztatta addigi életemet. Azelőtt éltem, mint mindenki más, a hétköznapi gondjai és örömei között, és nem foglalkoztattak magasabb rendű gondolatok, mint az élet értelme, és effélék.

Aztán egyszer csak 30-as éveim derekán felötlött bennem a gondolat, hogy végül is miért élünk, miért így élünk és egyáltalán mi értelme van ennek a hangyamódra való rohanásnak, amit mi életnek nevezünk? Amikorra ez a felismerés eljutott a tudatomig, az életem már a megszokott, elfogadott társadalmi elvárások szerint haladt a maga útján. Elértem, amit egy átlagos nő a mai világban a magáénak mondhat: rendes, hűséges, családszerető férj, aranyos, okos, egészséges gyerekek, egy munka, amit örömmel végez az ember, azaz biztos egzisztencia. Mi kell ennél több? De mégis egy idő után, bár boldog voltam családom körében, nagy hiányérzetem támadt.

Nem hagyott nyugodni a gondolat, hogy bár látszatra minden rendben van az életünkben, élünk, mint mindenki más, de valahogy mégis túl kevés ez így. Megszületünk, felnövünk, családot alapítunk, végig dolgozzuk az egész életünket, mint a hangyák, majd megöregedve, elgyengülve, betegségekől szenvedve várjuk a véget, és közben gyötör a gondolat, a félelem, hogy vajon mi vár ránk, vár-e még valami a halál után?

Emberhez méltatlan, túl kevés ez így! - gondoltam. Kell, hogy valami magasabb rendű célja, értelme legyen az emberi életnek! Kell, hogy tudjuk, értsük, miért élünk és hogyan kell élnünk! Keresni kezdtem egy magasabb rendű élethez vezető utat, az igazi tudást.

Kṛṣṇa kegyéből nem is kellett sokáig keresnem. Könyvosztó *bhaktákkal* találkoztam, és innen már egyenes út vezetett ahhoz a tudáshoz, melyet annyira vágytam megismerni és a te lótuszlábaidhoz, drága Guru Mahārāja, aki a Kṛṣṇa iránti végtelen szeretetteddel és odaadásoddal elbűvölted, meglágyítottad az én kemény szívemet is. Örök hálám és minden szeretetem a tiéd ezért!

Drága lelki édesapám! Szívem minden szeretetével köszönöm neked, hogy elfogadsz engem, tanítasz engem, annak ellenére, hogy sokszor hibázok, szófogadatlan vagyok és egyelőre még állandó szolgálatot sem tudok vállalni. Kérlek, bocsáss meg ezért és minden eddigi ostobaságomért, amivel csak gondot és bosszúságot okoztam neked. Pedig az a tudás,

példamutatás és önzetlen, végtelen szeretet, amit tőled kaptam, kapok, az felbecsülhetetlen. Többet ér mindennél a világon, mert örök és mert szívedtől szívemig ér! Nincs hatalom, ami elszakíthatná ezt a szeretetteljes, örök kapcsolatot, ami hozzád köt engem.

Drága lelki édesapám! Tiszta szívemből köszöntlek téged és köszönök neked mindent! Kérlek, továbbra is tarts meg lótuszlábaid menedékében és ha eljön az idő, kérlek, vigyél vissza engem az édes Isteni Párhoz! Örök hála és dicsőség neked, drága egyetlen, csodálatos, örök lelki édesapám!

Alázatos örök szolgád:
Vilāsiṇī devī dāsī

VRAJA-KUMĀRA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Once again this great time is upon us wherein we can dedicate our thoughts solely towards you, even over and above Śrī Śrī Rādhā and Kṛṣṇa! (At least for a moment.)

After prolonged, deep meditation on you, I have come to the conclusion that you are unfathomable. This can be evidenced in your seemingly effortlessly completing your duties, as variegated and widespread as they may be. Fulfilling obligations as GBC, *guru*, devotee, servant of Kṛṣṇa and Śrīla Prabhupāda, son of your mother and family member, leader of society, manager of minds, leader of great and successful projects, champion of the people, winner of hearts, teacher, mentor, guide, author; so many titles may be bestowed upon you but are you really any one of these? I would offer that no, you are none, whilst at the same time you are all. So much capacity is there and not a grimace of strain is seen; any ordinary person - speaking for myself of course - would waver, flounder and die under the weight of only a small portion of your responsibilities yet you continue onward and upward as if floating on a warm current in a tropical breeze. This is unfathomable.

All the while you maintain the topmost standard in terms of quality and example, continuing day after day, never fazed by monotony, like the waves of the ocean continually breaking on a sandy beach. Consciously taking care of unlimited numbers of other living entities, disciples and devotees worldwide, dependants and so-called independants (like me), forever finding the time to lovingly care for us, instruct and guide us, illuminate and astound us with your sharp, succinct and profound teachings. You are a friend of the fallen, a well-wisher of the whole world. Yet you are never shaken under any circumstance. How is it possible? You are a rock. Yet all the while you are a simple devotee, practicing your own *bhajana*, *sādhana*, cultivating your *bhakti-latā*. This is unfathomable.

You have so many facets, far beyond my capacity to comprehend. You are so great, an immense force, yet so simple. In this way you are like Kṛṣṇa, or better, a perfect representative of Him. For example, Kṛṣṇa's material nature was created from simple laws, simple processes that are simply expanded out, extrapolated to create the total material presentation which is itself unfathomable and bewilders even the greatest of intelligences on this human plane. You too have these qualities.

Along the way you taught us this verse, which comes to mind now and may shed a glipse of light on the subject:

*nṛ-deham ādyaṁ sulabham sudurlabham
plavaṁ sukalpaṁ guru-karṇadhāram
mayānukūlena nabhasvateritaṁ
pumān bhavābdhiṁ na taret sa ātma-hā*

(ŚBh 11.20.17)

Śrīla Prabhupāda explains: “When one wants to cross a large ocean, he requires a strong boat. It is said that this human form of life is a good boat by which one can cross the ocean of nescience. In the human form of life one can obtain the guidance of a good navigator, the spiritual master. One also gets a favorable wind by the mercy of Kṛṣṇa, and that wind is the instructions of Kṛṣṇa. The human body is the boat, the instructions of Lord Kṛṣṇa are the favorable winds, and the spiritual master is the navigator. The spiritual master knows well how to adjust the sails to catch the winds favorably and steer the boat to its destination. If, however, one does not take advantage of this opportunity, one wastes the human form of life. Wasting time and life in this way is the same as committing suicide”. (ŚBh 4.23.28 purport)

You bring to life the truth in the *śāstras* and in Śrīla Prabhupāda’s explanations, for you are the embodiment of them. Truly one can never understand Kṛṣṇa in full, for even Ananta Śeṣa never reaches the end of chanting His glories, even with one thousand mouths and for thousands of lifetimes. Similarly you, dear Guru Mahārāja, in becoming dovetailed with *guru* and Kṛṣṇa embody these same qualities. Yes, for us mere mortals you are unfathomable. Our only hope is to catch hold of your lotus feet, cling on and pray for the mercy of remaining there unimpeded on your firm march back home, back to Godhead, in the hope that we too will also be deposited in that place, by your mercy. For alone it is unfathomable.

*ataḥ śrī-kṛṣṇa-nāmādi na bhaved grāhyam indriyaiḥ
sevonmukhe hi jihvādau svayam eva sphuraty adaḥ*

“No one can understand the transcendental nature of the name, form, quality and pastimes of Śrī Kṛṣṇa through his materially contaminated senses. Only when one becomes spiritually saturated by transcendental service to the Lord are the transcendental name, form, quality and pastimes of the Lord revealed to him.” (*Bhakti-rasāmṛta-sindhu* 1.2.234)

Your insignificant servant,
Vraja-kumāra dāsa

VRAJEŚVARĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat áldott megjelenési napod alkalmából!

Ezen a nevezetes napon szeretnék arra emlékezni, hogy milyen hálás vagyok, hogy megkaptam tőled a Kṛṣṇa-tudatot és tanítványoddá fogadtál. Fokozatosan veszed el az anyagi illúziómat és közben bemutatod Kṛṣṇa örök kedvteléseinek világát, ami az örök boldogság helye az Úr Kṛṣṇa szolgálatában. Rendkívüli lelki leleményességed miatt sokfajta eszközt használsz fel abból a célból, hogy tanítványaid és jómagam is fejlődhessünk a lelki életben és minket tanítványokat is arra inspirálsz, hogy minden lehetőséget, minden képességünket használjuk fel a lelki tudat terjesztésében.

Te tényleg a kegy óceánja vagy, mert tanítványok százának, érdeklődők ezreinek adsz útmutatást a lelki tudomány megértése és megvalósítása vonatkozásában.

Ugyanakkor igaz az, hogy aki elfogadja az általad kínált lelki alternatívát, rögs útnak néz elébe: az illúziók elvesztése, a tisztulás az *anartháktól*, a meghódolás Kṛṣṇa előtt nem megy mindig simán, de az általad bevezetett és bemutatott lelki kincsek elsöprik a lemondások, a tisztulás fájdmát.

Mosolyogva gondolkodom azokra a 20 évvel ezelőtti időkre, amikor ilyen hiedelemeket tettem magamévá, melyek az akkori *bhakta* életben közhelynek számítottak: „Tiszta *bhaktává* válni-hosszú folyamat, akár 8-12 évig is eltarthat” Vagy : „A hentesüzletekben kegyetlenül megölt állatok húsát árulják, ragasszuk hát be a hentesüzletek kulcslukait”.

Eltelt a 8-12 év, aztán meg a hús is és most reménykedve kérdezem: Vajon mikor leszek tiszta *bhakta*?

Szeretném megköszönni, hogy eddigi Kṛṣṇa-tudatos pályafutásom során olyan sokféle szolgálatot adtál, bár a legtöbbhöz igazán nem voltam képesített. Köszönöm azt is, hogy a Krisna-völgyben élhetek, és szinte a kezdetétől fogva figyelhettem ennek a lelki oázisnak a fejlődését és részt vehettem életében.

Jelenleg a te egyik odaadó hívedet szolgálom itt, a budapesti templomban, aki történetesen a fiam és hosszabb ideje lábadozik valami rejtélyes betegségből. Így a szó szoros értelmében az Úr Kṛṣṇa legodaadóbb szolgája szolgájának a szolgájává válhattam.

Kérlek, bocsásd meg, ha lassabban haladok a lelki fejlődésben, mint ami téged elégedetté tenne, erre nincs mentség, kizárólag a lelki lustaságom az oka, melynek levetkőzésén folyamatosan fáradozom a te támogatásoddal.

Szeretettel, örök szolgád:
Vrajeśvarī devī dāśī

VṚNDA DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you and your inexhaustible efforts to please *guru* and Kṛṣṇa. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you Guru Mahārāja for being so merciful. You are always sharing with us your strength of conviction, spiritual intelligence, spotless example, so many qualities which qualify you to be the captain of our ship. As such you navigate us across the dangerous ocean of material existence making clear for us the path back home, back to Godhead and there to be gently placed as one of the dust particles at Kṛṣṇa's lotus feet. You expertly have that ship carried along by the favourable winds of *saṅkīrtana*, the distribution of the holy name, transcendental knowledge and the Lord's remnants. Thus Lord Caitanya is pleased and we are able to make progress. Dear Guru Mahārāja please give me the conviction that only by pleasing Kṛṣṇa in this way can success in pushing on Prabhupāda's movement be guaranteed.

Your insignificant servant,
Vṛnda devī dāsī

VṚNDĀVAṆĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatokat! Minden dicsőséget Srī Gurunak és Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Srīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed e dicső napján!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Guru Mahārāja, te Kṛṣṇa teljesen meghódolt és nagyon emelkedett *bhaktája* vagy, amit tetteid híven tükröznek. Oroszlánként harcolsz, és mint ahogy az Úr Nṛsimhadeva védte meg igaz *bhaktáját* Prahlāda Mahārāját a démonikus apjától Hiranyakaśipuától, úgy védted meg te is a magyarországi Kṛṣṇa-tudatot a kormány ránk nézve kedvezőtlen, meghozni készülő egyházügyi és földtörvényével szemben.

Még belegondolni is rossz mi lett volna, ha teheneink legelőterületeit

elveszik és a magántulajdonban lévő építményeink közé a saját elképzeléseik szerinti, akár 4 szabály ellenes boltokat és épületeket építettek és nyitottak volna. New Vraja-dhāma nem különbözik Vṛndāvanától, ahol Kṛṣṇa legelteti teheneit tehénpásztorbarátaival, végzi szerető kedvteléseit a *gopīkkal*, közöttük is a mindenkinél gyönyörűbb és legdrágább Rādhārāṇīval. Ez a hangulat megnyilvánul itt New Vraja-dhāmában, ahol mindenki élete középpontjában Rādhārāṇī és Śyāmasundara áll, ahol az anyagi élet szörnyűségeitől távol maradhatunk teljes védelmet élvezve.

A te végtelen szeretetteddel és odaadásoddal Rādhe-Śyāma iránt és a hatalmas lelki erőd segítségével sikerült elérni, hogy továbbra is egyház maradhassunk és megtarthassuk legelőinket így megvédve szent anyáinkat, a teheneket és a *bhaktákat* is.

Emellett megmutattad és megtanítottad, hogyan kell az ilyen és hasonló esetekben viselkedni, cselekedni, hogy megvédjük mozgalmunkat, ha a jövőben is szükség lenne rá.

Igazi lelki apuka vagy, aki mindig megfelelő utasításokkal és tanácsokkal látsz el bennünket és mindig úriember módjára viselkedsz.

Köszönök mindent, amit értünk teszel és elvállalsz, hogy megmentess minket *māyától* és Kali karmaitól, hogy visszavezess minket Kṛṣṇához. Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara kī jaya!

Egyszerű szolgád:
Vṛndāvaṇī devī dāsī

BHAKTA WEISZ TAMÁS

Kedves Śrīla Śīvarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenésed napjának!

Kérlek, bocsáss meg nekem, mert nem vagyok képesített arra, hogy téged dicsőítsek, ez az első felajánlás, amit írok, de remélem, elfogadod ezt a szerény próbálkozást. Nekem még nagyon csekély a lelki tudásom, ezért ha nem bánod a személyes tapasztalataimat írom le rólad.

Három éve, amikor először megláttalak az akkori pécsi templomban

éreztem, hogy egy nagyon különleges személlyel van dolgom. Igaz csak nagyon rövid ideig láthattalak, mégis nagyon nagy lelkesedéssel töltött el, hogy láthattam egy ilyen tiszta személyt. Később többször is alkalmam nyílt részt venni fesztiválokon és programokon, amiken te tartottad a transzcendentális leckéket, *bhajanákat* és *kīrtanákat* amik sokat segítenek a lelki életemben, ezért nagyon hálás vagyok.

Azt külön szeretném megköszönni, hogy személyesen is társulhattam veled tavaly nyáron a *bhakta*-program első hetének végén. Emlékszem túl ostobának és tudatlannak tartottam magam, hogy bármit is mondjak vagy kérdezzek tőled, de a te indokolatlan kegyedből mégis társulhattam transzcendentális személyeddel.

Tudom, neked köszönhetem, hogy megismerhetem a *bhakti-yogát* itt Magyarországon, és ha te nem jelentél volna meg itt az anyagi világban csak lennék az elesett lelkek között.

Ezért és minden másért szeretnék köszönetet mondani és kérem a kegyedet, hogy jó *bhaktája* lehessek Kṛṣṇának.

Lótuszlábad jelentéktelen szolgája:
Bhakta Weisz Tamás

YAMUNA-JĪVANA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Most, amikor ezt a felajánlást írom neked éppen Indiába, Māyāpurában vagyok. Ez életem legcsodálatosabb két hete. Nem is hiszem el, hogy ilyen szerencsés lehetek. Köszönöm neked, hogy eljöhettek, hogy részese lehetek ennek a csodának. Minden nap tökéletes, látni ahogy *pūjāzol*, hallgatni a *bhajanáidat* a legtökéletesebb dolog számomra. Itt minden rossz elfelejtődik. S csak a lelki élet létezik. A *dhāma* minden porszemében is, Kṛṣṇa-tudat van.

Nincs nap, hogy ne gondolnék arra, hogy milyen nagy csodát tettél. A semmiből egy *yātrāt* alkottál. S a sok nehézség ellenére sem adtad fel.

Mindenki számára példaértékű lehet az életed. A szereteted Kṛṣṇa iránt megható, inspiráló, lenyűgöző.

Legkedvesebb Guru Mahārāja! Te képviseled nekünk a tökéletes lelki életet. Köszönöm, hogy rávilágítasz arra, hogy mi is a legfontosabb az életemben. A kapcsolat, a szolgálat. Itt Māyāpurában számomra már-már megható az, hogy mennyire is működik a folyamat. Ma reggel Gauraharinak fűztünk fűzért Madirekśanāval. Csak volt egy kis gond, mivel nem volt elegendő virágunk, így elindultunk virágvadászatra. Aztán egyszer csak jött egy *mātāji* és a kezünkbe nyomott két marék, pont akkora méretű virágfejet, amire szükségünk volt. Megható és hihetetlen volt. Gondoltam ilyen nincs. De végül mégsem az. Hiszen ez maga Kṛṣṇa.

Köszönöm, hogy a Kṛṣṇa-tudat családtagja lehetek!

Jelentéktelen szolgád:

Yamuna-jīvana devī dāsī

YAVATVĀSĪ DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

By the mercy of devotees at Karuṇa Bhavān who had placed themselves under your soothing *śikṣā* umbrella I found myself, on the occasion of your visit here in Kārtika 2008, enthusiastically prostrated at your lotus feet asking you to accept me as your aspiring *śiṣya*. Attendance on this year's Navadvīpa *maṇḍala parikrama* elevated me to a few moments of shadow ecstatic emotion appreciation of my immense good fortune to have been accepted as a family member of the elders of our wonderful *gaura bhakta yātrās* worldwide. HH. Jayāpataka Mahārāja announced the raising of the *vaiṣṇava* victory flag in the hungarian parliament and his affection for and pride in his younger godbrother welled out into the assembled jubilant audience. On returning to UK I tuned in and viewed your Gaura-pūrṇimā lecture from Māyāpura. You were glorifying your beloved elder godbrother for his exemplifying Śrīla Prabhupāda's ecstasy of preaching wholeheartedly on the battlefield even in the face of death. I became caught up by

the affection you were expressing and cried in joy when I heard you tell us of the hungarian indologist who had donated her library to ISKCON. Aspiring to serve ISKCON *guru vṛnda* to death.

Your fallen servant:
Yavatvāsī dāsa

YUVARĀJA DĀSA, RASAJŅA DEVĪ DĀSĪ AND GOVINDA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories unto you on this auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā. Please accept our offering on this your auspicious occasion of your appearance day.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma -svāmin iti nāmine*

We would like to wish you a happy Vyāsa-pūjā celebration and also thank Kṛṣṇa and Śrīla Prabhupāda for sending us such a pure and great devotee to inspire and guide us on our path back home, back to Godhead.

During one of your Vyāsa-pūjā lectures you explained to us that we are very fortunate for having arrived to Kṛṣṇa consciousness movement. You compared this chance to the chance a tortoise, floating in the huge ocean, has to find a boat, a safe place, and in that boat what is the chance to find a hole and what is the chance that this hole has the appropriate size for this tortoise to fit in. So we are the most fortunate because we have found this boat, this is the mercy of Kṛṣṇa, we do not deserve it but Kṛṣṇa is so kind that He made this miracle possible for us.

One day I was thinking of this very nice example you gave us, but whole of a sudden I got a little frightened. I realized that the boat we are in has a hole in it, it is a small hole but still there is a probability of finding it and through that hole I could again fall out in the material ocean.

I then realized then that this probability is much much higher than the probability of finding this boat floating in the material ocean. This hole represents *māyā* which is very expertly making us special offers after special offers every day, seven days a week. Then I realized that Kṛṣṇa is much more merciful than we think he is, because he did not only send us a boat but also a great captain to run it and to bring us back home. Dear Guru Mahārāja, you are the greatest captain, who is very expertly engaging us in all kind of devotional activities on this ship, training us how to avoid this hole and how to help others get on it safely. What is the use of a good ship if you do not have a qualified captain to run that ship and bring it to shore safely? We are very grateful to you Guru Mahārāja because the real mercy of Kṛṣṇa is not the ship but the captain that has the ability to run it and bring us home.

Thank you so much for all the service you do for Śrīla Prabhupāda, you are a real captain, a leader but a servant leader and this is your most important quality that inspires us and keeps us safe from the clutches of *māyā*.

Your servants,
Yuvarāja dāsa, Rasajña devī dāsī and Govinda

